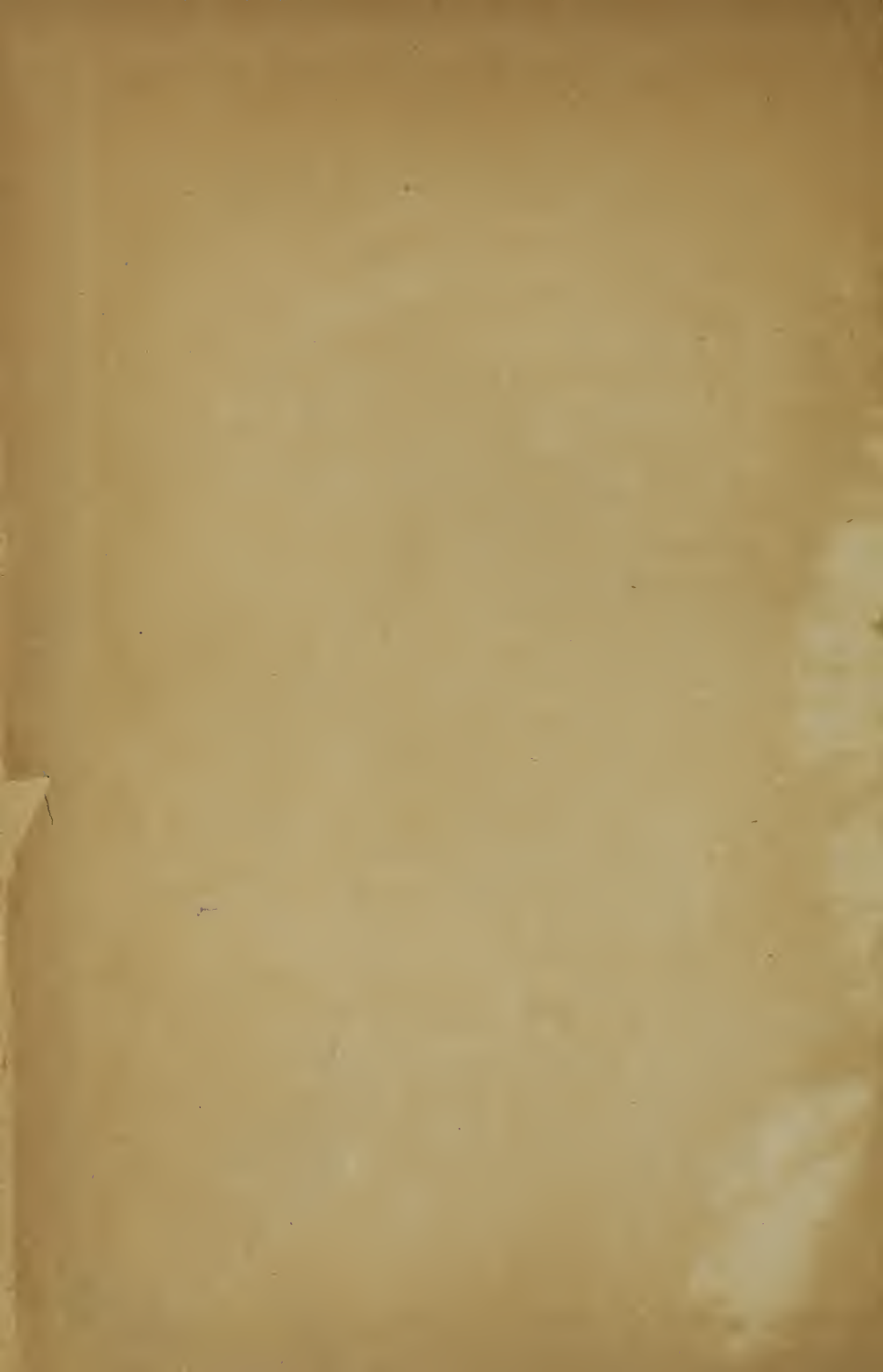
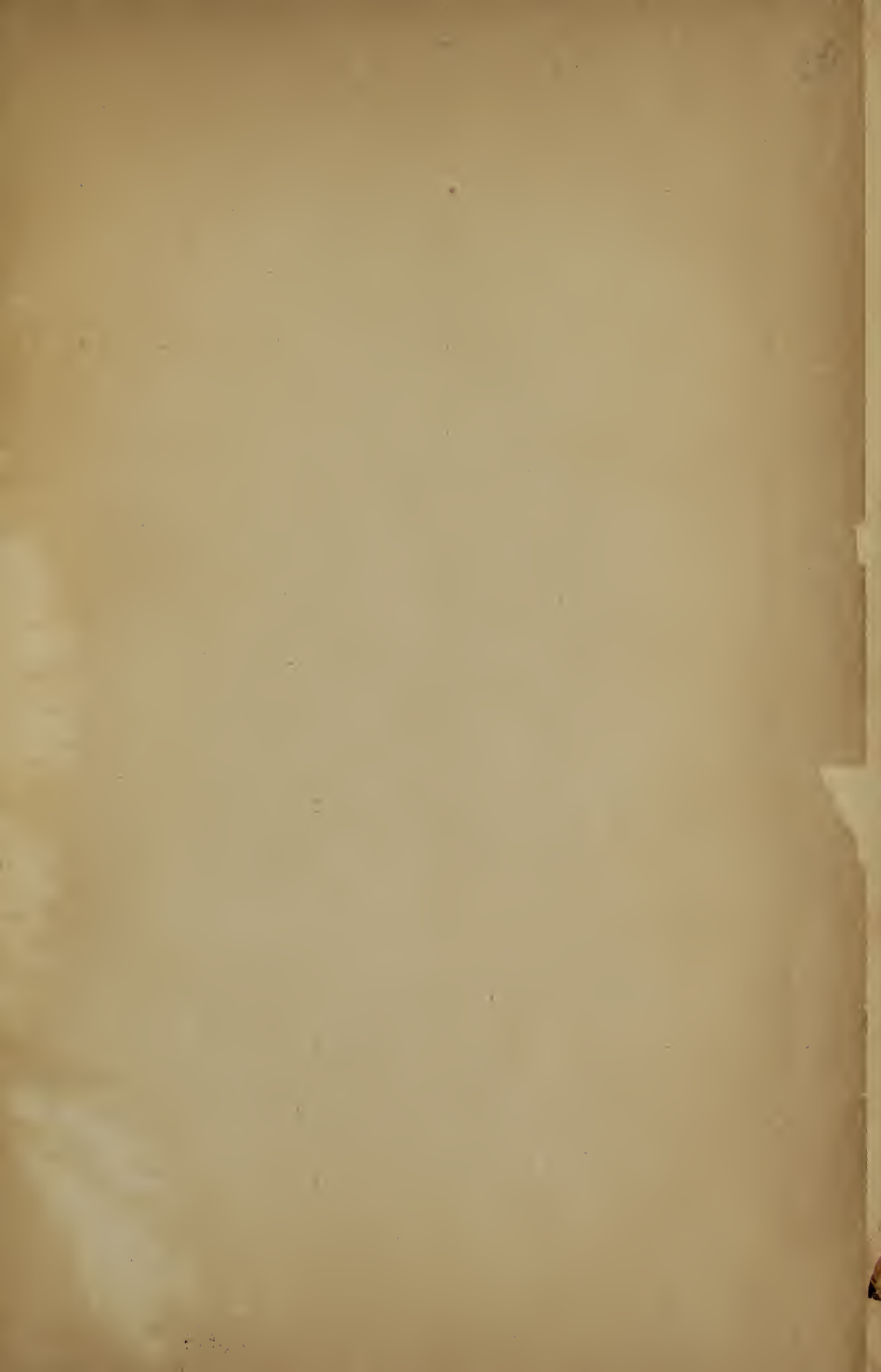

ספר חסדי אבות

פירוש על סדר פרקי אבות

באור נפלא בלשון עברי מיימש מלוקט מגדולי
המפרשים ונוספו עליו ספורים ואגדות חז"ל מתלמוד
ומדרשים ומגאונים ארץ ומשלים הרבה מהרב המגיד
מדובנא המטיפים לקח ודבר ה' לבית ישראל:

חוברו ונאספו ונעתקו

על ידי חכמים משכילים. אשר קנינו מהם הזכות לצמיתות.

אין דיוען ספר חסדי אבות גיפונט מען פיל מייערע פרושים
אויף פרקי אבות. אויך זייער שיינע מעשיות פון אונזערע
גאונים. און אויך שיינע משלים פון די גרעסטע און בעסטע
מגידים. און אלעס אויף עברי מיימש. גוט אזוי גייריקט
מיט אשיינעם לשון. בברי אלע זאלין פאר שטיין:

אויך האבין מיר מוסקף גיווען אויף דעם מאמר כל ישראל
און אויף רבי חנניא בן עקשיא זייער אגומין פירוש אויף
עברי מיימש וואס ביז איצט איז נאך נישט גיירוקט גיווען.

258

ווילנא

ברפוס ראזענקראנץ ושריפטזעצער.

שנת תרס"ח לפ"ק

ХАСДЕ АБОТЪ.

Благочестіе предковъ. Переводъ І. М. Вольмана.
Съ Виленскаго изданія 1893 года.

ВІЛЬНА. Типографія Розенкранца и Шрифтзетцера.
Лидскій переулочъ, домъ № 7. 1908 г.

PRINTED in POLAND

1871 APR 15

1871 APR 15

My dear Mr. [illegible]
I have just received your letter of the 14th inst.
and am glad to hear from you.

I am sorry to hear that you are
not well. I hope you will soon
be able to return to your home.
I am, dear Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[illegible]

I am, dear Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
[illegible]

1871

הקדמה

דינער ספר חסדי אבות איז ווערט געווען צו גשריבן זיין אין לשון קודש • נאר מיל פיל ספרים פון גאונים און צדיקים • וואס ריידן אין די יסודות פון אידישקייט און פון נוסע מדות • האבן זייערע מחברים זיי מחבר געווען אין דעם לשון וואס זייער פאלק האט גענומאל גרעט • בכדי דאס גאנצ' פאלק זאל דאס קענן אליין לערנן • און זאלן גיט ברארפן אנקומן צו איין אנדערן וואס ער זאל זיי דאס געבן צו פרשטיין • ווייל דאס וואס אפגענושט לייענט אליין פארשטייט ער דאס בעסער אלס ער הערט עס פון איינעם אנדערן • צום בייא שפיל • רבינו סעדיה גאון האט מחבר געווען זיין ספר האמונות והדעות אין דעם אראפזשען שפראך • און אויך רבינו בחני' האט דעם חובת הלבבות נאר אין דר ארבישע שפראך גשריבן • ווייל אין זייער צייט • האבן מיר זיידען נאר אראפזש גרעט • און דרום האבן זיי אויך מיט דעם לשון גשריבן בכדי דאס פאלק זאל עס לייענן • און די מדות און די עיקרים פון דר אמונה זאל זיך איינגוארצלען ביי זיי אין הארצן • לכן האבן מיר אויך גנומן דאס גלייכן צו שרייבן דעם פירוש פון פרקי אבות וואס אין זיי גיפינן זיך אלע בעסטע מדות און מוסר נאר אין יודעשע שפראך • בכדי אלע זאלן עס לייענן און פארשטיין • און די מדות טובות וועט ביי זיי אין הארצן איין גווארצילט ווערן • און ווייל די גמרא זאגט אין מס' (ב"ק דף ל') ווער עס וויל זיין אין תמיד • דר זאל מקנים זיין די נוסע מדות רופט מען אים תמיד • דרום האבן מיר אנאמן געגעבן דעם ספר חסדי אבות • ווייל תסד איז אנומע מדה •

און אזוי וויא די חכמים לערנן אונז וזייערע מדות • ברארפן מיר הימן דאס מיר זאלן גיט גורם הוק זיין צו אנדערע לייטן : לכן זאלן אלע וויסן דאס דעם זכות פון דינען ספר האבן מיר אפ גקויפט • און מיר זיינן מזהיר דאס קיין אנדער זאל עס גיט נאכדרוקן • כאיי וויא ער איז אנדער אפי' מיט איין שיעור השם וועט אויך גיט העלפן • און מלכר וואש איז אסור עפי' תורה און חזיל וועט ער נאך בעשטראפט ווערן עפי' חנקי תממשלה •

המדפיסים

פון דעם ערשטן שבת נאך פסח הייבט מען אן צו זאגן פרקי אבות ביו ראש השנה:
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא • **שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח מטעי מעשה ידי להתפאר:**

חסרי אבות

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא • יעדער מענטש וואס ער מראגט אויף זיך דעם נאמען **ישראל** •
דר האט מיט אלעמען צו גלייך א חלק אין די אייביגע וועלט • דאס מיינט מען הן אין דעם
עולם הנשמות וואו דיא נשמה לעבט אין בן עזר נאך דעם טויט פון גוף • הן אין דעם אייביגן
לעבן נאך דעם אז די מתים וועלן ווידער לעבדיג ווערן (תחיית המתים) • דער סדרש שמואל
פרעגט אקשיא ווארום זאגט דיא א חלק אין די אייביגקייט • און ניא זאגט גיט זוכין לחיי עוה"ב • און
האבין שוין פון לאנג אן א חלק אין די אייביגקייט • און ווידער איז אקשיא פון דעם פסוק
דאס ואל בעדימין אז זיי פערדינן דאס לעבן פון עוה"ב • און ווידער איז אקשיא פון דעם פסוק
וואס דר הנא בריינגט • ועמד כלם צדיקים גלייך וויא **כל ישראל** וואס האבן גלעבט אין זיין צייט
און אין אנדערע צייטן זיינען אלע גוט און פרום • און פאקט האט דאס דר נביא גזאגט אויף
לעתיד לבוא אז משיח וועט קומן וועלן דענסטקאל אלע יודן זיין צדיקים און זיי וועלן סעהר
גיט זינדיגן ווייל דענסטקאל וועט דער יצהיר פאל ווערן וויא אלע נביאים האבן גזאגט והסיותי
את לב האבן משרכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו • השנית האט אונז מבטיח גיטען זיך וועל דעם
שטיינערנעם הערצן ווענשאפן פון אייער לייב • און זיך וועל מאכן דאס איהר זאלט זיין אין
מינע גנעץ און איהר זאלט היטן מינע מצות • און נאך שוועהרער פון אלע קשיות איז דאס
דרישע קשיא • וויא פאדער די משנה האט גזאגט בסתם **כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב** •
יעדער **ישראל** האט א חלק אין די אייביגקייט גאר אהן אויסנאמען גוא וויא אזוי וועט זיך דער
ישראל וועלן משפדל זיין צו דינן גאט און היטן די תורה מיט די מצות אז ער איז דאך זיכר
דאס ער וועט אהן דעם אויף האבן עוה"ב • דעם תירוץ שרייבט דער דובנר מגיד אין אהר
יעקב • דאס עס איז אנדויסקער אונטערשייד צווישן אפאל מענשטן און צווישען אפרט • דאס
הייסט אקהל מיט איינער זיין גלייך • דען עס איז אפט דא אשטאט וואס מען זאגט אויף
איהר אז יעדער פון איהרע בעלי תבתיס אבינאטעלעס איז רייד • און בכלל איז דיא שטאט
זייער ארום • ווייל איהר גמיינדע (אבשצייסטווע) האבן קיין שום תבנה (איינמארג געלד) •
דאס רופט מען דר כלל איז ארים און דער פרט איז רייד • אונטעס איז דא ווידער איינע אנדערע
שטאדט וואס מען זאגט אויף איהר אז בכלל איז זיא רייד • דא קען זיך זיין אז נאר איהר
גמיינדע איז רייד איהר אבשצייסטווע) האבן אגרויסן אוצר מיט געלד ווייל איהר תבנה
(ראתאר) איז גרויס • אבער דער פרט יעדער בעה"ב איז ארים • און מיט דעם געלד פון כלל
קענן שאפן נאר די גבאים פון דר קהלה • דער וואס ער איז זוכה צו זיין אנפאי דער האט
איבער דעם געלד צו שאפן • אבער גיט יעדער בעל הבית פאר זיך קען עס אנגעבן פאר איין
זאלאג אויף זיין גשעפט • דאס זעלביגע האט אויך גמיינט דר תנא פון דער משנה • כל ישראל
יש להם חלק לעולם הבא אלע **ישראל** בכלל האבן פון לאנג אן א חלק אין דיא אייביגע וועלט •
און יעדער האט רשות דאס ער זאל דרוק זיינע מעשים טובים צו מרעטין און צו רעבינען זיך
אין דעם כלל און מקבל זיין פון השנית די השנחה וואס איז פגערניצט גווארן גאר צו דיא
נאמסקפארקמיגע לייט וואס זיי אכטן זיין נאמן • און דרום האט זיך דר תנא אויס געדריקט
מיט דעם לשון יש להם און גיט יש לו • ווייל דאס גייט אויפן כלל • און דער כלל **ישראל**

וַיֵּינן גַּעוּוֹס בִּיָּד • אֹנָה עַר בְּרִינְנָה דְרוּם דִּי רִאָּהָה פֿון דָּעם פֿסוק וועט כּלס צדיקִים • נֶאָה אַבְרָהָה
לִינָה אֵין דֶּר מִשְׁנָה צו בַּעוֹאָרִינֶן יַעֲרֵן אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַז עַר זאַל זַעֲהֵן זִיךְ מִשְׁתַּדֵּל וַיֵּין צו הִיטֵן
דִּי תוֹרָה וּמִצְוֹת • אֹנָה דֶּר מִנָּה בַּעוֹוִיזִים אִיהֶם פֿאַקְמִישׁ אַז עַר קען וַיַּעַר גְּרִיג פֿערלִירֵן וַיֵּין
גִּוּוֹסן קאַפֿימאַל וואָס עַר האָט • אֹנָה דְרוּם האָט דָּער מִנָּה נִיט אױסגְעֶרִיקט מִיט דָּעם לָשׁוֹן
כֹּל יִשְׂרָאֵל זוכָה דָּאס הִיטט יַעֲרֵר יִשְׂרָאֵל זאַל פֿעררִינֶן עוֹהֵיב • דָּען לִמְשָׁל אַז מָען זאַל זאָגן
צו אַיִנעם אַרִימָען מַעֲנָשׁן בְּדָרֶךְ עֲצָה • עַר זאַל זִיךְ זַעֲהֵן צו פֿעֲבָאָרִיגן פֿון וַיֵּין הוֹצֵאָה אֹנָה
אױסקוֹסן מִיט ווִינִיג וויא ווִיט מַעֲגִלִּיךְ אִיז בִּיז עַר וועט מִיט דֶּר צִיט צו זאַסן קלִיבֵּן אִיין
וויכְמִיגן קאַפֿימאַל וואָס עַר וועט וַיֵּין אֵין שְׂמאַנֶּד זִיךְ אִיין מִייעֶרן מוֹיַעַר אױס צו סְטֶרֶאָנֶען •
וועט עַר עֵס גַּעוּוֹס נִיט וועלן העֶרן • דָּען צו וואָס אִיז אִיהֶם אַזו גִּימִיג זִיךְ אַלאָגֶע צִיט וַיֵּין
לַעֲבִיבְמִיטֵל צו לֶאזן פֿעֲדִלֵן זִיךְ פֿיינִיגן אֹנָה קוועלן • ווִייל עַר וועט ווען עֵס אִיז האָבִין
אַמוֹיַעַר • עַר וועט גַּעוּוֹס עֲנָפֶעֶרן • אִי זאַל אִיךְ נִיט וַיֵּין קלִיגֶר פֿאַר מִינֶע עֲלִמְעֶרן • וַיִּיא
האַבֵּן אױף גִּלְעָבִט אָהן אַמוֹיַעַר צו האָבֵן • אָפֶר זאַלן מִיר פֿרובֵּן זאָגן צו אַיִנעם אַרִימָען
מַעֲנָשׁן וועלכֶּר האָט אַמוֹיַעַר בִּירוּשָׁה פֿון וַיֵּין פֿאַמֶּר • צו וואָס דאַרְפֶּסט דו זִיךְ אַזו מוֹצֵעַן אֹנָה
שׁווער לַעֲבֹן • דו קענסט דאָךְ בִּיין לַעֲבֹן פֿערֶבֶסֶרן אֹנָה פֿעֲרִיגֶנֶעֶרן • דו פֿערקוֹיף בִּיין
הוִיז אֹנָה האָב גַּעלֶד צום לַעֲבֹן • דִּיעַר וועט עֵס גִּוּוֹס נִיט מְרֹצָה ווערן • עַר וועט עֲנָפֶעֶרן
נָאט בַּעֲהִיט מִיךְ דָּאס אִיךְ זאַל פֿערקוֹיפֵן מִיין נַחֲלָה וואָס אִיךְ האָב פֿון מִינֶע עֲלִמְעֶרן
בִּירוּשָׁה • דָּאס זַעלְבִיגֶע אִיז אױף מִיט דָּעם עוֹלָם הָבֵא • ווען מָען זאַל ראַטֶהֶן דָּעם מַעֲנָשׁן
אֹנָה זאָגן צו אִיהֶם • מַעֲנָשׁ זַעֲהֵן זִיךְ מִשְׁתַּדֵּל צו וַיֵּין צו הִיטֵן דִּי תוֹרָה מִיט דִּיא מִצְוֹת וועסט
דו פֿעררִינֶן צו האָבֵן אַגְרוֹיסן חֶלֶק לעוֹהֵיב • וועט עַר זִיךְ גָּאָר נִיט אַזוֹי אִיילֵן צו לעֲרַנֶּען דִּיא
תוֹרָה אֹנָה צו הִיטֵן אִידֶע מִצְוֹת • אָפֶער אױמְגִיקֶערט • ווען מָען פֿערזִיכֶערט אִים אױף גִּוּוֹס
אַז עַר האָט עוֹלָם הָבֵא • גָּאָר עַר מוֹז זִיךְ זַעֲהֵן צו בַּעוֹאָרִינֶן אַז אִיבֶר וַיִּנֶּע פִּיל חוֹבוֹת זאַל
מָען וַיֵּין עוֹהֵיב בִּאִי אִיהֶם נִיט אָפֶנֶעמֶן • דָּאס אִיז פֿונְקֶט וויא וַיֵּין מוֹיַעַר לִינָה אֵין זאַלאַג •
אֹנָה אִיבֶר וַיִּנֶּע שוֹלֵדן קען עַר וַיֵּין פֿערלֶאָרן • אױף דָּעם אױפֵּן אַז דָּער מַעֲנָשׁ ווִיט דָּאס • וועט
עַר זִיךְ מִשְׁתַּדֵּל נִיין מִיט אַלֶּע וַיִּנֶּע קֶרעפֶּטֶן צו באַצאַלן וַיִּנֶּע שוֹלֵדִיקִיטֵן מִיט תוֹרָה
מִצְוֹת אֹנָה מַעֲשִׂים מוֹבִים • גָּאָר צו פֿעֲהִיטֵן דָּאס וַיֵּין עוֹהֵיב זאַל נִיט גִּיין פֿערלֶאָרן פֿון אִים •
דְרוּם האָט זִיךְ דָּער מִנָּה אױסגְעֶרִיקט מִיט דָּעם לָשׁוֹן • כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לעוֹהֵיב
יַעֲרֵר יִשְׂרָאֵל האָט בַּעֲשִׂימָט אִיין חֶלֶק אֵין דָּעם עוֹלָם הָבֵא בְּכִדִּי צו דֶּר וועקן דָּאס העֶרץ
פֿון יַעֲרֵן מַעֲנָשׁן אַז עַר זאַל חֵס האָבֵן אױף וַיֵּין חֶלֶק עוֹהֵיב אֹנָה הִיטֵען אִיהֶם אַז עַר זאַל חִי
נִיט פֿערלֶרֶען אִיבֶר וַיִּנֶּע זִיגֶר • אֹנָה עַר האָט גִּבְרֶאכֶט אִיין בַּעוֹוִיז (אִיין דאַקאַזאַמַעֲלֶסֶטוּא) •
פֿון דָּעם פֿסוק וואָס דָּער גִּבְרֵא האָט גִּזְאָנֶט • וועט כּלס צדיקִים לעולם יִרְשׁוּ אֶרֶץ אַז בִּיין פֿאַלֶּק
וַיֵּין אַזֶּע צדיקִים וועלִין וַיֵּי דָּעם זאַנֶד פֿון לַעֲבֹן (אֶרֶץ הַחַיִּים) אַרְבַּען אױף אַיִיבִיג • דָּער
תַּפְּאֶרֶת יִשְׂרָאֵל שְׂרִיבֶט • דְרוּם האָט דִּי מִשְׁנָה זִיךְ אױסגְעֶרִיקט מִיט דָּעם לָשׁוֹן כֹּל יִשְׂרָאֵל
אַימְלִיכֶער יִשְׂרָאֵל האָט אַחֲלָק אֵין דָּעם אַיִיבִיגִין לַעֲבֹן גָּאָר אָהן אױסגֶנאַמַע • אֹמֵס צו לֶאזֵּן
אַנְזֵן וויסֵן אַז אֶפִּילוֹ דִּי חוֹמָאִים וּפּוֹשָׁעִים דִּי וַיִּנֶּדִיעַ אֹנָה דִּי שוֹלֵדִיקֶע פֿון יִשְׂרָאֵל דִּהִינֵן דִּיא
וואָס וַיֵּין גִּוועזן חִיב בִּרְת אָדֶער חִיב מִיתַת בֵּית דִּין נֶאָה דָּעם אַז וַיִּיא האָבֵן שׁוֹיֵן גַּעלִימְעַן
וַיַּעַר שְׂמֶרָאָה (אֹנָה וַיֵּי האָבֵן אױף זִיךְ מַקְבֵּל גִּוועזן דָּעם דִּין שְׁמִים נֶאָה דֶּר דָּעָה פֿון רַמְבַּם
אֹנָה אַנְדֶּרע פּוֹסָקִים) וַיִּנֶּען וַיֵּי גֶרעכִיגֶט צווישן אַלֶּע צדיקִים • אֹנָה עֵס ווערט פֿון וַיֵּי פֿערשְׁנִיטֵן
גָּאָר דִּיא נֶפֶשׁ הַבְּהֵמָה דִּיא לִידֶנְשאַפֿמְלִיכֶע נֶפֶשׁ דָּאס מִינָה מָען דִּי בּוֹחוֹת וואָס האָבִין

געפילט די מאות . אָבֶר די הויכע נשמה וואס זיי האבן נא איז איין פונקט פון גאט ביה .
 און זיא קען נישט פֿלֶה ווערן . נאָר אויב דיא תּאֹת פון גוף מיט ניינע זינד האבן אין איד־
 גוירקט אזוי איין שאדן אז איהרע פֿלעקן האלטן איהר אפ פון צו בעלייכטן זיך מיט דעם
 ליכט פון לעבן . דענסט מאל מוז די נשמה גוואשן און גלייטערט ווערן פון איהרע פֿלעקן
 דורך נייטער איין איידעלן פייער . וואס עס הייסט אש רוחני אָדֶר אש אֶלֶהי . און דאס איז
 נישט בִּדְרֵךְ נקטה חזי . נאָר פון איר טובה וועגן בִּכְרִי זיא ריין צוא מאכן . נאזו וזיא מען
 ברענט אים ווילדפֿלייש פון אַוואַנדר־ . און נאכדעם קומט זיא ארויף אין דעם גן עדן העליון
 זיא איז גִּדְגָה מוֹי הַשְּׂכִינָה און גלאנצט מיט דעם דיקטיגין שיין פון אייביגן לעבן . און
 דאס איז מִרְקוֹ אין דעם לשון פון דער משנה כל ישראֵל ישׁ לָהֶם חֵלֶק . ווייל צווישן זיין
 איז דאָ דא ליט וועלכע זיינן תּוֹכֵיב כֶּרֶת און סִימַת בֵּית דִּין און דאָ האבן זיי פֿאַרמ
 אַלע איין חלק אין דיא ערהויבענע נשמה וועלכע געהער הנגה צו האבן בעוהיב . דען אין
 דיא וואָע זיינן דאָ כל ישראֵל גלילי . ווייל אַלע האבן דאָ דיען שטראל פון גאט ביה
 וועלכֶר איז וזכה צו לעבן אין די אייביגקייט וואס מיר האבן . און דרום זאגט מען דיען משנה
 אום וויסער פאר אייטליכן פרק . ווייל אום וויסער גיבט אונזער די מענשן מער נועלשאפט
 און די גלוטן פון מענשן זיינן דענסטמאל נאטירליך נייטער דער היצט . און דאס גיבט אָפֶם
 גלענהייט צו שלעכטע מדות צו קנאה . צו פֿאַה און צו כבוד וואס מען קען דענסטמאל
 זינדן צו גאט און צו מענשן . דרום האט מען אונז צו דיען גראנקהייטען גיעבן אין
 דעצעפט פון דיא פרקי אבות אז מיר זאלן עס איינגעהן ווערן שבת פון די וויסערדיגע מענ .
 און מען זאגט דיען משנה פר יעדן פרק כל ישראֵל האבן דאָ איין חלק לעוהיב און צווישן
 זיי זיינן דאָ אויך פיל ערליכע בייט . און דו ביסט דאָ פון זיי נישט אָפֿגייטליט ווייל דוא
 קענסט דאָ אויך גאטירליך גוט האנדלען . עיכ זאלסט דו זיך ווערן אָפֿהימן פון אויגער
 גען מענשן דען אייב דו וועסט בעגיין אויגער גען מענשן . זינדקסט דו ווידער זיין נאטור
 און ווידער זיינע בשאפענהייט . און דעריבער וועט זיין זיין שטראף גרעסער פון אנדערע
 דמאים . און דו פסוק זאגט וַעֲמַך בָּלֶם צדיקים דענסטמאל אז זיין פאלק וועלן זיין בִּכְלָל
 אַלע צדיקים . דאס הייסט ווען אַלע פֿלעקן פון זינד וועלן גרייניגט ווערן פון דעם גאטליכן
 פונקט וואס רוחם אין זיין . דענסטמאל וועלן זיי אויף אייביג בעהצן דעם לאנד פון דעם
 אייביגן לעבן וואס השׁיית האט בעשטימט פר נייטערע נשמות אין גן עדן און אויך אַלע
 נועלשליכע פֿערנדיגן נאָה תּחִית הַמַּתִּים . און דריבער איז דאס אזו ווייל נצח מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁעֶר
 נשמות זיינן דיא צווייגן מייער פלאנצט . דען איך האב די ערהויבענע נשמה פֿער פלאנצט
 אין דעם ערדישן גוף . מעשה ידי לַתּחֶפֶז בִּכְרִי זיא זאל אויך בעשיינן און אים איידלען
 דעם גוף וואס איך האב מיט מיינע הענד בשאפן דורך די קרושה וואס ער וועט אויף אים
 ציין דורך די מעשה הַמַּצּוֹת וואס זיי קעגן אָהֶן די אָבֶרס פון גוף נישט גמאן ווערן . און אויב
 דורך די נועלשאפט און פֿערבינדונג פון דר נשמה מיט דעם גוף איז מעגליך אז די נשמה זאל
 פֿערדארבן ווערן אָדער נאָר אין גאנצן פֿערלארן ווערן . וויא אזו (זאגט השׁיית) וואלט איך
 איר גשיקט אויף אזו אַוועלט זאָס איז מער קרוב צום שאַדן וויא צו דעם פֿערדינקסט . ווייל
 דער מענש איז דאָ מעהרער געניגט צו זינדן אלס פֿרום צו זיין . אַלֵּא איז דאס נאָר
 ווייל איך ווייס גוויס אז דויער הייליגער פונקט קען בשום אָפֶן נישט פֿלֶה ווערן . דען סוף סוף
 מוז ער קומן צו זיין אָרם וואס פר איהם איז בעשטימט גווארן . און בעזיצן זיין חלק לעוהיב
 וואס עס איז פון לאנג אן פאר איהם צו געברייט גיווארן :

פרקי חסד **אבות** **ד**

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לגביאים

חסד **אבות**

משה קבל תורה מסיני • **משה** רבינו עזר האמ
מקבל גזעון די תורה פון השירה וואס
זי האט זיך געוויזן אויף דעם בארג סיני • דר
עולם פרעגט • וויא קומט רבינו הקדוש וואס
ער האט מסדר גזעון די משניות • אנצופאנגן
די משניות פון אבות • וואס זיי ריידן נאר גיט
פון דינים און פון הלכות • נאר פון מוסר און
פון מדות און דרך ארץ • מיט קבלת התורה •
די קשיא איז אפילו זייער אויבמגע אבר די
תירוצים וואס מען געמפערט דרויף זיינן זייער
שוואך דען עס איז אלץ איין תירוצ ברוח און
דר בעסטער תירוצ איז וואס דר ווילנר נאון
זכר לברכה האט געמפערט • אז די בעסטע
מדה פון אלע מדות איז די מדה פון שקידה
על התורה אז אפענש איז פלייסיג צו לערנן
די תורה • וויא תנאים זאגן דא ווייטער אין די
פרקים פון דין מסכת • ר' אלעזר אומר הי שקיד
ללמוד תורה ר' אלעזר זאגט דו זאלסט זיין אימר
פלייסיג צו לערנן תורה • בן בג בג אומר בן בג
בג זאגט המד בה ותפח בה זיי זיך מתעסק • און
זיי זיך ווידער מתעסק אין דר תורה וכולא בה
נוחל אין איהר איז אלע גוטע מדות וסיב וכלה
בה • און זאלסט אין איר צו בריינגן ריינע יארן
בין גרויען, עלטער ומנה לא תזוע און פון איר
זאלסט דו קיין כאל ווייכן שאין לך מדה טובה
ויחמה • דען קיין בעסערע מדה פון איר וועסט
דו גיט בעקומן • און דרום ווייל די תורה איז
דר גזנר פון אלע גוטע מדות דרייבן האט
רבינו הקדוש אנצופאנגען דיא מסכת אבות
וואס נא לערינט אונז גוטע מדות מיט קבלת
התורה • צו געווייזן דאס השירה וואס ער איז
אלליין דער הער פון אלע מדות טובות האט
גיגעבן די תורה וואס נא לערינט אונז די גוטע
מדות צו משה רבינו עזר וואס ער האט אין זיך
אלע מדות טובות גיהאט און אייבן הויפט די
מדה פון ענוה • דאס ער האט זיך גהאלטן פון
קליין וויא די תורה זאגט אויף אים עדות ומשה
חיה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה • דאס
הייסט משה האט זיך גהאלטן קלענר פון אלע
גענשן וואס אויף דר ערד • ער האט מקבל

גזעון די תורה פון השירה וואס ער איז גקומן
צו געבן איר פון דעם בארג סיני וואס ער איז
אויף גזעון דער קליינסטער פון אלע בערג •
בכרי יעדר מענטש זאל וויסן אז די תורה וואס
ער וועט לערנן וועט ביי אים זיך אנדערש גיט
געהאלטן נאר ווען ער וועט זיין ביי זיך קליין
און נידעריג • ער ברארף אין זיך האבן די מדה
פון ענוה אזוי וויא משה און וויא דר בארג
סיני • וויא אונזרע חכמים האבן גזאגט אין
עירובין • עס שטייט אין פסוק ומדבר מתנה •
די תורה איז פון דעם מדבר סיני איין מתנה
צו ישראל ואין תורה מתקיימת אלא במשכנו
עצמו כמדבר • די תורה קען אנדערש גיט האבן
אקיום נאר ביי אזוי אפענשן וואס ער האלט
זיך פון אפוסטן אזוי וויא דר סדר • און ער
איז אויף פריי (הפקר) וואס אלע מרעמן אין
אים • ומסרה ליהושע • און ער האט נא איבער
געגעבן צו יהושע • דא איז אגוויינליכע קשיא
וואס מען פרעגט • פון וואס האט דר תנא
משנה גזעון דעם לשון • ביי משה דריקט ער
זיך אויס מיט דעם לשון קבלה משה קבל תורה
משה האט געהאלטן • די תורה פון נאט ביה
און ביי יהושע שרייבט ער ומסרה ליהושע ער
האט איר אייבן געגעבן צו יהושע פאר וואס
שטייט גיט אויף דא ויהושע קבל תורה ממשה
און יהושע האט די תורה געהאלטן פון משה •
אדר ער האט אויף ביי משה אזוי ברארפט
שרייבן • המקום ברוך הוא מסר תורה למשה מסיני
השירה האט אייבן געגעבן די תורה צו משה
פון דעם בארג סיני • אבר דר תירוצ איז נאר
פשוט • ווייל איין גביא לתורה איז נאר משה
דאס הייסט משה האט נא געקענט זאגן צו די
ישראל דינים און מצות על פי הנבואה וויא
נאט ביה האט מיט אים גרעט אין דר נבואה •
אבר נאך אים איז סער קיין גביא גיט
אויפגלייטאגן וואס ער זאל מאגן זאגן אנדערעם
דין אדר וועקע דקדק צו דעם פאלק ווייל ער
האט עס מקבל גזעון פון גאטס מויל אין די
גריינגע פון זיין נבואה • דען נאך דעם מויל
פון משה ווען עס זאל קומן צו אונז אנביא און

זאגן

ונביאים מסורה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים

חסדי אבות

זאגו אינו אנוניע הלכה אין דר תורה דען ער
 וועט זאגן אז גאט האט אים גשיקט דאס ער
 זאל אינגא איבער געבן דעם דין אויף אלע מאל
 לדורות דארפן מיר אים נישט צו הערן נאר
 ווייל איין מאל האט אונז השי"ת געגעבן אהרורה
 פון הימל וועלכע משה רבינו ע"ה האט איר
 מקבל גוועזן פראגט אונז פון ווען צייט און
 שטייט גשריפן לא בשמים היא די תורה איז
 שוין נישט מער אין הימל אפר איין חכם ונימ
 איין נביא דר קען אונז מאג מיט ויין תבנה
 סת"ש ויין דינים אונז הלכות נאך די כללים
 אונז די מרות התורה וואס די חכמים האבן
 גהאט בקבלה איש מפי איש וואס ווי האבן
 גלערנט ווער דור פון דעם פריהרין דור פון
 דעם דור וואס האט די זעלביגע כללים גלערנט
 פון משה רבינו ע"ה די גמרא זאגט אין
 המורה אז נאך דעם טויט פון משה אין דער
 צייט פון ויין מרויער ויין פיר אונז אכציג
 דינים פערקעסן גווארן פון ישראל האט עס
 יהושע גפרענט ביי השי"ת ער האט אים
 גבעטן דאס ער זאל אים נאר דר מאגן דאס
 זעלביגע זאגן וואס ער האט גלערנט פון משה
 האט השי"ת געגומפערט אז דאס קען נישט ויין
 דען אויסער משה קען נישט געבן אפענט אויף
 דר וועלט וואס ער זאל מאגן זאגן איין הלכה
 פון השמים אונז אזו האט אויף יהושע געמפט
 צו די ישראל וואס האבן אים גהייסן פרעגן ביי
 גאט האט ער צו ווי גזאגט לא בשמים היא
 אין הימל האט מען שוין מער קיין יכולת צו
 זאגן ארעה אין דר תורה אונז אזו האט אויף
 שמואל הנביא געמפטערט צו די ישראל אז
 אנביא חזק משה איז נישט ערלויבט גווארן דאס
 ער זאל עט וואס סת"ש ויין אין דר תורה דורך
 גבואה אפר צו די זקנים וועלכע ויין גוועזן
 חכמים נישט נביאים ווי האבן זיא גהאט רשות
 אויפצוקלערן אונז נייט דינים אונז הלכות וואס
 מיר מוזן ווי אן נעהמען הימן אונז מקנים ויין
 פונקט וויאדרי מכות התורה וואס מיר האבן פון
 משה סמיני אונז אזו זאגט די גמרא (יוטא דף פ')
 דאס אייניגע הלכות האט אונז מתקן גוועזן

דער בית דין פון יעבץ דאס איז דר שופט
 עתניאל בן קנז ווייל ער איז גוועזן ארבעט אונז
 האט עס דר קלערט מיט חכמה נישט דורך
 גבואה מפי ה' אונז דרום ווייל איין נביא וואס
 מפי ה' מן השמים איז נאר גוועזן משה רבינו
 ע"ה דרום זאגט ער ביי אים דעם לשון קבל
 ער האט עס מקבל גוועזן פון גאט אין גאנצן
 וואס ער האט נישט פרארפט דר ביי קלערן מיט
 ויין שכל אונז אויף נישט מסביר ויין מיט אסכרא
 דרום הייסט משה איין מקבל דען ער האט עס
 צו גנומן אזו וויא דאס איז ארויס פון דעם
 מקור אפר צו יהושע האט ער איבער געגעבן
 כללים אונז מרות (פארקן) וויא די תורה זאל
 גרשט ווערן אויף פכה אופנים וואס דורך
 ווי קענן די חכמים אופמאן נייטעס אונז סת"ש
 ויין הלכות אונז דאס רופן מיר תורה שבעל פה
 דאס ויין מדרש אונז גמרא דרום רופן מיר אן
 תורת משה אונז נביאים וכתובים מיט דעם
 נאמן תורה הפרובה אונז מדרשים אונז גמרא
 רופן מיר אן מיט דעם נאמן תורה המסורה
 וואס זיא איז איבער געגעבן גווארן פון משה מיט
 אירע כללים אויס ווייניג צו יהושע דרביער
 זאגט דא דר תנא דעם לשון ומסרה ליהושע ער
 האט עס צו יהושע איבער געגעבן בעל פה מיט
 ויין מויל וואס ווי ויין אין דר תורה נישט גשריפן
 גווארן ספר"ש (דייקליך) אונז יהושע האט עס
 איבער געגעבן צו די זקנים וועלכע האבן געבט
 אלנגע צייט נאך יהושע אונז די זקנים (סנהדרין)
 האבן עס איבער געגעבן צו די נביאים (ווייל
 נביאים האבן אויף גיהאט רשות צו מחדש
 ויין אין דער תורה הלכות נאר מיט זייער שכל
 נאך די כללים אונז די פארקען וואס מען האט
 צו ווי מוכר גווען אפר נישט דורך גבואה
 מן השמים אונז די נביאים האבן זיא איבער
 געגעבן צו די לייט פון דר גרויסע יידישע זינדאדע
 (אנשי כנסת הגדולה) דיע לייט ויין גוועזן
 דייאל עזרא נביא מרדכי בלשן אונז נאך
 אנדער גרויסע מענר וואס האבן גלעבט אין
 זייער צייט הם אמרו שלשה דברים די לייט וואס
 מיר רופן ווי אנשי כנסת הגדולה האבן גזאגט

היו מתוונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סג לתורה: ב שמעון הצדיק היה משיגי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד

חסדי אבות

בריי כללים וואס זיי גהערן צו די ערהאלטונג פון דער תורה הוו מתוונים בדין. איר דינים האט גערוקט אין אדין. ווען עס קומט צו אייך אדין תורה האמטשע איר האט פיל גלעריקט און איר זייט אין דעם דין קלאר. דאך זאלט איר אייך נישט איילן צו פסקנן איינדר איר וועט אים נישט אייגער קלערן און רעכט במראקטן דען פילייכט זייט איר אין מעות. והעמידו תלמידים הרבה איר זאלט אויפריכטן ושיבות מיט פיל תלמידים. האמטשע די תלמידים וועלן נישט זיין אזו פרום וויא איר מיינט. דען אפענשט מעג לערנן תורה האמטשע נישט לשמה דאס הייסט נישט פון גאטס וועגן. ווייל דורך דעם וואס ער וועט לערנען תורה שלא לשמה נישט פון גאטס וועגן. וועט ער דאך פארט אקאל קומן ויא צו לערנן לשמה פון גאטס וועגן. רבי חיים וואלאזינר רב זכרו לברכה שרייבט אין ספר נפש החיים אויף דעם וואס די חכמים האבן גואגט לעולם ילמוד אדם תורה שלא לשמה שסודק שלא לשמה כא לשמה. אזו אזו דר פשט. אפענשט מאג אימער לערנן תורה האמטשע נישט פון גאטס וועגן. דען אין מיטן זיין לערנן פאלט אים אריין אפרומר גראנקן און ער קומט צו לערנן די תורה לשם שמים פון גאטס וועגן. ועשו סג לתורה און איר זאלט מאכן איין צוים צו דר תורה פלומר איר זאלט פערצוימן פאר דעם מענשן בכדי ער זאל נישט קומן צו מאן איין אסור דארזייטא. איינע עבירה וואס די תורה האט פערבאטן און האט גואגט אז מען זאל עס נישט מאן. דאס מיינט מען איין גדר דאס מען פערבאטט אים די פרייע וועג וואס דורך איר קען ער קומן צו מאן איין עבירה. דהיינו כן התורה מאג אפענשט אום שבת רייטן אויף אפערד פון אישמעאל. נאר די חכמים האבן עס אונז פערצוימט און האבן גואגט אז עס איז אונז אסור צו רייטן אויף אפערד אום שבת דען אז אים וועט זיין ערלויבט צו רייטן אויף אפערד און דר פערד וועט נישט אזוי שנעל גיין. וועט ער אום שבת אפרייסן אצווייג פון אבנים

על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים: ג אַנטיגנוס איש סוכו קבל
משמעון הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על
מנת לקבל פרס אלא הוו בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל

חסדי אבות

דינקט וואו מענטשן דינן השיית מיט מצות
מעשים טובים און מיט קרפנות. ועל גמילות
חסדים. און דורך די טובות וואס דיא מענטשן
טוהען איינער מיט דעם אנדערן און די גמרא
דיינקט עס פון דרייא פסוקים באיי דער
תורה שמיים: אם לא בריתי יוסם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי. ווען גיט מיין תורה וואס
זיא ווערט אנגירופן ברית. וואלט איך דעם
טאג מיט דר נאכט וואס זיי וויינן די גזען פון
הימיל און ערד) גיט בשאפן. ביי די קרפנות
איז גאנגן גווארן דר פסוק למעט שמים וליסוד
ארץ. אזוי האבן גאנגט אנדערע חכמים אז דש
סיינט מען די קרפנות וואס השיית האט
מבטיח גוועזן צו אברהם אבינו עיה. ווען
זיינע קינדער וועלן אפילו נאר לייגען דעם סדר
פון די קרפנות וועט עס גאט ביה רעכענען
אויף זיי אז דאס זאל זיין גלייך וויא זיי האבן
עס פראים מקריב גוועזן. דען ווען גיט דיא
סעמדות פון די קרפנות וואלטן די הימל מיט
די ערד קיין קיום האבן און די מעשה
הקרפנות רופט אן די תורה מיט דעם נאמען
עבודה וויא דר פסוק זאגט (שמות י' כ"ה כ"ז) גם
אתה חתן בידנו וזבחים ועולות תשינו לה' אלהינו
גם מקננו ילד עמנו וגו' כי מסנו נקח לעבוד את ה'
אלהינו. משה האט גיזאגט צו פרעה דו מססט
אונז אויף געבן פון דיינע ברחמות מיר זאלן
מקריב זיין קרפנות צוא אונזער גאט. און
אונזערע פיה וועט מיט אונז גיין אים דיין
לאנד. ווייל פון אים (פון דעם פיה סוון מיר
געקען צו דינען אונז גאט. אויף איז דער
נאמן עבודה כולל תפלה (דאונג) וואס דיא
אנשי כנסת הגדולה האבן אונז מתקן גוועזן
אנשטאט דר עבודה פון די קרפנות. און
כולל עבודה איז גרעכניט צו הימן אלע מצות
פון תורה שבכתב און תורה שבעל פה. ווייל
אז מען איז זיי מקיים דינט מען השיי. דער
דריטע פוס וואס די וועלט שמיים אויף אים
איז גמילות חסדים אז מענטשן זאלן איינער מיט

פרס ויהי מורא שמים עליכם: ר יוסי בן יעזר איש צרדה ויוסי בן יתכן איש

חסדי אבות

האלטן. אפר דר לערין בחר דר נעקט קיין
נצאלט פון זיין בעה"ב נאר ער דינט איהם
נוייל ער וויל זיך נעקט די מלאכה אויסלערנן.
ער טוט זיין ארבייט מיט גרויס ערינסט דען ער
וויל דריין נעקט די מלאכה און זיין פאלקאפן
אין איר. פונקט אויף דעם אופן האט גזאנט
דר תנא אנטניגוס איר זאלט אין אייער גאטס
דינסט גיט זיין וויא די ארבייט וואס נעקט
נצאלט פאר זייער ארבייט. נאר זיין וויא דא
ארבייט וויא די לערין וונגן וועלכע ארבייטן
ביי זייער הערן גיט וועגן גצאלט. אזו זאלט
איר דיין גאט נאר פון אייער השלמה וועגן.
דען וואס מען דינט מער השירה ווערט מען
מער שלם דען ער בעקומט פיל שלימות אין
נפש רוח ונשמה און דינע מעלה האט גיהאט
נעקב אבינו ע"ה וואס ביי אים שטייט גשריבן
ויבא יעקב שלם עיר שכם. יעקב איז מיט שלימות
הנפש און גקומן אין דר שטאדט שכם. דער
דובנר מגיד בריינגט דר צו אמשל אנדערער
האט איינגעקערט צו איין בעל הבית אום צו
האלטן ביי אים נאכטלאזער. דער בעה"ב
האט אים אפ געגעבן איין באזונדער הויז מיט
אייניגע צימערן (חדרים) פון זיינע חפצים און
האט גמאכט ערט פון זיינע קנעכט און פאר
זיינע קומטער מיט די קארעטע מיט די פערד.
און האט אויך אים גימאכט אפאראטע
וועצעערע מיט פיל ערלייא געריכטן און מיט
אלעס וואס געט מ'קאמאד וויא ער האט ליב.
דער שר האט געעסן און גערונקן און איז געווען
זייער צו פרידן. צו מארגן פריא פערענט ער
דעם בעה"ב די רעכטונג וויא פיל אים קומט.
האט ער אים גזאנט די רעכטונג. האט אים
דר שר גצאלט און איז זיך אדעק גפארן און
דר בעה"ב איז אים גאר אין זיין גראנקן גיט
גקומן (תאמיש) ער איז געווען פון די קוואטיר
און פון דר וועצערע גאנץ צופרידן. אפר ער
האט דאך אים גוט גצאלט. האט איינער צום
אנדערן גאר ניקט. ווייל דר בעה"ב האט עס
גמאן פון זיין אייניגע מוכה וועגן. לויט אים
דר וועלכער שר גקומן צו האלטן נאכט לעגער

ירושלמים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צדקה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים ויהי מתאבק בעפר רגליהם ויהי שותה בצמא את דברייהם: היוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרחוקה ויהיו עניים בגי ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו כל וחמר באשת חברו. מבאן אמרו חכמים כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובוטל מדברי תורה

חסרי אבות

הייליגע תנאים ואמוראים אין דר גמרא. ווען איינער פון ניי האט גהערט פון זיין חבר איין גייעס דין אין דר תורה הט ער גואגט אילו לא באחי אלא לשמוע דבר זה די. ווען מיין קומען וואלט זיין גישט מער נאר צו הערן דיוע ואף איז מיר אויף גענוג פראי וואס איך בין גקומן אהער. אזו דארשטיג זיינן זיי גוועזן הערן די רייד פון דר תורה: ה יוסי בן יוחנן דר הער פון ירושלים ואגט: יהי ביתך פתוח לרחוקה לאו דיין הווי זיין אפין און פריי פראלעמן אריין צו מרעטן. ויהיו עניים בני ביתך ואלן ארימע לייט זיין איינגייער אין דיין הווי. ואל תרבה שיחה עם האשה און דו זאלסט גיט פיל ריידן מיט דר פרויא. באשתו אמרו קל וחומר באשת חברו דאס וואס דר תנא ואגט דו זאלסט גיט פיל ריידן מיט דר פרויא. האבן די חכמים גואגט אז דאס מיינט ער מיט זיינע אייגענע פרויא. זאל ער גיט פיל ריידן סבל שגן מיט די פרוי פון זיין חבר. מכאן אמרו פון דעם מאמר האבן אונזערע חכמים גלערניט כל המרבה שיחה עם האשה או דר וואס רעט צו פיל מיט די פרויא גורם רעה לעצמו דער פער אורזאכט (ער פרייטשינאניעט) אונגליק צו זיך אליין. און דרום האט זיך רבינו הקדוש אויס געריקט מיט דעם לשון גורם רעה לעצמו און גיט גורם לו רעה. ווייל דאס ווארט לעצמו מיינט מען צוא זיין עצם צוא זיין וועזן. און דער עצם פון אפענשן איז זיין נשמה. און ער קומט אונז צו זאגן אז דר וואס פריינגט צו זיין צייט מיט איין פרוגענציקער דר פריינגט איין אונגליק צו זיין נשמה. ובוטל מדברי תורה און ער איז סבביל די צייט פון לערנן תורה. נאך אפשט און ובוטל מדברי תורה. דורך דעם קומט ער צו שטערן און מאכן צו גישט פון די וואבן וואס די תורה האט אים פערבאטען

זאראסטאניעט

ער האט זוכה גוועזן צו דיין אונזר הייליגען מלך. און ער פריקט זיך מיט דעם וואס האט האט אים אויס דערוויילט דאס ער זאל פאר אים דיין און לויבן זיין נאמן. און מיינט גיט צו נעמן פון האט ביה גצאלט פון זיין עבודה. אזו איין מרייער עובר השם איז זוכה צו סבביל זיין פון האט ביה איין אייביגן גליק וואס קען העכער גיט נעמן. און דאס האט דער תנא גיזאגט איר זאלט זיך גיט גלייך צו די קנעכט וואס דיין זייער הערן וועגן סבביל זיין גצאלט. איר זייט בעסער וויא די מרייע קנעכט וועלכע דיין זייער הערן גיט פון גצאלט וועגן. דענמאל וועט איר מיינערע און ליבן זיין אין די אויגן פון האט ביה. און ער וועט אייך פשערן גוטס נאר סצד זיין ליבשאפט צו אייך גיט נאך אייער ווערמייט אפער בדרך גרבה וחסד. דען דאס וואס השיי גיבט אמתנה איז פיל מער פון דעם שכל וואס ער גיט צו די צדיקים פון זייערע מעשים טובים: ה יוסי בן יועזר וכו' יוסי דר זון פון יועזר איין הער פון דר שטאט צדקה און יוסי דר זון פון יוחנן איין הער פון ירושלים האבן מקבל גוועזן די פללים פון דר תורה. פון שמועזן הצדיק און פון אנטיגנוס דר הער פון סוכו. יוסי בן יועזר פון צדקה זאגט: יהי ביתך בית ועד לחכמים לאו דיין הווי זיין איין פערזאמלונג הווי פראלערשע מענשן. הוי מתאבק בעפר רגליהם און לאו דיה שמויבין מיט דעם שמויב פון זייערע פיס. פלאמר דו זאלסט מיט זיי איין אומבאנג האבן. והוי שותה בצמא את דבריהם און דו זאלסט מיט דארשט מרינקן זייערע רייד. פלאמר דו זאלסט מיט גרויט חשק אריין נעמן זייערע רייד אין דיין הערצן אזו וויא דר דארשטיגן מרינקט דאס וואס מיט אפעמיט און מיט פיר געריגקייט. וויא מיר געפינן די מדה פון חכמים ביי אונזערע

והאפראקטשאיעט) צו מאן ווייל דר יצהיר
בענווייזט אים אפנים של היתר אין די זאכן
וואס די תורה האט עס באקומט גאסרף. און
דרום וכו' ויורש גיהנם אין ויין סוף צוא ירשנען
דעם גיהנם. בלומר ער וועט יארן לאנג
בלויבן אין גיהנם וויא דר פסוק זאגט אויף די
פוישע ישראל וצאו וראו בסגרי האנשים וכו'
דיא צדיקים וועלן אויסגיין און זעהען אין די
פגרים פון די לייט וואס זיינן פון מיר אפגאפאן
דאס זייער פייער וואס וועט זיי ברענן וועט נישט
אויסגלאשן ווערן. דר דובנר מגיד זיל זאגט
אויף דר משנה יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים
בני ביתך בדרך משל איין ארומאן וואס זיין
פרנסה איז פון דעם וואס ער האלט אויפס צו
פרקויפן גאר ווייל ער וואונט אין אפרשלאנגעם
ווינקיל פון שטאט אין איין אפגילענגעם
פערעאולק גפינן זיך דארטן קיין קונים
וואס זאל ער געבן מאן גייט ער און מאכט
זיך איין בעלגאן (אבידעלע) לעבן דיא קראטן
פון רייכע לייט. און ער האט זיך גישטעלט
מיט זיינע אויפס לעבן איין הויז פון איין
עשיר וואס ער האלט אנווינהאנדיל מיט
ארעקטעדאניע (פראקטיר) וואס לייט קומען
אדני אריין צו עסן און מרינקען. דארטן קען
ער ווייטער לייכט (גרינג) פערקויפן זיינע ביסל
אויפס גמץא אז יענער עשיר וואס ער האלט
דעם ווינהאנדיל מיט דעם פראקטיר גיבט
דעם ארומאן גאר נישט פון זיינע. אבד מיט
דעם וואש ער האט ערלויבט דעם ארומאן צו
זיצען לעבן זיין הויז. מוהק ער אים אמוכה
אין לעבן. ווייל ער האט מיט וואס צו מפרנס
זיין זיינע פרויא און קינד. און אומגיקערט
ווען דר עשיר לאזט איהם נישט ויצן לעבן זיין
שויער. הנם ער האט דאך ביי דעם ארומאן
גאר נישט פארנומן דאך רויבט ער פון איהם
זיין פרנסה און ער דרנגט אים אוועק מיט זיין
חייב און קינדער. דר נמשל דר פון איז ידוע
אז איין ארומאן האט זייער אשווערן מזל.
און זיין פרנסה קומט אים אן מיט צער אבד
דר עשיר האט אנטוין מזל. דער הומל איז
איהם משפיע גליק און צופרידענהייט. און
אז דר עשיר מאכט ביי זיך איין רצון און

ווייליגט זיך איין צו געבן דעם ארומאן וואך
אין וואך זיין שטיקל ברויט וואס ער באדארף
עסן מיט זיין ווייב און קינדער. דענקסטקאל
אז עס קומט די צייט פון ראש השנה און יום
כפור קומט דר עשיר אין שיהל און בעט פאר
השית אבינו מלכנו כחבנו בספר פרנסה וכלכלה
רבשע שרייב אונז אריין מיה מיט מין הויז
גיונד אין דעם רייסטער פון פרנסה און הויז
האלטונג. און גאט ביה. וואס ער איז איין
יודע מחשבות. ווייס אז דר עשיר מראכט
בשעת מעשה ביי זיך אין הארצן. ווער ווייס
וואס פראקטיר גאט וועט מיר אנשרייבן. דר
וויילע בין איך יעצט אבעל הוצאה אין הונדערט
מיט פופציג רובל אנוואך. גאט ביה זאגט פאר
בית דין של מעלה זיין גיבעט מיט זיין
מחשבה וואס ער מראכט. ביד של מעלה
געקען איינזעהן אין דעם בוך פון עברדיגן
יאר פון זיינע הוצאות וואס ער האט גימאכט
האבן זיי גיפונן אז הונדערט מיט פופציג רובל
פלעגט ביי אים אוועק גיין אנוואך גאר אויף
זיינע אייגענע פאמיליע מיט די מענטשן וואס
בעדינגען זיין חוץ צדקה וואס ער פלעגט
אויס טיילן אריבער לייט יעדער וואך נישט מינר
פון צעהן רובל און מערעם נאך אויף אנדערע
וואכן וואס ער האט אויס געטיילט ביי פופצעהן
און צוואנציג רובל. זיין. זאגט ביד של מעלה
אויס ברארפן אונטערשרייבן ער זאל האבן
פרנסה פיר הונדערט רובל די וואך. ווייל
אין דעם כלל פון זיין הויז גיונד זיינען אויף
די אריבער לייט גירעכניגט השית איז דאך
אויב וטושה גירעט און גיטאן. מען האט
איהם אונטער שרייבן ער זאל האבן פון זיין
גישעפט פערדינסט פיר הונדערט רובל אין
יעדער וואך אין וואך פון דעם גאנצן יאר.
גמץא אז דר עשיר גיבט דעם ארומאן זיין
בעדערפנים. גיבט ער פון זיינע גאר נישט.
ווייל גאט גיבט דעם עשיר אויף דעם חלק
וואס גיהער צום ארומאן. אזוי הייסט עס די
פרנסה פון דעם ארומאן מוז איהם קומן דורך
דעם הויז פון דעם עשיר. דאס האט גמיינט
דר תנא מיט דעם מאמר וואס ער האט גזאגט
יהי ביתך פתוח לרוחה לאז זיין הויז זיין אפין
אז דורך איהם זאל קומן דער רוח פון דעם

וּסְפוּ יִרְשׁוּ גֵי הַנָּהָם: וַיִּהְיֶשָׁע בֶּן פְּרֻחִיָּה וְנִתְנָי הָאֶזְרָאֵלִי קָבְלוּ מֵהֶם: וַיְהִישָׁע בֶּן פְּרֻחִיָּה אֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רֵב וְקִנְיָה לְךָ חֵבֶר וְהָיִי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:

ח ס ד י א ב ו ת

אָרומן • וויי עניי בני בית דען וואס מאכט
עס דיר אויס אז דא אַרומע לייט וועלן
גירעכניגט ווערן צווישן דינע הויז לייט • דיר
וועט דאך דורך זיי נישט פֿעלן • און דו וועסט
צו זיי גאר נישט צו לייגן ואל חרבה שיהיה עם
האשה דו ואלקסט גיט האבן צו פיל גשעפט מיט
אאשה וכו' • אין משפט צדק וואס איז גדרוקט
מיט דעם תהלים • ווערט גיבראכט אַמעשה
אפרוש איז אמאל גקומן אין אזו אלאנד וואס
אירע אלע איינזואוינער גייען איכר גקליידעט
אין איין אוביאר • ויערע קליידר זיינן גמאכט
איין פארטע און פון איינערלייא צייג און פון
איינערלייא פארב • יעדער פאמיליע וואגט
זיך אין אבאווונד הויז • און לעבן איר הויז
האט זיך איר איר בית הקברות • און קיין
שום אשה גיפניגט זיך גיט צווישן זיי דר פרוש
האט זיך דריבער ויער פיל גיוואונדערט און
האט זיי גפרעגט וואס זאל עס בעדייטן •
האבן זיי אים גענטפערט דאס וואס אונזער
פלבושים זיינן אלע פון איין פארטע און פון
איינערלייא פארב • איז בברי ביא אונז ואל
גוט זיין אפגליידעט דער רייכער פון דעם
אַרימ • דר רייכר זאל גיט שטאנצירן • און דר
אַרימ זאל זיך פֿר דעם רייכן גיט שעמן • און
דאס מאכט ביי אונז יעדע משפחה איר בית
הקברות לעבן איר הויז • בברי מיר זאלן זעהן
דעם מוים פֿר אונזער אייגן • וועלן מיר זיך
אונז משהל זיין אַנצוגרייטן שפיון פֿר אונזער
גשקה • און דאס וואס דו זעהסט ביי אונז
קיין אשה • ווייל מיר האבן פֿר אונזער ווייב
פעשטיגט איינע בעזונדערע שטאט אז זיי זאלן
זיך דארטן וואונן • בברי זייא זאגן אונז גיט
שטערן פֿון עבודת הבוֹא • און ווען איינער
פֿון אונז בראך האבן צו זיינר פֿרויא • גייט
ער צו איר אין יענע שטאט • און נאך דעם אז
ער ווערט פֿארמיג קומט ער צו אונז צוריק •
און דאס איז אלץ גאר בברי מיר זאלן האבן
פֿרייא די צייט נאט ביה צו דינן און צו גלאַרן
וואס אונז גיימיג איז צו יענע וועלט • און צו

ינחאי הארבל אימר הרהק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתנאש מי

אבות

חסד

נועמן. דאס איז דר ספר קהלת דען ער זאגט
דארטן. טובים השנים מן האחד. דאס צווייט
זיינן אימר בעסר פאר איינעם. אש ישר להם
שכר טוב בעולם וייר זיי האבן אגומן פרדיקט
בעת זיי בביהן זיך אין קערנן. וויא די חכמי
הקמרא האבן גזאגט די מליצה אויף דעם פסוק
ברוך ברוחל יחד איין שארפט מען מיט איינען
דאס מיינט מען ווען צוויי תלמידי חכמים
לערנן ביי זאמען איינע הלכה שארפט איינער
דעם אנדערן. ווידער זאגט קהלת כי אם יסול
האחד יקים את חברו. דאס פערשטייט מען דאך
אז אפעקטש קען אויף זיך ועלפסט גיט זעהן
זיינע אייניגע פעלער. ער זעהט נאר די פעלער
פון דעם אנדערן. דרום איז דיא עצה דאס
יעדער מענטש זאל זיך שאפן אהער און ווען
אויף ביידע האבן איין פעלער וועט איינער
זעהן דעם פעלער פון זיין חבר און ער וועט
אים ערקלערן אז דאס איז אפעלער און
מיט דעם אופן וועט ער בעסערקן אויף זיין
אייגענעם פעלער און ער וועט זיך אפהייטן
אז ער זאל ריין פעלער מער גיט בעגיין וויא
שלמה המלך ע"ה זאגט אין משלי עיניך לנכה
יביטו ווען דיינע אויגן וועלן קוקן דאס וואס
אנקעגן זיי. דענסטמאל וועמער ישיח נגד
ווערן דיינע אויגן נעמן דעם ועלביגן פרימער
וואס גיהער נעגן דיר ועלפסט. די ועלביגע
זאכע זאגט ער אויף אין קהלת. כי אם יסולו
ווען אפילו זיי ביידע וועלן פאלן פון די מעלות
וואס גהערן צו מענטשן האחד יקים את חברו וועט
דאך איינער דעם צווייטן ווידער הערשטעלן
אויף דר מענטשליכע שטופע (מעלה). ואלו
האחד יסול ואין שני להקים. אבער וויא איז צו
איינעם אז ער וועט פאלן און ער האט צו זיך
קריין צווייטן דר זאל אים אויף ווין מעלה צווא
דיק שטעלן. נאר פילייכט וועסט דוא זיך
האנדערן. וויא איז דאס מעגליך אז יעדער
אליין פיר זיך טויג גיט. דען וויא האבן ביידע
גלייכע קסרונות. און אז זיי ביידע וועלן זיין
ביי זאמן קעגן זיי גהאלפן ווערן דרום זאגט
קהלת הנם דר שכל לאומם עם גיט גלייבן אהר

מיר זעהן דאך אז דאס ליגט אין דר נאמור
(מכא). גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד אין יחס
צווייט מענטשן וואס יעדערן בונדר איז קאלט
(האבן זיי דאך צוויי גלייכע קסרונות) און דאך
ווען זיי ליגן מיט איינאנדער ווערט זיי ווארם.
חאטשי וויא צו איינעם קען גיט ווארם ווין.
און ווייל מיר ווייסן אז די משניות גמרא און
כדרשים וואס מיר רופן זיי אן תורה שבעל
פה און זיא איז דר ארון הקדש וואס זיא איז
אפלי וואס האלט אין זיך איין דיא תורה
שבתכתב און דר ארון הקדש איז אזוי הייליג
וויא די תורה אליין. על כן האט רבינו
הקדוש אריין גשטעלט אין דר משנה פון דר
מסכת דעם מאמר פון רבי יהושע בן פרחיה
וואס ער גיט איין עצה דאס אפענטש זאל זיך
משתדל זיין צו פערשאפן צו אים איין חבר.
אום צו מתוק זיין די רייד פון קהלת טובים השנים
מן האחד. (אחר דאס איז תורה שבתכתב דאס
אלע כאר איז צווייט בעסער וויא איינער.
והיו דן את כל האדם לכף זכות און דוא זאלסט
משפמן יעדן מענטשן צו רעכטן זייט. כלומר
דו זאלסט אימר קלערן אפענטשן צו גוטען.
אבער דאס איז נאר גזאגט אויף כחם אפענטש
וואס ער איז גיט בעקאנט פאר ארשע. און
ווען אויף מען ווייס אז ער האט אפילו גיטאן
איין עבידה ברארף קען אים דן נין צום גוטן
זייט פילייכט האט עס אים דר גויט גמאכט
אדער וועלכע סבה האט אים דר צו גזוואונגן.
אבר אזו אפענטשן וועלכר איז שוין בעקאנט
פאר ארשע. דעם ברארף מען גיט דן ווין צום
גוטן זייט. ינחאי הארבל זאגט הרהק משכן רע דו
זאלסט זיך דר ווייטערן פון צו וואהנען מיט
אשעלעכטן שכן חאטשי אין פיל זאבין איז ער
אגומער מענטש. נאר ער איז שלעכט אין
שכנות ער איז אבעל מתלוקת. אדער ער איז
איין בעסן מוסר דו זיך פון אים דר ווייטערן.
וואל תתחבר לרשע אבער צו איין רשע זאלסט דו
זיך נאר פון אנפאנג אן גיט באהעפטן. און
דאס האט צווייט מעשים. ערשטן איז ווייל דו
קענסט זיך פון אים אפאלערן צו זיין אין זיין

הפורענות: ח יהודה בן שבאי ושמעון בן שמח קבלו מהם: יהודה בן שבאי
אומר אל תעש עצמה בעורכי הדנין וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך יהיו
בעיניך כרשעים וכשנפטרם מלפניך יהיו בעיניך כזכאין כשקברו עליהם

חסדי אבות

וועג: און צווייטנס איז: דען איין רשע מוז
קומען זיין צייט: און ער מוז ענדליך אריין
פאלן: און ווען דו וועסט מיט אים האבן איין
שוותפות וועסט דא אויף גיטמראפט ווערן
איבער אים וויא דער נביא האט גיאגט אויף
יהושפט מלך יהודה: וואס ער האט גיהאט
איין התחברות מיט דעם רשע אהאב מלך
ישׂראל: (דהיב כ) בהתחבר לרשע פרץ ה'
מעשד ווייז דא האסט זיך ברעפט צו דעם
רשע (אהאב) דרום האט נאך צו פראכן ליתע
גישעפטן: און אזו זאגן: אהרע הכשים: אז
סען גיט פון הימיל רשות דעם משחית צו
סענדארבין: מאכט ער קיין אונטערשייד
צווישן אצדיק און צווישן ארשע: ואל תחיש
מן הפורענות און דו זאלסט זיך גיט מראש זיין
פון די גיטמראפ פון גאט: דאס הייסט אויב דו
האסט זיך פון דעם בייזען שכן גיט מרחיק
גנעזן: אדער האסט שותפות גמאכט מיט איין
רשע: זאלסט דו זיך פון אגטמראפ גיט מראש
זיין: דען דו וועסט גוויס דורך זיי גיטמראפט
ווערן: על דרך המוסר קען מען דא זאגן
אפישט: דאס מיט דעם נאמען שכן רופט זיך
אן השי: וויא עס שטייט גשריבן ושכנתי בחד
בני ישראל: דרום ברארף זיין דאס הערץ פון
אמעגשן ריין: און ער זאל גיט האבן עטוואס
בייז אין דער מחשבה: דען אנדערשט קען
גאט ביה ביי אים גיט רען: וויא דר פסוק
ואגמ: לא יעורד רע דאס בייז קען מיט דיר
גיט וואונען: און אזו איז די פונה פון דעם
קאמר: היח מסכן רע דו זאלסט פון השי: דר
שכן וואס רוהט ביי דיר: דר ווייטערן דאס
בייז: און דו זאלסט זיך גיט בהעפטן צו איין
רשע: כלומר דו זאלסט גיט נעמען דעם יצר
הרע צו דיר פאר איין חבר: וויא רבי בערוש
פלאם זכר: לברכה האט גאגט דעם פשט
אויף דעם מאמר וואס די גמרא זאגט מאי דמי
ליד לחבר לא תעביד: דעם וואס איז דיר אשונא
דאס מיינט מען דעם יצהיר זאלסט דו אים
זאלסט

את הדיון: ש שמעון בן שמטה אומר הרי מרבה לחקור את העדים והוי זהיר
בדבריה שפא מתוכם ילמדו לשקר: ש שמעיה ואבטליון קבלו מהם שמעיה
אומר אהב את המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתנו דע לרשות: יא אבטליון

אבות

סדר
(פ' רבות העומדים מרכות עומם נדח חסד)
ואלקם בים ויין אזו וויא ווי * וכשהיו בעלי הדין
עומדים לפניך נאזר ווען די לייט וואס האבן דעם
משפט שטייען נאך פ' דיר * דאס הייבט כל
זמן ווי לעבן אונ זיי שטייען נאך צום משפט
פ' דינען אויגן יהיו בעיניך כרשעים ואלו ווי ויין
בוי דיר גרעניגט וויא שולדיגע אונ דו ואלקם
ביט חושד ויין חלילה דעם כ"ד של מעלה אז
זיי האבן עס געמ'שפט אן אספה * וכשנפטרם
מלפניך אונ ווען זיי גייען אוועק פון דיר * פלומר
אז זיי שטארקן אפ פון די וועלט * יהיו בעיניך
כזכאי ואלו ויין אין דינען אויגן וויא
צדיקים כשקבלו עליהם את הדין * אז וויא האבן
שוין מקבל גיוועזן אויף זיך דעם דין שמים:
ט שמעון בן שמטה ואגמ הוי מרבה לחקור את
העדים דו דיין מונט זייער פיל נאכפארשטן
די עדות והוי זהיר בדברך אונ דו ואלקם ויין
געוואריגט מיט דינען רייד * פלומר דו ואלקם
פ' די עדות בשעת דו פארשט ווי אויס ניש
אויס נאגן ווערשער וואס זיי קענען דורך וויא
לערנען זיך פילייקט צו זאגן פאלשע עדות *
הגאון ר' יהושע העליר שרייבט אין ויין ספר
התולדות יהושע * דאס יהודה בן טבאי האט
גרעט וועגן דינן כמונות (געלר זאכן) ווייל ער
דעם נאר וועגן די פעלי דינים * דען אין דינן
גפשות איז וועלטן דא צוויי פעלי דינים וואס
זיי ואלן שטיין פ' ב"ד * אונ שמעון בן שמטה
דעם וועגן דינן גפשות ווייל ער זאגט דאס
מען זאל זייער פיל אונטער זוכן די עדים * וואס
אין דינן כמונות ברארף מען די עדים אונטער
זוכין * אבער ניש זייער פיל * על צד המוסר
האט דר תנא געמיינט אויף יעדן מענטש אז
ער זאגט אז עס איז רעכט דאס אפענטש זאל
אונטער זוכן אונ גערניגן די נאמור פון הימל
אונ ערד וואס גאט ב"ה האט זיי גישטעלט פ'ר
עדים דאס די ישראל האבן אויף זיך מקבל
גיוועזן צו הימן די תורה מיט די מצות * דרום
זאל אפענטש זיך משתדל ויין צוא וויסן דא
ידעווען פון די גאנג פון דר זון אונ דא לבנה

מיט די שטערין אונ אויף דא ידעווען וואס
גיחערט אן די ערד מיט אינעם לענד אונ אינע
פערשיידענע קלימאטין מיט דא ימים אונ
טייכן ב'די ער זאל פערשטיין וויא פיל גרויס
ווינען די מעשים פון גאט ב"ה אז וויא אלע
הימן זייער עבודה (די שלחנע) אויף וואס
גאט האט זיי גישטעלט והוי זהיר בדברך שפא
מתוכם ילמדו לשקר * רש"י זכרו לברכה שרייבט
אויף דעם פסוק והארץ חנפה תחת יושיבה כי עברי
תורות די ערד אונטער אינעם איינזאנער האט
אירע לייט גענפ'ט דיינו ויא האט אין אנפאנג
באלד נאך דעם איינזייערן ארויס געגעבן גוטע
פ'רוקט וואס מען האט זיך געריקט אז דא
תבואות זאל אין דעם יאר ויין וייער גיראמן *
אונ דר נאך בשעת שניידן האט מען געפונן
די זאנגן ווינן אלע לער אן קארן * ווייל דא
ערד האט זיא גירנפ'ט * אונ די סבה דער פון
אזי (כי עברו תורות) * ווייל וויא האבען זיך
אויף פאר ליימן גישטעלט זייער פרום אונ
באמת האבן וויא עובר גיוועזן אויף ביינע
תורות אויף תורה שפכתב אונ תורה שבעל
פה * אונ אזו שרייבט רש"י אויף דעם פשט
אויף דעם פסוק נשיאים ורחם וגשם אין איש מתהלל
במדת שקר דר פ'ר וואס אפענטש זאגט צו צדקה
צו געבן אונ ער איז פאלש דען ער האלט
קין ווארט * דרום חנפ'ט איהם אויף דר הימל
ער זעקט וואלקין אונ ווינד * דאס ער ריקט
זיך עס זאל גיין רעגין גייט דאך ניש * אזא
כשפ'טן אים די עדים די הימל אונ די ערד
נאך ווינע מעשים מדה כנגד מדה * אונ דאס
זאגט אויף דר תנא והוי זהיר בדברך דו ואלקם
זיין וייער פארזיכטיג אין דינען זאכן פלומר
אין דיין תורה אונ מצות * אין לערנן אונ אין
מאן ווייל עס קען ויין אז דורך זיי דורך דינע
מעשים (ועלן זיי זיך אויף לערנען צו פאלשן
אין זייער עבודה: ש שמעיה ואבטליון קבלו מהם
שמעיה אונ אבטליון האבן מקבל גיוועזן דא
פללי התורה פון די פריהעדיגע * שמעיה ואגמ

אומר חכמים הוזהרו בדבריהם שפא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים אתריכם וימותו ונמצא שם שמים מתחלל: יב הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה: יג הוא היה אומר נגיד שפא

חסדי אבות

אהב את המלאכה ושנא את הרבנות האב ליב צו טאן איין מלאכה. אב האב פיינט צו זיין ביי זיך גרויס ואל תתודע לרשות אב אויב מען האט דאך זשון גימאכט פראיין רב זאלסט דו זיך גיט לאזן דר קעגן צו הערשאפט. פלוסר דו זאלסט גיט וועלן זיין הערשער איבער דיא געמיינדע. דען איין בעהערשער באדארף זיין גאר איין מלך אדער אנזשיא. איבער איין רב באדארף גיט צו הערשן איבער דעם פאלק: יא אבטליון זאגט חכמים הוזהרו בדבריהם איהר חכמים זייט פארזיכטיג אין אייערע רייד. דאס האט ער גיזאגט צו זיינע תלמידים הלל אבן שמאי דען ער האט גיזעהן אז זיי וועלן זיין די גרעסטע ראשי ושיבות אבן יעדער פון זיי וועט האבן פיל תלמידים אבן גאך זייער שוים קען פאלן צווישן דיא תלמידים. פון ביינע פארטייען אגרויסע מחלוקת דעגמאל וועט חזי די תורה ווערן וויא צוויי בעזונדערע תורות. דרום האט ער גיזאגט צו הלל אבן צו שפא איר חכמים זייט פאר ויכטיג אין אייערע רייד. אז איר וועט זאגן איין דבר הלכה צוא אייערע תלמידים זאלט איר עס גיט אבן ספורש ארויס זאגן אז עס זאל בייא אייערע תלמידים קיין ספק גיט זיין. דען הלל'ס תלמידים קענען זיך אויך אין צוויי פארטייען צו מיהילן אייניגע וועלן זאגן אז האט דער רבי געמיינט. אבן אייניגע וועלן זאגן ניון דר רבי האט געמיינט גאר וויא מיר זאגן. אבן אז וועלן אויך זיין צו מיהילט דיא תלמידים פון שמאי. וועט זיין דיא מחלוקת גרויס אן אשיעור. וועט עס זיין פאר ישראל זייער אשווערע צייט גלייך וויא די צייט ווען דיא ערב רב האבן דעם עגל גימאכט. דרום זאלט איר פאר אייערע תלמידים קלאר אבן דיימליך אייערע הלכות דר קלערן. שפא תחובו חובת גלות דען די זינד קענען אמאל גורם זיין דאס מען זאל אייך מערטרופן אין אפגעקער

אבר שמה ודלא מוסיה יסר ודלא יליף קמלא חיב ודאשתמש בתנא חלה: יד הוא הנה אומר אם אין אני לי ובשאיני לעצמי מה אני ואם לא עבדו

חסדי אבות

הכבוד בורה ממנו דער וואס יאגט זיך נאך כבוד אנטלויפט פון אים אויף דר כבוד וואס ער האט פון לאנג אן אין עירובין (דף יג ע"ב) זאגט דיא גמרא אמשל אז דער קאמעל (ווערעבלוד) האט אמאל ביי גאט גיבעטן ער זאל אים געבן הערנר האט אים דר פר גאט גישטראפט אז די אויערן וואס ער האט גהאט האט ער אויף פערלארן און דרום איז ריזר מאמר פון הלל גיזאגט גיווארין בלשון ארמי (אין תרגום לשון) ווייל ער האט עס גיזאגט אין דר צייט אז ער איז גיוועזן אין בבל און דיא קינדער פון בתיא וינן אין ארץ ישראל גיוועזן נשיאים דרום האט ער דאס גיזאגט מיט דעם לשון וויא מען רעט אין בבל אפר די אנדערע מאמרים וואס הלל האט גיזאגט וינען אין ריינעם לשון הקדש דען ער האט עס גיזאגט נאכדעם אז ער איז פון בבל גקוסן אין ארץ ישראל און איז דארטן אויפגענומען גיווארן פר אנשיא יד הוא היה אומר נאך אזאז איז ער גיוועזן געווינדליך צו זאגן אם אין אני לי מי לי ווען איך וועל מיר אליין גיט העלפן צו דינן השי"ת ווער וועט מיר העלפן ובשאיני לעצמי און ווען איך טוא שוין עט וואס פאר מיר אליין מה אני פאר וואס האב איך דען מאל אזאז זוכה גיוועזן דען איך בין סעוד שולדיג צוא השי"ת וויא איך האב ביו אהער גיטאן ואם לא עכשו און ווען איך וועל גיט יעצט בעת איך לעב נאך אויף דיע וועלט גיט פאן קיין מצות און מעשים טובים אימתי אזו ווען וועל איך עס קענן טאן דען נאך דעם טויט איז אונגעליך צו לערנן תורה און מקנים ויין די מצות איך קען מען זאגן ווען גיט יעצט אין דר יוגענד וועל איך לערנן די תורה און דינען גאט אימתי ווען דען קען עס ויין אז צו מיין עלטר וועל איך קיין בתי האבן אדער מען קען זאגן דעם פשט דאס ווארט אני הייבט גאט ביה וויא דר זעלבנר הלל פלעגט צו זאגן אין שמחת בית השואבה (סוכה ג"ג ע"א) אם אני כאן הכל כאן ואם אין אני

אין עבירה פלעגט זיך אהרן הפהן מיט אים אפט נעהן און ריידן מיט אים וייער פריינדליך אז דר בעל עבירה פלעגט ביי זיך מראקטין אז אהרן וואלט וויסן פון מיין מעשה רע וואס איך האב גיטאן וואלט ער זיך גאר שעמן צו מיר צו גיין נאהיגט ער וואלט פון מיר געוויס ווייכן אזו פלעגט ער פון דענקאלט אין גיין אין בית המדרש און לערנען תורה בכרי צו האבן חן ביי אהרן הפהן און די תורה האט אים גיבראקט צוא תשובה און דאס האט גיזאגט דר גביא אין דעם נאמן פון השי"ת אויף אהרן הפהן (מלאכי ב') בשלום ובמישור הלך אתי ורכים השיב מעון אהרן הפהן איז מיט דר מדה פון שלום און רעכטפארטיגקייט מיט מיר זיך בענאנגען און ער האט פיל לייט בעקעהרט פון זינד דאס הייסט ער האט זיי גיבראקט צוא תשובה יג הוא היה אומר הלל איז נאך אזאז געוואהנט גיוועזן צו זאגן נגד שמה אבד שמה דר וואס וויל זיין נאמען זאל זיך ציהען אויב די גאנצע וועלט ער מיינט קונה שם ויין אז אלע זאלין הערין פון אים אז ער איז אנרויסקר מענטש אין תורה אדר אין חכמה דר פערלירט ויין נאמען פלומר אפילו ער האט גיהאט איין גוטען נאמן וועט אויף פערלארין ווערן ודלא מוסיה יסר און דער וואס וויל מער גיט לערנן ווייל ער מיינט אז ער האט שוין גענוג גלערינט אז ער באדארף שוין מער גיט לערנן וועט ער שטארבן פר די צייט ודלא ליה און דר וואס קען לערנן און וויל גיט לערנען תורה דעם אנדערן קטלא חיב איז ער זיך אליין שולדיג דעם טויט ודאשתמש בתנא חלה און דר וואס בענוצט זיך מיט דעם קרן פון דער תורה פלומר ער לערינט די תורה פון כבוד וועגן דאס מען זאל אים אנרויפן רבי גייט ער אנועק פון דיא וועלט מען קען אויף זאגן אז דאס ווארט חלה הייבט אומגעביטן פלומר פר דעם כבוד וואס ער וויל האבן פערלירט ער אויף דעם כבוד וואס ער האט גיהאט וויא די חכמים האבן גיזאגט הודו אחר הכבוד

אִמְתִּי: מוֹ שְׁמַאי אָמַר עֲשֵׂה תוֹרָתָה קֹבֵעַ אִמּוֹר מַעַט וְעֲשֵׂה תְרֵבָה וְהָיוּ מִקְבֵּל

חֲסִדִּי אֲבוֹת

בְּאֵן מִי כָאן • דָּאס הײסט ווען נאָט איז דאָ איז
אָלס דאָ • אונ ווען נאָט איז נישט דאָ • אַזו ווער
קען דאָ ווײן • דאָס זעלביגע וואָה האָט הַלֵּל
גִּיזאַנט אויף זיך אַלײן אַם איז אַי לי ווען נאָט
בִּיָּה וועט נישט ווײן מיר צו הילף אין ווײן עבודת
מי לי ווער וועט מיר דען העלפֿן • וכשאני לעצמי
אונ ווען איך האָלט השי' אין ווײן נאָר פון מיין
אַיגענע טובָה וועגן מה אַי וואָס פֿר אָנעקט
בין איך אים • ואם לא עכשיו אימתי אונ איז נעצט
וועל איך אים נישט דינן • ווען דען וועל איך
אים דינן • דען עס קען ווײן אַז איך זאל פֿאלד
שטאַרפֿן • דר דובֿנער מַגִּיד בִּרְיִיננט דערויף
דעם מאָר פון זוהר הקדוש פֿרשֶׁה וַיִּשָּׁב דר
סענמש ברויכט דאָה צו האָבן סעקער סעלח
פון אַבֿהמָה • אונ סען זעהט פֿענקעקט דיא
בַּהמֹת פון דר צייט אָן וואָס זיי ווײַנן גיבארן
גיווארן היטן זיי זיך • זיי אָנמלפֿן פון פֿיער
אונ פון אַנדער סכּנות • אונ דר מענטש וואָרפט
זיך שטענדיג אין פֿיער • דען ער היט זיך
נישט פון דעם יצֵר הרע • ער פֿאלגט איהם
שטענדיג • דר הסֵבֶר איז מיט אַמֶּשֶׁל • אַבעקֶר
האָט אָמאל אַרויס גיט־ראָגין אויפֿין גאָס איין
קאַשיק מיט מאַנדיל ברויט • איז גיקוקן איין
לץ אונ האָט צו אים גיוואָנט וואָס ווילסט דו
פאר דעם גאַנצן קאַשיק מאַנדיל ברויט • נישט
מיקער פון צוויי רובֿל • האָט גיוואָנט דר בעקֶר •
איך גיב דיר צוויי רובֿל • זאָגט דר לץ • אָבֶר
מיט אַתְנָאי אַז דו זאָלסט זיך אָן נעמען אַלע
מאַנדיל ברויטליך אַלײן אויף עסן זיי אין איין
מאַל פֿר מיינע אייגן איך זאל עס זעהן • דר
בעקער האָט עס גינעסן פֿר אים אין די אויגן
מיט אַפֿרייליכן האָרצן • דר לץ האָט גיזעהען
אַז עס האָלט שוין פֿאלד ביי די ענדע • האָט
ער גימאַכט פֿיס אונ איז פֿאלד פון דעם אָרט
אַנמלאָפֿן גיוואָרן • דר בעקֶר האָט זיך געשעקט
פֿר לייטן צו ווײַנן • ווייל ער האָט גיוואָקט
אַז מען וועט אים האַלטן פֿאר אַגרויסן נאַר •
דען ער האָט עס דעם שאַרדן זיך אַלײן אָן
גימאַן • עיכ האָט ער געווינט אין זיך • אונ
זיין הערץ האָט עס נישט אַזוי געהאַלטן ביי ער
איז דר פון גיוואָרן קראַנק אונ איז גשטאַרפֿן •

את כל האדם בסכר פנים יפות מורבן גמליה היה אומר עשה לך רב והסתלק

חסדי אבות

אז דו נעמסט אויף געסט אין דין הויז. וואלסט
 דו זיי אויפגעבן מיט אפרייליך פנים און דוא
 וואלסט זיי ווייזן איין פריינדליכן געזיכט. דר
 תפארת ישראל שרייבט. דאס ווארט קבע
 האט אויף די ברייטונג פון רוהיגקייט און דר
 תנא קובט צו זאגן דו וואלסט מאכן די לערנן
 אין איין רוהיגן ארט. דארטן וואו מענטשן זאלן
 דיך גיט שטערן מיט זייערע רייד אדר מיט
 האמערן און העק וואו בעלי מלאכות ארבעטן
 דרום איז רעכט אז ער זאל לערנען אין איין
 שיינעם און אגראמן חדר מיט פיל פענצער.
 און אזוי אויף איז גוט צו לערנן אין אשיינעם
 ספר פון אגוטן דרוק מיט אשיינעם פאנר.
 ווייל דס וועט אים מאכן שמחה און חשק צום
 לערנען. אויף האט דאס ווארט קבע דא
 בעדייטונג פון נאכאיינאנד דאס הויכט מען
 זאל גיט לערנן ביסלאך ווייט אין מיטן אלע
 וויילע אפרוהען נאר מיט אהישף בלוזער
 נאכאיינאנד. ווייל אז ער וועט צווישן פסקים
 זיין וועט ער פארגעסען די ענינים וואס ער
 האט גיט לאנג גלערייט. נאך אפישט איז קבע
 רויבן. בלוזער מאך דיינע צייטן גערויבן צו
 דין לערנן. דו וואלסט גולגען צייט פון דיינע
 גשעפטן בכדי צו לערנן תורה. דאס האט דר
 תנא גיזאגט איין בלז וויא אפענש זאל זיך
 נוהג זיין מיט תורה. און זיין מנהג מיט עבודה
 צו דינען גאט האט ער גזאגט אמור מעט ועשה
 תבה קלער ביי דיר אין הארצן ווייניג מצות צו
 מאן. און אז עס וועט קומן לידי מעשה וואלסט
 דו מאן פיל מצות. און זיין מנהג אין מציאות
 חסדים האט ער גזאגט: והו מקבל את כל האדם
 בסכר פנים יפות דו וואלסט יעדן מענטשן אויף
 געבן מיט פריינדליכן געזיכט און ער זאגט
 כל האדם מיט הא הכללי אויף בלל מענטשן ער
 זאל קיין אונטערשייד מאכן צווישן ארייבן און
 אריבן. צווישן אבעל מלאכה און צווישן גיט
 קיין בעל מלאכה צווישן איהודי און צווישען
 איין קריסט. דען אלע זיינן מענטשן מיט גאטס
 בילד געשאפן גווארן. דרום מוכט דו צו אלע
 מענטשן פריינדליך זיין. און דאס איז דער
 גרעסטער גליק. ווייל דורך דעם וועלין פאר

מן הספק ואל תרבה לעשר אפדות: י' שמעון בנו אומר פלמי גבולתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ולא הפך דש עקר אלא הפעשה.

חסדי אבות

קשיא פרענקס דר תולדות יהושע ריוע מסכתא אבות קמט דאך אונו צו לערנען נאר מוכר. און מרות מזכות. אפר נים דינים און הלכות נון וויא קמט דא דר תנא אונו צו לערנען ארין פון מעשר. דו זאלסט נים סערין צוא געבן מעשר שאצינדג נאר איינע פון צעהען וואס דאס איז נאר נים שיינע צו ריוע מסכתא דעם תירוצ ענמפערט יהושע העליר. דאס ווייל ר' גמליאל איז גוועזן דר לעצט פון די אנשי כנסת הגדולה. און אין וויינע צייטן. וואס ער איז גוועזן נאך הלל ושכאי. האט זיך דענקמאל אנגיהויבן די מחלוקת צווישן די חכמי ישראל וואס זיי האבן גקרינט אין הלכות. און דיא תורה איז גווארן גלייך וויא צווייא בעזונדערע תורות. און רבן גמליאל אז ער האט געעקן דאס פון אזוא פיל מחלוקת וועט מען זיין מסופק אין אסך דינים. און פון אספס וועט ארויס קומן גרויסע מכשולים אין דת ישראל דרום האט ער דא גזאגט אין דער משנה דריי גדרים. אויף דעם אופן וויא דיא אנשי כנסת הגדולה איבער דעם וואס זיי האבן געזען עס שטייט אויף אנאיער וועלט דען אין וויינערע צייטען האט אויפגיהערט ביי יודען גבואה. און די תורה קוים וואס ויא האלט זיך בייא זיי. וויינן די אנשי כנסת הגדולה אויף גשמאנן און האבן גגעבן צו דיא חכמי ישראל דרייא גדרים (וואס אויבן איז גשמאנן) הוו מתונים בדין תעמידו תלמידים תרבה ועשו סוג לתורה. אזו האט אויך רבן גמליאל געזען אנניע וועלט מיט פיל מחלוקת. האט ער אויך גגעבן דריי גדרים. ערשטן עשה לד רב. נעם דיר אויף ארבי און דו זאלסט זיך אויף אים פערלאזן אין תוראות וויא ער וועט פסקנן. דען דיא מחלוקת וואס צווישן די חכמי ישראל איז גוועזן לשם שמים. תאמשי די זאגן מותר. און די זאגן אסור. די זאגן טמא. און די זאגן טהור דאך וויינן ביינע פיר זיך גירעכט און יעדערע פארמייא האט איין מעם פר וואס זיי פסקנן אזוי און ביידינס רייד וויינן פון איין תורה פון איין נאם. און

וְכָל הַמְרָבָה דְּבָרִים מְבִיא חֲמָא: יי רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה

ח ס ד

גליקליך דרום זאנט ער מיט דעם לשון על שלשה דברים העולם עומד אויף דריי זאכין שמיים דא וועלט בלומר זיא איז געבויט אויף תורה עבודה און גמילות חסדים אבר דיוע לעצמע משנה יח פון דיוען פרק האט גיאנט רבן שמעון בן גמליאל דאס איז דער פאטער פון רבינו הקדוש וואס די משנה רופט אים אן סתם מיט דעם נאמן רבי דאס איז רבי יהודה הנשיא. און ער האט גלעבט שוין נאך דעם חורבן אז די וועלט האט גהאלטן נאהניט צום איינפאלען האט ער זיך אויסגעדריקט על שלשה דברים העולם קים אויף דריי זאכן האלט זיך נאך די וועלט אויף אז זיא זאל נישט פאלין און זיי זיינען דין אמת און שלום וויא מיר האבן פריער מפורש גיוועזן שגאמר דען אזוי זאגט אויף דער פסוק אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם ווארהייט און פרייליכעס געריכט זאלט איר אין אייערע שווערן ריכטן עס איז קשה אויף דעם סדר פון דר משנה דען נאך דעם געווייז פון פסוק האט דר תנא ברארפט איבר שמעלן דעם סדר און זאגן על האמת ועל הדין וכו' ווייל דר פסוק רעכניט פריער אמת און נאכהער משפט און נאך מעהר קטניא איז דאס דר פסוק איז גאר קיין געווייז אויף דריי זאכין וואס זאלין אויף האלטן די וועלט גאר צוויי זאכין אמת און דין ווייל אין פסוק רעכניט ער נישט שלום פאר איין געוונדער פרימעט דען דר נאמען משפט שמיים נישט אין גפרד אבר ער איז נוסחא אין סמיכות ווייל די פא שמיים מיט אפתח און עס איז גיבונדיג צו דעם שם שלום וואס עס שמיים נאך אים ומשפט שלום דרום מיינט ער צו זאגן אפריינדליכן געריכט דען אז שלום וואלט זיך אין פסוק גרעכניט פאר אדרטן פרימעט האט ברארפט צו שמיין משפט מיט אקט די פא און פאר דאס ווארט שלום האט גרארפט צו שמיין איין וואו אמת משפט ושלוש שפטו בשעריכם דאס הייסט ווארהייט ריכט און פריין זאלט איר ריכטן אין אייערע שווערן גאר דאס מאכט רעכט דער ירושלמי (תענית פ"ד * מגילה פ"ג) על שלשה דברים העולם קים על האמת ועל הדין ועל השלום אויף דריי זאכין

האב צו איין קערפער נישט גפונן געסער וויא שווייגן דס הייסט ער הערט זיין געליידיגונג און שווייגט און איין געווייז דאס שווייגן איז גוט אז אפילו אין דער תורה איז אויף ולא המדע עקר אלא המעשה נישט דאס דרשנין און ריידן איז דר עקר גאר דאס מאן בלומר דאס וואס ער איז מקיים די מצות נאך דאס רינים וואס ער האט געערינט דס אזיין איז דר עקר אפער אז ער לערינט ער רעט אין דער תורה און ער איז נישט מקיים איז פיל געסער אז ער וואלט גאר גשווייגן און נישט ריידן אין דר תורה וכל המרבה דברים מביא חטא און דר וואס ער פאר מער זאכין אין דער תורה בלומר ער דער קלערט און ווייזט אויף פון דר תורה נאייט מצות און מנהגים וואס דאס חכמי המשנה און גמרא האבן דאס גאר נישט דר מאנט מביא חטא דר פרייגט אפערל און ער מינערט פון די מצות התורה און אזוי האבן גאנט אונזרע חקמים כל יתר כנסול רמי וואס מעהרער איז גלייך וויא אפגאקמען כל המוסף גורע ווער עס נישט עס וואס צוא נאיים אין יודישקייט מינערט ער נאך די יודישקייט און עס איז איין אלטעם שפריה ווארט וואס צו פיל איז אונגעוונדן יח רבן שמעון בן גמליאל זאגט על שלשה דברים העולם קים אויף דריי זאכין האלט זיך די וועלט על הדין אויף דעם גירכט וואס מען גפרייט דעם גרעכטן און מען גשטראפט דעם אונגירעכטן ועל האמת און אויף דאס מרייהייט דאס מענמשן זאל איינע די אנדרע זיין מרייא און זאלן נישט פאלשן ועל השלום און אויף פריד דען ווען עס איז שלום צווישן די מלכים און דאס פאלק זיינן אויף שלום איינער מיט דעם אנדרן דענסטמאל איז די וועלט גליקליך און דיוער מאמר איז נישט גלייך צו דעם מאמר וואס שמעון הצדיק האט גיאנט אייזן אין משנה ב' פון דיון פרק דען שמעון הצדיק וואס ער האט גלעבט בעת דר בית המקדש איז גשטאנן דען ער איז גוועזן איין פון גדולי האט ער דר קלערט פאר דעם פאלק די דריי פיס און דאס פונדאקענטן אויף וואס די וועלט איז גיבויט און איז דורך וויא

דברים העולם קים על האמת ועל הדין ועל השלום שגאמר אמת ומשפט
שלום שפסו בשעריכם :

אבות

ער וייל ביי זיין חבר פון האנד ארויס דרייען.
ווען בית דין פסקת אים אפ על פי דין תורה
אז ער האט פערשפילט. גייט ער אונעק מיט
רוגז און איז אין פלעס אויף די דיינים פרוואס
זיי האבן גוט גפסקת נאך זיין ווילן. אבער
דער וואס גייט צום בית דין סתמת ער לופט
די ווארהייט. ער איז איין ערליכער מאן ער
ויל פרעמדע נישט בעריהרן. דר וויא ער דער
הערט נאר פון ביח דין אז ער האט אנגערעכט.
גייט ער אפ וואס ביד האט אים צו גפסקת מיט
שמתה. און ער לופט נאך דעם דין וואס ער
האט אים גשטעלט אויפן יושר. און ער פעט
נאך זיין חבר מחילה וואס ער האט מיט
אים אומניסט געקריגט. און באלד נאך דעם
דין תורה ווערט צווישן זיי ביידין גשלאסן
שלום און פריינדשאפט. און דאס איז דיא
פונת פון דעם ירושלמי וואס ער זאגט תמו
הנינו דארטן אין דער משנה פון אבות האבין
מיר גלעריגט על שלשה דברים העולם קים אויף
דריי זאכן האלט זיך דיא וועלט. מיינט מען
דאך אז יעדע פון די דריי איז אפאזונדערע זאך
קומט דר ירושלמי און זאגט ושלשון דבר אחד.
אז די אלע דריי איז נאר איין זאך. דאס איז
אמת אליין. וויא באלד אז דיא סיבה וואס
פענעגט יעדערן פון די בעלי דין וואס האבן
אדין תורה איז די ווארהייט. די ועלביגע זאך
איז דר דין וואס בית דין פסקת. בלומר וויא
ערקלערן דיא ווארהייט. און דאס ועלביגע
זאך איז דער שלום וואס צווישן וויא ווערט
נאכהער גשלאסן און דרום בריינגן זיי (דיא)
משנה און דר ירושלמי דעם פסוק אמת ומשפט
שלום שפסו בשעריכם דוקא נאר מיט דעם סדר
פריער אמת און נאכהער משפט שלום ווייל דאס
איז נאר איין זאך. דיא אמת אליין. און דאס
איז אויך דיא פונת פון דעם מדרש וואס ער
זאגט שעל ידי השופטים וכו' ווייל נאר וועגן די
משפטים וואס דו גאט האסט צוא דיין פאלק
נגעבן. איבער דעם קריגן זיי זיך איינר מיט
דעם אנדערן. ווייל יעדער וויל וויסען דעם

ריכטיגן

הסדר

זאכן האלט זיך אויף. די וועלט אויף ווארהייט
אויף געריכט און אויף שלום. ושלשתם דבר אחד
און דווע דריי זיינן איין זאך דען וויא באלד
אז עס הערשט אמת הערשן אויך דין און שלום
און די ראיה איז פון פסוק אמת ומשפט שלום
שפסו בשעריכם. ועט מען דאס דער ירושלמי
רעכניגט די דרייא פאר איין זאך. וואס דער
גרונד איז נאר אמת און משפט מיט שלום
פעדיגן ביי דעם צו די אמת. און מען קען עס
פרשטיין מיט דעם וואס דער מדרש שרייבט
אויף דעם פסוק (תהלים צ"ט) אחת כוננת מישרים
דו האסט געגרינדעט די רעכט פארמינקייט צו
די ישראל וואס זיי האבן דיך ליב. ווייל הדרך
די משפטים וואס דו האסט צו זיי געגעבן קריגן
זיי זיך מיט איינאנדער און קומן צו בית דין.
און די דיינים מאכן צווישן זיי שלום. דר פשט
פון דיעזען מדרש. זאגט דר דובנר מגיד איז
אז. דאס רוב משפטים און דין תורה וואס
איין יהודי האט מיט דעם אנדערן איז נישט די
סיבה ווייל זיי האבן ליב פרעמדע געלט. נאר
אומניקערט ווייל וויא האבן ליב יושר און
גריכטיקייט. און יעדער ציטערט פאר זיך
פיליכט פראגעט ער תלילה אפרעמדן גראשן
און איבער דעם גייהען זיי צום בית דין. ביז
די דיינים זיינן מבחר וייערע מענות. און וויא
בית דין מאכט אפ צווישן זיי. אזו ווערן וויא
באלד שלום מיט איינאנדער. און עס איז
אגריסער אונטערשייד צווישן די וואס קריגן
זיך ווייל איינער וויל דעם אנדערן געלד
אויסדייען פון האנד מיט איין עולה. און
צווישן די לייט וואס זיי קריגן זיך וועגן דיא
ווארהייט. ווייל איינר וויל נישט פארנעמען זיין
חבר גראשן. און זיי גייען צו בית דין נאר
בכדי דיא דיינים זאלן וויא ערקלערן דיא
ריכטיקייט צו וועמן דאס געלד געהערט. וויא
די גמרא זאגט: לאו כולי עלמא דינא גמורא. גיט
אלע מענטשן זיינען גלעריגט צו וויסן אדין.
און די פראגע איז אזו. אז דר וואס קומט צו
בית דין סתמת ער איז איין חומר כמון ווייל

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה תהיה ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך

דכמינן דין צו ועמען דאם געלד געהער • דרום
קסין ווי צום בית דין • און ווי מאכן ענדליך
מיט איינאנדער שלום •
(מכות פ"ג משנה ט"ו) רבי חנניא בן עקשיא זאגט
רצה הקב"ה לזכות את
ישראל ווייל הקב"ה האט געוועלט דיא ישראל
מאכן גירעכט • כלומר ווי זאלן ויין צדיקים •
לפיכך הרבה להם דרום הט ער צו ווי פערמערט
הורה מיט מצות דהיינו השית האט גשריבן
איבריגע פרשיות אין דר הורה מיט איבריגע
מצות וואס מען האט ווי גאר נישט בעדארפט
אין דר הורה אריינשרייבן וויא די פרשיות פון
שקצים און רמשים וואס די הורה האט גשריבן
דאס איין ישראל זאל ווי נישט עסן את תחלד ואת
העכבר והצב למיתה את הלטאה וגו' איין ישראל
זאל נישט עסן דעם ווייל • דעם מווי דיא
צערעפאהע און דיא יאשעריצע • אזעלכע
זאכן ווען דיא הורה וואלט עס נישט שרייבן
וואלטן מיר דאס אויף נישט עסן • גאר דרום
האט עס השי' דיע איבריגע מצות אריין
גשריבן אין דר הורה בכדי צו מאכן די ישראל
פר צדיקים • כלומר דאס ווי עסן דאס נישט •
ווייל גאט האט עס וויא פערבאטן און זאלן
וויין ווערט צו נעסן פר דעם שער • שנאמר דען
עם שמיטת אוז אין פסוק ה' חפץ למען צדקיהו
תורה ויארד לעריננט דר ברמנוה זל דעם פשט
פון פסוק • גאט האט געוואלט פון וועגן דיא
ישראל גירעכט צו מאכן דרום האט ער דיא
הורה גינעוהן צוא פר גרעסערין און די מצות
צו פר קערין • אפר נאך דעם פשט האט אין
פסוק בדארפט שטיין למען צדקו די צדיק מיט
אפתח און נישט מיט אחירק וויא מיר גיפינען
אין איין אנדר ארט (איוב לג לב) דבר כי חפצתי
צדק אלהיהוא האט גיזאגט צו איוב כייר דייענע
מענות ווייל אויף וויל דיק מאכן גירעכט •
אבער צדקו מיט אחירק איז דער טיימטש ויין
גרעכטיגקייט • דרום ווייזט אויס דר פשט פון
פסוק גאר איינפאך נאך דר פנה פון דעם תנא
גאט האט באגערט אזא אז וועגן ישראל
גירעכטיגקייט זאל ער (גאט ביה) דיא הורה
פר גרעסערין און פר מער • ר' בערוש פלאהם

הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יי הִפֵּץ לִמְעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל הַתּוֹרָה וַיֵּאָדָר

פרק שני

כָּל יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ רַבִּי אֱבִיר אִיוּו הִיא הִרְבָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁיְבוֹר לוֹ הָאָדָם כָּל שֶׁהִיא תִפְאָרֶת לְעִנְיָהּ וְתִפְאָרֶת לוֹ מִן הָאָדָם יוֹהֵי וְהוֹר בְּמִצְוֹה קִלְקָה בְּבִחְמִימָה שֶׁאֵין אִתָּהּ

חֲסִדֵּי אֲבוֹת

וְנֶאֱמַר מִיט אֵין אוֹסֶטְמִיקֶע מִינֶע אָבֵדֶר וְנֶאֱמַר חֲוִיסֶט אִיר פֶּעֶט פֿון מִינֶע גְרוֹיֶסֶע הֶאָרְיוֹנֶאנֶע זִינֶא פֿיל אִיךְ הֶאָב גְּהֶאָרֶעוֹנֶעט אִיךְ הֶאָב קִיין צִיט גִּיהֶאט אַוּוִילֶע אַפּ צוֹא רֹוהֶען אִיךְ בִּין גָּאָר קְרֶאָק דֶּען אִיךְ הֶאָב שׁוֹיין פֿון ווִיפֿיל טֶעג אונ גֶּעכֶט גִּיט גֶּשְׁלֶאפֿן ווִיין פֶּעֶטֶר הֶאָט עֶס אוֹיִסְכִּיֶהֶרֶט אונ הֶאָט שְׁטֶאָרֶק אַנְגִּיפֶאנְגֶּען צו לֶאבֿן פֶּעֶטֶר וְנֶאֱמַר לֶאכֶט אִיר אַזוֹ הֶאָט אִים דֶּער יוֹגֶנֶדֶר מֶאן גְּרֶענֶט מִיט פֶּעֶרְדֶּרוּס אִיךְ לֶאךְ דִּרְיֶכֶר הֶאָט דֶּר פֶּעֶטֶר גֶּאָגֶט אַז מִיין עֶצֶה הֶאָט אַפּ גֶּאָלֶטן ווִייל דִּיין גֶּאָנֶזן מְרֹוֹד הֶאָב אִיךְ דִּיר עֶס גֶּמֶאכֶט ווִייל אִיךְ הֶאָב מִיר גִּמְדֶּאכֶט דָּאס פֶּאָרִיו אִיו קִיין קֶלִינֶע שְׁטֶעטִיל אִין אִיר אִיו אַלֶּעֶרֶלִיֶא מֶעֶאטֶטֶען אַלֶּעֶרֶלִיֶא לֹכֶט גֶּאָרְמִין ווִיין הֶאָגְדֶּלֶען אונ שְׁפֶאָצִיר גֶּאָנֶע מִיט פֿיל אַנְטִיֶקן אונ דו בִּיסֶט דָּאךְ אַוּוֹנֶגֶדֶר סֶענֶשׁ עַל פֿון הֶאָב אִיךְ פֶּאָר דִּיר זִייעֶר מֶרֶד גֶּהֶאט אַז דו זֶאָלֶסט זיך גִּיט אִיבֶר גֶּעבֿן צו דִּזֶע פֿרִיילִיכֶע עֶרֶטֶר אונ דו זֶאָלֶסט דִּיין אִינִיגֶס גִּיט פֶּעֶרֶשְׁוִינְדֶּלֶען אִיךְ גֶּאָרִישְׁקִיטֶן דִּרְיֶכֶר הֶאָב אִיךְ גֶּוֹעֶהֶען וְנֶאֱמַר סֶעֶר פֶּאָרִיֶקֶאמֶן אונ סֶוֹהֶרִים פֿון סֶוֹהֶרֶה צו דִּיר אִינִיגֶעֶדֶן כְּבִי דִיך מֶאָרִיד צו ווִיין מִיט וְנֶאֱמַר דִּיר אִיו גִּימִיג דֶּעס גִּלִּיק פֿון דִּיין הֶאָז צו בֶּעֶשְׁטֶעטִיגֶען אִז דִּיר זֶאל קִיין שׁוֹם צִיט בִּלְוִיבֿן צו גִּיין אונ צו בִּיגְרֶאכֶטן דִּי לֹכֶטִיקִיטֶן פֿון דֶּר שְׁטֶאט ווִיֶא אַלֶּע יוֹגֶע לִיט וְנֶאֱמַר קֹכֶן אֶהֱעֶר זֶאגִין זיך נֶאךְ דֶּעס דֶּער נֶכְשֶׁל אִיו דָּאס הֶקֶבֶלֶה הֶאָט גִּישִׁיקֶט דֶּעס סֶענֶשׁן אִיךְ דִּזֶּען עוֹלָם אִים דָּא אִינְגֶּאנְדֶּלֶךְ תּוֹרָה אונ מִצְוֹת ווִייל גָּאָר דִּזֶע וועלֶט אִיו דֶּר אָרֶט פֿון אַזוֹ אַמְכֶּזֶר אָבֵדֶר אַז דֶּער סֶענֶשׁן קֹכֶט אֶהֱעֶר ווִיֶא ווִיט מֶזוּ כֶּען אִיבֵדֶר אִים זֶאָרְגִין אַז עַד זֶאל זיך גִּיט אִיבֵדֶר גֶּעבֿן צו אַלֶּעֶרֶלִיֶא תִּתָּאֵת דֶּרוֹם אִיו גֶּוֹעֶען דִּי עֶצֶה פֿון הַשִּׁמִּית צו פֶּעֶרֶשְׁאָפֿן אִים זִייעֶר פֿיל פֿון דֶּער סֶוֹהֶרֶה

א רבי אומר רבי נאנא איוו הוה רב ישרה שיבור לו האדם וועלכע גלייכע וועג פון די וועגן וואס גאט האט אים געלויבט צו גיין נאל זיך דר מענש בעסר אויסקלייבן כל שהיא תפארת לעושה ועדע וועלכע ויא איו אנשטענדיג צו דעם וואס ער טוט עס ותפארת לו מן האדם אונ אויך מענשן באשיינן אים לקיפל דיא כדה פון קאנהייט איו ויא פר דעם קארגן מענשן גיפערן וויל ער זאמילט געלד אבער מענשן לויבן אים גיט פר און אכדה וויל אסענש בעדאך גיט גאר פאר זיך אליין לעבן אונ ווען אסענש האט אן זיך די כדה פון פורנות צו פערשטענדיגן געלד איו דאס גיפערן דעם אנדערן וויל ער האט פון אים גרויס הגאח אבר פר אים אליין איו דאס גיט גוט וויל ער ווערט דורך דעם איו ארוסאן אבר די כדה פון נדיבות אידיקלייט פריי געבלייט איו דאס אביסעל וועג צווישן קאנהייט אונ צווישן פורנות ער פערשטענדיגט גיט איבריגע געלט גאר ער גיט צדקה צו די גייטניגע אונ קעכט צוא דאיו עקענאמיש מוט ארעכנגונג דיוז כדה איו אנטשטענדיג פאר אים אליין אונ

פרקי פרק שני אבות יד

יודע מתן שכרן של מצות • והיו מחשבו הפסד מצוה בנגד שכרה ושכר

חסדי אבות

אנא אויה געפעלן צו אנדערע לייסן • אין דעם זין שרייבט אויה גוט דר בעל העדה אין ספר בוכב מעקב אין דר הפמרה פון סדר בראשית די עהרע און די לויב וואס אסענש בעקומט פאר זיינע מעשים פון אנדערע לייסן איז איין בענווייז אז דיא סבה וואס מאכט זיין וועג גיפערלן איז אריקטונג און גיט קיין פאלשע סבה • והיו זהיר במצוה קלה כבחמורה און דא ואלקט זיין גווארינט אין אקליינע מצוה • וואס דו ריכטט זיך גיט פאר איר פיל שכר צו נעמן דאך ואלקטו איר מקום זיין מיט חשק און מיט שמחה אזו וויא דו ביסט זיך מתעסק אין איינע הארבע מצוה וואס דו טומט איר מיט התלהבות ווייל דא ריכטט זיך פאר איר פיל שכר צו מקבל זיין • שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות דען דו וויסט גיט דעם גשאנק וואס גאט וועט דיר געבן צו דעם שכר פון דיא מצות האמשי פון פיל מצות וואס אסענש איז מקיים האט גאט ב"ה מדיע גיוועזן דעם שכר אין דער תורה • אבער דעם גישאנק וואס השי"ת גיט פאר יעדער מצוה לבד דעם שכר דאס קענסטו גיט וויסן • און עס קען זייער גוט זיין אז פאר אקליינע מצוה קען מען האבען נאך אנגעסערע מתנה וויא פאר אנגרויסע און איין הארבע מצוה • ווייל אויה איין הארבע מצוה זיינן דא פיל בעלנים וואס תאפין זיך אן איר זיא צו טאן ווייל זיי ריכטן זיך צו נעמען פיל שכר • אבער אויה אקליינע מצוה תאפט מען זיך גיט אן • ווייל איר שכר איז קליין • אבער עס איז דאך מעגליך אז דיא מתנה וואס ער וועט פאר איר בעקומן חוץ דעם שכר • ואל נאך בעטרעפן מעהער וויא דער שכר פון אהארבע מצוה ווייל גאט ב"ה קוקט גיט אויה דעם קיום המצוה • נאר אויה דעם הערצן און אויה דער מחשבה פון דעם וואס ער איז זיא מקיים • דריבער שטייט גיט שאין אתה יודע שכרן של מצות נאר מתן שכרן די מתנה וואס מען גיט צו דעם שכר • דער דובנער מגיד שרייבט אין ספר המדות איין תירוץ אויה דיא קשיא וואס דר עולם פרעגט פאר וואס האט גאט ב"ה אין דר תורה גיט געשריבן פון דעם שכר וואס מען

רבים האם האם נישא מוריע גיוועזן אונז פון
 דעם שר פון עוה"ב. אבער דיא קשיא אז
 דאך אין דר משנה שטייט סתם שאין אתה יודע
 מתן שכר של מצות. דו וויקסט דאך נישט וואס
 פאר איין שבת מען גיט פאר דיא מצות. עס
 שטייט דאך מפורש אין דר תורה אם בחוקתי
 הלכו ונתתי בשמים בעתם אויב איר נועט גיין
 מיט מינע גינעץ וועל אנה געפן איינער רעגין
 אין דר צייט די ערב וועט געפן אירע תבואה
 און די בוימער וועלן געפן ווייטער פרוכט. פאר
 די מצוה פון התורה תפלין און סנדל שטייט
 למען ירחיקיכם. אז דר שבת אז מיוועט לאנג
 לעפן. אט שטייט דאך יוא דר שבת פון מצות
 אין דר תורה. דרויף ענטפערט דר דובנער
 מגיד. אז מען זאל דאס נישט פטראכטן. איז
 דאס באקאנט נישט גאנץ גווארן וועגן דעם שבת
 פון די מצות. דען אין דר תורה איז פאר דיא
 מצות קיין שבת נישט דר מאנט גווארן נישט פון
 עוה"ב און אויך נישט פון עוה"ז. ווייל מען
 דארף דינן גאט ב"ה נישט פון שבת וועגן. גאר
 דאס וואס די תורה זאגט צו העלחת עוה"ז פאר
 דעם קיום המצות האט עס גאר איין אנדערן
 זין. אבער נישט שבת פאר דיא מצות. און ער
 איז דאס ממתיק מיט אמשל. אסתר איז
 גיפארן מיט איין בעל עגלה פון ליפציג. דר
 זאגן איז געוועזן געפאקט מיט אלעלייטייערע
 סתורות אין מיטן וועג האט זיך דר וואגן צו
 גראכטן. דר סותר הט גלאזין ווין משרת היטן
 אין פעלד די סתורה. און אליין איז ערגלאפן
 אין דר נאהינער דארף. און האט בעשטעלט
 אדארפמאן מיט אפאר אז ער זאל אים מיט די
 סתורה בריינגן אויפן ארץ. אלס דר דארפמאן
 האט שוין פול דעם וואגן אנגיפאקט מיט די
 סתורה. און דר סותר זיצט שוין אין וואגן.
 גאר דר דארפמאן וויל ארויפגיין צו זעצן זיך
 אויף דיא קעלגיא. זעט דער סותר אז דעם
 דארפמאנס ווייב האלט אין האנד אפעל מיט
 שוטר. אלעפל פרוי און אפגענדליג הערינג
 מיט אגרויסן קעז אין אפאפיר און גיבט עס
 דעם דארפמאן ער זאל האבן צוא עסן אויפן
 זעג. דר דארפמאן האט ביי איר גנוסן דעם
 באגן הארץ וואס זי האט אים צו גיטראגן.
 און ער וויל עס אריינשטאפן אין וואגן צווישן

עברה פנגד הפסדה . הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה . דע מה למעלה ממה עין רואה ואין שומעת וכל מעשיה בפספס נכתבים : כרפן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם מושפחת עון וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה במלה

חסדי אבות

משיך בספר נכתבים און אלע דינע ביינע מעשים ויינען פערשריבן אין איין בוך פאר השי . און ווען אויך דוא ווערסט גאך יעצט גיט פערשטראפט פאר דינע זינד דאך איז דאס פון השי גיט פאר געסין . דען עס איז אלס פערשריבן און דוא וועסט גאך פערשטראפט ווערן . גאך אפשיט איז דע מה למעלה מסד בעמראכט גאר וואס עס איז גיוועזן פריער פאר דינע צייטן . פריער איז גיוועזן גבואה דאס הייבט עין רואה דאס אויג פון דעם גבואה האט גיוועזן אלס וויט מיט דיר וועט געזעבן . דר גאך אז גבואה איז שוין אונטער גינגען איז גיוועזן פת קול דאס איז וואס שומעת דס אויער פון מענשן האט גיהערט אקול פון הימל וואס האט זי אן גואנט אין יעדע צייט פון אונגליק וואס ווייז ואלן טאן . און אין היינטיגע צייטן האבן מיר גיט עין רואה קיין גבואה איז שוין מער דא . און אויך גיט וואס שומעת קיין פת קול פון הימל הערן מיה אויך גיט . גאר דאס איינע איז דיר געפליבן וכל מעשיך בספר נכתבים אלע דינע געפענהייטן וואס מיט דיר האט זיך געגעבן פלומר דיין גישיקטע וויא מיט דיר האט זיך צוא טאן ויינען אין דיא ספרים גישריבן אין דיא הייליגע שריפטן פון תנא און אין משנה גמרא און סדרשים : ב רבן גמליאל דר זון פון רבי יהודה הנשיא זאגט יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ דס לערנן פון דר תורה איז גוט אז מען זאל אויך דער צו האבן דאך ארץ דאס הייבט גוטע מדות פון מוסר מיט ענוה . שיגיעת שניהם משכחת עון ווייל די מיהע פון דיעזע פיידע זאכן מאכט אז דר מענטש זאל פערזעסן זינגירן וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה במלה וגוררת עון און אימער ווען א מענטש לערינט תורה און ער טוט מיט איר אויך קיין מלאכה דאס ער זאל זיך קענען ספרנס זיין . וועט ער ענדליך מוזן מבטל זיין פון לערנן ווייל ער וועט זיין הונגער וועט ער גיט קענען

לערנן

וּתְנַתְּנוּ עֵין וְכָל הָעוֹסְקִים עִם הַצְבּוֹר יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמִים שְׁזוּכוֹת
אֲבוֹתָם מִסִּיעָתָם וְצִדְקָתָם עוֹמְדֵת לְעַד וְאַתֶּם מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שֶׁכָּר
הִרְבֵּה בְּאֵלוֹ עֲשִׂיתֶם: ג' הוּא זֶה־יֵרִין בְּרִשּׁוֹת(שֶׁאֵין מִקְרָבִין לוֹ לְאָדָם אֲדָא לְצִרְיָה
עֲצֻמָּן בְּרֵאשִׁין בְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעַת הַנֶּאֱתָן וְאֵין עוֹמְדִין לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּחִקּוֹ: ד' הוּא
הֵיחָ אֹמֵר עֲשִׂה רְצוֹנוֹ בְּרִצְוֹנָה בְּדִי שִׁיעֲשִׂה רְצוֹנָה בְּרִצְוֹנוֹ בְּמִסַּר רְצוֹנָה מִפְּנֵי

(*) פ' רכות כעומדת מרשות עולם נגד כהן. חסדי אבות

לְעֶרְכָּן דִּיא תוֹרָה • אִנּוּ עַר וְעַם נֶאֱדָר אִיבְעָר
זִינְעָ אֶרְוֹמְקִיט קוֹמָן חָזִי צוֹ מָאן אִינְי עֲבֵרְהִי
נֶאֱדָ אֶפְשֵׁט קַעֵן מַעַן וְאִנְי יִסָּה תַלְמוּד תוֹרָה עִם
יִדֵּד אִינְי • בְּעַת דְּעַר מַעַנְשׁ אִינְי זִיף עוֹסֵק אִין
דְּרָף אִינְי בְּלוֹמֵר בְּעַת עַר בַּעֲשֻׁעֲפִיטִיט זִיף
אִין הַאֲנִדֵּל אִינְי רַעֲמָא אִז עַר זֶאל דְּעַנְסִמָּל
הַאֲבָן אִין זִין דָּאָם וְוָאָם עַר הָאֵם גְּלַעֲרִנְטִיט אִין
דְּעַר תוֹרָה לְמִשְׁלָב בְּעַת עַר אִינְי זִיף עוֹסֵק אִין
קוֹיפֵן אֲדַעַר פֶּר קוֹיפִין זֶאל עַר הַאֲבָן אִין זִין
דִּי רִייד פֿון דְּעַר תוֹרָה לֹא תוֹנֵא אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ
אִיר זֶאלְט אִינְיֵדֵר דַּעַם אֲנִדְרֵרִין גִּיט נֶאֱדָר •
בְּעַת עַר מַעֲמָט אֲדַעַר עַר וְעוֹנֵט • זֶאל עַר
הַאֲבָן אִין זִין לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל
וּבְמִשׁוֹרָה אִיר זֶאלְט קִיין אֲנִדְרֵעֲכֵם מָאן אִינְיֵדִי
רִיכְמִינְקִיטִיט אִין וְוָאָה אִין כָּאָם פֿון מַרְוֶקֶנְע
אִנּוּ אִין דִּיא כָּאָם פֿון פֶּלִיטִינְע וְאִכּוֹן וְכוּ' • וְכֹל
תוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מְלָאכָה אִנּוּ יַעֲדֵעַ מָלֵל וְוָאָם
אֲמַעֲנִימָשׁ לְעִרְנִיט תוֹרָה נֶאֱדָר פֶּאָר זִיף אִנּוּ עַר
הָאֵם גִּיט מִיט וְזִיין תוֹרָה דִּי מִדָּה פֿון אֲמִלְאָכָה
צוֹ לְעֶרְכָּן דִּי תוֹרָה אוֹיף דַּעַם אֲנִדְרֵרִין • וְעַם
עַר עֲנִדְלִיף אֲלִיין אוֹיף אוֹיפֶה־עֵרֶן צוֹ לְעֶרְכָּן •
אִנּוּ זִיא בְּרִינְגֵט אִים נֶאֱדָ צוֹ אֲזִינְד דָּאָם וְוָאָם
עַר פֶּרֶם־יִידִט חֲסֵד פֿון זִיין חֶבֶר • עַר לְעִרְנִיט
מִיט אִים גִּיט • וְכֹל הָעוֹסְקִים עִם הַצְבּוֹר אִנּוּ אֲלַע
וְעוֹלְכֵע זִינְי זִיף עוֹסֵק אִין דִּי בְּדַעֲרָנִים פֿון
כָּלֵל יִהְיוּ עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמִים וְאֲלִין זִיין זִיף
וְעוֹגִין זִיין עוֹסֵק זִיין נֶאֱדָר פֿון גִּאֲמָס וְעוֹגִין • אֲבָר
גִּיט פֿון כָּבוֹד וְעוֹגִין שׁוֹכוֹת אֲבוֹתָם מִסִּיעָתָן דַּעַן
דִּר זְכוּת פֿון זִייעֶרע עֲלִמְעֵרִין בְּלוֹמֵר דִּר זְכוּת
אֲבוֹת פֿון כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְעַם זִייא הַעֲלָפִין
אוֹיִסְפִּירִין זִייעֶר צִיעֵל וְצִדְקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד אִנּוּ
זִייעֶר צִדְקָה וְוָאָם זִיין מוֹעֵן • וְעַם זִייא בִּיִיא
שְׁמִיין אוֹיף אִיבִיגִיג וְאַתֶּם מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שֶׁכָּר
הִרְבֵּה כָּאֵל עֲשִׂיתֶם • דִּר רַמְבַּ"ם זִל זֶאֱמָר דַּעַם
פֶּשֶׁט • אִנּוּ אִיר וְוָאָם אִיר גִּיט זִיף עוֹסֵק וְעוֹגִין

ד' הוּא הֵיחָ אֹמֵר עַר פֶּלְעִיט אִיבְעָר וְאִנְי עֲשִׂה
רְצוֹנוֹ כְּרִצְוֹנָה דוֹ מַעַנְשׁ מוֹד דַּעַם וְזִיילֵן פֿון הַשִּׁי
מִיט אֲזוּי אֲחֻשָּׁק וְוִיא דוֹ מוֹסָט דִּיין אִינְיֵנְעִס
וְזִיילֵן • כִּדִּי שִׁיעֲשִׂה רְצוֹנָה כְּרִצְוֹנוֹ בְּכִדִּי הַשִּׁי
זֶאל דִּיין וְזִיילֵן עֲרִפְלִין • וְוִיא דוֹ הָאֲסָט זִיין
וְזִיילֵן גִּמָּאן • בְּסֵל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ דוֹא זֶאלְטִיט
שְׁמַעֲרֵן דִּיין אִינְיֵנְעִס וְזִיילֵן • פֿון זִיין וְזִיילֵן
וְעוֹגִין • כִּדִּי שִׁיבְסֵל רְצוֹן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָה בְּכִדִּי
הַשִּׁי וְזֶאל שְׁמַעֲרֵן דַּעַם וְזִיילֵן פֿון אֲנִדְרֵעֶר
מַעַנְשׁ וְעוֹלְכֵע דִּינִיגֵן דִּיר צוֹ מָאן בִּיזִין אִנּוּ דוֹ
זֶאלְטִיט קַעֵן אוֹיִסְפִּירֵרֶן וְוָאָם דוֹ וְזִיילְטִיט • דְּעַר
דוֹבְנֵר מְגִיד וְכִרְזוֹ לְכִרְכָּה שְׁרִיבְטִיט אִין סִפֵּר
הַמְדוּת

המדות שער אהבה • דאס דר תנא קמט אונז
 צו לערנן דעם בעל תשובה וויא ער זאל דינן
 השירות אונז ער זאגט אים אז מיט דעם אופן
 זאל ער אים דינען עשה רצונו כרצונך דו זאלסט
 טאן וויין ווילן מיט אזוי איין לוקט אונז מיט
 אלערלייא מיטלן וויא דו פלעגסט טאן דיין
 ווילן אין די תאוות פון עוה"ז • אונז ער איז דאס
 מכתיק מיט אמשל : אנגביר האט גיהאט אין
 זיין גשעפט אפריקאשציג וואס איז געווען אים
 זייער מרייא אונז האט זייער פלייסיג אונז
 גלישקט גיטאן וויין עבודה • ביזו כד האט
 גמראפן אז אין אשטאט איז אנדויסער סוחר
 ארום געווארן • ביז ער האט אליין געמזט
 זיך וזבן איין ארט צו שטעלן זיך בא איין סוחר
 פון אפריקאשציג • דינער גביר האט עס דער
 דר הערט • האט ער אים גלאזן צוא זיך רופן
 אונז האט אים אריינגינזוכען אין גישעפט אונז
 האט אים גיגעבן נאך צווייא מאל אזוי פיל
 גהאלט (שכירות) וויא ער פלעגט צו געבן וויין
 ערינסטין פריקאשציג דעם ערשטין • לויט
 האבן אים גפרענט ער זאל זיי זאגן וואס איז
 דיא סבה דער פון וואס ער גיט אים אזוי פיל
 גהאלט מעהר וויא וויין ערשטין פריקאשציג •
 האט ער צוא זייא גיזאגט • עס איז אמת דער
 ערשטער פריקאשציג דינט מיך אויף זייער
 מרייא • אבער איך מוכט וויסן אז עס איז איין
 גרויסער אונטערשייד צווישן אפריקאשציג
 וואס דינט זיינעם הערין • אונז צווישן אבעל
 הבית אסוחר וואס ער מוט אין וויין אייגענעם
 גשעפט • דר פריקאשציג האטשטי ער איז אין
 דעם גשעפט פון וויין הערין זייער גשיקט אונז
 ער דינט אים מריי • דאך וועט ער איברויגעם
 גיט טאן אויף אהאר אונז וועט גיט וזבן זיך
 אנדער ספאקאבן צו מרייבן דעם גשעפט אז
 ער זאל גלאנצן • אונז ער איז דר צו גאר גיט
 גיניגט מיט וויין אייגענעם ווילן • דען ער
 דינט גאר מער ההכרח ווייל ער איז געוואונגן
 צו טאן • אבער גיט אויף דעם אופן דינט מיך
 דינער וואס ער איז פריער אליין געווען אסוחר
 אונז איז געוועזן געוויינט אין וויין אייגענעם
 געשעפט פאר זיך אליין צוא ארבייטין • ער
 הרינעמט פון זיך אליין זייער גשמאק ער מוט
 מיט אזוי אלוקט אז אים ארט גיט עסען אונז

טרינקען • ער הערט קיין הונגער אונז דארשט •
 קיין קעלם קיין היץ אונז פראסט אונז שנייא •
 אונז רעגן • ער מוט זיך זיין זאך גלייכגילטיג •
 אונז אזוי ווי ער פלעגט צו טאן אין וויין אייגענעם
 גשעפט אזוי מוט ער אויף אין מיין געשעפט •
 אונז ער וזכט זיך נאך אים • אונז בעמראכט
 זיך אלערלייא מיטלען אונז אופנים אויף אלע
 ווייטן וויא דעם גשעפט העכער צו שטעלן • כאיי
 ער רעמט מיט קויפלייט • אונז מייא ער איז פון
 זיך אונז אליין • אפילו בעת ער עסט צוא
 מיטאג איז ער פערקלערט אין דעם גשעפט •
 פילייקט מיט דעם אופן פילייקט מיט איין
 אנדער אופן ביז ער פאלט אויף איין פלאץ
 דעם גשעפט צוא פערבעסערן אונז צוא פאר
 גרעסערן • בכך דארפט איר דאך פאר שטיין
 אז אנעכער וויל מיך דינן מרייא • גוויס וועט
 וויין דינקט גיט וויין גלייך צוא דיא דינקט פון
 דעם פריקאשציג וואס דינט איין הערן • נאר
 ער וועט מיך דינן די זעלביגע דינקט וויא ער
 פלעגט דינן צו זיך אליין • דען ער האט איבר
 זיך קיין מאל גהאט איין הערן • דר נמשל איז
 דר צדיק וואס דינט השירות כל ימיו • האטשטי
 ער דינט השירות זייער מרייא • דאך קען ער
 אזוי ווייט גיט דעם בורא מיט דעם געפיהעל
 וויא דר בעל תאוה דינט צו זיך אליין זיינע
 תאוות צו דערפילן אבער דר רשע וואס ער
 האט זיך בעקערט צוא השירות אונז ער וויל
 אים דינן מיט וויין גאנצין הערצין • דינט ער
 אים באמת מיט די זעלביגע געפילען וואס ער
 האט פריער זיך אליין געדינט • ער איז דאך
 געוועזן פריער אסוחר פאר זיך אליין • ער האט
 דאך געהאנדלט מיט וויינע תאוות • דינען אז
 מען וועט אים זאגן ער זאל אפזיצן אויבמער
 נאכט אונז לערנן וועט אים גוויס גיט צו שווער
 וויין • דען ער ווייס ביי זיך אז ער האט פסח
 געבט גיט געשלאפן אונז האט געשפילט אין
 קארטין • אויך געדיינקט ער נאך אלע וויינע
 ליידענשפטן (די תאוות) וויא ווייט ער פלעגט
 וזבן אונז טראכטן מיט פיל פלייסקייט וויא
 דאס צוא בעקומען • על בן נאכדעם אז ער
 בעקערט זיך צוא השירות (ער מוט תשובה)
 דורך וויין ליבשאפט • איז ער זיך מתגרב צו
 דינן אים מיט וויין גאנצין הארצין • מיט דיא

רצונו כרי שיבטל רצון אחרים מפני רצונו: ההלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמה עד יום מותה ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לבשאפנה

אבות

הסדר

ער זאל אויף גיט זאגן איך שטייא גוט פעסט אין מיין אמונה און אויף בין איין שטארקער צדיק מיין הערץ וועט זיך קיין מאל גיט אפ קערן פון גוטן וועג • דען ער זאל זיך נעמן דעם ביי שפיל פון וועלן פון גרויל וואס אכציג יאר האט ער גיטאן די עבודה אין בהמ"ק ביום הכפורים אין קדש הקדשים • און ענדליך איז ער איין צדוקי גווארן און האט אויפגעהערט גלויבן אין תורה שבעל פה און האט גילויקינט אין עולם הבא • ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו און דו זאלסט גיט דן זיין דיין תבך • כלומר דו זאלסט אים גיט קלערן צו ביזן ביו דו וועסט אריין גיין אין זיין לאגע • ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע און דו זאלסט גיט ריידן זאגן מיט אזוי איין אויסדרוק וואס מען קען אים מיט דעם ערשטין מאל גיט פרשטיין קאמטשע ענדליך אז מען וועט אים נאכדיינקען וועט מען אים יוא פארשטיין • ואל תאמר און דו זאלסט זיך גיט איין ריידן לכשאפנה אשנה אז אויך וועל מיר גראמער ווערן פון מיינע מדרות דענמאל וועל אויך לערנן • שמה לא חפנה דען פירייכט וועסטו פון זיין קיין מאל גיט לויז ווערן דען עס קען זיין אז די מדרות הפרנסה וועלן דיך יאגן ביו אין דיין גרוב • און אז דוא האסט קיין תורה גילערינט אין די צייטן פון דיין לעבן • ווער וועט אויף דיר מגין זיין אז דוא וועסט ליגען אין קבר • דער דובגבר מגיד שרייבט אין אהל יעקב (סדר קרח) דיא בונה פון דעם תנא וואס ער זאגט אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו • מיינט ער פשוט דו זאלסט דיינעם חבר גיט קלערן צו ביזן ביו דו וועסט קומן צו זיין ארט • אין דר שטאט און אין דיא הייזער וואו ער איז דער צויגן גווארן און ער האט דארטן בטה שנים גלעבט און דו זאלסט אויף אים פרעגן ביי די מעגלשן וואס זיי האבן אים דארטן גקענט • וועלן זיי חיר זאגן וואס ער איז פאר אסעגלש אויב ער איז גאנץ אין די גזעק פון גאט אדר גיט • ו הוא היה אומר ער

זעלבדיגע חריצות און מיטלן וואס ער פלעגט דיין זיין יצר הרע • און דאס האט גמיינט דער תנא מיט זיין מאמר עשרתונו כרצונו דו זאלסט טאן גאטס ווילן מיט די זעלביגע כוחות וויא דו האסט גטאן דיין אייגענעם ווילן • און מיט דעם אופן איז דר בעל תשובה אין אהעקענע מדרגה פון דעם צדיק גמור וואס ער ווייס גיט דעם מעם פון איינער עברה: ההלל זאגט אל תפרוש מן הצבור דו זאלסט זיך גיט אפשיידן פון דעם עולם • כלומר אז דער כלל ישראל פון שטאט האבן גמאכט איין תקנה מובה אדער זיי האבן איינגעפירט אמונה וואס דאס איז אנדר צו הימן ויהושעמיט • זאלסטו זיך דער פון גיט אפונגערן דו זאלסט גיט זאגן ביי זיך אין הארצן • זאל זיך דר כלל עולם היטין די תקנה אדער דעם מנהג און אויך וויר עס גיט הימן • אדער דער כלל יודין פון שטאט האבן גוור מעגלית גיוועזן זיי האבן גימאכט אז מען זאל אנעוויסן טאג פון וואך פאסטן אדר לייזען זיך מיט צדקה געבן (פדיון) זאלסטו זיך דער פון גיט אפ זאגן • און דער וואס ווגדערט זיך אפ פון דעם כלל • האט קיין חלק לעוה"ב • (און ער איז כמעט וויא איין פערפלוכטער • לדעת הרמב"ם) • ואל תאמין בעצמך עד יום מותך און דו זאלסט אין זיך ביו אן דעם טאג פון דיין שפארבן גיט איין גלויבן אז דו ביסט אצדיק • דער תפארת ישראל שרייבט אז דאס ווארט בעצמך האט דא דעם פשט אין דיין שטארקייט און אזא מיינט דער תנא • דוא זאלסט זיך גיט פערזיכערן אין דיין שטארקייט ביו אן דיין טויט דו זאלסט ביי זיך גיט דיינקען אויך שטייא פעסט אין מיין העלחה אויך בין איין שטארקער עשיר עס וועט מיר זיין גענוג מיה צו מפרגס זיין ביו דיא ענדע פון מיין לעבן • דען ער מוס זיך נעמן אביי שפיל פון שלמה המלך ע"ה וואס ער איז גישטאנען אזו פעסט אין זיין גליק • און ענדליך האט אים דער אשקדאי פון זיין שטול אנוועק גשטויסן • און

אֲשֶׁנָּה שְׂמָא לֹא תִפְנֶה: יְהוּא הָיָה אֹמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא וְלֹא עִם הָאֶרֶץ
חֲסִיד וְלֹא תִבְיָשֵׁן קָמֵד וְלֹא תִקְפֹּדֵן מְלִמֵּד וְלֹא כָּל הַמְרַבֶּה בְּמַחְסוֹרָה מַחֲסִים
וּבְמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ: יֵאָף הוּא רָאָה גִלְגָּלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה
עַל פְּנֵי הַמַּיִם אָמַר לָהּ עַל דְּאִמְסַפָּה אִמְסוּפָה וְסוּף מְטִיפָה יִסּוּפוּן: ח הוּא הָיָה

חסדי אבות

רַי בְּנֵה פֻן דְּעִם מְאָכֵר וּבְמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים
הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ. דָּאס אִיז דוּא וְאַלְכֶם זִיךְ
מִשְׁתַּדֵּל וַיֵּין צו וַיֵּין אַצְדִּיק. אֵין אַזוּי אֵיין אָרַם
וּוּא מְעַנְטִשֵׁן גַּעפִּינֵן זִיךְ דָּארְטֵן נִים. אָפִילוּ דו
בִּיסַם גָּאָר אֵיינֶר אַלִּיין אֵין וְנֹאֵלֵד אָדֵר אֹיפִין
פֻּעֵלֵד. אֹב אַזוּי הָאָט אֹיף גִּזְאָנֵם דוֹד הַמֶּלֶךְ
עִיָּה אַתְחֵלֵךְ בְּתַם לִבִּי בִּקְרֵב בֵּיתִי אָפִילוּ וְעוֹן אִיךְ
וַיֵּץ מִיר אֵיינֶעֶר אַלִּיין אֵין מִיין הוּי. גִּיָּא אִיךְ
מִיר אֹיף אֹם מִים אֵיין פֻּרְוֵן הַעֲרָצִין: ז אִם
הוּא רָאָה גִלְגָּלֶת אַחַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם אֹיף
הָאָט דֵּר וְעַלְפִּינֶר תֵּנָא וְהִלָּל גִּזְעָהן אֲשִׁישִׁימִיל
פֻּן אֵיין עֲקֻמְאָרְדֵּעִין מְעַנְשֵׁן הָאָט גִּשְׁוּוּאָסֵן
אֹיפֵן וּוּאָסֵר. וּס רֹוִיבֵר הָאָבֵן אִיר אָפֶלְשֵׁנִים
פֻּן אֲלַעֲבֵדִיגֵן גּוֹף אֹב הָאָבִין אִיר אֵין דִּי מִייד
גַּעוּוּאָרְפֵן. אָמַר לָהּ עַל דְּאִמְסַפָּה אִמְסוּפָה הָאָט עַר צו
אִיר גִּזְאָנֵם וַיֵּוִיל דוּא הָאָסֵת לִיטִין דֵּר מְרֻגָקֵן
דְּרוֹם הָאָט מַעַן דִּיךְ אֹיף דֵּר מְרֻגָקֵן. בְּלוֹמֵר
גָּאָט הָאָט דִּיר בְּצִאלֵם מְדָה בְּנִיגֵד מְדָה וְסוּף
מַטְפִּיד יִסּוּפוּן אֹב דִּי עֲנֵנֵע פֻּן דִּינֵע דֵּר מְרֻגָקֵר
אִיז דָּאס וַיֵּי וְעַמֵּם מַעַן אֹיף דֵּר מְרֻגָקֵן דֵּר שְׁמֵן
הַמּוֹר שְׁרִיבֵם. דָּאס הִלָּל הָאָט עִם גִּרַּעַם מִים
דְּעִם קָאָפ גַּעֲגֵן דִּי וְעַקֵּם אֹם מוֹדִיע צו וַיֵּין אֹז
דֵּר שְׁמִירָאָף וּוּאָם גָּאָט הָאָט אִים גִּשְׁמִירָאָפֵם אִיז
גִּזְעוֹנֵן נִים בְּכִדִּי צו גַּעֲמֵן פֻּן אִים נִקְבָּה. גָּאָר
אֹם צוּא בְּעוּוִיּוּן וַיֵּין שְׁמִירָאָף פֻּר אֲנִדְרַע
רִשְׁעִים אֹז וַיֵּי וְאַלֵן אֹז נִים מָאָן. דַּעַן וַיֵּי וְעַלֵן
זַעֲהָן אֹז גָּאָט בְּעִצְאֵלֵם מְדָה בְּנִיגֵד מְדָה וְעַלֵן
וַיֵּי זִיךְ בְּעַקְעָהֵן צוּא גָּאָט בִּיָּה אֹב עַר וְעַמֵּם
וַיֵּי קֹאזֵן לַעֲבֹן. וַיֵּוִי דַעַר גִּבִּיָּא הָאָט גִּזְאָנֵם:
חִי אֲנִי נִנְאֵם ה' אֱלֹהִים אִם אַחֲפָץ בְּמוֹת הַרְעֵם כִּי אִם
בְּשׁוֹב רַעַשׁ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה. אִיךְ שְׁנוֹעֵר בִּיָּא מִיין
לַעֲבֹן. וְאַנֵּם גָּאָט דֵּר הַעֵר. אֹיב אִיךְ בְּנֵעֵר
דְּעִם מוֹיֵם פֻּן דְּעִם רִשְׁעֵי. וּוּאָם עַר אִיז פֻּר וַיֵּינֵע
וַיִּנֵּד גִּשְׁמִירָאָרְבֵּן. גָּאָר דָּאס הָאָב אִיךְ מִים דְּעִם
גִּזְעוֹלֵם אֹז אֵיין רִשְׁעֵי וּוּאָם עַר הָאָט עִם גִּזְעוֹהָן
זֹאֵל זִיךְ בְּקַעֲרִין פֻּן וַיֵּין בִּינִיע וְעַג. אֹב זֹאֵר
בְּלִיבֵן לַעֲבֹן. אֵין דְּעִם וַיֵּין הָאָט גִּרַּעַם הִלָּל

פֻּלְעֵנִם שְׁמַעֲנִידִיג וְאַנֵּן דִּינֵעִם אֹיִם שְׁפֻרָּה: אִיז
בּוֹר דָּא חֲסָא. אֵיין פּוֹסְטֵר מְעַנְשֵׁי. וּוּאָם עַר
אִיז גִּלְיָה צוּא אֲפּוֹסְטֵע פֻּעֵלֵד. דַּעַן אֵין וַיֵּין
הַעֲרָצֵן אִיז קִיין תּוֹרָה אֹב קִיין דִּרְךְ אֶרֶץ אֵיין
גִּזְיִים גִּזְוֹאֵרֵן. דַּעַר הָאָט נִים גִּזְעֵרִינֵם פֻּר אֵיין
עֲבֵרָה. וַיֵּוִיל עַר הָאָט נִים גִּזְעֵרִינֵם תּוֹרָה.
אֹב אֹיף נִים אֹיף גִּזְמִירָאָנֵן מִים לִיטִין אֵין
הָאָנְדִּיל דְּרוֹם לִיטִין זִיךְ אִים נִים אֹיפֵן וַיֵּין אֹז
עַר מוֹט אֵיין עֲבֵרָה. וְלֹא עִם הָאֶרֶץ חֲסִיד אֹב
אֵיין עִם הָאֶרֶץ דָּאס אִיז אֵיין אֵינְפִּאָכֵר מְעַנְשֵׁי
וְעַלְכֵּעֵר הָאָט קִיין תּוֹרָה גִּזְעֵרִינֵם. אָבַעֵר עַר
וַיֵּוִיס עֲטוּוֹם אֵינְדִּילְקִיִּים וַיֵּוִיל עַר הָאָט אֹיף
אֶרָאָה מִים לִיטִין אֵין הָאָנְדִּיל דֵּר קַעַן אֹיף זִיךְ
וַיֵּין אֵיין יֵרָא חֲטָא. אֹב זִיךְ פֻּרְבֵּן צוּא מָאָן
אֵיין עֲבֵרָה. אָבַעֵר עַר קַעַן נִים הָאָבֵן דִּי מְדָה
פֻּן חֲסִידוֹת דָּאס אִיז צו וַיֵּין גוֹט צו לִיטִין נִאָף
מַעַר וַיֵּוִי דִי רַעֲבֵם וּס דִּי תּוֹרָה הָאָט גִּהִיִּיסֵן.
אֹב דִּיא סְבָה פֻּן דְּעִם אִיז וַיֵּוִיל עַר הָאָט קִיין
תּוֹרָה גִּזְעֵרִינֵם. וַיֵּוִיס עַר נִים וּוּאָם אִיז רַעֲבֵם
אֹב וּוּאָם אִיז נִים רַעֲבֵם צוּא מָאָן. וְלֹא הִבִּישׁ
לִמֵּד אֹב דֵּר וּוּאָם שְׁעַמֵּם זִיךְ צו פִּיל. דֵּר קַעַן
גִּישְׁמֵם לַעֲרָנֵן. וַיֵּוִיל וַיֵּין שְׁעַמֵּסֵן זִיךְ אִיז וְעַגִּין
וַיֵּין גִּזְוֹהָ אֹב אֹז לַעֲרִינֵם אֹב פֻּר שְׁמִיִּים נִים
פֻּשְׁמ וְעַמֵּם עַר זִיךְ שְׁעַמֵּן צוּא פֻּרְעִיגִין וַיֵּוִיל עַר
הָאָט מוֹרָא מַעַן וְאַל אִים נִים הָאֲלֵמִיִּין פֻּר אֵיין
עִם הָאֶרֶץ. וְלֹא תִקְפֹּדֵן מְלִמֵּד אֹב נִים דֵּר צֶאֱרִין
זִיבְמִיגֵר (פֻּעֵסֵן) מוֹיֵג צו וַיֵּין אֲלַעֲרַעֵר. וְלֹא כָּל
הַמְרַבֶּה בְּמַחְסוֹרָה מַחֲסִים אֹב נִים דָּאס פִּיל הָאָנְדִּילֵן
מִאָכֵם קִלְגוֹ. וּבְמִקּוֹם שְׂאִין אֲנָשִׁים אֹב אֵין אֹזוּא
אֵיין אָרַם וּוּאָו קִיין מְעַנְעֵר וַיֵּינֵעֵן דָּא. בְּלוֹמֵר
וְעַן דוֹ קוֹסְמֵם אֵין אֹזוּ אֵיין אָרַם וּוּאָם דָּארְטֵן
גַּעפִּינֵעֵן זִיךְ נִים אֲוַעֲלֵכֵע מְעַנְשֵׁן וּוּאָם וַיֵּי וְאַלֵן
וַיֵּין וְעַמֵּם צו פֻּסְקָנֵן שְׁאֵלּוֹת הַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אִישׁ
וְאַלְכֶם זִיךְ סְמִירָעֵן צו וַיֵּין אִמָּאָן אֹב פֻּסְקָנֵן
שְׁאֵלּוֹת. הָאָמְשִׁי אֵין אֲגִרִיסְעֵר שְׁמִאָם בִּיסְמוֹ
נִים רָאִי צו דְּעִם. הִרְבַּ הַדְרִישֵׁן רַבִּי בְּעִרְוֵשׁ
פֻּלְאָהֵם וַיֵּל שְׁרִיבֵם אֵין וַיֵּין סִפֵּר שְׁמֵן הַמּוֹר אֹז

אומר מרבה בשר מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה זממה מרבה גלגל מרבה תורה מרבה

אבות

חסדי

צו דעם קאפ * ווייל דו האסט אנדערע לייט דר מרונקן * דו האסט גמאכט מענשן זינדיגן אונ האסט דר מרונקן זייערע נשמות * דרום ביסט דו אויף דער מרונקען גיטארין דאס האט ער גזאגט אום צוא בעווייזן אז נאט בציאלט מדה כנגד מדה אונ ניש בדרך נקמה איז דאס * ווייל זיינע דר מרונקן וועלן דאך אויף דר מרונקן ווערן אויב זיי וועלן ניש תשובה טאן * אונ דורך אזא ארענדע וואס הלל האט גהאלטן * האבען בלי ספק פיל לייט תשובה גיטאן : ח הוא היה אומר נאך איז ער גיטאונט גיטען צו זאגן דאס עס זיינן דא פינף זאכן וואס אפענישטיינט אז זיי וועלן אים מאכן פערניגן * אונד ענדליך לאזט זיך אים פערקערט זיי שארין אים אונ מאכן אים פיל שמערץ אן * אונ דאס זיינן די פינף זאכן (א) מרבה בשר אין דר זיגנדר גירוסט ער צוא עסין גוטע מאכעלס * צוא מרונקן גוטע משקאות דורך דעם * שמערט ער פלייש אויף זיין גוף אונ ער ווערט דיק אונ שטארק אפער דר סוף איז מרבה רמה מיט דעם פערקערט ער ווערט * אונ ניש נאר אין קבר נאך דעם טויט זיינן אין אים פול ווערט * דען אויף אלס ער לעבט נאך בעקומט ער אין זיין גוף פיל ווערט וועלכע בריינגן אויף אים פיל קראנקהייטן * אונ ווען עס קומט אין דער רחמנא לצלן נעמט ער עץ פי רוב דיא דיקע אונ געוונדע לייט אנוועק פון די וועלט * וויא די גרעסטע דאקטורים שרייבן אין זייערע ביכער * (ב) מרבה נכסים דר נאך גלוסט ער צו רייכקייט אונ ער קויפט גיטער אונ מאכט גרויסע גישעפטן * אפער זיין סוף איז מרבה דאגה ער מאכט זיך מיט דעם פיל זארג אונ פארקמט ער איז טאג אונ נאכט אין זארג אז פון זיינע כחורה זאל ניש פאלן דער פרייז אונ ער זאל אן זיי ניש אנווערן * אונ אז ער האט גיטער אונ איז מצליח אין זיינע גישעפטן איז ער אזיך תמיד אין ציטערניש פאר זיינע פינד וואס זיי זיינן אים מקנא אונ פליהן ארום אים וויא בינו ארום דעם בינשטאק אונ ער האט

חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם

אבות

חסדי

מיט כותרים • דאף מרבה חכמה פר שמיט עד צו ויין קלוג אין כילי דעלמא וויא די גרעסטע סותרים • ווייל די תורה וואס ער האט גלערנט די משפטים פון דיני כסונות מאכט אים גנות קלוג אז ער נעמט זיך שוין קענען ספרנס ויין גאר אן שום זאגן • און דאס איז אנקעגן די צווייטע פון די ערשטע פינף זאכן וואס ער האט גיזאגט אז ער וואס האט פיל גיטער און גישעפטן דר האט פיל זאגן • אָב דער וואס געשעפטמגט זיך מיט ישיבת חכמים דר איז קלוג און האט ויין פרנסה אן זאגן צו האבן • (ג) מרבה עצה דר וואס ער האלט זיך פיל טאל עצות מיט וויינע חברים אום צו פארשטיין די הארבעת הלכות פון דר תורה מרבה תבונה קומט אים צו פערשטאנד • עס ערשיינן אים נאיע שטראלן אין חכמה און ער נערמט נאך מער קליגער • און דאסאיז דר היפף פון דר דריטע זאף פון די ערשטע פינף זאכן אלס ער האט גיזאגט אז ער וואס האט פיל ווייב נערמט ער נאריש און זוכט פיל בישוף • אָב דר וואס פערמערט די עצות התורה מיט וויינע חברים דר נערמט נאך אימך קליגער • (ד) מרבה צדקה אז ער האט שוין זוכה גינען צו ויין איין רב און איין פרנס אין ויין קהלה און סערט פיל צדקה און טובות צו מאן מרבה שלום פערמערט ער פיל שלום און ער געקוקט פיל גוטע פריינד און האט פון אליקן גרויס כבוד • און דאס איז אויף אהיפף פון די פירטע וואס אין דעם ערשטן באר • וואס ער האט גיזאגט אז דר וואס נעמט אריין אין ויין הויז פיל סעדיכן ויי זאלן אים געדינן • פערמערט ער מיט וויי גנות צו פרייבן און ער האט ענדליך ביזן • אָב דר וואס פערמערט צו מאן צדקה דער פערמערט שלום און האט גרויס כבוד • (ה) קנה שם טוב אז ער האט דורך דיע פיר זאכן • פקוקן אגומן נאכן • קנה לעצמו האט ער עס באקוקן פר זיך אליין און קיינר קען עס ביי אים רויבן • דר היפף פון דעם וואס ער איז זיך משפדל צו געקוקן פיל קנעכט און משתתים צוא ויין

גישעפט

ישיבה צוא הערן וויא חכמים וויינען מפלפל אין הלכות און דורך דעם נערמט גישאקמט ויין שכל • (ג) דער נאך אז ער האט שוין גיגרייכט צו דר מעלה פון הוראה ער ווייס וויא צו פסקנן אדין • זוכט ער צו פרגען ביי וויינע חברים איין עצה אין די זאכן וואס ויי וויינען הארפ • פרי ער זאל אין פיל אנדרע זאכן ויין געשיקט און פערגלייכן איין זאף צוא דיא אנדרע • (ד) נאכהער אז ער האט שוין זוכה גינען צו ויין איין אב בית דין • אָב איין רב הגליל • מוט ער פיל צדקה מיט דיא קהלות ישראל • (ה) נאך אלע דיע זאכן האט ער זוכה גינען צו האבן אין די וועלט אגומן נאכן און אלע קומן צו הערן פון אים דברי תורה איז ער זוכה צו דעם לעבין פון עוה"ב • און אזו זאגט דער תנא • (א) מרבה תורה דער וואס לערניט פיל די תורה • האמשי ויא קומט אים אן וייער שווער • ער נערמט דורך איר מאג אויסגידארט און שוואף • אָב ער גענען דעם מרבה חיים פערמערט ער ויין לעבין הן אויף דיע וועלט ווייל אשוואכר מענטש לעבט על פי רוב אומס וויינע יארן ער האט גיט אזו פיל מורא פר אפאפלעקע און פר אדבר רחיל וויא אנגעזונדער און אדיקער סענש • און הן אויף נענעם עולם איז ער מתיה ויין נשמה • און דאס האט דער תנא גישמעלט פאר אלע אנקעגן דיא ערשטע פון דיא פריעריגע פינף זאכן אז דער וואס פערמערט ויין פלייש • געקוקט ער נוערם וואס ויי וויינען מכלה און פערדארבן דעם גוף • אָב ער די תורה מאכט אים אפילו כאגער אָב ויא גיבט לעבין צום גוף און צו דר נשמה • (ב) מרבה ישיבה דר וואס זיגט פיל צייטן צווישן חכמים דאמיט ער זאל רעכט פארשטיין די טיפף ענינים פון דר תורה בכרי ער זאל געגרייפן דעם אמת וויא אפ צוא לערנען איין אנגעשטוממען דין פון אגעשטימטן און פון אדייטליכן דין • האמשי איבער דעם געדארף ער גיט קלוג ויין אין מעקמליכע זאכן • ווייל ער האט ווייניג אונגנג

הבאים רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל הוא היה אומר אם למדת התורה

חסדי אבות

גלשעפט • וואס די בעטריגן און בערויבן אים
אבר דעם גוטן נאמן וואס אפגעש בעקומט
קען עס קיינר ביי אים אונזעק נעמען דען עס
בלויבט איםר ביי אים • יעצט זאגט ער נאך
דא איינע איבריגע מעלה • וואס איינער פון
די ערשטע פינף קארטן איז דאס גיט זוכה •
און דאס איז קנה לו דברי תורה דער וואס האט
זיך גיקויפט די רייד פון דר תורה • בלומר דר
וואס רעכניט זיך די רייד פון דער תורה פאר
זיין אייניגס • וויא דוד המלך עיה האט גנאגט
זוכ לי תורת פיד מאלטי זוכ וזכס • דיא תורה
פון דיין מויל דאס מיינט ער די תורה שבעל
פה איז צו מיר בעסר מער אלס איה וואלט
זאגן מוויינדר שטינקר גאלד און זילכר • דר
וואס וואלט דיא תורה פראו אקגן • קנה לו
זיי עולם הבא דר האט זיך גקויפט דאס אייביגן
לעבן • מ רבן יוחנן בן זבאי האט מקבל גיוועזן
די בללים פון דר תורה פון הלל און פון שמואי
ער פלעגט צו זאגן • אס למדת תורה הרבה ווען
דר האסט פיל תורה גילערניט אל תחזיק טובה
לעצמד זאלסטו זיך גיט רעכענן אז דוא האסט
גומץ גטאן • בלומר דר זאלסטו זיך דר מיט גיט
בארימען • כי לכך נוצרת דען פון דעסט וועגן
ביזט דו בעשאפן גיווארן • בלומר דאס איז
דיין שולדיגקייט תורה צו לערנן • ווייל דרויף
ביזט דו בעשאפן גיווארן • וויא דר נביא האט
גיזאגט פון גאמס וועגן (ישעי' מג ב) עס זי
יצאתי לי תהלתי יספרו דיוען פאלק ישאל האב
איה מיר בעשאפן • דאמיט זיי זאלן ערצייילן
מיין לויב • דאס הייסט בדי זיי זאלן לערנן
מיין תורה • ווייל זיא איז דיא לויב פון גאט
ב"ה • נאך אפשט איז אס למדת תורה הרבה אל
תחזיק טובה לעצמד • אז דוא האסט פיל תורה
גילערניט זאלסטו דו גיט האלטן אז דיר זאל
דר פון ארויס קומען אטובה • בכדי קען זאל
דיר אפגעבן כבוד מען זאל דיר רופן רבי •
אדר בכדי קען זאד איה דיר זאגן דוא ביסט
אגאון • כי לכך נוצרת ווייל דו ביסט דאך פון
אגאנג אן דער צו בשאפן גיווארן • איז דאך
דאס דיין גאמטליכע פסאכגאסט און פונקט
וויא קען דאך גיט אנרופן דיא ניד ווארים

הרבה אל תחזיק מוכה לעצמך כי לכה נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי ואילו הן רבי אלעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא רבי יוסי הכהן רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן עזרי: יא הוא היה מונה שבחם רבי אלעזר בן הורקנוס בור מור שאינו מאבד מפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי יולדתו (רבי) יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר

אבות

הרהור תשובה. ויט איר איצונד גלייך מיט אונז. על בן מאכט קדוש מיר וועלן בייא זאמן עסן סעודה שלישית אונ מיר וועלן אונז לאזין ווידער זיך פלעקטיגן אין דברי תורה וויא אלע מאל. אונ פר וואס האט איר משנה גיוועזן אייער ארמ אונ איר ויט ארויף גאנגן צו שטעלן זיך אויף דעם ארמ פון בית יוסף. האט דר אלשיך גפרענט דעם ר' חיים וויטאל דאס איז דרייבן זאגט ר' חיים וויטאל. ווייל איך האב גינען אלע תלמידי איר בייא דא מיר גישטאנן בין איך ארויף גאנגן אונ האב אים גילאזן שטיין אויף מיין ארמ. פון דער מעשה וועהן מיר ארויס אז אפענט לערנט תורה בערארף אין אים בשעת ער לערנט. גיט ויין קיין שום פונק פון גאון. נאר ויין פונה דארף ויין פון גאטס וועגן אליין:

י חמשה תלמידים היו לו לרבי יוחנן בן זבאי ואילו תן פינף תלמידים האט גהאט ר' יוחנן בן זבאי. ווי ויין גוועזן רבי אלעזר בן הורקנוס. רבי יהושע בן חנניא. רבי יוסי הכהן. רבי שמעון בן נתנאל אונ רבי אלעזר בן עזרי: יא הוא היה מונה שבחם עד ר' יוחנן בן זבאי. פלעגט צו ציילן וייערע מעלות רבי אלעזר בן הורקנוס בור מור ער איז גלייך צוויי די גרוב פון קעלמער וואס דר גרונד פון איהר דעק איז גוט פערשמיטט מיט וואפענע שאיט מאכט טפה פון דעם וויין וואס מען גיבט דריין ווערט אפילו איין מרפין גיט פערלארן. דער ספרי שרייבט אין פרשה עקב. אז מיט דעם גאמן בור מור אקעלמער גרוב פון וויין וואס איר גרונד פון דעק איז פערשמיטט מיט וואפענע. אזוי רופט מען אן איין תלמיד וואס ער איז אין גאנצן מקבל דא תורה פון ויין רבי. אונ ער פערקעסט אפילו איין זאך גיט פון דעם וואס ער האט פון ויין רבי גילערינט. ר' יהושע בן חנניא אשרי יולדתו וואויל איז צו וייער מוסר וועלכע האט איהם געפארין. דער תלמודות

חסרי

אונקענן די מיר. אונ דעקסטאל איז ער ארויף דערער אונ איז גישטאנן אויף דעם בית יוספס ארמ. וויא דר אלשיך האט דר ועהן אז דר אריי מיט דעם בית יוספ וינען אין מיטן דיא דרשה אונעק גאנגן פון ביהמ"ד איז ער ביי זיך וייער אראפ גפאלן. אונ האט אויף גהערט צו דרשן אין נסתר. אונ האט געגרינגט ויין דרשה פאר דעם פאלק נאר אין גולה. נאך הפלת מנחה איז ער גלייך גאנגן צום הארי הקדוש מיט ויין תלמיד ר' חיים וויטאל ויל. לענעם מאל האט דער אלשיך גיבעטן אז ר' חיים וויטאל ואל פריער צריינגיין אין חזון. אונ ר' משה אלשיך איז אריין דר נאך. אונ האט זיך גשטעלט ביי די שוועל פני בפתח. אונ האט ווייטער גיט גיוואלט גיין. אלס ער איז איין היפשע צייט גישטאנען באיי דיא מיר. האט אים דר אריי דקדוש צו גירופן צו זיך. דר אלשיך איז צו גיטראטן אונ איז פאר אים גישטאנן כעבדא קמא מרה. וויא אקענט שטייט פאר וינעם הערן. איר גיט בייא זיך אראפ גפאלן ר' משה. האט דר אריי דקדוש צו אים גיזאגט. איר מוסט ווסן אז היינטיגן מאל האט איר אייער מדה פאר לאזין. דען לעדען מאל ווען איר פלעגט צו זאגן די דרשה אן שום גאון. נאר לשם שמים. פלעגן מיר ועהן מיכאל המלאך דר ביהן גדול וואס ער איז בשמש פתונה גדולה אין בחימק של מעלה. פלעגט איסער צו רעכט מאכן דיא ליכט אין אפאייגרינגע כנורה אונ דאס פלעגט ממשותף ויין דעם אור התורה צו פלל ישראל. אבער בייא היינטיגע דרשה האבן מיר דאס גיט גינעהן. ווייל בשעת דרשה איז אין אייך צריינגיקסן ארות גאון. דרום וינען מיר פאלד ארויס גיגאנגען פון בית הקדוש. בכדי איר זאלט בייא זיך אראפ פאלן אונ נעצט אז איר זייט בייא זיך אראפ גיפאלן. איז דאס איין

בן עזר כמעיין המתגבר: יב הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בבבא מאוניס ואליעזר בן הורקנוס בבבא שניה מכריע את כלם: אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בבבא מאוניס ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם

חסדי אבות

יהושע שרייבט. וייל רבי יהושע בן חנניא איז געווען אגרוסקער חכם. און איז געווען אויף גמראגין מיט ליימין ויינע רייד מיט מענשן פלעגט איםער זיין בנתת. מיט גרויס פריינטא לביקייט. ער איז געווען אויף ויער גיאבט בייא דעם רומישן קיסר. און ער פלעגט זיך אויף אפט מתנבח זיין (האבן אויבוח) מיט די פילוסופים פון אנתונא (ראם איז דיא אלטע שטאט אטקען אין גריכנלאנד וואס זיא איז געוועזן פול מיט חכמים) און ער האט זייא שטענדיג מנצח געווען און אלע לייט ויינן מיט ויער געלשפט געווען ויער צו פירדן. און מיר געפינן אז די גמרא זאגט אין (יומא דף פ"ו) אז ווען אפענגטש לערינט מקרא טשנה און גמרא און ער בהאגדילט זיך אויף בנתת מיט ליימין. זאגן די לייט אויף אים וואיזל איז צו זיינע עלטערין וואס זיי האבן אים געבארן. זעהט וויא אנשטענדיג ויינען ויינע פירונגען וויא אידייל ויינן ויינע בהאגדילונגן. און וייל דער יהושע בן חנניא האט גיהאט אלע דיעזע פעולות דרום האט זיין רבי ר' יוחנן בן זכאי אויף אים גזאגט. וואויל איז צו זיינע מוסער וואס זיא האט אים געבארן. רבי יוסי הכהן חסיד ער האט די מדה פון חסידות ער שטאט אים לפנים משיבת הדין דאס הייסט נאך פרייט וויא דר דין הייסט צו טאן. דיא גמרא אין שבת דער ציילט אויגן אז קיין מאל האט זיך אפתיבת זיך פון ר' יוסי הכהן גיפונען אין דר האגד פון איין עובר גילולים. ווייל ער האט טורא גהאט פילייקט וועט עס דר עובר גילולים מראגן אום שבת. רבי שמעון בן נתנאל ירא חטא ער האט פארקט פריינד. דאס הייסט ער פראקטעט די וינד אלזין. גיט ווייל ער האט פארקט דאס גאט זאל אים גיט שטראפן. נאר ווייל דיא וינד זעלבסט איז ביי אים גרעכניט פריימאס אז ער אנטלויפט פון איר. רבי אלעזר בן ערד במעין המתגבר. ער איז וויא איינע קענעלע וואסער וואס ויא לייכט ויער האקטיג אין ספרי

ואלעזר בן ערך בקב שניה מכריע את בקם: יג אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם רבי אלעזר אומר עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר אומר לב טוב אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם

אבות

אלעזר גילוויבט רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יהושע בן חנניה ואגמ או אפענש האמ דא מדה צו בהעפמין וזה מיט אגמין חבר וואס ער זאל אים געבען עצות וויא ער זאל פאר בעסערן ווינע פעלער ער שעמט וזה נים פר אים ווינע חסרונות צו דר ציילן אונ ער איז אויף אים נים אין פעם ווייל ער ווייס אז ויין הערץ איז מיט אים גאנץ דרום פאקגט ער אימער צו ויין עצה דר וואס האט אין וזה די מדה איז וואל צוא ויין מוטר וואס זיא האט אים גיפארין רבי יוסי אומר שכן טוב רבי יוסי הכהן ואגמ אז אפענש זאל האבן דא מדה צוא וואגן מיט אגמין שכן דען גומע שכינים טוען טובות אונ גמילות חסדים איינער מיט דעם אנדרן האמשי איינר פון זיי האט אפמ שארן דען ער לאזט נאך ווינע איבר גיין אונ דאס איז די מדה פון חסידות אז איינר פון דעם אנדערן לערניט וזה אפ צוא ויין אחסיד רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי שמעון בן נתנאל ואגמ אז אפענש זאל האבן די מדה וואס ער זעט פריער איידר ער מוטרדי וזה וואס דר פון קען ארויס קומן אונ אז אפענש האט אין וזה די מדה וועט ער מוטר האבן צוא וינדינען דען ער וועט בשעת מעשה במראקמן אז די זינד קען אים גרינגן אנגליק רבי אלעזר אומר לב טוב רבי אלעזר בן ערך ואגמ ווען אפענש האט די מדה צוא האבין אגומעס הערץ וואס ער זאל ויין צו פרידן אונ דינסט פערמיט מיט אלע מענשין גומעס צוא טאן דענסטמאל קען ער צייט האבין ויין שכל אויס צו שארפן אונ ויין הערץ וועט ויין וויא איינע העפטיגע קוועלע עס וועט פריסן תורה אונ חכמה וואס אלע וועלן קענן פון אים געניסען אונ לערנען פיל וויסענשאפטן אונ מדות ישרות אמר להם האט רבי יוחנן צו זיין גאמט רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריהם די רייד פון אלעזר בן ערך גיפעלט מיר מער

חסד

צו פיל לויט וויא איינע וואסער קוועלע וואס פיל לויט שעפן פון איר דר איז פיל גרעסער פר אלע חכמי ישראל אונ אויף פר דעם וואס ער האלט איין אין וזה די דברי תורה וואס ער האט גיהערט פון ויין רבי: יג אמר להם רבי יוחנן האט גיזאגט צוא ווינע תלמידים צוא וראו גייט ארויס פון מענשין גערויט אין איין שטיילן אקט אונ בעמראקט מיט שכל איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם וועלכע וועג איז אגומע וואס אפענש זאל אין איר בהעפמין פלוטר וועלכע מדה איז גומ פר אפענשין צוא בהעפמין וזה אין איר דר תוספות יום טוב שרייבט האמשי עס איז רעכט דאס אין אלע גומע מדות זאל וזה אפענש בהעפמין דאך איז דא איין גומע מדה וואס אפענש קען זיא האבן גאר פאקקמען אונ אז ער וועט וזה אין איר בהעפמין וועט אים ויין גרינג צו בעקומן דורך איר אלע אנדרע גומע מדות וואס אהן דר מדה ווינע פון אלע מדות טובות וואס ער האט איינע אויף נים אין גאנצין דרום מוז אפענש אין איין גומע מדה פאקקאמן ויין וואס זיא זאל אים צו פיהרן צו ויין פאקקאמן אין די איבריגע מדות טובות דרום האט זיי גהייסן רבי יוחנן בן זכאי דר קלערן מיט ווינער שכל אן וועלכע גומע מדה דאך איבר הויפט איין סענש וזה בהעפמין רבי אלעזר אומר עין טובה רבי אלעזר בן הורקנוס ואגמ איין גומע אויג דער וואס לאזט וזה בגוגן מיט דאס וואס ער האט אונ ער פארגינט דעם חבר ויין גליק ער איז קיינעם מקנא ער זאגט נים אונ איז אויף קיין מענשן נים אין פעם ווער עס האט אין וזה די מדה דר קען ערהאלטן אין וזה די תורה פון ויין רבי אונ איז גלייך צו איין קעלמל גרוב וואס ויין גרונט איז גומ איין געשמיט מיט וואפנע וואס איין מראפן וויין וועט נים גיין אין פערלארן דאס איז די יעדפיהע מדה וואס רבי יוחנן בן זכאי האט דעם זעלבדיגן ר

שֶׁבְכָל דְּבָרָיו דְּבָרֵיהֶם: יד אָמַר לָהֶם צִאוּ וְרֹאוּ אִיזוֹ הִיא דִּרְהַרְעָה שִׁיתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר עַיִן רְעָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר חֵבֵר רַע רַבִּי יוֹסִי אָמַר שָׁכֵן רַע רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הַלֹּה וְאִינוּ מְשֻׁלָּם אַחֵר הַלֹּה מִן הָאָדָם בְּלֹה מִן הַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר לֹה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצָדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר

חסדי אבות

פֻּן אֵינְעֶרֶר רִייד שֶׁבְכָל דְּבָרָיו דְּבָרֵיהֶם דַּעַן וַיִּנָּע רִייד הָאֱלֹמֶן אִין זִיק אֱלֶע אֵינְעֶרֶר רִייד. וַיִּיל אִין גֻּמָּעס הָעֶרֶץ מֵאֲכַט אִין דַּעַס מַעֲנֵשׁן אוֹיֵף אִין גֻּמָּעס אוֹיֵף. עַר וְעַתָּה אֵן זַעֲרֹן מַעֲנֵשׁן פֻּן דִּי גֻמָּעַ וַיִּיט. עַר בַּעֲקוּמָט גֻּמָּעַ חֲבָרִים וואס האָבִין אִים לִיב. יַעֲדֵר גֻּמָּעַר מַעֲנֵשׁ וַיִּיל מִיט אִים וַיִּין אַשְׁכֵּן. אֹנ דִּרְהַרְעָה דַּעַס וואס עַר אִין רוּחִיג אֹנ צוֹפְרִידִן קַעַן עַר אוֹיֵף בְּמֵרֵאכְמֵן דָּאס וואס עַס קַעַן אַרְוִים קוֹכֵן פֻּן דַּעַס וואס עַר מוּט. אֹנ עַר וועט נִיט וַיִּנְדִּיגֵן. אֹנ עַר דִּינָט הַשִּׁי מֵאֲהַבָה מִיט וַיִּין הָעֶרֶץ אֹנ וַיִּיל: יד אֹמַר לָהֶם דִּרְ נֶאֱדָה הָאֵם עַר וַיִּוֹדַעַר צוּא וַיִּיא גִּיוֹאָמָט צִאוּ וְרֹאוּ אִיזוֹ הִיא דִּרְ רַעָה שִׁיתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם. גִּיִּיט אַרְוִים מִיט אֵינְעֶרֶר שְׁכָל אֹנ בַּעֲמֵרֵאכְמֵן וועלְכַע מְדָה אִין אֲשֻׁלְעֶכְמֵט דָּאס אֲמַעֲנֵשׁ בַּעֲדֵאָרְפָּה זִיק פֻּן אִיר דִּר וַיִּוִּיטַעֲרִין דָּא קַעַן מַעַן דָּאָף אֲפִילוּ פֶּרַעֲגִין. אֹז דָּאס פֶּאָר שְׁמִיִּיט מַעַן דָּאָף פֻּן דַּעַס עַרְשִׁמֶן פֶּאָל לְמִשָּׁל עַר הָאֵם גִּיוֹאָמָט אֹז דִּי בַּעֲסֵמֶט מְדָה אִין אִין גֻּמָּעַס הָעֶרֶץ. אֹנ אֲמַעֲנֵשׁ בַּעֲדֵאָרְפָּה זִיק אִין דַּעַס בַּהֲעֵפְמֵן. פֶּעַרְשִׁמִּיִּיט מַעַן דָּאָף אֹז דִּיא עַרְקִסֵּמֶט מְדָה אִין אֲשֻׁלְעֶכְמֵס הָעֶרֶץ אֹנ אִין מַעֲנֵשׁ בַּעֲדֵאָרְפָּה זִיק דִּר פֻּן דִּר וַיִּוִּיטַעֲרִין. נָאָר דִּר רַסב"ס שְׁרִיִּיבֵט אִין שְׁמוּנָה פֶּרָקִים אֹז אִין דִּיא מְדוּת אִין דָּא צוּוִיִּיא עֶקֶן. לְמִשָּׁל דַּעַר עַרְשִׁמֶר עַק אֹז לֵב מוֹב אֲגוּמָעַס הָעֶרֶץ. וְאֹנ דִּר לַעֲצֵמֶט עַק אֹז לֵב רַע אֲשֻׁלְעֶכְמֵס הָעֶרֶץ. אֹנ עַס אִין אוֹיֵף דָּא אִין מִיטַעַן לֵב בִּיגוּנִי אִין מִיטַעֲלַעַס הָעֶרֶץ וועלְכַעס נִיט גוּט אֹנ נִיט שְׁלֵעֶכְמֵן. דָּרוֹם אֹז דָּא דִּי פֶּרֶאָנַע פֻּן רֶבֶן יִתְנֶן אוֹיֵב עַר דֵּאָרְפָּה זִיק פֻּן דַּעַר שְׁלֵעֶכְמֵט מְדָה נָאָר דִּר וַיִּוִּיטַעֲרִין צוּ דַּעַס עַק וואס גוּט אִין אֹנ נִיט צוּ שְׁמַעֲלֵן זִיק אוֹיֵף דַּעַס מִימִיל פּוֹנָקֵט. וְאֵלֵן וַיִּיא אִים וְאִין פֻּן וועלְכַע מְדָה מוּז מַעַן זִיק דִּר וַיִּוִּיטַעֲרִין מִן הַקְּצָה אֵל הַקְּצָה. דַּעַן עַס וַיִּנָּעֵן אוֹיֵף דָּא שְׁלֵעֶכְמֵט מְדוּת וואס מַעַן בַּאֲדֵאָרְפָּה נָאָר אֲפִיסָל אֲפֶטְרַעֲמֵן פֻּן זִי צוּ

אומר רב רע. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן עזר מדבריהם
שכבכלל דבריו דבריהם: שהם אמרו שששה דברים רבי יאשיהו אמר יהי כבוד
חברה חביב עליה בשלה ואל תהי נוח לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה
והיו מתחמם בגג אורן של חכמים והיו זהיר בגחלתן שלא תבונה שגשיבתן

חסרי אבות

פריער איידער ער אנטלייט אז ער וועט נישט
קענן בצאלו. אדר ער וואלט פריער במראבמן
אז ער וועט צום מערמין נישט בצאלן וועט אים
קיינער מעהר נישט לייזן. אונז ער וועט נאך אן
גרוסן ווערן ארשע פראגט ביה וואלט ער דאך
די הלואה נישט גמאכט. רבי אלעזר אומר לב רע
דבי אלעזר בן עזר זאגט אז די ערגסטע מדה
אז אביי הערץ. וואס פון איר בערארף ויך
אמענש דער ווייטערין מן הקצה אל הקצה. אונז
צו לויפן צו דר גוטע מדה אונז מאכן ויך איין
לב טוב צו האבן אגומעס הערץ אמר להם האט
רבן יוחנן גאגנט צוא זיינע תלמידים רואה אני
את דברי אלעזר בן עזר מדבריהם מיר גפעלט בעסר
דיא רייד פון אלעזר בן עזר פון אייערע רייד
שככלל דבריו דבריהם דען זיינע רייד ענטהאלטן
אלע אייערע רייד. ווייל דאס הערץ איז דער
שטח פון אלע מדות. אונז אז דר שרש. בלומר
דר ווארציל פון דעם בוים איז צו פילקט. פרא
ליקט דר בוים זיינע גאנצע שיינע הייט. אזו איז
אויף ווען דאס הערץ פון אמענשן ווערט פאר
דארפן דענקט מאל שטארקין ויך דיא תאות
הגוף אפער דעם שכל. אונז עס משענן ויך צו
אים אלע שלעכטע זאכן. אשלעכטער חבר.
אשלעכטער שכן. אונז ער מאכט ויך קיין צוים
צו פערהיטן ויך פון איין עבירה ביז ער ווערט
אין גאנצן פערדארבן מיט אזו פיל פעלר וואס
נישט מעגליך צו פערקומען: מו חס אמרו ששה
דברים יעדער פון דינע פינף תלמידים האט
גזאגט דרייא זאכן. דאס הייסט דרייא פללים.
אין גוטע מדות. אין דעם ענין וויא מען זאל
היטן די מצות אונז וויא מען זאל ויין גווארינט
צוא לערנען דיא תורה. רבי אלעזר אומר רבי
אליעזר בן הורקנוס זאגט. דר הויפט פון אלע
גוטע מדות איז יהי כבוד חברך חביב עליך כשליך
דר כבוד פון דיין חבר זאל בייא דיר ויין אזו
ליב וויא דיין אייגענער כבוד איז דיר ליב.
דרייבך ואל תהי נוח לבעוס וועסטו נישט זיין גרייב

נשיבת שועל ועקיצתו עקיצת עקרב ולחישתו לחישת שורף וכל דבריהם

חסדי אבות

דאריין • ועקיצתו עקיצת עקרב • און וויער
שטענדיג איז דאס שטענדיג וויא דאס שטענדיג פון
אין ענדיש • ולחישתו לחישת שורף • און וויער
זייער איז גלייך וויא עס זייער די שלאנגען
בעת וואו וויל פערניקטן • אזוי איז דער בעס
פון די חכמים איידער זיי ווילן פון אפענשען
נקמה נעמן • וכל דבריהם כגחלי אש • און אלע
זייערע רייד ברענגן וויא פיר ערניגע קולן • און
ווען אפילו זיי וועלן זיך גיט פלוצן • אז זיי
וועלן זיך אזוי ריידן מיט פערדראס • וועט עס
זיך אויף שאדן • דער ספר המדות שרייבט
אויף דעם מאמר ושוב יום אחד לפני מיתתו • די
גמרא פרעגט וויא איז מן גלייך צו מאן תשובה
אין מאג פיר דעם מוים • אז אפענשען ווייס גיט
ווען ער וועט שטארבן • נאר דער תירוץ איז
אז אפענשען בעדארף תשובה מאן היינט דען
פילייכט שטארבט ער כארגן • און אזוי סוף ער
זיך אלע מאג גרייטן צום מוים און זיין פרומ
מיט תשובה און מע"ט • און דרויף זאגט דר
פוסק (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדי לבנים אין
יעדר צייט זאלן די יונגע קליידער זיין ווייס •
דען עס איז יונגע אז דער גרויסער גביר וואס
ער האט איינגעפערד מיט איין איינגע
קארעטע • דער האט זיך גיט צו איילן • דען
ווען ער בדארף צו פארן דענקט מאל הייסט
ער וויינע משתהים צו שפאנן אים זיין וואגן •
אבער גיט אזוי איינמיטער בער הבית ער
האט קיין איינגע קארעטע און האט קיין
איינגע פערד • ער סוף פארן מיט איין
גלעגנהייט • דר סוף נעביה נעמן זיין פעקיל
אויפן מארק און שטיין אויפן וועג און אפ
ווארטן פילייכט פארט אפאר באלד פילייכט
אין אשעה ארום • און ווען גיט היינט איז
כארגן • און ווען דאס פארט אן • איז ער
שוין פארמיט מיט זיין פעקיל און קען זיך
גלייך פארהן • דאס וועלכע איז אויף מיט
דעם מענשן • ער האט גיט אין דר האנד זיך
אלוין בותר צוא זיין אצייט ווען ער זאל
שטארבן • נאר ער איז געצוואנגען צוא מאכן
זינע ריינע ווען דר מוים וועט אנפארן • אים
פון אויף דעם אופן סוף ער דאך נעמען צוא

בְּנֵהֲלִי אִישׁ: מִרְבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר עַן הָרַע וַיֵּצֵר הָרַע וּשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: יוֹ רַבִּי יוֹסִי אָמַר יְהִי כְּמוֹן תְּבִרָה חֲבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ וְהִתְקַן עֲצָמְךָ לְלִמּוּד תּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָךְ וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם: יְחִיבִי שָׁמְעוֹן אָמַר הָיוּ זְהִיר בְּקִרְיָאת שְׁמַע וּבְתַפְלָה וּבְשִׂאתָהּ מִתְּפִלָּה אֲתַעֲשֶׂה

חֲסִדֵי אֲבוֹת

מִזֶּן מִיר אֶלַע אֲוֹנָרַע טַעַג אִין תְּשׁוּבָה אֲוֹן אִין מַעֲשִׂים טוֹבִים צו בְּרִיּוֹנָן:

מִזֶּן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן הַנָּהוּא זָאנְט עֵין הָרַע אַז אֶפְעַקְמִשׁ הָאָמ אִין בִּיּוֹעַ אֲוִיג • דֵּר תַּבְּאָרַת יִשְׂרָאֵל שְׂרִיּוּבִיט אַז דָּער מאַמֶּר פֿון רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִין בּוֹרֵל דִּי רַבִּי הַיּוֹבִים פֿון אֲיוֹדֶן תּוֹרָה עֲבוּדָה אֲוֹן גְּמִילוֹת חֲסִדִּים • אֲוֹן אֲוִי דִּי בְּנֵה עֵין הָרַע אַז אֶפְעַקְמִשׁ קוֹקֶט מִיט אֶשְׁלַעֲבֶט אֲוִיג אִין דָּער תּוֹרָה • עַר אִין אִין סַפֵּק אִין דָּעס וואָס דיא תּוֹרָה שְׂרִיּוּבִיט • אֲוֹן עַר אִין אֲוִיג אִין סַפֵּק אֲוִיב דִּי תּוֹרָה אִין גַּעֲבֵן גִּוּאָרֶן מִן הַשְּׂמִים פֿון הַשִּׁי • אֲוֹן אִין אִין סַפֵּק אִין דִּי עֲקָרִים אֲוֹן אִין דִּי יִסּוּדוֹת פֿון דָּעס רַתִּי • דָּען עַר הָאָמ אִין דִּינֵעַ וְאֲבִן אֶשְׁלַעֲבֶט בְּלִיק • יֵצֵר הָרַע אֲוֹן אִין שְׁלַעֲבֶטע מִרְאָבִטוֹנֶג וואָס עַר מִרְאָבִט נָאָר וועגן דִּי תַּאֲזוֹת פֿון עוֹלָם הָהָר אֲוֹן דָּאס פֿעקִיטִידעט אִים פֿון צווא דִּינֵעַן דיא עֲבוּדָה פֿון הַשִּׁי • וּשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת אֲוֹן דיא פִּינְדִּישְׁאָפֶט פֿון לִיבִי • עַר הָאָמ פִּינְיֶט צווא טָאָן טוֹבוֹת אֲוֹן גְּמִילוֹת חֲסִדִּים מִיט לִיבִיטִין מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם דִּינֵעַן דִּרִּיא פֿעלֶער צִיָּהֶען אֲוִים אֶפְעַקְמִשׁן פֿון דָּער וועלֶט • בְּלוֹמֶר דֵּר וואָס הָאָמ דִּי דִרִּיא חֲסִדוֹת • הָאָמ עַר גִּיט דָּעס נָאָכֶן מַעֲנֵשׁ • דָּען עַר הָאָמ גִּילֶעֲבֶט אֶלֶס אֲבִיחָה אֲוִיג דֵּר וועלֶט: יוֹ רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יוֹסִי חֲבֵדֶן זָאנְט • אִין בְּלָל אִין גְּמִילוֹת חֲסִדִּים אִין יְהִי כְּמוֹן הַבֵּד חֲבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ דָּאס גַּעֲלֵד פֿון דִּין חֲבֵר זָאל זִיין בִּי דִיר מִייעַר אֲוֹן וויא דִּין אִינִיקֶענע גַּעֲלֵד דָּרוֹם זָאלֶסט דו זִיךְ זַעֲהֵן כְּשֶׁמֶרֶד זִיין דָּאס גַּעֲלֵד זִינֶע צו פֿערֶמֶרֶן אָבֶר גִּיט ווייניגֶר צו מאַכֶּן • אֲוֹן אַז אִין גַּעֲלֵד זָאכֶן וואָס ווען מַעַן פֿערֶלֶקֶט עִם • קַעַן זִיךְ דָּאָ אֲכָאָל אֲוִיגֶערֶן • הָאָבֶן דִּי חֲבִיבִים דִּרִּזִּף מִזְהִיר גִּוּוֹעֶזֶן אַז מַעַן זָאל אֲוִיג זִי חֵם הָאָבֶן צו פֿערֶמֶרֶן • מִכָּל שֶׁבֶן אַז אֶפְעַקְמִשׁ בְּעֶדְאָרֶף פֿערֶהִיטֶן דָּאס גִּוּוֹנֶד פֿון זִיין חֲבֵר זִיין עֲהָרַע אֲוֹן זִיין פֿערֶשְׁטָאנֶד בְּעֶדְאָרֶפֶסט דו זַעֲהֵן צו

אב אין שמונה עשרה וייל מיט דעם לייגען
 פון קריאת שמע איז אגרוסר הועלט וואס דר
 אלש ישראל תורת איין פר זיך די גרונדן פון
 אונזר הייליגע אמונה. דהיינו אין דר ערשטע
 פרשה פון ק"ש געפינט זיך יחוד השם ביה
 דאס גלויבן אז השי' איז איינר. און מען זאל
 אים לייב האבן און פארקמפן פאר אים און מען
 זאל לערנן די תורה. אין דער צווייטע פרשה
 פון ק"ש געפינט זיך דאס אמונה מען זאל
 גלויבן אז די תורה האט געגעבן השי' מן
 השמים. און מען מוז ווין גיוואריגט צו היטן
 די מצות. וויא די פרשה פאנגט זיך אן ויהי
 אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 אויב איר וועט צווא הערין צווא מיינע מצות
 וועלכע איך פערקלאג אייך. אויף איז אין דר
 פרשה דא דאס גלויבן פון השגחה אז השי'
 איז אמשגית אויף דער וועלט. און ער בצאלט
 שבת צווא דעם וואס היט זיינע מצות און ער
 באשטראפט צו די לייט וואס מרעמן איבער
 זיינע געזעצן. און דאס בצאלן און פערטראפן
 איז סאיי אויף דינע וועלט. וויא דער פסוק
 זאגט נתתי מסר ארצכם ואספת דגנך אויב איר
 וועט הערן צו מיינע מצות וועל איך געבן צו
 אייער לאנד רעגן אין דער צייט. דוא וועסט
 זאמלן דינע קארן דינע וויין און דינע אייל
 און וועל געבן אויף גראו צו דינע פיה אין
 דיין פעלד. דוא וועסט עסין און וועסט זאט
 זיין און איר זאלט זיך היטן אז אייער הארץ
 זאל נישט איבער גירעט ווערין און חלילה אפ
 קערן פון מיינע גיבאט דענמאל וועל איך אייך
 פערטראפן איך וועל פערשליסן דעם הימל
 און עס וועט קיין רעגן גיין. און די ערד וועט
 נישט געבן איר פרוקט. און די פערנעלטונג
 און די שטראף פון זענע וועלט איז אויף דא
 אין דר פרשה. וויא ער זאגט איר זאלט מקיים
 זיין מיינע מצות און לערנען תורה אויף מיט
 אייערע קינדער. און שרייבן אויף די סוזות
 פון דיין הייז און טויער למען ירבו יטיכם בכדי
 עס זאלן זיך פערקערן אייערע טעג און דא
 טעג פון אייערע קינדער אויף דעם לאנד וואס
 גאט האט צו גיטווארן צו אייערע עלטערן זיא
 אפ צווא געבן צווא זיין דאס איר זאלט דא
 אזו פיל לעבן וויא לאנג דיא הימל און ערד

תפלתה קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שגאמר כי חנון ורחום הוא
אך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. וזהו רשע בפני עצמו: יש רבי אלעזר
אומר הו' שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה

אבות

חסדי

עם דיר וזין אגרוסקע שמערוגן אין די פונת
פון דיין תפלה. ווייל דו וועסט ביי זיך ווער
אראפ פאלן און דוא וועסט מיינען אז דיינע
תפלות וועלן בייא השי גיט אנגינאמען וזין
דרבנא וועסט דוא זיך גאר אין גאנצן מנאש
וין פון צו בעטן צו השי: יט רבי אלעזר אומר
רבי אלעזר בן עקב זאגט דריי נאכין ויינען
ניימיג צו די העלחה אין לערנן תורה. דאס
ערשטע איז שקידה ותתקדה. דאס איז
פלייסיגקייט. דען אז מען איז גיט פלייסיג
צו לערנן און צו איבער תורין אין יעדען מאנ
דאס וואס ער האט נעמען גלערניג. וועט ער
מער פערנעסן אלס די גאנצע וואס ער וועט
לערנען. און דער ענין וואס ער לערנט
וועט זיך גיט איין ווארענען ביי אים אין הערצן
און דרום זאגט ער הוי שקיד ללמוד תורה דוא
זאלסט וין פלייסיג צו לערנן די תורה. דאס
צווייטע איז עין והתעמקות דאס בעטראכטן און
פערטויפן זיך דאס הייבט צו לערנן דעם ענין
גרונדיג מיט איין מיינן זיך ער זאל זיך גיט לאזן
נארן אין וין לערנן אז ער זאל קענען ענטפערן
אויף יעדען ענין אויף ויבן שאלות מי. מה.
למי. מתי. איח. איך. ולמה. ווער. וואס. פר
וועמן. ווען. וואו. וויא. און ווארום. זאקסט
דו ביי זיך פרויבן פרעגן. און אויב דו וועסט
וויסן דערויף צוא ענטפערן. דענקאל וועסט
דוא וויסן אויף קלאר יעדן שווערן ענין.
אויך גיט בעטראכטן אויב עס איז אין אים
גיט דא איין ווייזער שפירן וואס איז סתור דיין
פישט וואס דוא לערניגסט. אויך מוסט דוא
פרעגן זיך זעלבסט אויב עס איז אין דעם גיט
דא איין איבעריגעס ווארט. און אויב עס
געפינט זיך אין ענין איין איבעריגעס ווארט צוא
וואס איז דיעזע ווארט געשריבן גיווארן. ביז דו
וועסט עס וויסן ריכטיג און קלאר. און דרויף
זאגט דו תנא ודע מה שחשיב לאפיקורס עם איז
גיט גענוג מיט דעם וואס דו וועסט וויסן אין
דיין לערנען דעם מעם פון דעם ענין און דוא

וועסט

בונה. וכשאתה מתפלל און ווען אויף אז דוא
ביסט שוין מתפלל. דאס הייבסט אפילו אז דו
ביסט מבוך דעם פירוש המלות אל תעש תמלך
קבע זאלסט דו גיט מאכן דיין גבעט גיצוואונגן
דאס הייבסט דיין גיבעט זאל גיט וין גאר בכדי
דו זאלסט ויצא וין. אזו וויא אפגעשט וזאלסט
וועלן אפ קומען וין חוב. אלא רחמים ותחנונים
לפני המקום אבר דיין תפלה זאל גאר וין לויט
גיבעט פאר גאט ב"ה אז ער זאל אויף דיר
רחמנות האבין. פונקט וויא איין ארומן וואס
ער שטייט ביי דעם מיר פון איין מלך און ער
בעט פון אים גנאדע מיט איין צובראכענעם
הערצין. שנאמר דען אזו שטייט אויף אין פסוק
כי חנו ורחום הוא אך אפים ורב חסד ונחם על הרעה
דען ער איז גנאדיג און בארימטערציג. ער דר
לייגט דעם צאן און ער איז גנאדיג פול און
ער בעדעניגט זיך אויף דעם בייז גיט מער צו
בעשטראפן. און דיווער פסוק איז בולל דריי
אופנים פון גיבעט. דאס ערשטע איז אז גאט
זאל אים מצייל וין פון אונגליק תאמשי ער
האט געווינדניג דאך זאל ער אויף האלטן וין
צאדיג און זאל אים גיט שטראפן. און דער
וויילע וועט ער מאן תשובה. דאס צווייטע
איז. ער זאל מיט אים וויקליך גוטעס מאן
האמשי מיט ויינע כעשים האט ער דאס גיט
פערדיגט. זאל ער מיט אים מאן גנאד ווייל
השי איז דאך איין רב חסד. דאס דריטע איז
ער זאל אים העלפן צו מאן תשובה און גאט
ב"ה זאל אים ויינע זינד אין גאנצן פערגעבן
און ער זאל זיך בעדענען אויף דעם בייז וואס
ער האט אים געוועלט מאן. אבר דיווע דריי
ערלייא גיבעט קעגן אנדרס גיט ערפילט ווערן
גאר דורך דעם וואס דו וועסט בעטן צו השי
מצד ווייל ער איז חנון ורחום. אז דוא וועסט
בעטן בדרך תחנונים ורחמים מיט פיל הכנעה
ואל תהי רשע בפני עצמך. און דוא זאלסט זיך
ביי זיך אליין גיט האלטן פר איין רשע. דען
אז דו וועסט זיך האלטן פאר איין רשע וועט

עמל ומי הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה: כרבי מרפון אומר היום קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק: כההוא

חסדי אבות

וועטס קענן ענטפערן אויף דאס שאצות וואס איין ערליכער יהודי וועט דאך פרעגן: נאר דו טוסט אזו ווייט אונ טיף לערנן אז דו זאלסט פארשטיין צו ענטפערן אויף אויף די שאלות ווס איין אפיקורס וועט דאך פרעגן וואס ער איז גיט מרצה צו גלויבן אין קבדה וואס מען האט מקבל גינעזן איש מפי איש איינער פון אנדערן ביז משה רבינו ע"ה: נאר ער נעמט אן די זאך וואס מען זאגט אים ער פיי שכל: דאס דריטע איז הסתר הראגה אז בשעת לערנען זאל מען ארויס שלאגן אלע זארגן פון קאפ אונ אלע מחשבות פון וועקטליכע זאכן אונ דרויף זאגט דר תנא ודע לפני מי אתה עמל דוא מוסט וויסן פאר וועמן בעמיהקט דו ניד צו לערנן: אז דוא ביסט עוסק אין דאס מלאכה פון נאט: וויא שעמקט דו ניד גיט צו האבן אנדערע מחשבות בעת דו פאשעפטליכסט ניד מיט ניין מלאכה: אונ בפרט דארפסט דו וויסן אז ונאמן הוא בעל מלאכת דער הער פון דיין אייגענעם גישעפט דר וואס דיין פרנסה איז אין ניין האנד אונ ער שפיינט דאך שטענדיג: איז ער בעגלויבט שיסלס לך שכו פעולתך אז ער וועט דיר בצאלן דעם שכר פון דיין האנדלונג וואס דוא ביסט ניד עוסק אין ניין תורה: דר דובנר מגיד זל זאגט עס איז אונ גוט בעקאנט אז מיט דאס תורה אונ מצות וואס איין איש ישאל לערינט אונ איז מקנים: מוט ער נומץ נאר צו ניד אליין: וויא דר פסוק זאגט ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה לטוב לנו כל הימים: השיי האט אונ גיהייסן צו מאן דיעזע אלע גינעמץ דאמיט אונ אליין זאל אומר גוט זיין צום ביי שפיל השיי האט אונ גיהייסן אז מיר זאלן שבת אונ יום רוחען מיר זאלן קיין מלאכה גיט מאן: מיר זאלן שבת: אונ יום האבן פערגנגן מיר זאלן אין דאס מעג אנציהען שיינע אונ ריינע קליידר אונ גוט עסן אונ מרינגן מיר זאלן ניד מתענג זיין מיט עסן פליש אונ פלייש אונ מרינגען גוטן וויין האבן מיר דאך אליין דער פון הנאה: אונ פאר דעם וועט נאך אונ השיי זאכן

נעבן שכר לימות המשיח אונ בעוהב אונ דס גלייכן איז אז מען לערינט די תורה קוסט דאך צו דעם מענטשן פיל וויסענשאפטן עס שארפט אים דעם קאפ אונ ער ווייס ניד וויא צווא בעהאנדלען מיט לויטן ער ווייס עקאנאמיע ווירט שאפט: וויא צווא בעהאנדלען ווינע פרויא וויא צו ערציהען ווינע קינד: אונ דאס איז דאך די מענטשהייט אלליין צו וואס ער איז בעשטימט אויף די וועלט: אונ פאר ניין אייגענע מוכה באצאלט אים נאך גאט שכר בעוהב: איז דאס פונקט גרייף וויא איינער וואלט געהן אנאקעטן שניידר אונ זאגן צווא אים הער מיד צו שניידר נעם דיר סתורה אויף מיין רעכנונג ביי ר' משה שאפירא אין קראס אונ גייר דיר אליין אויף בגדים נאך דיין מאס אונ איד וועל באצאלן דיר פאר דיין מלאכה וויא דאנקבאר דארף וויין דיעזער שניידר דעם בעל הבית וואס ער האט עס אים אזו גיהייסן מאן: אזוא איז מיט אונ השיי האט אונ גינעבין תורה אונ מצות וואס זיי אלליין ווינע אונ אנדערע גרעסטע אונ בעסטע מתנות ווייל מיר גיניסן דורף זיי פיל גוטעס אונ השיי גיבט אונ דער פאר נאך גוטן געצאלט אזוא וויא אפמאכער הייסט זיין קינד עסן בראמן פלייש אונ דר פאר באצאלט ער אים נאך מיט קאפיקעס: אונ דאס האט גאגט דר תנא ונאמן הוא בעל מלאכת דער הער וואס האט דיר גיהייסן צו מאן דיין אייגענע ארבייט וואס דו טוסט פאר ניד אלליין פון דיין אייגענע מוכה וועגן איז ער באגלויבט דיר צו באצאלן דעם שכר פאר דיין אייגענע פעולה וואס דו מוסט פאר ניד ועלבסט:

כ רבי מרפון זאגט היום קצר דער מאג איז קורץ והמלאכה מרובה אונ די ארבייט איז פיל והפעלים עצלים אונ די ארבייט זינגן פויל: והשכר הרבה אונ דאס גצאלט איז פיל: ובעל הבית דוחק אונ דר ווירט פון הויז קוועטט צו צו דר ארבייט דאס האט דער תנא גאגט אין אמשל אום צו מאכן איילן דעם מענטשן צו דעם לכור התורה אונ צו מקנים זיין די מצות איבער דיעזע פינף

היה אומר לא עֲלִיָּה הַמְּלָאכָה לְגִמּוּר וְלֹא אֶתָּה בֶן חוּרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה אִם
לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבֵּה נִוְתָנִין לָךְ שֶׁכֵּר הִרְבֵּה וְנִאֲמָן הוּא בָּעַל מְלָאכָתָה שְׂיִשְׁלֵם
לָךְ שֶׁכֵּר פְּעֻלָּתָה וְדַע שְׁמִתָּן שֶׁכֵּרָן שֶׁל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֹא: רַבִּי חֲנִינָא וְכוּ

פרק שלישי

עֲקִיבָיָא בֶן מַהֲלָלָא אֹמֵר הַסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאֵין אֶתָּה בָּא

בֶּל יִשְׂרָאֵל וְכוּ

חסדי אבות

זֶאכֵן • וְהָאֵם אֵינֶנּוּ פֻּן וַיִּי אִיז אִיזָּה גִעְנוּג צוּא
דִּר וְנֶעֱקָן דַּעַם מַעֲנִשׁן לְעֹבֹדֹת הַבְּיֹרָא • בְּפִרְט
אִז דִּי אֵלֶּע פִּינָה שְׁמִינֶען אִים אִיבֵר קֶאָרֶק • דִּר
טָאג אִיז קֶלִינִן דָּאָם אִיז דִּיא קֶרְצֶע צִיט פֻּן
דָּאָם מַעֲנִשְׁלִיבִן לַעֲפִין • אִיז דִּיא מְלָאכָה אִיז
זִייעֵר פִּיר • דָּאָם אִיז דִּיא שׁוֹלְדִיקִיט פֻּן דַּעַם
מַעֲנִשׁן וְהָאֵם עַר בְּדֶאָרָה טָאן צו גָּאט אִיז צוּא
לְיוֹטִין • אִיז גְּרוּם אִיז פִּיל אֵן אֲשִׁיעוּר • דִּיא
אַרְבִּיטֶר זִינֶן פֻּיל • דָּאָם מִינֶמֶט מַעַן דִּי בַּחֲתָ
פֻּן גֶּפֶה אִיז פֻּן דִּר נִשְׁמָה זִינֶן מַעֲהָר גַּעֲנִיגִיט
צוּם פֶּרַעַגִּיגִין אִיז צו אִיז שְׁפִאצִּירִין אִיז דִּיא
לִסְמִינִיט פֻּן עוֹלָם הָזֶה אֵלֶּם צוּא אַרְבִּיטִין
אִין דִּער עֲבֹדָה פֻּן דַּעַם בְּשַׁעֲפֶער • אִיז דִּער
גִּצְאֵלִט אִיז פִּיל • דַּעַן פִּיל מִצּוֹת זִינֶן דָּא וְהָאֵם
דִּער מַעֲנִשׁ עֵסֶט פֻּן וַיִּי דִּיא פְּרוֹת אוֹיף דִּיעוּע
וְנֶעֱלֵט אִיז דִּער קֶרֶן בְּלִיבִיט אִים גִּאנֶץ אוֹיף
נַעֲנֵר וְנֶעֱלֵט • אִיז חֲאֲמִשִּׁי דִּר גִּצְאֵלִט אִיז גְּרוּם
דָּאָה דִּער ווִירֶט פֻּן הוּיז דָּאָם אִיז הַשִּׁירִית וְהָאֵם
עַר אִיז דִּר הָעֵר פֻּן דִּר וְנֶעֱלֵט שְׁפִאָרֶט צו דִּיא
מַעֲנִשׁן צו זִינֶן אַרְבִּיטִין ווִייל עַר ווִייל דִּי מִוֶּכָּה
פֻּן דַּעַם מַעֲנִשׁן • וְהָאֵם אֶפְאָטֶר גִּיט צו זִינֶן קִינֵר
גַּעֲלֵד אִיז פֶּרִיזֶנְטֶן בְּכָדִי עַר זָאל זִיז בְּעַסֶּער
נַעֲמֶען צוּם לַעֲרִנֶען אִיז צוּם שְׁכִיפִין אִיז עַר
שְׁפִאָרֶט אִים נָאָה צו • מִיט דַּעַם וְהָאֵם עַר אִיז
צו אִים וַיִּיעֵר שְׁמִרָאָנֶע: כֹּא הוּא הִיא אֹמֵר דִּר
זַעֲלִבִינֶע רַבִּי מִרְפּוֹן פֶּלַעֲמָט אַזוּי וְאָגִין • לֹא
עֲלִיד הַמְּלָאכָה לְגִמּוּר דִּר זֶאָלֶמֶט גִּיט מִינֶן אִז ווִייל
דָּאָם גִּצְאֵלִט פֻּן דִּי אַרְבִּיטִין אִיז וַיִּיעֵר פִּיר דְּרוּם
מוֹסֶטוּ דִּי נִאנֶעֶע תּוֹרָה אוֹיִם לַעֲרִנֶן אִיז אֵלֶּע
מִצּוֹת מְקִיִּים זִינֶן חֲאֲמִשִּׁי דִּינֶן בַּח מְרָאָט עֵם
גִּיט • גִּינִן אוֹיף דִּיר אִיז גִּיט אֵן גִּוֹאֲרֶפֶן גִּוֹאֲרֶן
אִז דִּיא זֶאָלֶמֶט דִּי גִאנֶעֶע מְלָאכָה עֲנִידִיגִין דַּעַן
גָּאט ווִייל נָאָר דִּינֶן גִּוֹמֶעַם הָעֶרֶץ הָאָבֶן אִז דִּר
זֶאָלֶמֶט עֵם וְנֶעֱלֵט עֲנִידִיגִין • אֶפְרֵר אִז דִּר קַעֲנִיט
עֵם גִּיט • אַזוּ פֶּרֶלֶאָנֶגֶט עַר עֵם גִּיט פֻּן דִּיר •

אִיז פִּילִיבִיט וְנֶעֱסֶטוּ מִינֶן אִז דִּי מְלָאכָה אִיז
פִּיל אִיז דִּער גִּצְאֵלִט אִיז גְּרוּם מִאָנֶסֶטוּ זִיז
דִּרִיבֵר זִינֶן גָּאָר פֶּרִיִיא • אִיז דִּר וְנֶעֱסֶט זֶאָגִין אִיז
וּוִייל גִּיט דַּעַם שֶׁכֵּר אִיז ווִייל מִיז אוֹיף גִּיט
בְּעִמְקֵיהֶן אִין דִּר תּוֹרָה אִיז אִין דִּי מִצּוֹת • דְּרוּם
זֶאָג אִיז דִּיר וְלֹא אֶתָּה בֶן חוּרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה אִז
דִּר בִּיקֶט אוֹיף גִּיט פֶּרִיִיא צו זִינֶן בְּטִיל פֻּן דִּר
תּוֹרָה • אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הִרְבֵּה נִוְתָנִין לָךְ שֶׁכֵּר הִרְבֵּה
אִיז דִּר הָאָסֶט פִּיל תּוֹרָה גִּילְעִרִיגִט וְנֶעֱט מַעַן
דִּיר אוֹיף פִּיל גִּעֲצֵאֵלִט גַּעֲפִין • וְנִאֲמָן הוּא בָּעַל
מִלְאכְתָּה דִּר הָעֵר פֻּן דִּינֶן אֵינִיגֶנֶע אַרְבִּיטִין דִּר
וְהָאֵם שְׁפִינִיט דִּיז פֻּן דִּינֶן גַּעֲבִאֲרִיגִיט בִּיז
זַעֲצֵט • אִיז דָּאָה בְּעִנְיֹוֹבִיט • דָּאָם הוּיִסֶט דִּר
מִאָנֶסֶט אִים מִרוֹנֶען שִׁישֵׁל לָךְ שֶׁכֵּר פֶּעוֹלָחֵךְ אִז
עַר וְנֶעֱט דִּיר בְּצֵאלִין דָּאָם גִּצְאֵלִט וְהָאֵם דִּיר
גִּיהָעֵר פֶּר דִּינֶע פֶּאָרְמִיגֶע אַרְבִּיטִין • וְדַע שְׁמִתָּן
שֶׁכֵּרן שֶׁל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבֹא אִיז דִּר בְּדֶאָרְפֶּסֶט
וּוּיִסֶן • אִז וְנֶעֱן דִּר הָאָסֶט אוֹיף דִּי מִצּוֹת מְקִיִּים
גִּוֹעִזִין וְהָאֵם גִּהָעֵרִיגִין אִיז • אִיז דִּר לַעֲבִיט אוֹיף
דִּר וְנֶעֱט מִיט פִּיל צַעֵר אִיז בְּרוּחֶךְ לָבֶן מוֹסֶט
דִּר וּוּיִסֶן אִז דִּיעוּע וְנֶעֱלֵט אִיז גִּיט דִּער עוֹלָם פֻּן
שֶׁכֵּר וְנֶעֱט דַּעַן דָּא אִיז נָאָר דִּר עוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה
וְהַנְּכִינִין אוֹיף דִּיעוּע עוֹלָם בְּדֶאָרָה דִּר מַעֲנִשׁ נָאָר
צוּא טָאן מִצּוֹת אִיז בִּיִיא שְׁמִינֶען בִּיז גִּסִּין עַר
בְּדֶאָרָה דָּא גַּעֲפֻרֶבֶט וְנֶעֱרִין • וְהָאֵם אַבְרָהָם
אָבִינוּ עִידֵה אִיז דָּא גַּעֲפֻרֶבֶט גִּוֹאֲרֶן מִיט צַעֲהֵן
פֶּרֻבִּנֶנְטֶן אִיז אִיז בִּיז אֵלֶּע אוֹיִם גִּשְׁמָאָנֶען •
אֶפְרֵר דַּעַם שֶׁכֵּר אִיז דִּיא מִוֶּכָּה וְהָאֵם גָּאט גִּיט
נָאָה צוּא דַּעַם שֶׁכֵּר אִיז אִין דִּער צִינְקִיפִיגֶע
וְנֶעֱלֵט בְּעוֹלָם הָבֵא אוֹיף דִּר וְנֶעֱלֵט וְהָאֵם דִּער
מַעֲנִשׁ קִיבֶט אֶהֱיִן נָאָה דַּעַם מוּיִט:

א עֲקִיבָיָא בֶן מַהֲלָלָא אֹמֵר עֲקִיבָיָא דִּער זֶזֶן פֻּן
מַהֲלָלָא זֶאָגֶט הַסְתַּכֵּל בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים וְאֵין אֶתָּה
בָּא לִירֵי עֲבֹדָה בְּעִמְרָאֲכִיט זִיז אִין דִּרִיִיא זֶאָבִין
וְנֶעֱסֶטוּ גִיט קוֹמֶען צו דִּי סְבוֹת וְהָאֵם בְּרִינְגֶען
אִמְעִנְשִׁין

לִידֵי עֲבֵרָה. דַּע מֵאֵין בָּאָה וּלְאֵן אָתָּה הוֹלֵךְ וּלְפָנֶי מִי אָתָּה עֹתִיד לָתֵן
דִּין וְחִשְׁבוֹן. מֵאֵין בָּאָה מִסֻּפָּה סְרוּחָה וּלְאֵן אָתָּה הוֹלֵךְ לְמָקוֹם עֹפֵר רַמָּה
וְתוֹעֵלָה. וּלְפָנֶי מִי אָתָּה עֹתִיד לָתֵן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים

ח ס ד י א ב ו ת

אִיבִיקִיט * אונ ער ווייס אויף פֿר וועמין ער
וועט פֿראַרפֿן זיך עקזאמינירן אָבֿר דעם אָבֿר
פאל וואס ער האלט איין אין זיך די שְׁאֵלָה מיט
דֿר הַשּׁוּבָה האט ער גִּיאָגט פֿר דעם פֿראַקטין
קענשין וואס ער וועט גיט פֿארשטיין פֿון דער
שְׁאֵלָה אַלליין וואס ער וועט זיך פֿרעגן מאין באה
פֿון וואנען ביסטו גיקומען * דען ער קען זיך
קלערן וואס דאָרף איך מיר פֿרעגן פֿון וואנען
איך קום * איך ווייס דאָך אַז איך קום ערשט
פֿון לֵאנִדאָן * דרום האט מען פֿר אים פֿראַקט
שטעלן דעם אָבֿר פאל מפורש * אַז דֿר זין איז
פֿון דער שְׁאֵלָה מאין באה מיניט מען פֿון וואס
ביסטו פֿשאַפֿן גווארן * אונ ער זאל וויסן דא
ריכטיגע הַשּׁוּבָה אַז ער קומט אַחִים מִסֻּפָּה
סְרוּחָה פֿון איין פֿראַרפֿינעם מִדִּיאָן געבליט *
ווידער פֿרעגט דער גאון ר' יהושע העליר זל
וואס האט רבינו הקדוש געשריבן דא די דריי
זאכן וואס עקבֿיא האט גִיאָגט * אַז רבי אַלליין
האט דאָך אויף גִיאָגט אויבן אין פרק ב' מִשְׁנָה
א' אָבֿרדֿע דרייא זאכן וואס אָמַענש זאל וויא
פֿעטראַקטן וועט ער גיט קומן צו איין עבֿרָה
אונ ער האט אויף מיט דעם זעלביגען לשון
גִיאָגט הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לדי
עבֿרָה פֿעטראַקט דיעז דרייא זאכן וועסטו גיט
קומן צו מאן איין עבֿרָה דע מה למעלה ממך דוא
זאלסט דער קענן דעם וואס ער איז העכר פֿון
דיר * דאס איז השי"י * עין ראה ואון שומעה * עס
איז דא איין אויג וואס זעהט אַלס אונ איין
אויגער וואס הערט אַלע דבורים * וכל מעשֿיך
בספר נכתבים * אונ אַלע דיינע מעשֿים ויינן אין
איין בוך פֿערשריבן * אונ גאט פֿערקעסט גיט
אָפֿילו איין זאך פֿון זיי * אונ צו וואס איז אים
גייטֿהיג גוועזן צו זאגן ווידער דריי זאכן פֿון
עקבֿיא * דער תירוצ איז דאס מיר זעהן אָפֿט
צווייא קענשין וואס ביידע האבן צו גלייך איין
קראַנקהייט אונ איין דאקטֿר קורירט זיי * גאר
די רפואות ויערע ויינע פֿערשידן דאס הייסט
ער פֿערשרייבט גיט פיידן אַגלייכע מעדיצין *

דעם

אָמַענש צו איין עבֿיָרָה * אונ דאס ויינען דיא
דריי זאכן : דע מאין באה געם דיר אַרײַן אין
זינען פֿון וואנען דו ביסט אָהער גיקומען דאס
הייסט פֿון וועלכע סָבָה ביסטו גִבֿארן גווארין
ולאן אתה הולך אונ וואו היין גייסטו * פֿלוצר וואו
היין וועסטו עבֿרָליך קומן * ולפני מי אתה עתיד
לתן דין וחשבון * אונ פֿר וועמין וועסטו מִזֵּן אָפֿ
געבין דאס רעכט וואס דו האסט גיהאט צוא
לֵעבֿן אויף דר וועלט אונ די רעכנונג פֿון דיינע
מעשֿים וואס דו האסט גיטאן אין דיין לֵעבֿן *
איז דר תנא מפורש די פֿנָה פֿון די דריי זאכן
אַז דו וועסט מִטראַקטן מאין באה דוֹרָך וועלכע
סָבָה ביסטו גקומן אויף דר וועלט מִסֻּפָּה סְרוּחָה
פֿון איין פֿעטראַרבינר מִדִּיאָן וואס איז גוועזין
אין די געבליטן פֿון דיינע עלטערן * ולאן אתה
הולך אונ צו וועלכן אָרט גייסטו למקום עפר רמה
והולעה צו איין אָרט פֿון שְׁמוּיב אונ פֿון מִאִדִּין
אונ ווערים * ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון
אונ פֿר וועמין וועסטו פֿראַרפֿן געבן דאס רעכט
אונ רעכענונג פֿון דיין לֵעבֿען * לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא פֿאר דעם קעניג וואס
איבֿר די הערן פֿון אַלע קעניגין * דאס איז דר
הייליגער גאט גילויבט איז זיין גאָמען * דער
תוֹדָה ויהושע פֿרעגט צוא וואס האט דער
תנא פֿראַקטֿזאָגן אין צווייא פאל די זעלביגע
זאך * פֿריער האט ער גִיאָגט סתם * אונ אין
דעם אָבֿרדֿע פאל האט ער מפורש גוועזין * ער
האט דאָך גקענט גלייך זאגן דעם אָבֿרדֿע פאל
אַלליין * גאר דר תירוצ איז * וייל דר תנא האט
גִיאָגט ניין מוסר צו תַּכְּתִּים * אונ אויף צוא
פֿראַקטֿע לייט פֿאר די תַּכְּתִּים וואש זיי פֿאר
שטיינען איין ענן איז גענוג דר ערשטער פאל
סתם מאין באה ער זאל פֿרעגין ביי זיך אַלליין
פֿון וואנן ביסטו פֿעשאַפֿן געווארין * וועט ער
שוין אויף ביי זיך אַראַפֿ פֿאלין * אונ דאס
גלייכן אויף די אָבֿרדֿע צוויי זאכן לאן אתה הולך
אָפֿני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון וואו היין גייסט
דוא * דאן ווייס ער שוין דעם אָרט פֿון דער

הקדוש ברוך הוא: ברבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראיה איש את רעהו חיים בלעו: ברבי חנינא בן תרדיון

חסד אבות

דעם פרש"ייבט ער איין רעזעפט פון אזעלכע מינים רפואות. און דעם אנדערן גיט ער איין רעזעפט פון אנדערע מינים. און דאס איז דריבער ווייל דר דאקטער בעטראכט די סבות פון וואנען דיא קראנקהייט איז געווארן. און האמשי איינער האט די ועלפניגע קראנקייט פון ווין תכר. דאך ווינען דיא סבות פון ווייזערע קראנקייטן גיט גלייך דרום איז ווייזערע רפואות אויך גיט גלייכע. אזוי איז אויך מיט די מענשן וואס ווייזערע נשמות ווינען קראנק בלאקט ווייז ווינען דען די ויגד איז די קראנקהייט פון דר נשמה. קען דאך ווין אז צווייט מענשן זאלן גלייך ווינען און ביידע טוהען איין עברה. למשל צוויי יתודים האבן גשריבן אום שבת. האבן ווי ביידע איינע גלייכע עבירה גטאן. אבער עס קען דאך ווין אז דיא סבות וואס זאבן ווי גיבראכט צו טאן די עברה ווינען גיט גלייך. דען איינער לעבט ווייזער גליקליך מיט אלע פערנאגטן און ער שרייבט איין בריף אום שבת אין פאריז אז מיזאל אים שיקן ביכר פון ראמאנן און קאכביכר בכדי קען זאל אים צו ברייטן אלעגליי גריכטן און שפיוון. אבר דר אנדערער שרייבט אום שבת אבריק צו ווינעם אפריינד אז ער זאל אים פאר העלפן אין ווינען נויטן דען שוין דריי טעג. אז ער לייגט הונגער מיט ווין ווייב און קליינע קינדער. די תנאים זאגנער וואס ווי ווינען די דקטורים פון אזעלכע חולים דען ווי היילן דיא לויטן וואס ווייזערע נשמות ווינען קראנק. מיט ווייזער מוסר און לערנן דרך ארץ. האבן ווייז צו דינע ביידע בעלי עבירה. גיט איינע גלייכע רפואה פאר שרייבן ווייל די סבות פון דר עברה ווינען גיט גלייכע. פר דיין וואס ער ווינען איינער וויינע אריימקייט איז פאר אים נענג דינער גרינגער רעזעפט וואס רבינו הקדוש האט אללין געגעבן. דאס ע"ז זאל ויך בעדיינקן אז עס איז דא איינער וועלכער איז העכר פון ווין פערשטאנד. עס איז דא איין אויג און איין אויזער וואס נעמעט אלע מעשים און הערט אלע דבורים. און

וואס ער טוט ווערט עס אלעס אין איין בוך איין געשריבען. און דאס לייכטע מיטל קען אים ווירקן אז ער זאל גיט ווינען מעהר. אבר דער וואס האט ווין קראנקהייט בעקומן פאר ראסקאש דר איז דאך ווייזער פערדארבן. דאס איז איינע שווערע קראנקייט. צו דעם האט רבינו הקדוש געמוסט נעבן די שטארקע אט סטערענגע רפואות וואס דער דאקטער עקביא האט ממציא געווען. דאס ער מוז בעטראכטן ווער ער איז. און וואס וועט פון אים ווערן. און מיט וועמען וועט ער האבן אמשפט: בר רבי חנינא סגן הכהנים אומר רבי חנינא דער קאנדידאט פון כהנים גדולים פלעגט זאגן. דאס צו די עברות וואס מענשן ווינען איינער צום אנדערן (עבירות שבין אדם לחברו) העלפט גיט די עצה פון עקביא בן מהללאל. נאר איין עצה איז דא. און דאס איז הוי מתפלל בשלום של מלכות דו זאלסט מתפלל ווין צו השי' אז די מלכות. וואס דו ביסט אין איר לאנד. זאל ווין שלום. און דרום זאגט דר תנא של מלכות און זאגט גיט בשלום של מלך. ווייז דאס ווארט מלכות איז פולל דעם מלך מיט ווינע אלע שרים און וועצנים און אלע ווינע שריי העללים און די פקדי הקדינות פון ווי אלע דארפן מיר בעטן גאט אז ווי זאלן לעבן בשלום און דאס איז נאך גיט גנוג וואס מיר דארפן בעטן אז די רעגירונג זאל ווין רוהיג פון קריג דאס עס זאל גיט ווין חלילה שטערונגען אין דעם אינלאנד און פון דעם אויסלאנד. אבר מיר דארפן נאך אויך בעטן גאט אז דער בעהערשער מיט ווין גאנצע פאמיליע און ווינע שרים וועצנים זאלן ווין געזונט אין ווייזער גוף ונפש. בכדי דער מלך זאל רוהיג ווין און זאל האבן צייט צו נעבן השגחה און צו בעגליקן די פערלער וואס וואהנען אין ווין לאנד דען פון ווין גליק היינגט אפ דאס גליק פון ווינע פערלער שאלמלא מורא איש את רעהו חיים בלעו דען ווען גיט איר פארקום פון דער רעגירונג. וואלט איין מענש דעם אנדערן איין לעפדיגן איין גיטלונגן. איז נאר

אמר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים • שגאמר
ובמושב לצים לא ישב • אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה
שרויה ביניהם • שגאמר אז נדברו יראי יי איש אל רעהו וינשכב יי וישמע
ניכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו • אין לי אלא שנים מכן
אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שתקדוש ברוך הוא קובע לו שכר • שגאמר

חסדי אבות

וחיל מען האט מורא פאר די רעגירונג אז זיא
זאל נישט בעשטראפן דרייזר קענן די לייט מיט
אין אנדער גוט לעבן • דרום באראפן מיר פאר
דעם גליק פון דעם מלך האט בעטמין • ג רבי
הגהות בן תרדיון אומר רבי תניא דער זון פון
הגדליון ואגמ שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה
ועין צוויי מענטשן ויצין רוחה און ריידן נישט
צווישן זיך אין איין ענן פון דער תורה • דען
זיי ריידן פון אנדערע ענגנים אדר זיי שווייגען
גאר הרי זה מושב לצים ווערט עס גרופין איין
• נדב פון שפאמער שנאמר ובמושב לצים וגו' דען עס
שטייט אין פסוק אין דיא זיצונג פון שפאמער
ט גינעבין • דא פערענט מען אקשיא
וואס איז דיא ראיא פון פסוק אז דאס איז
געמינט אויף דעם מענטשן וואס ער ויצט אן
דברי תורה • אז אין דעם פסוק איז תורה גאר
נישט דר מאנט גווארן • קען דאך זיין אז מושב
לצים איז דיא זיצונג פון מענטשן וואס ריידן
לצנות • גאר באמת איז אזוי ווייל דר פסוק וואס
גאנץ אים רעט אים דעם תנאי פון ערשטן פסוק
און ער בציית זיך אויף אים און אזוי קוקט
די המונה פון די פסוקים ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת ה' חפצו אין די זיצונג פון שפאמער
איז ער נישט גנעסן • גאר ער בערעט אין דער
תורה פון האט • נעהעט מען דאך דערויס אז
זען ער בערעט נישט אין דער תורה פון האט •
הייסט עס אז ער ויקצט אין דיא זיצונג פון
שפאמער • האמשי ער רעט קיין ווארט לצנות •
מכל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה
שרויה ביניהם אדר ווען צוויי מענטשן ויצין און
עס איז ווא דא צווישן זייא ענגנים פון תורה
דאס הייסט זיי ריידן צווישן זיך דברי תורה •
רוחט די שכינה צווישן זיי • דר תוספות יום
טוב שרייבט אז דאס איז דער היפף פון דיא
לצים • דען אויף די לצנים ואגמ די גכרא אז
זיי ויידן נישט זיך אז ער די שכינה אפילו פאר
אלוין

יֵשֶׁב בְּדֶד וַיְדוּם בִּי נִמְלָע עָלָיו: ד רבי שמעון אומר שלשה שאבדו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר בִּי בֶל שִׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיָּא צוּמָה בְּלִי מָקוֹם: אבל שלשה שאבדו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום שנאמר וַיִּדְבֹּר אֵלֶי נָה הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי: הרבי חנינא בן חכניאי אומר הנעור בלילה והמהלך

חסרי אבות

אלוין וואס ער וועט און איז זיך עוסק אין דר תורה: בעשמיט פאר אים הקב"ה גינאלט: שנאמר דען עם שמיים אין פסוק ישב בדר וידום כי נמל עליו אז ער וועט ויזין אליו און ער וועט לערנען שמיטערהייט (דאס הייבט פאר זיך: ווייל ער האט קיין חבר צוא זיך) האט שוין גאט ב"ה אויף אים געווארפן איין גינאלט: און דער פסוק ישב בדר וידום: מיינט צו זאגן נאר אויף איין מענטשען וואס ער וועט אליו און שווייגט ווייל ער טראכט אין דר תורה: דען ער בעציהט זיך אויף דעם פסוק וואס פריער וואס ער זאגט טוב לגבר שישא עול כנעוריו: עם איז גוט פאר דעם מענטש אז ער זאל טראגן דעם יאך פון דר תורה אין זיין וועגער האמשי ישב בדר וידום ער וועט ויזין אליו און שווייגט בישעת ער טראכט דעם יאך פון דר תורה איז ער אויף גליקליך כי נמל עליו דען הקב"ה האט שוין אפ גלייגט אגינאלט פון זיינט וועגן: ד רבי שמעון אומר רבי שמעון זאגט שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה ווען דריי מענטשן האבן געעסן אויף איין מיש און זיי האבן ביין מיש נים גינאלט דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים איז גלייך וויא זיי וואלטן געעסן פון די קרבנות וואס מען איז מקריב פאר די אפגעפער: וואס זיינן נים לעפדיג נאר מוטע ווייל וויא זעהן נים און הערן נים און שמעקן נים: זיי קעגן נים גיין און קעגן נים ריידן: און האבן קיין שום אסאךעס אין זיך: שנאמר דען אזא שמיים אין פסוק כי כל שלחנות סלאו קיָא צוואה בלי מקום דען אלע מישן זיינן פול מיט שמץ און אויס וואאדן ווייל קיין תורה איז דר בייא גרעט געווארין: וואס זיא ער תורה איז דער ארמ פון דער וועלט: דער תוספות יום טוב שרייבט אז דר פסוק רעט דא אויף פון דרייא מענטשן ווייל פריער האט דר פסוק דער מאגט דעם חכם וואס ער איז אייב דעם משפט: און

חמשה שצאמר ואגדתו על ארץ יסדה • ומנין אפילו שלשה שצאמר בקרב
 אלהים ישפוט ומנין אפילו שנים שצאמר אז נדברו ראי וי איש אר רעהו ויקשב
 יי וישמע • ומנין אפילו אחד שצאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא
 אליה וברכתיה • חרבי אעזר איש ברתותא אומר תן לו משלו • שאתה ושלך

חסדי אבות

פינף • איז צו גיבונדן צוא די ערד • בפסוק
 פינף יודין ויניען וזה מתעסק אין זיין תורה •
 ומנין אפילו שלשה אונ פון וואנען איז גידרונגען
 אז אפילו צווישן דריי מענשן וואס לערנן תורה
 רוקט אויף די שכינה • שנאמר דען עם שמיים
 אין פסוק בקרב אלהים ישפט צווישן דיינים וואס
 ויי וינין דריי שמיים נאט אונ מישט ויה אריין
 אין ויער משפט • ומנין אפילו שנים אונ פון
 וואנן איז גידרונגען אז אפילו צווישן צוויי וואס
 לערנן תורה איז אויף די שכינה • שנאמר דען
 עם שמיים אין פסוק אז נדברו דיא ה' איש אל
 רעהו ויקשב ה' וישמע דענסטמאל ווען די נאמס
 פארקמינע לייט ריידן מיט איין אנדר אין דר
 תורה האט נאט פארנומען אונ האט זיך איין
 גיהערט • ומנין אפילו אחד אונ פון וואנן דרינגט
 מען אז אפילו איין מענטש אליין לערינט תורה
 איז אויף דיא שכינה מיט אים שנאמר דען עם
 שמיים אין פסוק בכל המקום אשר אזכיר את שמי
 אבא אליך וברכתיך אין יעדן ארט וואו איך וועל
 דיה מאכן דר מאנן מיין נאמן דאש הייסט אז
 איך וועל דיר אריין געבן איין לוקט צו לערנן
 די תורה וואס דארטן ווערט מיין נאמען דער
 כאנט • וועל איך קומען צו דיר אונ וועל דיה
 בענטשן • ח רבי אלעזר איש ברתותא אומר רבי
 אלעזר פון ברתות נאנט חן לו משלו שאתה ושלך
 שלו גיב צוא נאט דאס וינינע וואס אים קומט
 דהיינו מעשר אונ צדקה • ווייל דאס וואס דו
 האקסט אוי גיט דיינע • דען דו אונ דיין פערמגן
 ויניען אויף ויניע אונ אז ער וויל בעשפראפט
 ער דיין גוף אונ נעמט אפ דיין פערמעגן •
 וכן ברוד הוא אומר אונ אזו נאנט דר פסוק בייא
 דוד • וואס ער האט גאנט צו הש"י כי מסד הכל
 ומיד נתנו לך דען פון דיר נאט איז אלעס אונ
 פון דיין האנד וואס דוא האקסט אונן גינעבין
 האבן מיר גינעבין צוא דיר • ט רבי יעקב אומר
 רבי יעקב נאנט המהלך ברוד ושונה ומפסיק
 ממשנתו ואומר מה נאה אילן זהמה נאה ניר זה ווען
 איינר

אשתיין אונ ער דער לייבט וויער שכל • שנאמר
 דען אזו שמיים אין פסוק אלהים נצב בעדת אל
 נאט שמיים צווישן דער עדה פון נאט • איין
 עדה ווערן אן גירופן אגוועלשאפט פון צעהן
 מענשן אונ אז די צעהן מענשן באשעפטיגן
 זיך מיט דברי תורה רופט מען זיין אן מיט
 דעם נאמן עברת אל • ומנין אפילו חמשה אונ פון
 וואנען איז גי רונגען אז אפילו פינף יודין וואס
 וינן אונ לערנן רעט אויף דיא שכינה צווישן
 זיי • שנאמר דען עם שמיים אין פסוק ואגדתו
 על ארץ יסדה ער האט וינינעם בונד געגרינדט
 אויף דער ערד • אונ איין בונד רופט מען אן
 אפויקט מיט פינף פינגר • דס ווייזט אז צווישן
 פינף רוקט אויף די שכינה • דר תפארת ישראל
 גערייבט אויף דעם פסוק ואגדתו על ארץ יסדה
 נאט האט זיין בונד גיגונד אויף דר ערד • ווייל
 דיא גמרא נאנט אין מנחות אז נאט ביה האט
 באשאפן די וועלט מיט דעם אות ה' אונ דיא
 צאל פון ה' איז פינף אונ אזו נאנט די היינטיגע
 מחקרים אז אלע זאכן וואס אויף דויע וועלט
 האבן פינף יסודות אין זיי ויניען • שוועפל •
 זאלץ • קוועקזילפר • וואסר אונ ערד • אונ דר
 מענטש האט אויף פינף חושים • חוש השמע חוש
 הריח חוש הראות דאס ווערן • חוש השמע דאס
 ווערן • חוש המשוש דאס פילן • אונ געגן דעם
 האט די נשמה פון מענשן אויף פינף מדרגות •
 עפש • רוח • נשמה • יחידה • חיה • אונ דיא תורה
 וואס זיא איז כתיב די נשמה • איז איר יסוד
 די צוויי דוחות אויף זיי זיינן גלישריבן צעהען
 גיבאט • אין יעדן לוח פינף גיבאט • די נאנצע
 תורה איז מיל פינף חוקשים • דיא לויב פון
 נאט ביה אין תהלים איז פינף ספרים • בכלל
 ווערט מען אז פינף איז איין הייליגער צאל וואס
 מיט אים איז אלס פערבונדן • דרום נאנט דר
 פסוק ואגדתו ויין בונד על ארץ יסדה איז גיגונדט
 גינארין מיט די ערד • פלומר דער אות ה' פון
 זיין הייליגן נאמען הויה וואס ויין צאל איז

שלו וכן בדרך הוא אומר כי משה הכל ומידה נתנו לה: ט רבי יעקב אומר
המחלה בדרך ושונה ומפסיק מפשנתו ואומר מה נאה אילן זה מה
נאה גיד זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו: י רבי דוסתאי בר ינאי
כשום רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד מפשנתו מעלה עליו הכתוב
כאלו מתחייב בנפשו שנאמר רק השמר לה ושמוך גפשה מאד פן תשכח
את הדברים אשר ראו עיניך יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר
וכן יסורו מלכבה כל ימי חייה הא אינו מתחייב בנפשו עד שישוב ויסירם

אבות

חסדי

איינער גייט אין וועג און לערנט פלוסער ער
תורת איבר גייענדיג וואס ער האט גילערנט
בוי זיך צו הווי און ער איז אין מיטן מפקס ער
הערט אויף צווא לערנען און זאגט מיט
פעוואונדערונג א וויא שיינ איז דווער בוים
אך וויא שיינ איז דווער אקער דווע שטיק פעלד
די פאויצע מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו
רעכניט אויף אים דר פסוק פאר אזו אונד אזו
גלייך וויא ער וואלט זיך פעשולדיגן מיט זיין
לעבן אבר עס איז קשה וואס דר תנא זאגט
מעלה עליו הכתוב דער פסוק רעכניט אויף אים
וויא ער וואלט שולדיג זיין און ער בריינגט
דא קיין פסוק צום בענווייז אז דאס איז אזוא
דר תירוץ אז ווייל דברי תורה עניים במקום אחד
תשיחם במקום אחר דאס וואס די רייד פון דר
הורה האבן אין איין ארט גיפעלט צו שרייבן
זאגן אונז אויס אין איין אנדער ארט דרום
הט דר תנא דא גפעלט צו שרייבן דעם פסוק
ווייל ער האט זיך פעקלאזן אויף דעם מאמר
וואס די גבא זאגט אין הגינה (ורב ע"ב) אמר
דבי לוי רבי לוי האט גינאגט כל הפוסק מדברי
תורה עוסק בדברי שיהא מאכילן אותו גהלי רתמים
דר וואס איז מפקס פון לערנן הורה און איז
זיך עוסק מיט ריידן אנדערע זאכן גיבט מען
אויס עסן הייסע קיילין פון וואכהאלדער האלץ
עס איז אפשל דאס הייסט ער בעקומט אזו
אקראקטייט אז אלס וואס ער עסט ברענט
אויס אין זיינע זידערים וויא הייסע קיילן און
ער בריינגט דארטן אויף אפסוק צווא אראפה
דערזוף שנאמר (איוב ל' ד') הקמים מלוח עלי
שה ושרש רתמים לחם דר וואס נעבן אויס די
פעקראפענע דאז פלוסער דא וואס לערנען
הורה און אויס צו רייסן די זילעכטע מדות

מלבו : יא רבי תניא בן דוסא אומר כל שיראת תמא קודמת לחכמתו חכמתו

חסדי אבות

וועג גישאפט ווערן פון דיין הערצן אלע מעג
פון דיין לעבין הא דאס בעווייזט אינו מחזיק
בנפשו אז אנדרס בעשולדיגט ער זיך ניש מיט
זיין לעבן ער שיסב ויסרס מלבו ביז ער וועט
אומיסקנע ליידגיג אונ לערנט ניש דען ער שאפט
עס אפ פון זיין הערצן ער וויל פפונה פר געסן
אלס וואס ער האט גילערניגט דער דופנער
מגיד פרעגט פר וואס קוקט עס אים ווייל
ער פאר געקט אונז פון זיין לערנן אז ער זאל
זיך בעשולדיגן מיט זיין לעבין אונ ער פאר
אנאפערט עס מיט אמשל אבעל הבית האט
גינאמען צו זיך אין חזיו איין בעל מלאכה אונ
ער האט אים אויף פערשאפט אלע ווינע גיציג
וואס ער פדארף האבן צו זיין ארבייט ער
הט מיט אים אפ גמאכט אז מיט די פר דינקט
פון דר ארבייט זאלן זיי זיך צו מיידיקן אויף די
העלפט לימים איז בייא דעם בעל מלאכה
פר פאלן גינארן איין כלי פון ווינע געציג
דר בעל הבית איז דעריבער גינארן אין פעס
אויף דעם בעל מלאכה אונ האט אים אפגאנגט
פון שותפות אונ האט ביי אים די איבריגע
געציג אויף אפ גינאמן דר בעל מלאכה האט
אנגיפאנגן צו בעטן דעם בעל הבית אונ האט
צו אים גינאנט וויא איז דאס ביי אויף רעקט
אז פון אזא אדער קל וועגן זאלט איר מיט
מיר ווערן גאר אויס חבר פר דער כלי וואס
איז פר פאלן גינארן קען איך אויף בציאלין
אדער איך וועל אפ קויפן איין אנדר כלי זאל
זיין פונקט וויא די גיין האט גענטפערט
דר בעל הבית ניש אויף דער כלי וואס איז
פערלארן גינארן בין איך אין פעס גאר אויף
דיר אלליין ווייל דאס איז דאך בייא מיר
ארעכט צייכן אז דו מוקט ניש די ארבייט
דען אבעל מלאכה וואס ער איז פליסיג צוא
טאן די מלאכה האט ער איבער אלע ווינע
גיציג געהן מאל אנווייזע אונ וויא אז קען
זיא פר לארן ווערן גיווים האקטו זיא אלאנגע
צייט אין האנד ניש גינאקען מוקט דו דאך
ניש די ארבייט וויינט זאג מיר פר וואס זאל
איך דיר האלטן דען צו וואס נוצט דוא מיר

מתקיימת וכל שתחבטו קודמת ליראת חטאו אין חבטתו מתקיימת: והוא היה אומר כל שמעשיו מרבין מחבטו חבטתו מתקיימת. וכל שתחבטו מרבה ממעשיו אין חבטתו מתקיימת: והוא היה אומר כל שרוב הבריות נוהג

חסדי אבות

וועט זיין חכמת התורה האבין איין קיום דא פרגען די מפרשים אקשאי. וויא קען דאס זיין אז אפענש זאל טאן מעשים טובים נאך איידר ער הט גלערינט דען אז ער האט גיט גלערינט ווייס ער דאך גיט וואס מעשים טובים זיינען אונז ער ווייס אויף גיט די אופנים וויא צו טאן די מעשים טובים. איין מפורש זאגט אז דאס מיינט מען אזו אפענש וואס ער איז אין ספק אין אייניגע דברים אונז ער איז אויף זיך כחמיר דר אנדערר זאגט אז דאס מיינט מען אפילו אזו אפענש וואס ער האט גיט גלערינט אונז ער נעמט אויף זיך אלעס צו טאן וויא די חכמי ישראל וועלן אים זאגן. אבר דר תירוצ פשוט איז אז דאס ווארט מרובין הייבט גיט דוקא מעהרר. נאר עס האט אויף די בעדייטונג פון פיל. אונז דאס מ"ס פון מחכמתו האט דא גיט די גדייטונג אויף די מערהייט דאס מען זאל זאגן מעהרר אלס זיין חכמת התורה נאר דאס מ"ס האט דא די פשוטה בעדייטונג. וויא דאס ווארט מן. אונז אזו מיינט דר תנא צו זאגן אזו אפענש וואס ער האט שוין גלערינט חכמת התורה אונז דורך דעם טוט ער פיל מעשים טובים. כל שמעשיו מרובין מחכמתו דער מענש וואס זיינע מעשים טובים זיינן פיל. פון זיין חכמת התורה וואס ער האט גלערינט. מיט דעם אופן חכמתו מתקיימת וועט די חכמת התורה זיינע ביי אים האבין אקיום. וכל שהכמות מרבה ממעשיו. אבער דער וואס לערינט דא התורה פראקטיש ער וויל פון איר פיל משיג זיין נאר מצד המעשה והמנהג. אין חכמתו מתקיימת אויף דעם אופן וועט ביי אים די חכמת התורה קיין שום קיום האבין. ווייל פיל מאל טהוה מען דאס אזו גיט ווייל אזו איז דר דין פון דר תורה נאר ווייל די צייט פאדערט עס אזו צוא טאן: יג הוא היה אומר דר ועלפינר תנא פלעגט זאגן כל שרוב הבריות נוהג הימנו. דער מענש טאט לויט זיינן פון אים צו פרידען. כלומר דר וואס בענייט זיך ערליך מיט לייטן אז לייט שעצין

אים

פארקט צוא טאן איין עברה. איז דאס וואס דר האקט גלערינט אלס זיינע אונז דאס וועט ביי דיר אקיום האבן. ווייל די מדה פון יראת חטא איז דר שפייכלר וואס ער האלט אין זיך איין אלעס וואס דר מענש לערינט וויא דער פסוק זאגט (ישעיה לג) והיה אמונת עתד חסן ישועות חכמת דעת יראת ה' היא אוצרו די חכמים דרשנן דעם פסוק אויף אלע זעקס סדרים פון משניות אמונת מיינט מען דאס די משניות פון סדר זרעים. עתה דאס איז סדר מועד. חוסן איז סדר נשים. ישועות דס איז סדר גזיקין. חכמת איז סדר קדשים. ודעת דאס איז סדר מנהגות. כלומר ווען אפענש זאל אים לערנען אפילו גאנץ ש"ס דאס הייסט דא משניות מיט דא גמרא פון אלע ששה סדרים. דאך. יראת ה' היא אוצרו. איז דא פארקט פאר גאט. וואס אפענש האט מורה ער זאל גיט זינדיגן גענען אים. איז דאס זיין שפייכלער וואס דא תורה קען ביי אים אקיום האבן. דער תוספות יום טוב שרייבט דרום האט גיזאגט דר תנא מיט דעם לשון כל שיראת חטאו דר וואס די פארקט פון זיינע זינד. אונז האט גיט גזאגט מיט דעם לשון כל שיראתו מהחטא דער וואס זיין פארקט איז פאר אונז. ווייל יעדער מענש איז גיט בעווארינט פון זינדיגען וויא דר פסוק זאגט כי אדם אין זדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא אונזר מענשן גיבט גיט איינער דאס ער זאל זיין דורך אים אצדיק אונז ער זאל גיט זינדיגן דרום זאגט ער כל שיראת חטאו דער וואס דא פארקט פר זיינע זינד איז ביי אים פריער פר די חכמה. וועט די חכמה ביא אים בלייבן ווייל ער האט אויף דעם שפייכלער וואס דא תורה קען זיך דורך דעם ביי אים דר האלטן: יב הוא היה אומר דער ועלפינר רבי חנינא בן דקסא פלעגט זאגן כל שמעשיו מרובין מחכמתו דר וואס זיינע מעשים טובים זיינן מעהרר וויא די חכמה. כלומר מעהרר אלס די תורה וואס ער האט גלערינט חכמתו מתקיימת. ביי דעם

הימנו רוח המקום נוהה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוהה הימנו אין רוח המקום נוהה הימנו: י רבי דוסא בן הרבנים אומר שנה של שחרית ויין של צהריים ושיתת הילדים וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין את

חסדי אבות

אדם • רוח המקום נוהה הימנו • איז נאט ב"ה פון אים אויף צו פרידן • אונ דער תנא גייזט אין דער זעלביגע שיטה פון דעם תנא הלל וואס ער האט גיזאגט אז דער עיקר פון דער גאנצע תורה איז וואהב לרעד כמוד • דו זאלסט ליב האבן דינינעם חבר וויא זיך אליין • דאס הייסט אז מען זאל היטן תורת האדם אונ גיט גענוג וואס איינער דעם אנדערן זאל גיט מאן איין עולה • נאך פערקערט איינער פערדארף נאך מאן גיט מיט דעם אנדערן וויא ווייט מגילוק איז • אונ ווייל דאס גליק פון מענטשן בעשטייט אין דריי זאכן • אין חכמת התורה • אין מעשה המצות • אונ אין דרך ארץ • דרום האט דער תנא אונ גילערניט וויא אזו דיע דריי זאכן זאלן ביי אונז האבן אקיום • חכמת התורה קען אנדערש ביי אונז קיין קיום האבן נאר דורך יראת תנא ווייל דאס איז דער שפויבדער אידערער • די מעשה המצות האבן ביי אונז איין קיום נאר מיט דעם אופן אז מיר זאלן זיי פאר מערין דורך די חכמה וואס מיר וועלן לערנן פון דר תורה • אונ דרך ארץ קען גיט אנדערש ויין נאר ווען מיר ווייסן אז דיא לייט זיינן פון אונז צו פרידן: יד רבי דוסא בן הרבנים אומר רבי דוסא בן הרבנים זאגט שנה של שחרית דר שלאף פון פריא כארגן ויין של צהרים אונ דער ויין גימזאנק פון מימאג צייט ושיחת הילדים אונ דיא אונמיר האלטונג וואס אפענט פריינגט צוא מיט קינדער וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ אונ דאס ויצען אין דיא פערזאמלונג הייזער פון גיט גלערטע מענטשן מוציאין את האדם מן העולם דיע פיר זאכן זאגן ארויס דעם מענטשן פון דער אייביגע וועלט • דר תולדות יהושע שרייבט אז דיע דריי משניות • דהיינו דיא משנה פון רבי דוסא בן הרבנים די משנה פון רבי אלעזר המודעי אונ דיא משנה פון רבי ישמעאל האט זיי רבינו הקדוש כסדר גוועזן גאהינט אייגע לעבן די אנדערע ווייל זיי ריידן אויף וועגן די דריי זאכן וואס רב תנינא בן

האדם מן העולם: **טו** רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות והמלכין פני חברו ברבים והמפגר בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים

חסדי אבות

זיין חייב און קינדער דען עס איז גיט בראי איבער זיי צו פערלירן די צייט פון זיין עסק אין דר תורה מיט זיין שרר וואס ער וועט פעררירן בעולם הבא און דאס ויצן אין די געזעלשאפטן פון עמי הארץ מיינט אויף דר תנא אז ער זאל דורך זיי גיט זיין ביטל פון דר תורה וויא דער פסוק זאגט וכמושב לצים לא ישוב כי אם בחזות ה' הפצו דר מענטש וואס זיין בנער איז צו לערנן די תורה פון גאט ב"ה דר דארף גיט ויצן אין די ויצונג פון שפאטער * און אזו זאגט אויף די גמרא אין ברכות (דף ט"ג ע"ב) דאס אמענטש זאל גיט ויצען אין דיא געזעלשאפט פון גיט געלערטע צייט * דען פילייכט וועט ער זיך איבער געבן צו ווייערע דעות און וועט פערלאזן די תורה (און וועט פערלירן זיין חלק לעולם הבא): **טז** רבי אלעזר המודעי אומר רבי אלעזר המודעי זאגט וועגן דעם גדר וואס אמענטש זאל זיך כאכן איין צוים צו די מעשה המצות אז ער זאל חלילה אויף זיי גיט עובר זיין דען זיי וויינען ווייער הארב * און ווען ער איז אויף זיי עובר * אזו פערלירט ער זיין חלק לעולם הבא * דר זיין לבנון שרייבט אז דער תנא פון דר משה רעמקא פון פינף סארטן אפיקורסים (א) המחלל את הקדשים דר וואס פערשטוועקט די הייליגקייטן דאס איז דר מין אפיקורסים גאר דיא ערנסטע לייט וואס זאגען אז עס איז גאר קיין גאט דא * און דרום האלטן זיי פאר גרינג אלע הייליגקייטן * דען נאך ווייער מיינונג איז קיין שום הייליגקייט דא אויף דער וועלט * דען אזעס איז גיט דא אגאט * איז דאך קיין עבודה דא * און קיין קרבנות און עס איז אויף גיט דא וועמען מען זאל דארפן ראנקן און לויבען * ווייל דיא וועלט האט גאר קיין שום פיהרער נאך ווייער פאלשע מיינונג (ב) דער אנדער סארט אפיקורס והמבזה את המועדות ער גלויבט אפילו אז עס איז דא אגאט * נאר ער גלויבט גיט אז גאט האט די וועלט בשאפן דען ער מיינט אז די וועלט איז אקומן חלילה *

אין לו חלק לעולם הבא: מו רבי ישמעאל אומר הוי קל לראש ונחל שחורת ויהי מקבל את כל האדם בשמחה: יו רבי עקיבא אומר שחוק ונקלות ראש מרגילין את האדם לערוהו. מסורת סג לתורה מעשרות סג לעשר נדרים

חסדי אבות

מצות אונ איין שטראף פו ווינע עברות. נאר
 ער לייקנט אפ אונ פערשטערט דעם בונד
 וואס גאט ביה האט פורת ברית גינעזין מיט
 אברהם אבינו עיה אז ער זאל ויין אגאט צוא
 אים אונ צו ווינע קינדער דאס הייסט ער זאל
 אויף זיי געבען ויין השקחה מעהר וויא אויף
 אלע מענשען. דאס ער זאל צו זיי געבין ויין
 תורה אונ מצות אונ זיי זאלן ויין צוא אים איין
 עס קווש אהייליגע פאלק וויא זיי וואלטיין ויין
 וויא פתנים צו דיא וועלט דאס זיי זאלן אליין
 בעלעהרן צו דער קענן דעם פשעפער פון דר
 וועלט. וויא וויינער פאטער אברהם האט גטאן
 אונ אויף דעם ברית וואס גאט האט פערשניטן
 מיט אברהם. האט אים השי געהייסן דאס
 ער זאל זיך מל ויין. אונ אלע ווינע קינדער די
 זכרים צו אייביגע דורות זאל מען זיי מל ויין
 אז זיי וועלען אלט ויין אכט מעג נאך וויינער
 געבארען ווערן. אבער דער סארט אפיקורס
 לייקנט עס אפ די מצוה פון מילה אונ זאגט
 אז דאס איז קיין מצוה. אנדער אפילו אז ער
 האלט פון מצות מילה נאר ער איז מבחיש אין
 דער מצוה פון פריעה דינען דפט מען אן ער
 שטערט דעם ברית וואס השי האט פערשניטן
 מיט אברהם אבינו עיה. אונ ער האט קיין
 חלק לעוהב. (ה) דר פינפטער סארט אפיקורס
 איז וואגלה פנים בחוה שלא כהלכה ער גלויבט
 אפילו אז די תורה האט השי גינעבן אונן מן
 השמים. נאר ער פערטוינט אין דער תורה
 אנעלכע פשמים וואס זיי ווינן נישט אזוי וויא די
 קבלה פון אנדערע חכמים. דהיינו ער לייקנט
 אפ די תורה שבעל פה וואס דיא תנאים אונ
 אמוראים די בעלי התקרא האבין גיזאגט. אונ
 ער האלט נישט פון וויינערע חכמות אונ דינים
 וואס זיי האבן אונן מוסר גינעזן. אזוי איין מין
 אפיקורס איז על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים
 האמשי ער האט בייא זיך תורה אונ גומע
 מעשים. וואס ער האט געלערניט אונ גמאן
 נאך איידער ער איז גיזאריז איין אפיקורס. פון

סִיג לַפְּרִישוֹת מִיָּג לַחֲבִמָּה שְׁתִּיקָה: וְיִהְיֶה אִמֶּר חֲבִיב אָדָם שֶׁנִּכְרָא בְּצֶלֶם

חסדי

אבות

אֲזִינֵד וְוֹאס דָּאס קען נִיט געבן אָן אַשׁוּתָפוֹת פֿון צוויי פֿערזאָנן. וויא גרינג איז אָמענשן צו נִיצֶל ווערן פֿון דר עברה ווען ער זאל האבן בושֶׁה. אָדער דורך דעם וואס ער זאל קלערין אויף דעם סוף וואס וועט זיין אז לייט וועלן זיך דר וויסן. וועט ער האבן שאַנד אונג בפרט אז ער זאל זיך פֿאַרשטעלן די גרויסע שאַנד וואס ער וועט האבן אין דר אייביגע וועלט. אָבֶר דאס לאכן אונג די ליצנות מאכט דעם זיך מיט דר נקבה ווייטער בעפריינדעט ביז זיי ווערן מיט אַנאָדער בעהעפט אונג שעטן זיך נִיט. דיא צווייטע סבה וואס אָמענשן קען אָמאל זינדיגן ודרך זיין שכל דען ער קען חזי מראבמן אז אין דער תורה שפּכתב האבן אָפּשֶׁר פיל מענשן אָנערע זאכן אָפּ גימעקט אונג אָנערע זאכן צו גישריבן. דרום זאגט אונג דער תנא מסורה סיג לתורה די אויפער ענטפערונג וויא די תורה איז צו אונג שריפטליך אויבֶר גיענטפֿרט גיווארן מיט אירע געצייגלעך אותיות. דאס האט מען גימאכט איין צוים צו דער תורה אז קיינר זאל זיך נִיט דער וועגן אין איר עטוואס צו אויבֶר מאכן. ווייל איר שריפט האבן מיר בקבלה אז אזוי וויא איז ביי אונג יעצט אזוי אין מדרב סיני גיגעבן גיווארן דען מיר זעהען אין איר פיל וואוין אונג יודין וואס זיינן איבעריג אין אַוואַרט. אונג אָנערע וואוין אונג יודן וואס בעדארפֿן צו זיין פֿעלן זיי דוקא. דען דאס איז אלץ לפי הקבלה וויא מיר האבן זיא גאר אין אָנפֿאנג אזוא קבל גיוועזן. אונג די תורה שפּעט פֿה געקט דער פֿון פיל דינים אדחים. למשל דיא תורה האט גישריבן בסכת חשב שבעת ימים. כל האורח בישראל ישבו בסכת למען ירעו דעותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוצאי אתם מארץ מצרים. שטייט אין דעם ערשטן פסוק צוויי מאל בקבֶט אָן אָנא. אונג אין דעם אָנדרן פסוק שטייט כי בסכות הושבתי מיט אָנא. ווייל די צוויי מאל בקבֶט וואס אָן אָנא דארף מען לייגענען דאס כף מיט אפֿתח בקבֶט אין לשון יחיד אין איין סבה אין איין צוים. אונג אין דעם אָנדרן פסוק שטייט בקבֶט אין צוויי צוים. לערינט דר פֿון די נִכְרָא אז

דאס ערשטע מאל בקבֶט אָן אָנא מינט מען בעדעקונג דאס אָסבה מוז האבן סבה בעדעקונג פֿון אויבֶר דאס אָנערע מאל בקבֶט אָן אָנא מינט מען איין צוים דאס איז איין וואָנר דאס דריטע מאל וואס אין דעם אָנדרן פסוק שטייט בקבֶט מיט אָנא דאס איז לשון רבים צוויי צוים פֿלוצר צוויי ווענר. דר פֿון איז גיירונגן אז אָסבה מוז האבן דריי ווענר נִיט ווייניגער. דארום זעהט מען אז די מסורה וויא די תורה איז צו אונג אויבֶר גיענטפֿערט גיווארן מיט אירע געצייגלעך אותיות איז איין צוים צו דער תורה וואס זיא לערינט אונג וויא מיר זאלן כמים זיין אירע מצות. אונג וויא קען מען גאר מינן אז מענשן האבן אין איר עטוואס אויבֶר גימאכט חלילה. די דריטע סבה קען זיין אז דסנעלד אונג די רייבקיט זאל פֿריינגן אָמענשן צו זינר דען ער שטאלצירט אונג זאגט אויך בין דר גרויסר בריה דאס זילפֿער אונג דאס גאלד האב אויך מיר אליין פֿערשאפט אונג ווער איז גלייך צו מיר. דרום זאגט דר תנא מעשה סיג לעשר דאס מעשר וואס אָמענשן גיבט פֿון זיינע תבואה אונג פֿון זיין געלד צו די קוים אונג צו אירמע לייט. איז דאס אַצוים פֿר אָמענשן אז ער זאל זיך נִיט אויבֶר געסען מיט רייבקיט. דען מיט דעם וואס ער גיבט מעשר בעווייזט ער אז גאט ביה איז דער דער אויפֿער זיין אייניגס. אונג ער איז גיבט מער וויא איין אָנערדאר וואס זיצט אויף אָנא ער צאלט איין זיין ראטע אונג יעצט זיך ווייטער. דיא פֿערטע סבה קען זיין אז די תּוֹת הגוף זאלן פֿריינגן דעם סענשן צו זינדיגן דערזוף האט דר תנא איין עצה גיגעבן אונג האט גיזאגט גדרים סיג לפֿרישת דאס איין נדר וואס אָמענשן געבט אויף זיך אז ער זאל זיך אָפּשיידן פֿון אזוא אַוואַד וואס מן התורה איז דס מותר. דאס איז אַצום אים אָפּ צו א שיידין פֿון אַוואַד וואס איז אסור מן התורה. וויא די גמרא זאגט (ברכות דף סג) רבי מאיר זאגט ווארום שטייט גאלינט דיא פֿרשה פֿון אָנזיר צו די פֿרשה פֿון סוטה. אונג צו זאגן אז דר וואס זעהט די אשה וואס זיא האט אָפּ גינקערט פֿון איר מאן אז זיא האט אזועלכע

תבה יתרה נודעת לו שגברא בצלם שגאמר פי בצלם אלהים עשה את האדם: תביין ישראל שגקראו בנים למקום תבה יתרה נודעת להם שגקראו

חסדי אבות

אזעלכע בזינות. זאל ער אויף זיך געסען אנדער פון נזירות או ער זאל זיך אפשיידן פון צו טרינקען וויין. די פנימטע קבה וואס קען בריינגן אפענשן צו זינד. איז ויין צונג. ווייל דורך פיל ריידין. רערט ער אמאל גאר נישט חילונידיג לשון הרע. רכילות און לעצנות וברוכי דרום האט דר תנא גיזאגט איין עצה פוג לחכמה שתיקה. דס איז אצום צו וועלמליכע קלוגהייט וואס אפענש מיינט צוא ויין אהכם מיט דיא צונג. איז דאס בעסטע אז ער זאל שווייגן: יח הוא היה אומר ער פלעגט זאגן חביב דום שגברא בצלם וויא געליבט איז אפענש דאס ער איז בעשאפן גיזוארן מיט איינעם געמליכן בילד. דר תולדות יהושע שרייבט אז אפענש בעשטייט פון דרייא יסודות. דר ערשט יסוד איז ויין חומר. דאס איז דער גוף. דער צווייט יסוד איז די נשמה דאס מיינט מען דעם שכל מיט דעם פר שטאנד. דר דריטער יסוד איז די תורה וואס זיא ווייזט אן דעם שכל פון מענטשן צו גיין אין אנגליכע וועג. און אימר דינט דר נידריגער יסוד צו דעם העכערן פון אים און דרום האט גימקט דער גוף פון אפענשין אויף בעשאפן ווערן מיט דעם געמליכן בילד. בכדי אין אים זאל קענן רוקן די נשמה וואס זיא איז וועגעמליך דער צלם אלהים און איין חלק אלה ממעל. און אזוא ויא דר גוף פון אפענשין האט רמ"ח אברים ושס"ה גידים אזא האט די ועלביגע אויף דיא נשמה אנמקעגן רמ"ח מצות עשה און שס"ה מצות לא תעשה. און דרום קען נישט ויין די נשמה באהעפט מיט אנגוף פון אבהקה. גאר דוקא מיט אנגוף פון אפענשן וואס ער איז אויף בעשאפן גיזוארן מיט דעם צלם אלהים דרום זאגט דא רבי עקיבא חביב אדם כלומר דער גוף פון אפענשין איז ליב און מתייער ביי גאט ב"ה און דער מעם איז. שגברא בצלם רייל ער איז בעשאפן גיזוארן מיט דעם צלם אלהים תב יתרה דיא ליבשאפט איז גאד פיל מערער נודע לו שגברא בצלם וואס אים איז בעוואוסט

בנים למקום שנאמר בנים אתם ל' אלהיכם: חביבין ישראל שנתן להם פלי
חמדה: חבה יתרה נודעת להם שנתן להם פלי חמדה שנאמר כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזבו: ית הכל צפוי וד' רשות נתונה ובטוב העולם גדון

חסדי אבות

אונקסטרופקענט וואס איר קענט זיך אונטער
נעמען מיט איר פיל וועלטן צו בעשאפן דען
אין צדיק בשאפט זיך מיט וויינע תורה ומצות
ש' עולמות ד' הונדערט מיט צעהן וועלטן:
יט הכל צפוי אלעס איז פ' גאט ארויס גינעקען
ער ווייס וואס ד'ר מענטש וועט מאן גומס אדר
בייז פון דעקסט וועגן ותרשות נתונה איז די רשות
כלומר די בחירה גינעבן גינארן צום מענטשן
ער זאל גיין אין וועלכן וועג ער וויל. און דרום
ווייל ד'ר מענטש האט די בחירה ובטוב העולם
גדון ווערט דיא וועלט געריכטעט מיט רעכט
מיט אגומין משפט. דער הויטא ווייל ער האט
געווינדעט מיט זיין ווילן. איז רעכט דאס מען
זאל אים בעשטראפן. און דער צדיק ווייל ער
האט גומאן דיא גומע מעשים מיט זיין ווילן.
איז רעכט אז מען זאל אים באלוינן מיט אגומין
גיזאקט. דער תפארת ישראל זאגט אז דער
פשט איז ובטוב העולם גדון דיא וועלט ווערט
געמקשט גאר מיט דיא גומקייט פון גאט ביה
אפילו דאס וואס די רשעים ווערן בשטראפט
איז דאס גיט אום פון זי חיו נקמה צו נעמען.
דען עס איז גאר פון ווער מוכה וועגן בכדי
צוא היינגיין ווייז פון ווערע זינד אז זיי זאלין
ענדליך געניסן דאס ליכט פון דעם אייביגן
לעבין. הכל לפי רוב המעשה און אלעס ווערט
גיזאלט גאך די גרויסקייט פון די האנדלונג.
כלומר ד'ר שרר און די שטראפ בציאלט השי
גאך דעם אופן און גאך ד'ר מחשבה וואס ד'ר
מענטש האט גיהאט בעת ער האט גומאן די
מזנה דערער דיא עברה. למשל אז אקאדער
מענטש גיבט צדקה איז ער מקבל פון השי
אגריסערן שרר פון דעם ג'דון. ווייל ער האט
עס גומאן איפ'ר זיין טבע. און אזוי איז אויך
גאך די מחשבה וואס ער האט בשעת מעשה.
למשל איינ'ר גיט צדקה פון ליימיקס וועגן אז
לייט זאלין אים רימען פאר אבעל צדקה און
איינ'ר גיט צדקה פון לשם שמים. פון גאטס
וועגן. גיט מען מער שרר צוא דעם וואס ער

האט

גלאנגן מיט איין אייביגן פערנגיגן. און דאס
פאלק וואס גלויבט אין די פינף זאכן הייסט
בכלל ישראל און ווערן גירופין קינד'ר צו גאט
ב"ה. חבה יתרה גאך מער איז גרויס דיא
ליבשאפט נודעת להם שנקראו בנים למקום מיט
דעם וואס צו זיי איז געוואקסט פון ד'ר תורה
אז זייא ווערן גירופן גאטס קינד'ר שנאמר ווייל
דער פסוק זאגט בנים אתם לה' אלהיכם איר זייט
קינד'ר צו גאט איינער הערן. דאס הייסט מצד
די נשמה וואס זי איז גינאמן גינארן צו איינ'ר
פון דעם פסא הקבוד פון גאט ב"ה. און זי איז
שטארקט דאך גיט וויא ד'ר גוף שטארקט אפ
דרום האט ד'ר וועלכער פסוק גיזאגט ווייטער
לא תתגודדו. ווען איינער פון איינער קרובים
שטארקט. זאלט איר איינ'ר גיט רייסן איינער
פלייש און איר זאלט גיט פליקין פון צער
איינער האר וואס איפ'ר איינער אירן מחמת
דעם טויטן. דען עס איז דאך גאר גישטארקט
ד'ר גוף אפ'ר דיא נשמה לעבט דאך אייביג.
זעצט פאנגט אן ד'ר תנא צוא ריידן וועגן דיא
מיינעקייט פון דעם פאלק מצד דעם גינעק
וואס גאט האט אים גינעבן. און זאגט חביבין
ישראל וויא ליב און מדינער איז דאס פאלק
ישראל שנתן להם כלי חמדה דאס צוא ווייז איז
גינעבן גינארן איינע מדינערע אונקסטרופקענט.
וואס מיט איר קען זיך אפענט פערשאפן אלע
גליקן צום גוף און צו ד'ר נשמה. דען אן איר.
איז זיין עולם אלהים און איינ'ר זיין נשמה גיט
גיזאקט. חבה יתרה גאך מער איז גרויס דיא
ליבשאפט נודעת להם מיט דעם וואס צוא זיי
איז געוואקסט פון ד'ר תורה שנתן להם כלי חמדה
(שבו נבדא העולם) דאס צו זיי איז גינעבן איינע
מיינעקע אונקסטרופקענט וואס מיט איר איז די
וועלט בשאפן גינארן שנאמר דען אזוי זאגט ד'ר
פסוק כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו דען
איינע גומע בענעמונג האב איינ'ר איינע גינעבן.
דאס איז מיין תורה איר זאלט איר גיט פאר
לאזן. איינע בענעמונג הייסט איינע

והכל לפי רוב המעשה: כ הוא היה אומר הכל נתון בערבון ומצודה פרוסה על כל החיים הקנות פתוחה והתחנני מקיף והפנקס פתוח והיד כותכת וכל הרוצה ללות יבא וילווה והנבאים מחזירין תדיר בכל יום וגפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו ויש להם על מה שושמכו והדין דין אמת והכל מתקן

חסדי אבות

אין הימל פערצייכנט * אין פון דיר * וויא דו פירקט זיך אויף אין דיער וועלט ווערט באלד ארשט אין הימל * והיד כותכת און די זעלבנע האנט וואש טוט די מעשים * זיא פערשרייבט אליין וואס זיא נעמט אן אין דער וועלט * וכל הרוצה ללות און יעדער וואס וויל ליען יבא וילווה זאל קומען און ליען * בלוסר ווער עס וויל פון די תענוגי עוה"ז הנאה האבן דר זאל קוכן און זאל זיך האבן הנאה * אפר והנבאים מחזירין תדיר בכל יום * דיא קאנער גייען אום שטענדיג אלע מאג ונפרעין מן האדם און מאנען איין די חובות פון מענשן דאס זיינן די און גליקן מיט דיא יסורים וואס גייען אלע מעג אום אין דר וועלט און פלאגן די מענשן * און דעם אונגליק בכלל רופט אן דר פסוק מיט דעם נאמען שטן וואס גאט האט אים גפרענט אין די צייטן פון אילוב * מזה תבוא פון וואנען קומסט דו * האט דאס אונגליק גענומפערט כשט בארץ ומתהלך בה * פון אויפשוועבן אין דר וועלט און פון מיין אופגאנג אין איר * דען דאס אונגליק גייט אום אין דיא וועלט טאג טעגליך און פאקט יעדען מענשן מדעתו סאי דער מענש ווייס אז ער האט געזינדיגט און בעקענט זיין זינד פאר גאט און ער גיט גאט גרעכט * ושלא מדעתו און סאי ער ווייס גיט אז ער איז זינדיג און ער איז מברעם אויף השיי דען ער מיינט אז ער שטראפט אים אויפויסט * און פלייכט וועט קען פרעגן וויא באלד אז דר שטראפטער מענט ווייס גיט אז ער איז זינדיג און ער איז נאך מברעם אויף השיי * אס בן וואס העלפן דיא מאנער וואס כאנען פון אים זיינע חובות * אז ער מיינט ביי זיך אז ער איז גאר גישט שולדיג * בלוסר וואס העלפן דיא יסורים אז דר מענש האלט אז ער איז דאס גיט ווערט * דרום זאגט דר תנא ויש להם על מה שושמכו די גבאים * די מאנר דאס מיינט מען די יסורים האבן זיך צוא פערלאזן אויף דעם ווארט

האט עס גימאן פון נאמס וועגן * און אזו איז אויף נאך דעם מעמד פון אסענמטשין פרוסה אגרויסר עשיר האט זייער פיל צדקה געגעבן * אבער גיט וועדליג דעם שיעור פון זיין רייכקייט * דען נאך זיינע עשירות נאך * האט ער בעדארפט מעדער צוא געבן * ווערט ער פאר דעם בעשטראפט * וויא דיא גמרא זאגט אין בתובות (דף ס"ז ע"ב) * און איין אנדערער האט געגעבן צוא איין ארימאן גאר אויף איין פונט פרויט אין דר צייט ווען אים איז אנזיט איז ער פאר דעם מקבל שכר * און דאס ווערט גאר גיוואונג דורך השיי אליין * ווייל אויסער גאט ב"ה קען עס איין אנדערער גיט וויסן: כ הוא היה אומר דר ועלבינר רבי עקיבא פלעגט זאגן הכל נתון בערבון אלע געלוקמייטן און גייטנדיג נאכין וואס אויף דר וועלט איז צום מענשן געגעבן גווארן אויף אמשפון * דאס איז די נשמה וואס זיא איז אמשפון אין דר האגד פון גאט ב"ה וויא דר פסוק זאגט אשר בירכנש כל חי ורוח כל בשר איש אין זיין האגד איז דאס לעבן פון אלע לעבדיגע * און דר אמהם פון אלע מענטשליכע לייבר * ומצודה פרוסה על כל החיים און די תאות פון עולם הנה איז אנגען פאר שפרייט אויף אלע לעבדיגע צייט וואס זיי קענען דערין זייער גרינג געפאנגען ווערן * התנות פתוחה די קראם איז אפן * די וועלט מיט איהרע תאות זיינן פריי פאר די מענשן והתחנני מקיף און דער קרעמר * דאס איז השיי ער בארגט * בלוסר ער לאזט יעדן נעמן פון דער קראם וואס ער וויל * אים איז קיין זאך פון די תאות עוה"ז גיט גוועהרט * והפנקס פתוח דר רייסער אבער איז אפען * דאס איז אמשול אויף דעם ספר השמים די הימלן זיינן גליקן צו איינעם אפניעם בוך * ווייל אין זיי ווערט פערצייכנט אלע מעשים וואס אפענט מיהוט וויא דר תנא האט אויבן גזאגט דע מה למעלה במק * דוא זאלסט וויסן דאס אלס וואס אויבן

לסעודה: כי רבי אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דבר ארץ אם אין דבר ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין בעת אין בינה אם אין בעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין

חסדי אבות

וארמט מה אז דר מענטש וועט זיך בעמראבטיין ענדליך דאס עס איז נישט מעגליך אז ער זאל זיין סעודת גרעסט אלס גאט זיין בשעפער און וויא קען זיין אפגעש ריין פון זינד * מה אנוש כי יזכה וכי יעזק ילה אשה * וואס איז אפגעשט אז ער זאל זיין ריין און וויא קען זיין גרעסט אפגעלערט וואס איז גפארן גווארן פון אפאשע וואס זיא איז בעת לדה טבא * אויף דעם ווארט מה אנוש כי יזכה פארלאזן זיי זיך * אז דר מענטש וועט ענדליך זינגע זינד בעקענן און ער וועט זיך צו גאט זיין בשעפער בעקערן * און ער וועט אים ערבארימן און זינגע זינד פערנעבן * והרין דין אמת און דר דין איז אמת ווייל דר דין השי' וואס ער משפט דעם מענטש נעכט קיין שוחד און ער שוט קיין אונרעכט והכל מתקן לסעודה און צו דר סעודה מוז אלס ווערן פארמיט זיין בלומר צו דעם ציל אויף וואס די וועלט איז פגשארן גווארן דארף אלעס ווערן פערריכט און פערבעסערט דענמאל וועט גאט ביה זיין גערט אויף דר וועלט און ער וועט זיך פרייען מיט אלע זינגע ווערן וואס ער האט פגשארן אזו וויא איין בעל שמה וואס ער באכט איין סעודה און ער פרייט זיך מיט זינגע געסט וויא דר פסוק זאגט יהי כבוד ה' לעולם ישבח ה' במעשי * אז דר כבוד פון גאט וועט זיין אין דר וועלט דאס מיינט מען לעתיד לבוא אז דיא מתיים וועלן ווידר רפדיג ווערן דענקאל וועט זיך השי' פרייען מיט זינגע ווערן וואס זיין וועלן אייביג לעבן * און דאס איז דיא סעודה וואס אלע וועלן צו איר זוכה זיין: כא רבי אלעזר בן עזריה אומר רבי אלעזר בן עזריה זאגט אם אין חוה אין דרך איין ווען אונזער די לייט איז קיין תורה דא * דאס הייסט די לייט וועלכע האלטן נישט פון דיא מצות וואס דיא תורה האט מחוב גוועזן די מענטש צו גאט ביה וויא מצות מילה שבת יום טוב און ברבית המזון דינע לייט האלטן געוויס אויף נישט פון דר ארץ * פון די גוועץ וואס גהער צו מענטשן דען ער קען זיין צו גלייך

קמח: כה הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מנעמין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר והיה בערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה

אבות

צו מאן די מצות פון דר תורה • דאס איז די ווארצלען פון דעם קלוגין בוים (פון מענשין) • און ווען דער מענש איז מעהער קליגער אלס פרימער • בלומר זינען חכמות ויינען מעהער וויא די מעשה המצות • איז ער גלייך צו אזוי אבוים וואס, ער מרייבט אן אלע זינען קרעפטן נאר אין די צווייגן • און זינען ווארצלן זינען דין און מאגד און זינען אויף ווייער ווייניג • און די פיל דיקע צווייגן מיט די ביסיל מאגדע ווארצלן • די ביידע זינען אסבה אז דער בוים זאל געשווינד אויס געריסן ווערן ווייל זינען פיל שווערע צווייגן וועגן אים איבך מיט זינען ווייניגע דאך ווארצלן • דאס זעלבדיגע איז אויף אזוי אמענש וואס מעהר ער קלערט • מיט די צווייגן פון זינען חכמות • אין דיא גיטען פון גאט וואס ווייערע מעשים זינען פערבארגען • ווערן ביי אים אלס ווייניגער און שלאפער דיא ווארצלן פון גאטס פארבט אין זיין הערצן • און דיא ביידע זאבן זינען אסבה צו זיין פאלן וויא נאר דער ווינט פון אפיקורסות וועט אים אן גרייפן • דענקאל ווערמ ער אין נאנצין אויס געריסן פון זיין אייביגין גליק • שטאר דען אזוי זאגט דער פסוק והיה ער וועט זיין כדער וויא איין איינציגער בוים בערבה אין איינעם גלייבן פלאץ • ולא יראה כי יבא טוב און ער וועט נישט זעהן אז עס וועט קומן גומץ ושכן חררים כמדבר און ער וועט רוהען גלייך מיט אלע מרוקענע דערנר אין דער וויסמע • ארץ מלחה ולא חשב אין איין געוואלצענעם לאנד וואס איז נישט געוואהנט פון מענשין • דען פריער פר דעם שטייט אפסוק • כה אמר ה' אזוי האט גיזאגט גאט ב"ה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם כשר וזועו ומן ה' יסור לבו דעם פשט פון דיען פסוק מינט דר תנא אזוי צו זאגן • פערפלוכט איז דער מענש וועלכער פערזיכערט זיך אויף דיא מענשליכע קראפט און אויף מענשליכען פאר שטאנד • אדער דער וואס מדייבט אן זינען קרעפטן אין די פערנאגן פון זיין לייב דער וואס

חסדי

איין עגן פון דר תורה נישט צו מאלן דין אויף מעל און ארויס זיפן גוט אלע זאכן וואס גהערן צו דעם עגן פון הלכות וויא די חכמים האבן גזאגט אויף רבי עקיבא עוקר הרים ומוחנן זו בזו ער פלעגט רייסן בערג און צו מאלן זיי מיט איין אנדער בלומר שווערע הלכות און קשיות פלעגט ער צו רייסן און צו מאלן מיט זינעם שארפן שכל • אדר וויא זיי האבן גזאגט אויף דיא משנה פון רבי אליעזר בן יעקב אז וויא איז קב וניק דאס הייסט פון פיל עגנים פלעגט ער ארויס בריינגן נאר איין קליינע מאס אבך ריין וויא זעמיל מעהל • אזוי זאגט דיא אויף דר תנא ווען איין תלמיד חכם האט נישט בכח צו מאלען דיא שווערע קשיות וואס מען פרעגט אין דר תורה • אזוי וויא מעל • אין תורה הייסט עס גאר נישט גילערניג • אס אין תורה אויב ער האט קיין תורה געלערניגט דאס הייסט וואו אפענש איזנא קלאר אין ש"ס כבלי און ירושלמי און מדרשים און הלכות און אגדות • אין קמח דער האט נישט בכח צו מאלן די שווערע עגנים אויף מעל און מען קען פון אים איינע ריינע הלכה נישט געניסן • כב הוא היה אומר דר זעלבדיג רבי אליעזר בן עזריה פלעגט זאגן כל שחכמתו מרובה ממעשיו דר וואס זיין חכמה איז איבך מריבען זינען מעשים טובים • בלומר דער וואס וויל מיט זיין חכמה דר קלערן איין מעם צוויא דיא מעשה המצות וואס ער דארף וויא מאן מצד זיי זינען אין דר תורה איין חוק דאס הייסט איין גנען וואס דר שכל פון מענשן גענעקט עס נישט • למח הוא דומה צוויא וואס איז ער גלייך לאילן צוויא איין בוים שענפן מרובין וואס זינען צווייגן זינען פיל ושרשיו מנעמין און זינען ווארצלן זינען ווייניג והוח באה ועוקרתו און דער ווינט קומט און רייקט אים אויס והופכתו על פניו און קערט אים אום אויף זיין פנים • די תורה פר גלייכט דעם מענשען צו איין בוים • און דיא חכמה איז צו אים אצירונג אזוי וויא די צווייגן זינען אצירונג צו דעם בוים • און דאס הייסט

ולא תשב. אבל כל שמעשיו מרבין מחבבתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות וגושבות בו אין מזיון אותו ממקומו שגאמר והיה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח

חסדי אבות

והאם אין איבר נגעפן צו די תאות הגוף. אונ איבער דינע צווייג זאכין קעקערט אפ זיין הערץ פון גאט. והיה כדערדער בערבה דינער מענש וועט זיין וויא איין איינציג בויס וואס שטייט אין אגלייכן פלאץ. וואס דארטן איז געווינליך קיין שום וואסער קוועלע. אונ דרום איז זיין גרונד זייער מרגון. אונ אין איינע מרוקענע ערד זיינן כמילא זיינע ווארצלען גיט פיל אונ גיט איין געעסטיגט אין די ערד. אונ ווייל דר בויס שטייט גאנץ אלליין אונ ער האט ארום זיך קיינע אנדערע בוימער וועלכע זאלן אים שטיצן פון ווינט. דרום קעגן אים די ווינטן זייער גרינג אונ געשווינד אויס רייסן. ולא יראה כי יבא טוב בלוקר ער וועט גיט זעהן דעם גומען שוכר וואס אים דארף קוסען פאר זיינע מצות וואס ער האט פריער גטאן. ושכן חרדים כמדבר ער וועט רוקן גלייך וויא אלע מרוקנע העלער אין דר מדבר ווייל זיינע ווארצלן זיינען אויס געריסן. ארץ מלחה ולא תשב ער נאגט אטעם. דרום איז ער אויסגעריסן גווארן ווייל ער איז געשטאנן אין איין געאלצניגעס לאנד וואס דאס איז קיין זיצן אונ קיין לעבן פאר זיינע ווארצלן אבל כל שמעשיו מרובין מחבבתו. איבער דר וואס זיינע מעשה המצות זיינן ביי אים מער גאכט וויא זיין חכמה. דען ער טוט די מצות פון דר תורה האמשי ער פארשטייט גיט זייער מעס. למה הוא דומה צו וואס איז ער גלייך לאילן צו אזוי אין בויס שענפיו מועטין ושרשיו מרובין וואס זיינע צווייגן זיינן ווייניג אונ זיינע ווארצלען זיינן פיל שאפילו כל הרוחות שבעולם באות וגושבות בו וואס אפילו אלע ווינדען וואס אין דר וועלט וויא דאס קלייגן זיך אנגעגן גאטס גאט. די תאוה. די גאון אונ די ליבשאפט צו געלט. אפילו דינע שטודירן ווינדן זאלען קוסען אונ בלאזן אויף אים. אין מזיון אותו ממקומו וועלן זיי אים גיט רירען פון זיין ארט. בלוקר וויא וועלן גיט אפ קערן זיין הערץ אז ער זאל עובר זיין אויף די געבאט פון השי"י. שנאמר דען אזוי

שְׂרָשִׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יבֹא חוֹם וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעְנָן וּבִשְׁנֵת בְּצוֹרֶת לֹא יִדָּאג וְלֹא יִמְיֵשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר (בֶּן) חֲסִמָּא אָמַר קִנְיָן וּפְתָחִי נִדְּהָ הֵן הֵן גּוֹפִי הַלְכוֹת תְּקוּפוֹת וְגִימְטְרִיאוֹת פְּרָפְרָאוֹת לַחֲכָמָה: רַבִּי תַנְיָנָא וְכוּ

פרק רביעי

כל ישראל וכו' **בן** אומר איתו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי

חסד אבות

דַּעַן עַר קְלַעַרְט מִיט דַּעַם שְׁכַל נָאָר דָּא וואוּ
מַעַן מַאָג קְלַעַרְט וּבִשְׁנֵת בְּצוֹרֶת לֹא יִדָּאג אִין אִיין
יָאָר פֿון הוֹנֵגֶר וועט ער נִיט זאָרְגֵן • דָּאָס מִינְט
מַעַן ווען אִים וועט אָפִילוּ זיין שְׁלַעַכְט וועט
עַר נִיט מוֹרָא האָבִין פֿילִיכְט וועט ער דוּרְךְ
דַּעַם זיין גְּצוּוואַנגֵן צו זינְדִיגֵן • וְלֹא יִמְיֵשׁ מַעֲשִׂוֹת
פֿרִי • אונ ער וועט זיך דאָךְ נִיט פֿער־מִידִין פֿון
צו בְּרִינגֵן די פֿרוּכְט פֿון מְצוֹת • אונ תַּאמְשִׁי
מַחֲמָה זיין נִיט אונ אַרִיסקִיט וועט ער דִּיא
מְצוֹת נִיט קענען מַקְנִים זיין • וועט דאָךְ נִאָמַט
זַעֲהֵן זיין גוֹט הערִיךְ אונ ער וועט אִים רַעֲכַעֲנֵן
גְּלִיחָה וויא ער האָט מַקְנִים גִּינוּעֵזִין:

כָּג רַבִּי אֵלֶּזָר בֶּן חֲסִמָּא אָמַר ר' אֶלְעָזָר בֶּן חֲסִמָּא
זָאָגְט קִיין די קֶרְבָּנוֹת פֿון עֲזוּפוֹת וואָס אִיין
אִשָּׁה יוֹלְדוֹת דאָךְ בְּרִינגֵן וַתְּחִי נִדְּהָ אונ די
אָנְפֿאַנג רַעֲכַנֵּג פֿון אִשָּׁה נִדְּהָ אַז זיָא הָט
פֿער־לֶאָרִין דַּעַם תְּשֻׁבּוֹן פֿון אִיר מֵאֵנאַמְלִיכֶע
צִיט הֵן הֵן יַעֲנֶע אונ דִּיעַ זינגֵן גּוֹפִי הַלְכוֹת די
עֲקָרִים פֿון תּוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה • אונ נִיט אַלֶּע
מַאָג זיי פֿסקֵנֵן • ווייל זיי זינגֵן זייער שְׁווערֶע
אונ האַרְבֶּע הַלְכוֹת • דְּרוּם בַּעֲדֵאָרְךָ מַעַן צו
זיי האָבֵן נָאָר אִיין רַב אונ אִיין מוֹדֶה הוֹרָאָה
וואָס ער איז בָּקִי אִין זיין תְּקוּפוֹת די וויסֶנְשאַפֿט
פֿון די צִיט רַעֲכַנֵּג פֿון די אוּמְקֶרֶטִיג פֿון
דֶּר זון • פֿון דֶּר לִבְנָה אונ די וואַנְדֶּל שְׁמַעֲרִין
וּמַמְטְרִאוֹת אונ דִּיא מֵאֵסְקֶנְט חֲכַמַת הַמִּדְּרָה
(נַעֲמַעֲטְרִיעַ) פֿרַפְּרָאוֹת לַחֲכָמָה זיָא זינגֵן נָאָר
אִינַע פֿער־בִּיסוֹנֵג צו דֶּר חֲכָמָה פֿון דֶּר תּוֹרָה •
אָבֶר זיי זינגֵן נִיט דֶּר עֵיקָר פֿון דֶּר תּוֹרָה נָאָר
אַז מַעַן ווייס פֿריער הַלְכוֹת וואָס דָּאָס איז דֶּר
עֵיקָר שְׁפִיז פֿון דַּעַר נִשְׁמָה • איז גוֹט אַז מַעַן
הָאָט אויף אִידיעָה אִין דִּיא רַעֲכַעֲנֶקֶנְט פֿון
דִּיא שְׁמַעֲרֵן אונ אִין חֲכַמַת הַמִּדְּרָה אַזוּ וויא
אִיין קאַמפֿאַט נאָך דַּעַם עֲסֵן • דֶּר תּוֹסֵפוֹת יוֹרֵט
שְׂרִיבֶט אוּפֿ־פְּרָאוֹת הֵייסֶט דוּקָא די ערשְׁטֶע

כפי עדותיה שיתח לה: איהו גבור הכובש את יצרו שנאמר טוב ארף

אבות

פלייכט לזכר ער אים מיט אזו אפעלה וואס
ער האט עס גיט. דאן וועט ער זיך משפדל
זיין צווא האבן באמת דינע מעלה אז ער זאל
זיין ווערט צווא דינע לויב פון זיין חבר. אויף
אומגיקעקט ווען ער מרעפט זיך אן מיט זיין
שויגא וואס ער הויכט אויף אייבר אים זיין
קול און זינדעלט אים. און ער רעט אויף אים
אזוי זייער פיל חסרונות מיט שאנד ווערטער.
זאל ער זיך גוט איינהערן אויף לעדען ווארט
וואס ער וועט אויף אים זאגן און ער זאל זיך
אין אכט נעמן און לערנען זיך זיינע חסרונות
צו פערבעסערן. און מיט דינען אויפן זיינען
אונזרע פיינד פראווי די בעסטע לעהרר. עס
קען דאך אפילו זיין אז ער רעט אויף דיר אויס
פיל זאכן וואס דו ביסט באמת פון זיין ריין.
אבר צווישן די פיל זאכן וועסט דו אויך הערן
אנדערע חסרונות וואס דו האסט זיין באמת
אז דו וועסט פריי זיך אין הערצין פילען און
מראכטן. אז דאס זאגט ער אמת. דין חסרון
האב איך דאך אין מיר וויירקליך. און אזוי
לערנט ער זיך הקמה אפילו גאר פון איינפאכע
רייד. שנאמר דען אזו האט דער פסוק גיזאגט
מכל מלמי פון אלע וועלכע באלערנען מיד.
אפילו פון די ווס זיינן גינדיגער פון מיר השכלתי
האב איך מיד בעמראכט און שכל גילערנט.
כי ערודת שיחה לי דען איך האב גלערנט דין
תורה דרום קליג איך זיך פון איינפאכע רייד
וואס מען רעט מיט מיר. איהו גבור וועלכער
ווערט אן גירופין איין העלד הכובש את יצרו
דו וואס בעצווינגט זיין יצר הרע. בלומר גיט
דו איז באריכט פראגבור דו וואס האט כח
צו שטיקן און צו ווערן מווייגער מענטשן וויא
מען ווערט מויגין. דען מיט וואס איז ער
בעסר פרא די ווילדע חיות וויא איין לייב און
אמינער. גאר דינער הייכט אגבור וועלכער
האט מקין ווייכעס הערץ. און ער בענוגט זיין
גבורה צו אהויבן ציל. ער זאגט גיט פרא רעם
שאדין פון זיין גוף און ער שטעלט איין זיין
לעבן בכדי ער זאל גרייבן זיין הויבן ציל. און
וואס קען זיין גאך אהעקערער ציל וויא צווא
בעקליידן אונזר נפש מיט גוטע מדות אז מיר

חסדי

פיינד פון דר ערד און פאלן אים איבער וויא
זיינע וועלכע וויא צווא רייסן זיין לייב און
מאכן אים צו אש. און וואו איז זיין גבורה.
אזו איז אויך מיט דעם וואס רופט זיך עשיר.
ווייל ער וויל זיין רייך און האבן פערנעניגן.
הארעוועט ער וויא מאג וויא גאכט. ער פאר
קדעט זיין לעבן און שטעלט זיך איין אין
סקנות. און איז אלע מאל גיט זאט מיט
רייכטייט. און וואס איז זיין פערנעניגן וואס
ער האט גיהאט פון זיין רייכטייט. און דאס
זעלביגע איז אויך מיט דעם וואס וויל האבן
גבור און ער באגערט אז אלע זאלן האבן פרא
אים בוישה. דער איז פריי זיך שטאלץ. און
בלאזט פון זיך ענדליך איז אפילו די זעלביגע
לייט וואס פרא זיינע אויגן חנפן זיי אים. אז
זיין גייען פון אים אנוועק לאכן וויא אים אויס
און זיי באריידן אים פאר מענטשן דאס אלע
שענדן אים. און וואו איז זיין גבור וואס ער
האט גאך אים אזו פיל גראגט. דרום האט דא
דו תנא גיגעבן צו דעם מענטשן איין עצה וויא
אזו יעדער זאל קענן באקומען זיין וואונש.
דו וואס וויל זיין איין חכם. דו זאל לערנען
זיך מדות פון אלע מענטשן וועלכע ער וועט
זיך מיט זיין אנגערעפן. אויב ער וועט זיך
אנגערעפן וואס ער איז איין בעל שכל און איין
בעל מדות זאל ער זיך וואונדערן אויף זיין
איינליכטייט און אויף זיין הערליכטייט. און
זאל זיך לערנען פון אים צווא זיין קלוג און
אריגטליך אויף אזוי וויא ער. און אויב ער
מרעפט זיך אן מיט אפענטשן וואס ער איז איין
חומא. אדער אנאר. זאל ער פון אים אויך
נעמן מוסר דהיינו ער זאל זיך בעמראכטן ווי
שענדליך איז אזו אפענטש. און ער זאל זיך
נעמן אין אכט אז ער זאל גיט מאן אזו וויא ער.
מיט דעם אויפן קען ער אויך פון איין שלעכטן
מענטש זיך אויך לערנען חכמה און מוסר. און
דאס גלייכן ווען ער וועט זיך צו זאמן מרעפן
מיט אזויא אפענטשן וואס ער וועט אים לויבן
מיט וועלכע מעלה אדר השכלה זאל ער זיך
זעלבסט בעמראכטן אויב זיין פריינד וואס
לויבט אים מיט דינע מעלה איז גיט אין מעות

אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר: איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר יגיע בפה כי תאכל אשריה וטוב לה אשריה בעולם הזה וטוב לה בעולם הבא: איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובני

חסדי אבות

ואל גיט ויין צו געבונקן אונ פאר קויפט וויא דיא קנעכט צו די תאות פון עוה"ז אונ דרום איז דיר דער גרעסטער גבור ווער עס צווינגט אונ האלט אפ ויין ביזן געדאנקן וואס רעדט אים אן צו נאכגיין נאך די תאות אונ מכיש אז ויין צו הרע רעט אים אן צו נוסם ויין פון ויין שונא אוב ער וועט אים פאלגן האט ער נאר מנצח גוועזן ויין פינגר פון דר אויסן אבר אז ער וועט ויין יצהיר גיט נאכגעבן ער וועט מיט ויין שונא גומעס מאן דענקטאל איז ער דאך מנצח ויין איבערליכין שונא ויין ביזן גידאנקן וואס ויצט ביי אים אין הערצן אונ אויף דר שונא וועט ערשט דר קעגן אז ער איז גוועזן אישונא צוא אזא אפענשין וואס ער האט אין זיך אזא אגומן האראקטער אונ ער האט אזא איין איידעלכאן געוועלט דאס לעבן געמן וועט ער זיך שעקען פאר אים אונ ער וועט נאך אים ויין אפרייער דינר שנאמר ווייל דר פסוק האט גיאנטט טוב ארץ אפים מגבור עס איז בעסר דר וואס דר לענגט ויין צארין אלס אנגבור צו ויין ומושל ברוחו אונ דר וואס הערשט איבר וייגם וויקין איז בעסער מלוכד עיר אלס דער וואס באצווינגט דעם פינגר ווייל דער פינגר וואס ער ווערט גיפאנגן איז דאך אנגעגן אים איין טראפער אונ ויין יצהיר וואס ער יאגט דעם פינגר איז דאך איין גבור נון וועמען בעדארף קען מער ריסקן צוא דעם וואס איז מנצח איין גבור וואס ער יאגט ארץ דעם וואס איז מנצח דעם שלאפן וואס ער ווערט פאר יאגט אונ דר וואס ער איז מנצח וינסאייגנס וויקין האט ער דאך מנצח גוועזן איין גבור וואס יאגט איזה עשיר ווער היינט איין רייכר השמח בחלקו דער וואס איז צוא פרידן מיט ויין מייל דען דאס איז געוויס אז דער וואס ער האט גיגרייכט ויין ציל איז פיל גליקליכער פאר דעם וואס ער האט גיט גיגרייכט ויין ציל אס צו איז דאך דר וואס הארי וועט ווייל ער וויל עטוואס פאר דינן אונ ער לאזט זיך בענגען

מיט דאס ביסל וואס גאט האט אים גיגעבן דר האט גיגרייכט ויין ציל אונ ער היינט איין עשיר שנאמר ווייל דער פסוק האט גיאגט יגיע כפי כי תאכל די מידה פון דיינע הענט אז דו וועסט עסן בלוקר עס זאל גיט ויין אקשאי דאס איין גנב אונ אנזלן עסין דאך אויך דיא יגיעה פון וועלכע הענט דרום וואגטער פריער יגיע כפי אונ דר נאך כי תאכל וואג ער יאגט גיט כי תאכל יגיע כפי אונ די פנה איז אזא ווען די יגיעה פון דיינע הענט וועסט דו נאר פאר ווענדן צום עסן אונ גיט צו וואמלען איין קאפיטאל דענקטאל אשריך וטוב לך איז וואול אונ גיט צו דיר אשריך בעולם הזה וואול וועט צו דיר ויין אויף דיעז וועלט ווייל דר וואס איז צופרידן מיט ווייניג איז ויין הערץ איסר פרייליך אונ ער איז גליקליך וטוב לך לעולם הבא אונ גיט וועט דיר ויין אויף ענער וועלט ווייל דורך דעם וואס ער לאזט זיך בענגען מיט ווייניג גילוסט ער גיט צו דעם פרסקען פון ויין חבר איז ער גיט עובר אויף דעם לאו פון לא תסוד ער נגבט גיט ער גולת גיט ער בעמריגט גיט אונ ער איז אויף גיט עובר אויף אנדרע מצות פון גאט כרי צו פערדינען דורך איין עברה דען ער האט מורא פאר דעם ענש פון עולם הבא איזהו מכובד ווער היינט גיערט המכבד את הבריות דער וואס באעהרט לייט אונ דאס איז גאנץ נאטייליך דען דר וועלכר שעצט מענשן האבן אים מענשן לייב אונ שעמטצן אים אויף אונ אויסער דעם איז ער נאך אויף סקבל שבר פון השי דען ער שעמטצט דעם מענשן געוויס ווייל אפענש מראגט אויף זיך דעם צלם אלהים דרום איז גאט ביה מסבב אז די מענשן אלע זאלן אים געבן כבוד שנאמר דען אזא האט דער פסוק גיאגט כי מכבדי אבד דיא וועלכע פעהרערין מיד בלוקר ויין עהרן מיין בילד וואס דער מענשן איז מיט אים בעשאפן גווארין וועל אויף עהרין דאס היינט ויין כבוד וועט ויין

יִקְלֹוּ בֶן עֲזַי אֹמֵר הֵי רִץ לְמִצְוֹת קִלְה וּבֹרַח מִן הַעֲבֵרָה שְׁמִיעָה תִּהְיֶה

חסדי אבות

פונקט וויא די וינד פון אסענשין קומט דורך זיין ביזן גידאנקן. אזוי אויך ויין שטראף קומט דורך אפייזן גידאנקן. דען ווען עס קומט צו אסענשין גנבים אדר נאכט רויבן און פרויבן אים אלץ וואס ער האט. איז דאס נאר פון ווייזער ביזן גידאנקן וועלכער האט זיי איבער גירעט אז וויא זאלן זענעם מענשן פערזויבן. און דר פערזויבט אים אין זיין אונגליק אליין שולדיג. ווייל אזוי וויא זיין ביזנער גידאנקן האט אים גערייזט אנדערע מענשן ביז צו טאן. אזוי האט דר ביזנער גידאנקן אנגרייזט די רויבער אויף אים. נון ווענדעט זיך דאס איינס אן דאס אנדערע. אויב דער מענטש באהערשט איבער זיין ביזן גידאנקען דאס ער זאל קיין ביז צו טאן צו אנדערע. וועט דר ביזנער גידאנקען גיט באהערשן ביזא אנדערע לייט אים ביז צו טאן. נון פאר שטייט מען אז אסענשין וויל האלטן מלחמה מיט זיין פינד באדארף ער נאר קיין שום שווערד אדר איין שפיז צו האפן און פרויבט נאר קיין בלוט צו פאר גיסן. נאר דאס פערסטע איז אז ער זאל האלטן קריג מיט זיין אייגנעם יצהר און ער זאל אים מנצח זיין איז ער שוין מילא מנצח זיין פינד האמשי ער איז אין עק וועלט. און דרום איז אגבור נאר דער וואס איז מנצח זיין אייגנעם יצר הרע.

בן עזאי אומר בן עזאי זאגט היי רץ למצוה קלה דו זאלסט לויפן צו טאן אמצוה אפילו וואס ויא איז גרינג מקיים צו זיין. און זאלסט גיט זאגן עס איז נאך דא גענוג צייט. איך וועל די מצוה גיט פארשפערט ויא מקיים צו זיין ובורח מן העברה און דא זאלסט אנטלויפן פון איין עברה אפילו דיא עברה איז ווייזער גרינג פון איר זיך אפ צו היטן זאלסטו דאך אנטלויפן פון איר. דער תפארת ישראל שרייבט אז דרייבן האט זיך דר תנא אים געדרויקט דאס אנטלויפען מיט דעם לשון ובורח און גיט מיט דעם לשון ונס ווייל דאס ווארט ונס האט דיא געדייטונג נאר אויף לויט מאכען זיך פון זיין פיינט. זיך צו פערבארקען פון אים דאס ער זאל אים גיט זעהען. אדר דאס ווארט ובורח

הייסט

חסדי

פון מיר אליין שלא פדרה המבע וכו' יקלו אונ די וואס פראקטין מיר דאס הייסט דיא לייט וואס זיי ווייזן מבוזה דעם מענשן וואס מראגט דעם צלם אלהים. וועלן גישאנדעט ווערן. בלוט איך דאך אים גיט מבוזה זיין. נאר ער וועט אליין ווערן צו שאנדע. ווייל דער וואס איז מבוזה לויטן מיינט ער אז דורך דעם וואס ער וועט גירעריג מאכן ווייזער פבור. וועט ער אליין זיין גרויס און דר וועלט. אדר פאקט איז ער אין טעות. דען ער איז מבוזה די לייט נאר מיט איין מיל. אדר אים וועלן אלע מיט ווייזער פיל מילר מבוזה זיין אז ער וועט גיט קעגן קעגן זיין מער אפילו עפיען און ער וועט זיך בעגראבן פון שאנד. דער העלדוה וחושע שרייבט דעם טעם וואס דער תנא רעכניט דא אים דעם גדר פון דווע פיר זעסן. ווייל רבי יוחנן האט גזאגט (גדלים ליה ע"א) דאס הקב"ה לאזט גיט רוען זיין שכינה נאר אויף איינס וואס ער איז אהבם און אגבור און אעשיר און איין עניו. פונקט וויא משה רבינו ע"ה האט גיהאט דווע אלע פיר מעלות. דרייבר האט ער דר קלערט וואס הייסט אהבם און וואס איז אגבור און וואס איז איין עשיר און וואס הייסט ענוה וועלכע פרייגט אים צו פבור און אויך צו די איבריגע דריי מעלות דהיינו צו חכמה צו גבורה און צו עושר און דאס האט געמיינט שלמה המלך ע"ה וואס ער האט גזאגט (משלי כב ד') עקב ענוה יראת ה' עשר וכוור וחיים. דאס הייסט צו ליב דיא ענוה בעקומט ער חכמה וואס דאס איז אויך יראת ה' (וויא אויב האט גזאגט (אייב כח כ"ח) הן יראת ה' היא חכמה). רייכקייט און פבור. און לעבן וואס דאס איז גבורה. ווייל דער וואס קען הערשן איבער ווייזע תאוות דער ווייס פון אנטן לעבן. דר דובנער מגיד שרייבט אין (אהל יעקב סדר מקץ) אז דאס וואס דר תנא האט גזאגט איזוה גבור הכובש את יצרו. דר איז אגבור וואס ער איז מנצח זיין אייגנעם יצר הרע האט ער מיט דעם גיט גימיינט קיין שום מליצה נאר פאקט איז דאס אזוי. דען אזוי האפן אונזער חכמים זל בסכים גוועזן.

מִצְוָה וְעִבְרָה גִּוְרֶת עִבְרָה יִשְׁכַּר מִצְוָה מִצְוָה וְיִשְׁכַּר עִבְרָה עִבְרָה: יְהוָה
הָיָה אוֹמֵר אֵל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיג לְכָל דְּבָר שֶׁאֵין לָהּ אָדָם

ח ס ד ר א ב ו ת

הַיִּסְט וַיִּיעַר וַיִּיט אֲנִימְלוּפִין: אִנּוּ דְּעַר הַנָּא
קֹבֵט צוֹ זֶאֱנָן אִנּוּ עַד זֶאֱל וַיִּיט אֲנִימְלוּפִין אֲפִילוּ
פֹּן אֵיין עִבְרָה וְוָאס פֹּן אִיר אִיז גְּרִינְג אָפּ צו
הַיִּט וַיָּד: אִנּוּ דְּרַמַּס אִיז שְׂמֻצָּה גִּוְרֶת מִצְוָה
וַיִּוֵּל אֵיין מִצְוָה צִיט צו נֶאֱדָה אֵיין מִצְוָה: דְּרוּם
זֶאֱלֶסְטוּ צו לֹוּפִין צו אֵיינע גְּרִינְגֶּע מִצְוָה בְּכִרִי
זִיא זֶאֱל דִּיך מִזְבֵּחַ זֵיין מִיט נֶאֱדָה אֵיינע מִצְוָה
וְוָאס צווא אַנְדֶּרע אִיז זִיא שְׁווער מְקַיִם צו זֵיין:
וְעַבְרָה גִּוְרֶת עִבְרָה אִנּוּ אֵיין עִבְרָה צִיט צו נֶאֱדָה
אֵיין עִבְרָה אֵיינע הָאָרְבֶּערע פֹּן אִיר: דְּרוּם
זֶאֱלֶסְטוּ וַיִּיט אֲנִימְלוּפִין פֹּן אֲגִרִינְגֶּע עִבְרָה
וְעַסְטוּ מִמִּילָא זֵיין וַיִּיט פֹּן דִּיא אַנְדֶּרע וְוָאס
אִיז הָאָרְבֶּער פֹּן אִיר: דְּעַר אַנְדֶּער מַעַם אִיז
דְּרוּם זֶאֱלֶסְטוּ לֹוּפִין צווא מָאן אֲגִרִינְגֶּע מִצְוָה
וַיִּוֵּל אוֹיב דו וְעַסְט פֹּן דְּעַר מִצְוָה פֶּעַרְדִּינְען
אִיז דָּאס פֶּעַרְדִּינְט אוֹיף אֵיין מִצְוָה שֶׁשֶּׁכֶר
מִצְוָה מִצְוָה דָּען דְּעַר שֶׁכֶר וְוָאס דו נַעֲמַסְט פֶּאָר
אַמִּצְוָה אִיז אוֹיף אֵיין מִצְוָה וּבָבֶן מוֹסְטוּ דָּאך
צוֹוִיִּיא מִצְוָת: וְשֶׁכֶר עִבְרָה עִבְרָה אִנּוּ דָּעס שֶׁכֶר
וְוָאס מַעַן פֶּעַרְדִּינְט פֶּר אֵיין עִבְרָה: אִיז אוֹיף
אֵיין עִבְרָה: וּבָבֶן הָאָסְטוּ דָּאך גַּעֲמָאן צוֹוִיִּיא
עִבְרוֹת: דְּעַר דּוּבְנֶר מְגִיד שְׁרִיפְט אוֹיף דָּעס
מֶאָמֶר שְׂמֻצָּה גִּוְרֶת מִצְוָה אֵיין מִצְוָה צִיט צווא
נֶאֱדָה אֵיין מִצְוָה: וַיִּוֵּל אִנּוּ אֲמַעַנְשׁ מוֹט אֲמַצְוָה
גִּיט הִשִּׁי דָּעס מַעַנְשׁן פֶּאָר דִּי מִצְוָה שֶׁכֶר אִנּוּ
הִשִּׁי בְּבִיכּוֹל הָאֵם גְּרוֹיִם הִנָּהּ פֹּן דָּעס שֶׁכֶר
מוֹט וְוָאס דְּרַמַּס מַעַנְשׁ אִיז מְקַבֵּל: אִנּוּ פֶּאָר דִּיא
הִנָּה וְוָאס הִשִּׁי הָאֵם פֹּן אִים גִּיט מַעַן וַיִּדֶּר
שֶׁכֶר אִנּוּ עוֹנֵג אִנּוּ הִשִּׁי הָאֵם נֶאֱדָה מַעְהָר נִתַּת
רוּחַ אִנּוּ וְוָאס מַעְהָר הִשִּׁיִּית הָאֵם נִתַּת רוּחַ
בְּעַצְאֵלְט מַעַן דָּעס צִדִּיק אֵלֶם מַעַר שֶׁכֶר: בִּיז
דְּרַמַּס פֹּן אֵיין מִצְוָה הָאֵם גָּאָר קִיין שִׁיעוּר
אִנּוּ קִיין סוּף: אִנּוּ אִיז אוֹיף וְעַבְרָה גִּוְרֶת
עִבְרָה אִנּוּ דְּרַמַּס מוֹט אֵיין עִבְרָה בְּשִׁמְרָאפֶּט
מַעַן אִים: אִנּוּ פֹּן זֵיין שְׁמִרָאפֶּט הָאֵם בְּבִיכּוֹל
הִשִּׁי דְּעַר פֹּן צַעַר: אִנּוּ פֶּאָר דָּעס צַעַר וְוָאס
הִשִּׁי הָאֵם קֹבֵט דָּעס רָשָׁע מַעַר שְׁמִרָאפֶּט:
אִנּוּ הִשִּׁי בְּבִיכּוֹל הָאֵם דְּרַמַּס פֹּן נֶאֱדָה מַעַר צַעַר:
וְוָאס מַעַר צַעַר הִשִּׁי הָאֵם גִּיט מַעַן אֵלֶם דָּעס

זאלן חזק ודורש זיין פיליכט וועלן זיי דער
 גיין ווער דער רוצח איז • דר ווייל האט מען
 דיא מירקען אויס געריקט מיט איין עקסטער
 עקפיאטשע צו פארן גאך ווארשוי אין סענאט
 אום צו געווייזן דאס די יהודים זיין ריין פון
 אזוא איין בלוט שולד ווייל דיא מירקע איז
 געוועזען איין גרויסע חכמה • און אגרויסע
 ריידערן אין דר פוילישע שפראכע • צו נאכט
 איז זיא אריין גפארן אין אקצעסע • אלע האבן
 זיך צו לייגט שלאפן • און זיא אליין האט זיך
 צו גשפארט אין איין ווינקיל און האט אין דר
 שטיל געוויינט מיט ביטערע טרענען • אין
 האלבע נאכט איז אן גיפארין איין עקפיאטש •
 און אגרויס ארטיגער כאן מיט זיינע צווייא
 בעדינגטע זיינען אריין אין קרעמטשע • דיא
 קנעכט זיינן גגאנגן אויס זעהן פאר דעם שררה
 אריינגליקען ציטר • און דר שררה איז זיך דער
 ווייל ארום גגאנגן אין דעם פאךר הויז און האט
 בעמראכט אויף זיין מענשן וואס דארטן האט
 זיך געפונן • פלוצלונג האט ער געקערט זיין
 בליקן אין אווינקעל פון הויז • און האט מירקן
 דר זעהן און האט איר דר קענט • ער איז איר
 געפאלן אויפן האלז און האט געקוסט איהרע
 הענט דען ער האט זיך איר גלאזט דר קענען
 אז ער איז דר זעלבדיג וואס מיט צוואנציג יאר
 צו ריק האט זיא אים אריינגיבן צו איר אין
 הויז אהונגערניג אנאקעטן און האט מיט אים
 פיל גויז גיטאן • און ערשט מיט פינף יאר צו
 ריק האט ער זיך אום גקערט צו זיינע גיטער
 וואס זיינע פערטערס האבן אים פריער פאר
 מריבן געט • ער איז צוא איר אגנקוסען • און
 יעצט איז ער די ערשטע האנט אין דר סאנאט
 וואס אין ווארשוי • אין דעם האט ער אויף
 ביי איר גיברענט וואס זיא איז אז פערווייניג
 און פערמירערט • און ער האט זיך גלאזן פון
 מירקן אויס הערין די גאנצע געשיקטע וואס
 אין איר שטאט איז פארעפאלן • דר שררה
 האט מיין שיהות גמאכט • און האט תיכף אן
 געשריבן אגריף צו דעם גראף פון דר שטאט
 מיר אז ער זאל זיך גיט דער וועגן צו מאן בייז
 די יהודים פון דר קהלה ביז ער וועט בעקומען
 אכט פון די סענאט • צוא מירקען האט ער
 גזאגט • צו ליב דיר בין איך געצוואנגן צו ריק

נאך

גראשן מיט וואס איין טאג צוא איבר לעבן •
 דיע מירקע האט זיך וייער גוואונדערט איבר
 זיינע שיינע שפראכע • און זיא האט מיט
 איהרן איין משרת אים אפגעשיקט צו איהר
 אין הויז • און האט געזילן דאס מען זאל
 אים באלד געבן צוא עסין און צו מרינקן און
 איין וואריסן ארט צו אויס ורהען • צו מארגן
 האט דיא מירקע גלאזן רופן איין שניידר און
 אשוסטער און זיי האבן פון דעם קינד גענומען
 אמאס אויף קליידער און אויף שטמפיל • און
 זיא האט געשיקט פון קראם טוך און האט
 דעם קינד בעקליידט פון קאפ ביז די פיס •
 דאס קינד איז ביי איר געוועזען דעם גאנצן
 ווינטער • און זיא האט פאר אים גזארגט וויא
 פאר אירע אייגיגע קינדער • וויא דר ערשטער
 טאג פון פריילינג האט זיך געווייזן האט זיך
 דער בחור פארטיג גמאכט צו דער ריינע ער
 האט מירקען מיט איר כאן בעדאנקט פאר
 זייער ברויט און זאלן און פאר דיא קוואמיר
 וואס זיא האבן אים ביי אהער געהאלטען
 און ביי אבשייד נעמן האט ער מירקן גקוסט
 די הענט • און האט איר צוא גזאגט • אז ער
 וועט אייביג געדענקען • און ער וועט אירע
 טובות קיין מאל נישט פרגעסן רבי לייב איז ער
 אויף דעם האלז גפאלן ער האט אים געקוסט
 און האט דער בייא זייער שטארק געוויינט •
 רבי לייב האט אים געמרייט און האט אים
 גיבענטשט און איז זיך גיגאנגען אין זיין וועג
 לשלום • צוואנציג יאר ווינען איבר גלאפן פון
 יענר צייט וואס דר בחור איז אנוועק און מירקע
 מיט רבי לייבילען האבן אן דער זאך גאנץ
 פערנעסן • עס איז גוועזן פון פסח האט מען
 אויף די יהודים פון יענע שטעטל גמאכט איין
 בלבול דס • ווייל מען האט אין איין נאהינגע
 דאך גיפונען אטומיין קינד און די פוילישע
 לאגדס לייט האבן אן גקלאגט די יודן פאר דעם
 גראף און האבן גווארפן די שולד אויף דעם רב
 פון שטאט מיט פרנקים פון דר קהלה • דעם
 רב מיט די קהלס לייט האט מען געזעט תפוס
 און צווישען זיי איז אויף געוועזן תפוס רבי
 לייביל מירקעס מאן • מען האט געטען דעם
 גראף אז ער זאל דעם משפט לאזן אפ ציהען
 ביי אהרש צייט בכדי דיא לייט פון שטאט

שֶׁאֵין לוֹ שְׁעָה וְאֵין קֶדֶר דְּבַר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם: דְּרַבִּי לִוְיָטָם אִישׁ יִכְנֶה אוֹמֵר
מָאֵד מָאֵד הָיָה שְׁפָל רֹחַ שְׁתַּקְנוֹת אָנוּשׁ רַמָּה: הִרְבִּי יוֹחֲנָן בֶּן בְּרוֹקָא אוֹמֵר

חסדי אבות

אֵין הָיוּ • הָאֵם רַבִּי לִיּוּבָל צוֹ אִיר גִּזְאָנָם אוֹ
דָּאֵם אִיז גִּזְעוֹן דִּיא בִּנְהָה פֿון דַּעַם תִּנְהָה בֶּן
עֲזַרְיָה וְהָאֵם עַד הָאֵם גִּזְאָנָם אֵל תְּהִי בּוֹ לֹכַל אִדָּם
דוֹ זַלְלָטָם קִיין שׁוֹם מַעֲשֵׂן פֿערֶצְאָכְמֶן וְאֵל תְּהִי
מַפְלִיג לֹכַל דְּבַר • אִבֵּן דְּרֹא זַלְלָטָם קִיין זַאָף גִּיט
מֵאָכֵן נְוִיט שׁאִין לֹךְ אִדָּם שׁאִין לוֹ שְׁעָה דַּעַן עִם
אִיז גִּיט פֿערֶצְהָאָנְדֵן אִיין מַעֲשֵׂן וְעֶלְכֵר זַאָל גִּיט
הָאָבֵן אָנְלִיקְלִיכֶע צִיט וְאִין לֹךְ דְּבַר שׁאִין לוֹ מָקוֹם
אִבֵּן עִם אִיז אִיז אִיז גִּיט פֿערֶצְהָאָנְדֵן אִיין זַאָף
וְעֶלְכֶעס זַאָל גִּיט הָאָבֵן אִין דִּי וְעֶלְמֵס אִיז
וְהָאֵם מַעַן נְוִיט עִם אִיז פֿערֶצְאָרְפֵן:

דְּרַבִּי לִוְיָטָם אִישׁ יִכְנֶה אוֹמֵר רַבִּי לִוְיָטָם אִיין הָעֵר
פֿון יִכְנֶה זַאָנָם מָאֵד מָאֵד הָיָה שְׁפָל רֹחַ דוֹ זַאָלְקָטָם
זִייעַר אִבֵּן זִייעַר זִיין בִּינָה זִיךְ אִיין גִּידֶרֶינְעס
גַּעֲמִיט בְּלוֹמֵר דְּרֹא זַאָלְקָטָם בִּינָה זִיךְ זִיין גִּיט
גִּידֶרֶינְג פֿר אִיין עֵנִי • וְיִיֵּל אִיין עֵנִי וְוִיט פֿון
זִייעַר מַעֲלֹת גָּאָר עַד וְוִיט זִיךְ פֿאַר לִיטִין
גְּלִיף וְהָיָה עַד הָאֵם אִין זִיךְ קִיין שׁוֹם מַעֲלָה
גִּיט • אָבֵר אִיין גִּידֶרֶינְעס גַּעֲמִיט פֿערֶצְכִּינְג
וְיִיֵּקֶדֶף בִּי זִיךְ זַעֲלָבְטָם אִז זִייעַר חֶסֶד וְחֶסֶד
זִייעַר פֿיל מַעַר אָלֶם זִייעַר מַעֲלֹת • אִבֵּן וְיִיֵּל
דִּי מִדָּה פֿון גִּיט אִיז דָּאֵם עֶרְכֶּסֶט פֿון אֵלֶע
בִּינְעֵן מִדּוֹת דְּרוֹם הָאֵם דְּרֹא תִנְהָה גִיט עִם
מַעֲשֵׂן אִיין עֵצָה אִז עַד זַאָל גִּיט אִין גַּעַם דִּי
מִדָּה פֿון עֵנִי וְהָאֵם זִי אִיז דִּי מַעֲשֵׂן נְוִיט
גָּאָר עַד זַאָל אָנְמִלִּיפֵן צוֹא דַּעַם לַעֲמֵן בְּרַעַג
אִבֵּן עַד זַאָל זִייעַר אִבֵּן זִייעַר זִיין גִּידֶרֶינְג אִין
בְּפִי כֹל אִדָּם אָנְמִקְעֵן אֵלְעֶרֶלִי מַעֲשֵׂן אִיז
אָנְקֵעֵן וְהָאֵם עַד הָאֵלֶם זִי אִיז פֿר אִיז דִּי
סִאָרֵט • זַאָל עַד זִיךְ רַעֲכֵעֵן גִּיט גִּידֶרֶינְג פֿר
זִי אִיז שְׁתַּקְנוֹת אָנוּשׁ רַמָּה וְיִיֵּל דִּיא הָאָפֶעֱנוּג פֿון
אָפֶעֱנוּשׁ אִיז וְעֵרִים • דָּא פֿרַעַג אֵלֶע דִּי קִשְׁיָא
וְהָיָה שִׁיקָט זִיךְ צוֹא זַאָנָם אִז דִּיא הָאָפֶעֱנוּג אִיז
וְעֵרִים וְעַד הָאָפֶט עִם צוֹא זִיין אִיז אִיז
הָאָפֶעֱנוּג אִיז דָּאֵם דָּס בְּגֵד וְהָאָפֶעֱנוּשׁ וְיִיֵּקֶט
עִם זִיךְ צוֹ הָאָבֵן אָבֵר עַד וְיִיֵּקֶט עִם צוֹ זִיין גָּאָר
בְּאִמָּה וְעֵרִים דָּא גִיט גִיטִימִשְׁט שְׁתַּקְנוֹת דִּיא
הָאָפֶעֱנוּג אָבֵר דִּי מִימִשְׁט אִיז דָּא שְׁתַּקְנוֹת אָנוּשׁ
דִּיא עֵבֶד פֿון אָפֶעֱנוּשׁ אִבֵּן זִיין כּוֹף אִיז וְעֵרִים

גָּאָר וְהָאֵם מִיךְ אִיז צוֹ קַעֲרֵן • אִבֵּן הָאֵם אִיר
גַּעֲנֵעֵבִין זִייעַר אָפֶרֶט אִז וְעַן זִי אִיז נְוִיט עִם
בְּאִינְוִיין נְוִיט מַעַן אִיר לֹאֵן צוֹ אִיז אִיז גִּיט
צוֹ אִיז אִין סַעֲנָאֵם • אִבֵּן הָאֵם בִּי אִיר בְּאִיִּר
אָפֶשִׁיד גִּיט אִיז אִיז גִּיט צוֹ רִיךְ גִּיט אִין
וְהָאֵם • מִיךְ הָאֵם אִיז גַּעֲנֵעֵבִין גִּיט
שְׁפִאָנֵן דַּעַם וְהָאֵם אִיז אִיז גִּיט אִיז וְהָאֵם
גַּעֲנֵעֵבִין • וְהָיָה זִי אִיז הָאֵם אִיין גִּיט אִין דִּיא
פֿאַלֶּמֶט • זִי אִיז גִּיט גִּיט אִין דַּעַם מִיךְ •
אִבֵּן דְּרֹא סַעֲנָאֵם הָאֵם אִיר דְּרֹא עֵרֶן אִיז עַד
אִיז גַּעֲנֵעֵבִין פֿון זִיין שְׁטוֹל אִבֵּן אִיז אִיז
אָנְקֵעֵן גִּיט • עַד הָאֵם אִיר אָנְגִּינְג פֿר דִּיא
הָאֵם אִיז הָאֵם אִיר צוֹ גַּעֲנֵעֵבִין צוֹ שְׁרִיבִימִשׁ
וְהָאֵם אֵלֶע סַעֲנָאֵם זִייעַר גִּיט אִבֵּן פֿאַר זִי
אִין דִּיא אִיז גִּיט הָאֵם עַד אִיר אִיז גִּיט אִין
גִּיט • אִבֵּן הָאֵם צוֹ זִי אִיז גִּיט דָּאֵם אִיז דִּיא
יִיֵּקֶט פֿרִיז מִיךְ וְעֶלְכֶע הָאֵם מִיט מִיךְ
זִייעַר פֿיל גִּיט גִיט אִיז בִּין גַּעֲנֵעֵבִין אִין
עֵלְכֶעס קִיין אִבֵּן עַד הָיִים הָאֵם זִי אִיז
גַּעֲנֵעֵבִין פֿון וְהָאֵם אִיז שְׁמֵאֵם הַעֲרִיִם • אִבֵּן
דִּי בִינָה הָאֵם עַד פֿאַר זִי דְּרֹא צִיִּילֵט פֿון דְּרֹא
עֵלְכֶע וְהָאֵם מַעַן הָאֵם גִּיט אִיז יִיֵּקֶט •
וְהָיָה מַעַן הָאֵם זִי אִין דִּי תִפְסָה גַעֲנֵעֵבִין • אִבֵּן
מִיךְ עִם מֵאֵן זִייעַר אִיז תִּפְסָה צוֹוִיִּשׁ זִי • וְהָאֵם
דָּאֵם אִיז גִּיט צוֹ גִּיט אִיז אִיז אִיז אִיז
זִייעַר בְּאִיִּרִימִשׁ אִיז אִיז אִיז אִיז אִיז
זִי אִיז מִיט יִיֵּקֶט • וְהָיָה אִיז דָּאֵם מִיךְ אִיז זִי
זַאָל זִיךְ אִין אִיין בְּלוֹט שְׁטוֹל פֿערֶצְאָרְפֵן •
אִבֵּן תִּיכָף אִין יִיֵּקֶט מֵאֵן אִיז פֿון סַעֲנָאֵם
אִיז גַּעֲנֵעֵבִין גִּיט אִין רַעֲכֵעֵן אִיז מַעַן
זַאָל דִּי יִיֵּקֶט בְּפִרְעֵן פֿון דְּרֹא תִפְסָה אִיז
מַעַן זַאָל גִּיט יִיֵּקֶט גַּעַן צוֹ פִּינָה הוֹגֶדֶט
גִּיט פֿר זִיין גִּיט וְהָאֵם עַד אִיז גִּיט תִּפְסָה •
אִיז מִיךְ אִיז גִּיט גִּיט דִּיא • אִבֵּן הָאֵם
דַּעַם רַבִּי לִיּוּבָל דִּי צִיִּילֵט דִּי גַעֲנֵעֵבִין
דַּעַם סַעֲנָאֵם וְהָאֵם עַד הָאֵם אִיר אִין גִּיט
אִין נְוִיט • אִבֵּן עַד הָאֵם זִיךְ אִיר גַּעֲנֵעֵבִין דְּרֹא
קַעֲרֵן אִז עַד אִיז דָּאֵם דִּי עֵלְכֶע אִיז אִיז
וְהָאֵם זִי אִיז הָאֵם אִיז פֿון רַחֲמֵן אִיז גִּיט

מן העולם: הרבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות וכל

סותר צו אים גיזאנט איר זאלט וויסן אז באמת
קען איה פאר דעם מקח וואס איר באט גיט
אונזע געבין * נאר אייך וואס איר ווייט מיר
בעקאנט פראיד אלמאן גיב איה אייך אפ פאר
דעם מקח * דר הסיד האט מיט אים מער קיין
ווארט גירעט * אונ האט גיקויפט די סהורה
פון איין אנדער סותר * אונ ביי אים האט ער
גיט גיזעלט קויפן * ווייל ער האט גיט גיזעלט
הנאה האבן פון דברי תורה * דר דובנר זאגט
אז די כוונה וואס דר תנא האט צו זיינע רייד
וואס ער האט גיזאנט ולא קידום לחפר בה
דוא זאלקט דיא דברי תורה גיט מאכין פאר
איין האק מיט זיי צו גראבן * גיבראכט איין
ראיה פון דעם וואס הלל האט גזאנט ודאשהמש
בחגא חלה אז דר וואס בענגצט מיט דר קרוין
פון דר תורה ווערט עס אומגיגערט איז אמשל
צוא ארייבן סותר וואס ער איז ארום גיווארן
אונ איז געבליבן צו פיל לייט שולדיג חובות
האבן זיך אלע צו זאכן געקליבן מיט זייערע
וועקסלן וואס זיי האבן אויף אים גיהאט אונ
האבן ביי אים גיזעלט אפ נעמן זיינע איבריגע
פלי בית וואס ביי אים איז געבליבן * אבער
זיי האבן ביי אים מער גיט גיפונען וויא דיא
זילבערנע פליס וואס בייא אים האט זיך נאך
אפ גישטעלט פון זיין חתונה וואס מען האט
אים גגעבן דרשה גישאנק וויא דר מנהג איז *
די בעלי חובות אבער זיינען גיזענען ערליכע
לויט * האט זייער יושע גיט אים גיטראגן אז
זיין זאלן דאס ביי אים אפ נעמן * ווייל דאס
איז ביי אים גיזענען זייער חשוב * אונ דרום
איז ביי זיי גיבליבן איין הסכם אז מען זאל
דיקע פליס ביי אים גיט נעמן איבר דעם מעס
ווייל ער האלט עס פאר איין אייביגן אנדענקן
פון זיינע עלטערן לויטס הט זיך דיוור בגקראטיר
מישב גיזענען צו נעמן דיא זעלביגע פליס פון
דרשה גישאנק אונ פאר קויפן אין ברוך * וויא
די שולד הערן האבן דאס דר הערט זיינען
זיי אריין גיקומן אין פעס אונ האבן זיך אלע
אין אים אן גיטאן אונ האבן בייא אים צוא
רויבט נאר די זילבער וואס ער האט גיהאט *
אונ זיין האבן זיך מיט דעם צווישן זיך צוא

המחלל את התורה גופו מחלל על הפריות: רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן הדין פורק ממנו איכה וגו' ושבעת שווא והגם לבו בהוראה שוטה

חסדי אבות

האט נישט אפער מיידט זיך צו גיין האבן ארין תורה קומן ווי דורך אן איין שבעה איז דא קיין שבעת שווא פערהאנדין דרום איז אפעה צו מאכין צווישן צוויי בעלי דינים איין מיטל פאר אז זיין זאלן אויס קוקען אן ארין תורה און דאס הייסט איינע פשרה והגם לבו בהוראה אפער דער וואס לאזט איין גיוואונן זיין הערץ צוא פסקנן דוקא איין דין תורה שוטה דר מו זיין משונע אנשטאט דעם וואס ער וויל זיך ווייזן פאר איין חכם וויא דר פסוק זאגט (איוב י"ח) שופטים יהולל די ריכטער מאכט גאט נאריש רשע און ער איז דער צוא ארשע דען ער איז גורם איין אומזיסטע שבעה יום מוח און ער גיט נאך זיין אייניגם ווילן דאס ער שטעלט צו פיל אויף זיך און אזוי זאגט די גמרא (ב"מ ל"ב) לא תרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה וכו' ולא עבדו לפני משורת הדין ירושלים איז דריכער תרוב גווארן נאר ווייל זיין האבן איין איר געמישט ארין תורה און האבן קיין קאל גימאכט איין פשר וואס דאס איז פיל פריער אלס איין דין תורה מיר האבן דר ציילט רבי יעקב דוד אדירליש זל ממינסקאמעשה וואס עס האט אמאל גמראפן פה קהלתנו מינסק יע"א עסאיז גיווען אצייט דאס איין דער גאנצע קהלה און איין דעם גליל האט מען גיט גפונן זקנים מסמכים וואס זאלן זיין ראוי אויף צו נעמן פאר דינים און מחמת דעם איז גישעהען איין שטאט גרויסע מחלוקת און עס איז גיוועזן רחוקא ליצול צווישן די ליט אגרויסר פרויד קבבות איינער דעם אנדערן איז גיווען איין שווא איין לעבן און עס וויינען דענקאל אן גשמאן זייער פיל מסכרים בישאל די עשירים פון דר קהלה וואס האבן גילעבט אין יענער צייט האבן גמאכט איין אספה גדולה און האבן גקלערט עצות וואס מען זאל טאן און זיין האבן קיין שום עצה גיט גיפונן האבן זיך מתגרד גווען צוועלף סוחרים וואס זיי האבן אין גשעפטן גיהאט איין שם פאר חכמים כחכמים אז ער

ער לאזט זיי גיין אין אשיינעם בונד און ער האלט זיי אין אשיינע שאפע און דער עיקר כבוד איז אז ער לערנט אין זיי און ער גיט אפ כבוד צו די וואס לערנן אין דר תורה גוט סכונד על הבריות דעם האלט מען אויף זיין גוף ערליך צווישן לייט און אזוי זאגט אויף דיא גמרא (סנהדרין קב ע"ב) פאר וואס האט זוכה גיווען דר רשע אחאב צוא זיין איין סלף אין ישראל צוויי און צוואנציג יאר ווייל ער האט גיהאלטן בכבוד די תורה וואס זיא איז געבן גיווארן מיט צוויי און צוואנציג אותיות וכל המחלל את התורה און דר וואס פאר שוועכט דעם כבוד פון דר תורה גופו מחולל על הבריות איז זיין גוף פאר שוועכט ביי לייט און אזוי זאגט די גמרא (סוטה י"א) פאר וואס איז דער צדיק אסא סלף יהודה גישטראכט גיווארן גאר דריכער ווייל ער האט זיך גילאזן בדינען פון תלמידי חכמים: מ רבי ישמעאל בנו אומר זיין זון רבי ישמעאל זאגט החושד עצמו מן הדין דר וואס מיידט זיך פון צו גיין מיט זיינס חבר צוא ביד דאס הייסט ער וויל מיט זיין חבר קיין דין תורה האבן דען ער זעהט מיט אים אלליין צו דורך קומן פורק ממנו איכה וגו' ושבעת שווא ווארפט ער פון זיך אראפ פינדישפט און גולה און שווערין אומזיסט דען ווייל זיין קומן דורך צווישן זיך בשלום האט איינער אויף דעם אנדערן קיין שווא און ווען אפילו פון איינעם קומט דעם אנדערן עפיים ארויס געלד וויא בארד זיי וויינן צווישן זיך כשה גיווארן איז ער אים געוויס מוחל דאס איינריינע איז דא גיט פאר האנדין גולה און אז זיין חבר מאגט אים צום דין תורה תאמשי ער ווייס אז ער האט גיט מיט וואס צו באצאלן און יענער קוקט צו ביד און טענה איין לי אמת עס קוקט אים אפ אויף האב גיט מיט וואס צו באצאלן און ביד גיט אים דרויף אשבעה און ער שווערט תאמשי די שבעה איז גיט פאלש אפער זיין איז דאך אומזיסט ווייל דער וואס מאגט אים האט דאך אויף געוואוסט אז ער

רשע וגם רוח: הוא הנה אומר אל תהי דן יחירי שאין דן יחירי אלא אחד.
ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה: יי רבי יונתן אומר כל המקום

חסדי אבות

פי גורל ואלן ויצן פון זיי אין יעדער
וואך אין דעם בית נער הדיינים און זאלן אויס
הערן די מענות פון די בעלי דינים. און זיי
זאלן מאכן צווישן אמיטל פאל נאך דעם שכל
פון ווערע דיעות וואס זיין האבן אין
וועלטליכע גישעפטן און דאס מוז אז לאנג
דויערן ביז מען וועט גיפניען זקנים מוסקס
וואס וועלן ראוי זיין אויף צו נעמן זיין פאר
דיינים. וויא דר הקסם איז גבליבן בך היה.
אלע וואך זיין פון זיי גיזעסין דרייא סותרים
אין בית ועד השופטים. און פון אמיטליכע
משפט וואס פר זיין איז גיקומן האבן זיי אין
אבדו פר שריבן די מענות פון בידע עקלייא
צדדים. און אויף פערשריבן דעם פסק וואס
זיין האבן אפגימאכט על פי פשרה. דיע
סותרים זיינען אין מינסק גינעזין שופטים
בישראל ויב יאר. דר נאך האבן זיך גיפניען
זקנים מוסקס וואס מען האט זיי אויף גנוסן
פר דינים ובראשם הגאון בעל סדר הדורות
און אלס זיי האבן איבר גיזעהן דעם בוד וואס
די סותרים האבן אין אים איינגעשריבן אלע
משפטים מיט ווערע פשרות וואס זיי האבן
אפגימאכט. האבן זיי גיזאגט דאס אויף יעדן
סותר פון דיע צוועלף איז גיזאגט גיזאגט דר
פסק (קהלת ח א) מי כהנכם ומי יודע פשר דבר.
ווער איז גלייך צו דעם חכם. אבר ווער ווייס
וויא צו מאכן אין יעדער נאך זיין פשרה
ידו כמותם בישראל אעלכע לייט זאלן
געטעהרט ווערן אין ישראל:

י ווא היה אומר ער פלעגט זאגן אל תהי דן יחירי
דו איינר אליין זאלסט נישט משפטן שאין דן
יחירי אלא אחד ווייל קיינר בעדארף אליין משפטן
נאר גאט וואס ער איז איינר. וויא דער פסוק
זאגט (איוב כג יב) והוא באחד ומי ישיבנו. גאט
ביה משפט נאר אליין. און ווער זאל אים
קערן צו ענדערען דעם משפט וואס ער האט
בשמיטת. מען פרעגט דא אקשיא וויא קומט
דר תנא אונז דא ארין צו לערנן דאס איין דיין
זאל איינר אליין נישט משפטן. דיא מסכתא

את התורה מעני סופו לקנימה מעשר וכל המביט את התורה מעשר סופו

חסדי

דר צייט וואס ער איז ארים סופו לקנימה מעשר.
 נועט ער ענדליך אויף האלטן דיא תורה אז
 עד נועט וינירליך. דר תפארת ישראל שרייבט
 אז מיט צוויינסונות פרובט השי' דעם מענטשן
 אויב ער נועט ניט זינדען. איין נסיון איז
 ארימקייט. ווייל דר נויטקען בריינגט אפענשן
 צו זינד. דר אנדער נסיון איז רייכקייט. ווייל
 דורך רייכקייט ווערט אפט אפענשט צו לאזן
 אין פיל תאוות. אונ דר נסיון פון רייכקייט איז
 פיל גרעסער פאר דעם נסיון פון ארימקייט.
 ווייל דורך רייכקייט קען אפענשט גיך זינדען
 וואס פון ארימקייט. דרום פרובט השי' דעם
 מענטשן פריער מיט ארימקייט וואס דאס איז
 אנגינג נסיון. אונ אז ער האלט די תורה אין
 ארימקייט אונ איז דעם נסיון אויס געשטאנן.
 פרובט ער אים אויב ער נועט אויף האלטן די
 תורה פון רייכקייט. דרום זאגט דר תנא דאף
 אז דער מענטש איז אויס געשטאנן די ערשטע
 פרובונג אונ האט די תורה געהאלטן אין זיין
 אנגליקליכן געשטאנד. מאג ער ווארל במוח זיין
 אז ער נועט אויף אויס שטיין דעם אנדער נסיון
 אונ ער נועט גענויס האלטן דיא תורה אויף
 נוען ער נועט רייך זיין. ווייל נאט ביז נועט
 אים זיין צו הילף. וואס די חכמים האבן געזאגט
 הבא לטהר מסייעין לו. אז דר וואס וויל זיין איין
 צדיק העלפט מען אים פון הימיל. עס האט
 געבראכט אפאל אפעשה אז דר דובנער מגיד.
 זכר לברכה איז גקומן אין דייטשלאנד. אין
 איין טאג פון קריאת התורה אז ער האט
 גראוונט אין שול האט מען אים מבשר געווען
 מיט הגבהה. אונ איין יונגער דייטש איז געווען
 גלילה. דר נאך אז דר בעל גלילה האט אים
 געבונדען דעם ספר מיט אמייערען זיידענעם
 גאמיל אונ האט אן גצויגן פון אויפן דעם
 מהייערן גאלד געשטיקטן קלייד האט ער אויף
 דעם ספר התורה אויף געזעט אזילעכערע עץ
 חיים מיט אנאלדענעם פתר תורה אויסגעזעט
 מיט פיל ברילאנטין. אונ די ארבייט פון זיי
 איז געווען זייער דעליקאט אונ אפראכט פון
 דר וועלט. נאך דעם אלעם פרעגט אים דער
 דייטש וואס זאגט איר מגיד וואס מיר האלטן

אבות

דא איז דייטשלאנד די תורה געקומט אין זילבר
 אין גאלד מיט פיל ברילאנטען. ביי אויף אין
 רוקלאנד האלט איר אזו דיא תורה וואס מיר.
 ביי אויף איז זיא דאך זייער ארים געקליידעט.
 האט דר דובנער צו אים געזאגט אויף נועט אויף
 איין משל זאגן דערויף. עס זיגן געווען צוויי
 שוועסטער אויס געגעבן אין צוויי באזונדערע
 שטעט וואס זיי זיינן זייער ווייט געווען איינע
 פון דיא אנדערע אין שוועסטער וועלכע איז
 געווען אויסגעגעבן ווייט פון אירע עלטערן. איז
 געווען זייער רייך אונ דיא אנדערע וואס האט
 געוואנט אין דער עלבליגע שטאט וואו איהרע
 עלטערן זיינען געשטארבן. האט זיא גלעבט
 זייער ארים. אפאל האט זיך דיא רייכע
 שוועסטער אויס געגעבן בייא איר מאן אז ער
 זאל איר ערלויבן פארן. פאר ימים נוראים.
 אויף קברי אבות. איר מאן וואס ער איז
 ווייזליך געווען אנרויסר קצין. האט גלאזן
 פאר איר שפאנן איינע מיינערע עקיפאשע מיט
 אגוטע פאר פערד אונ האט איר מיט געגעבן
 זינע צוויי דינער מיט ארינקסט מאד אונ זיא איז
 מיט גרויס כבוד גפארן אין איר שטאט. אלס
 זיא איז גקומן אויפן בית עולם האט איר דער
 קברות מאן אן געווינן דעם קבר פון איר פאטער.
 ביים קבר האט זיא געפונן איינע ארימקע ווייבל
 זייער ארים געקליידט ליגט אויפן קבר פון
 איר פאטער אונ וויינט אונ שרייט וואס
 מנהג איז. זאגט די רייכע צו דר ארימער. ווייט
 אזו גוט אונ גייט אוועק פון דעם קבר. דען
 איר זייט דא אויף איין פרעכדין קבר גיקומן
 ווייל דא ליגט גאר מיין פאטער. גיין זאגט
 דיא ארימקע פרויא אויף בין דאך אהיגע. ווייט
 אויף דאך גענויס אז דאס איז מיין פאטערס
 קבר פון כסה יאר. אונ איר זייט דאך ניט
 פון דיא גקומן פון וואס פרעגט איר ניט בייא
 דעם קברות מאן. דר קברות מאן האט דאך
 מיר טאקי דא אן געווינען האט דיא רייכע
 גענעפערט. שא. וואס האט געהייסן זייער
 פאטער האט דיא ארימקע געפרעגט. רבי חיים
 חייקיל בן משהלם פייביש. דאס איז דאך
 אויף מיין פאטער געווען האט די ארימקע אויס

ששגגת תלמוד עולה ודון: ירבי שמעון אומר שלשה כהנים הן כהן תורה וכהן כהנה וכהן מלכות וכהן שם טוב עולה על גביהן: ירבי יהודה אומר הוי גולה למקום תורה וא תאמר שהיא תבא אחריה שחבריה יקמוה בידה וא בניתה אל תשען: ירבי ינאי אומר אין בדינו לא משלנות הרשעים ואף לא

אבות

חסרי

פארויכטיג אין לערנן. כלומר בעת דו לערניקסט ואלקסט זיך נים לאזן נארן. דו ואלקסט ויין אפ געהיט פון אטעות אונ דו ואלקסט ביי זיך נים מראכמן. וואס איז דא אז אויך וועל עס נים לערנן אזוי קלאר. דען אויך לערן דאך נים אויף יעצט צו פסקנן איין דין ששגגת תלמוד עולה ודון. ווייל אז דו וועסט יעצט ויין אין דין לערנען אשונג. כלומר אז דוא וועסט זיך היינט לאזין נארען אונ וועסט ויין היינט אין טעות. וועט עס דיר בריינגן צו איין עברה וואס דו וועסט טאן שפעטער במיד. אז דו וועסט ווערן איין מורה הוראה וועסט אזוי פסקנן וויא דו האסט פריער ביי זיך איין גלערינט אונ דו וועסט גאר פערנעקט וואס דוא ביסט אמאל געוועזן אין טעות: יו רבי שמעון אומר רבי שמעון זאגט שלשה כהנים הם דריי קרוינען ויינן דא אין דא וועלט. כהן תורה די קרוין פון תורה. מיט איר איז געקרוינט איין דין. אדר איין ראש פון די סנהדרין. אונ דיעז האבען גענוים פיל הקמה אין זיך. וכתר כהונה אונ די קרוין פון כהונה. מיט איר ויינן די כהנים די קינדר פון אהרן בעקרוינט. אונ דיעז ויינען גרויס דורך דעם ירום פון וייער משפחה. ווייל זיי ויינן כהנים. וכתר מלכות אונ דא קרוין פון מלוכה צו איר האט זוכה געווען דוד מלך ישראל. וכתר שם כובד אבר די קרוין פון אגושת נאמן. וואס ועדר פון דיעז בעקרוינטע מיט דא דריי קרוינען בעקומט דורך ויינע גומע אויף פירונג עולה על גביהן שטייגט איבער וייער הויבקיט. אויב דר גומער נאמן פון מעשים טובים וועט אים נים קרוינן גיבן אלע דריי קרוינן דעם מענשן מיין שום מעלה נים צו. ווייל די חכמה. דר ירום אונ די רייבקיט ויינן צום מענשן איין מלת אלהים אנגעשאנק פון גאט. אונ זיי ויינן אים נים גומען פון זיין יגיעה. אבר די מעשים טובים בעקומט דאך אפעקש מיט זיין יגיעה. דרום אז ער איז בעקרוינט מיט די קרוין פון

אגוסטען נאמען איז ער דער גליקליכסטער: יח רבי יהודה אומר רבי יהודה איז זאגט הוי גולה למקום תורה דו ואלקסט וואנדרען צו איין ארט וואו מען לערינט תורה ואל תאמר שהיא תבא אחריך אונ דו ואלקסט דיר נים איין בידן אז די תורה וועט קומן נאך דיר. כלומר מיין דא נים אז תלמידי חכמים וועלן קומן אין דין שטאט מיט דיר צוא לערנען. שחבריד יקמוה בידד בעסער גיאי אין איינע אנדערע שטאט לערנען דען דיינע חברים וועלן דא תורה ערהאלטן אין דיינע הענט. אונ דוא מוסט יערר הלכה זיך מיט זיי דורך בידן ואל בינד אל תשען אונ אויף דין אייניקעם פערשטאנד ואלקסט דו זיך נים אן לעהנן. כלומר דו ואלקסט נים לערנן איינר אלליין אן חברים. דען דוא דארפסט זיך נים פאר לאזין אויף דין שכל. דער מדרש זאגט אין שיר השירים אויף דעם פסוק האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פרוי. רבי יוחנן בשם רבי בון אומר רבי יוחנן האט גזאגט פון רבי בון וועגן הלומד תורה שלא בטקום נוטל שכר אלף ובטקום נוטל שכר מאתים אז דר וואס לערינט די תורה נים אין זיין אייניקע שטאט וואו ער איז ערצויגן גיווארן נעמט ער פון השי' איין שכר וואס מווינדד מענשן דארפן נעמן. אונ דר וואס לערינט אין זיין אייניקע שטאט דר נעמט נאר שכר פון צוויי הונדערט מאן: יט רבי ינאי אומר רבי ינאי זאגט אין בדינו עס איז נים און אונדער רשות צוא קלערן לא משלות הרשעים נים פון דעם גליק פון דר רשעים כלומר דאס מאגן מיר גענוים נים קלערן פאר וואס נים גאט גליק צוא דא רשעים. ואף לא מוסורי הצדיקים אבער דאס איז אונז אויך נים ערלויבט צו מראכמן פון וואס די צדיקים לייד יסורים. נאך אפישט שרייבט דער פרמנורה אין ביינו מיר האבן נים בייא אונז לא משלות הרשעים נים פון דעם גליק וואס רשעים האבן ואף לא מוסורי הצדיקים אונ אויך נים פון דא

משה אני אעביר כל טובי על פניך איך וועל לאון
אלע מיינע גוטע מדות איך פיהרן פאר ביי
דיין געזיכט וועט עס דיר מער קיין משא ויין
די וועסט פאר שטיין אז נישט אלס וואס אפענשן
זעהט אויס גוט * איז דאס גוט * און אויך נישט
אלס וואס אפענשן זעהט אויס שולעכט איז
דאס שולעכט * דען דאס גוט איז נאר גוט ווען
עס קומט אן צו א גוטן מענשן צו א צדיק *
און אז דאס גוט איז גליק פאלט אריין צו
איין רשע ווערט דאס גוט אומגיקערט צו
ביי און צו אונגליק * און דאס זעלבניגע איז
מיט דאס ביי און אונגליק * אז עס קומט אן
צו ארשע איז דאס באַמט ביי און אונגליק *
און אז דאס ביי און אונגליק טרעפט אבער
דעם צדיק איז דאס פערקערט צו ויין גליק
און דאס איז אויך אונגליק פאר די גאנצע וועלט *
דען אז גוט איז און גליק קומט אן צו איין צדיק
און אַהבם בתורה וואס ער ווייס דאס וויא צו
פענצן * איז דאס באַמט איין ברכה ווייל ער
האלט זיך מיט דעם נישט גרויס און ער ווארפט
נישט קיין מוצא אויף לייטן נאר ער לערנט זיי
גוטע מדות און מוסר * און ער פענצט זיינע
זעלט צו צדקה און צו גמילות חסדים * און
ווען דאס גליק און רייכקייט פאלט אריין אין
די הענט פון ארשע * איז דאס פאר אים איין
אונגליק * ווייל מיט זיינע רייכקייט נישט ער
זיך נאך אלס וואס זיין בייזעס הערץ גילוסט
און קיין זינר און רשעות זיינן אים צו קליין
ביי ער גייט דורך דעם אין גאנצן פאר לארן *
און עס בלייבט פון אים קיין שום זכר אויף
דר וועלט * וויא עס האט גימראפן מיט הקן
הרשע און מיט נבוכדנצר * וואס איך וויערע
פיל רייכקייט זיינן זיי צו גרונד גיגאנגן * און
אין געגענטליי איז דא ארוםקייט און דאס
אונגליק אז זייא קומן אן צו א צדיק וויא רבי
הניבא בן דוסא * הלא און רבי אצלעך בן פדת
וואס וויא זיינען גינעוון גרויסע ארימס לייט *
און וויערע אריינקייט איז גינעוון אונגליק פאר
זיי און אונגליק פאר דר וועלט * און אונגליק קען
קען עס נישט אן רופן * ווייל זייא אַליין האבן
נאר נישט גילוסט קיין רייכקייט * זיי האבן נאר
גילוסט אויס צו ברייטן כושפא און גוטע מדות
אויף דר וועלט * און זייא האבן גינעלט נאר

יסורים וואס צדיקים האבן * בלומר אונז האט
נאט נישט ארין גימילט גליק אייך דעם עולם
אז וויא דעם גליק וואס ער נישט דא צו רשעים
בכרי זיי זאלן פאר לירן וויער גליק פון יענעם
עולם * אויך האט ער אונז אויך נישט איין
געמילט פון דא יסורים וואס השי' נישט דעם
צדיק פאר זיינע קליינע זינר אויך דיוע וועלט
בכרי צו מאכן זיי אַרפון אַררויסן גליק בעולם
הבא * דען מיר זיינן נישט גירעכניג פאר רשעים
און אויך נישט פאר צדיקים * דען מיר זיינען
בינונים מענשן פון מיטעלן שטאנד * און אז
געפינען מיר אויך פון רבי ינאי איינע אַגדה
אין דער גמרא (שבת קיד ע"א) רבי ינאי האט
גיאנט בצינא צו זיינע קינדר * איך בעט אייך
אז איך זאלט מיר נישט מקביל זיין * נישט אין
וויסע תכריכים און אויך נישט אין
שטארצע * אין וויסע נישט דען פילייכט ווער
אויך נישט ווערט זיין צווישן די פרייליכע צדיקים
צו זיין און קען וועט מיר זעצן צווישן
מרויערנע רשעים * וועל איך דאך דענקאל
זיין וויא איין הקן צווישן אַבליים * און אז
איר וועט מיר מקביל זיין אין שטארצע
תכריכים איז אויך נישט גוט * דען פילייכט
וועל איך ווערט זיין אז קען זאל מיר זעצן
צווישן די פרייליכע צדיקים וועל איך דענקאל
זיין גלייך וויא איין אַבלי וואס ער שטייט
צווישן חתנים * דער פון זעהען מיר אז דער
זעלבניגער רבי ינאי האט זיך גירעכניג פאר
איין בינוני דאס הייבט ער האט זיך געהאלטן
פאר אפענשן פון מיטעלן שטאנד * נישט א צדיק
און אויך נישט ארשע * דר דובנר מגיד שרייבט
אין קול יעקב אויך דעם פסוק הכל כאשר לכל
מקח אחד לצדיק ולרשע * דאס וואס מיר זעהען
איינע גלייכע טרעפונג צו דעם צדיק און צו
דעם רשע * דאס האט גיפערענט משה רבינו
ביי השי' פאר וואס זעהט קען אויך דר וועלט
אז פיל מאל אז א צדיק גייט גוט און ארשע
גייט אויך גוט אויך דר וועלט און מיר זעהען
אויך פיל מאל אז א צדיק גייט וויער שולעכט
און ארשע גייט אויך וויער שולעכט אויך דר
וועלט * און דאס הייבט דאך מקח אחד לצדיק
ולרשע איין טרעפונג טרעכט דעם צדיק און
דעם רשע * דרום האט השי' גענטפערט צו

מיסורי הצדיקים: כרבי מתא בן חרש אומר הוי מקדים בשלום כל אדם והוי
זנב לאריות ואל תהי ראש לשעלים: כארבי יעקב אומר העולם הזה דומה
לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור כדי שתבגס למרקלין:

חסדי אבות

און אזו מוז ער שטארבין. דעמאל ערשט
האבן אלע לייט פר שטאנן וואס די פונה פון
דעם קצין איז געווען מיט דאס וואס ער האט
גילאדין זיין שונא צוא דעם מאלצייט. וויא
האבן איצונד געזעהען אז זיין מיין איז געווען
אום אונגליקליך צו מאכן און צוא געבן אים
עסן פיל פון אלערליי. סאקלים וואס זיין מאגן
וועט גיט קענן פר טראגן. און ער זאל דער
פון קראנק ווערן. דאס זעלבניקע איז אויף
מיט דעם רשע וואס השי גיט אים בעהזו
אזו פיל עהרע און גליק און רייכקייט בכדי
ער זאל זיך נאכגעבן זיינע תאוות. און ער
זאל דורך זיי אונטער גיין און צו פערלירן אים
פון עוה"ב וויא דר פסוק זאגט ומשלם לשונאיו
אל פניו להאבירו. גאט ב"ה באצאלט צוא זיין
פיינד און ער גיט העלחה בעהזו בשעת ער
לעבט בכדי צו פר לירן אים פון יענע וועלט:
כרבי מתאי בן חרש אומר רבי מתאי בן חרש
זאגט הוי מקדים בשלום כל אדם דוא זאלקט זיך
פערדערן צו פרעגן דעם שלום פון יעדן מעגשן.
כלומר אז דוא געגעניגט אמעגשין אין גאט
זאלקטו גיט ווארטן ביי ער וועט דיר זאגן גוט
מארגן. אבר דו זאלקסט אים פריער זאגן גוט
מארגן. האמשי ער איז גיט פון זיין פאלק.
און האמשי ער איז קלענער פון דיר. והוי
זנב לאריות און דאס באהעפטן זאלקטו זיך צו
די לייט וואס זיינן גרעסער פון דיר און זאיי
בעסר איין עק צו די צייבן ואל תהי ראש לשועלים
און דו זאלקסט גיט זיין אקאפ ביי די פוקסן.
וויא מען זאגט דעם אלמן שפירכווארט. ליבר
צו זיין ביי דיא בעקסט דאס ערקסטע. און
גיט ביי די ערקסטע די בעקסט: כארבי יעקב
אומר רבי יעקב זאגט העולם הזה דומה לפרוזדור
בפני העולם הבא דיעו וועלט איז גלייך וויא איין
פארהויז פר יענע וועלט. התקן עצמך בפרוזדור
גרייט זיך צוא אין דעם פאר הויז כדי שחכנס
למרקלין אזו וויא דוא בעדארקסט שוין באלד
אריינגיין אין פאלאץ פון מלך. כלומר דוא

די מובה פון דער וועלט. על בן זעהן מיר אז
גומץ איז גיט גומץ וויא מען מיינט. און
שעלעקטן איז אויף גיט שעלעקטן וויא מען
מיינט דרום דארף אונז קיין קשניא גיט זיין
פאר וואס גיט אפט השי גומץ און גליק צוא
רשעים. ווייל זיי וועלן דאס געוויס בענוצן
צו דיא תאוות פון עוה"ב און צוא אום פיהרן
זייערע פיינע מנהגים. וועט עס זיין געוויס
שאטין. און דאס איז גלייך מיט דעם משל
אנרויסר קצין וואס ער האט גיהאט איין שם
פון אבעל יושר האט אכאל גימאכט איין
מאלצייט ווייל דעמאל איז געווען זיין גבורתס
מאג און האט גלאדן אלע זיינע גוטע פריינד.
ער האט אבר גיהאט אין שטאט אגרויסן שונא
וואס ער האט אים פון אלע אנגע צייט פיינט
גיהאט תכלית שונאה. דעם האט ער אויף
גיהייסן לארן צו זיך אויף דעם מאלצייט. ער
האט פר זאגט צו זיין משתת אז ער זאל אים
זייער שטארק בעטן און ער זאל אים גיט אפ
פרעטין ביי ער מוז קומען צוא אים אויפן
מאלצייט. און אלס דיער שונא איז גיקומן.
האט אים דר קצין זייער שוין אויף גינען און
האט אים געזעט אויבין אן צווישן אלע
גרעסטע לייט וואס האבן זיך דארטן גיפונען
און דער סארטער האט פאר אים געגעבן דיא
בעקסטע און פעטע מאכלים מיט זייער פיל
גוטע משקאות און זייער פיל פון אלערליי
געריכטן אז דיא אלע געסט האבן זיך מיט
איינאנדער גיוואונדערט. וויא קומט עס אז דר
בעל הבית זאל אים אזוא פיל עהרע און
סראקטאמענט געבן וואס ער איז דס גאר גיט
ווערט. דען זיי ווייסן אז ער איז אים פון אייבג
אן אשונא אין לעבן. ענדליך איז יענער מאן
געפערליך קראנק גיווארן דאקטורים האבן
גיזאגט אז זיין קראנקהייט איז אסאנגקראמפף
וואס מען קען אים דר צו גיט העלפן ווייל ער
האט עס פאר דארבן דורך זייער פיל עסן און
דורך זיינע פיל טרינקען שארפע משקאות.

כב הוא היתה אומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעורכם הזה מכל

חסדי אבות

ואלקם נים רעבין דא וועלט. אז וויא דא
אז דיין הויו נאר דא ואלקם רעכענען דיע
וועלט אז וויא דאס איז דר פארד הויו פון
דעם קנינים פאלאץ און דא מוסט שוין ווין
אין גאנצן צו געפוצט אין ריינליכקייט דען
פילייכט וועט דיע דר קעניג פלוצלונג אריין
רופין צו אים אין פאלאץ. אז מוסט דו שוין
דא בעודה ווין פארטוג מיט תשובה ומעשים
טובים דען פילייכט רופט דיע פאלר השי צו
אים און דו מוסט שוין קיפן פרא אים צו געבן
דין און חשבון. אין דר צייט פון דעם מקדש
סוף האט גילעבט איהודי וואס ער איז גוועזן
רחמנא ליצלן אגרויסר בעל עבירה ווייל זינע
תצות האבן אים פאר פירט אין פיל חטאים
דיא רבנים און דיא צדיקים פון יענע שטאט
האבין אים אלע גיטמאפט און האבין אים
זייער פיל תוכחה גירעט. אפר ווין יצר הרע
איז גוועזן אזא שטארק אז ער האט אים
בשום אופן נים גיקענט גובר ווין. און ער
האט וואס אמאג מער געזינדיגט דר צוא איז
ער גוועזן איין גרויסר שבור איין מאל האט
גיטמאפין אז ער האט אין אנגעוועלטשטאפט מיט
זייענע חברים זייער פיל משקה גיטמאנקען
און איז פון שפלות יענע נאכט גיטמארבין.
אויף מארגן האט מען אים מקבר גוועזן. און
צו זיין לוייה זינען גיגאנגן אלע לייט פון שטאט
גרויס און קליין וואס אזא אכבוד מרעפט גאר
זעלטן אפילו ביי די קבורה פון גרויסע צדיקים
דער מקדש סוף איז גראד אין יענע שטאט
אנגיפארין בשעת זיין לוייה. אלס ער האט
גינעקן אזא פיל לייט מאכין צו איין מת לוייה
האט ער גיפרענט ווער איז דאס דר צדיק וואס
בייא אייף אין שטאט איז גיטמארבין. האט
מען צוא אים גזאגט זיין רבי. דאס איז קיין
צדיק אבער נאר אגרויסר רשע. און ווייל ער
איז גוועזן אנעלטשער חוטא וואס צו אים איז
ניט גינעקן אנלייכן. דרום נאר אים וואונדער
זייען אלע צו זיין לוייה. דר מקדש סוף אלליין
האט אפר ביי זיך פרא שטאנן אז דאס איז נים
אזא פשוט וויא דער עולם מינעט און האט
דריבער איין שאלות חלום גימאכט האט מען

חסדי

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

אבות

חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה: כי רבי שמעון בן אלקעזר אומר אל תרצה את חברך בשעת פעם ואר הנחמנו בשעה שמתו מכל לפניו ואל תשאל לו בשעת נדרו ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כי שמואל הקטן אומר בגמל אויבך אל תשמוח ובכשלו

חסדי אבות

אומר ער פלענט זאגין יפה שעה אחת בחשובה ימעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא עם איז בעסער איין שעה וואס מען גריינגט צוא אין תשובה און אין גוטע מעשים אויף דיע וועלט מער וויא דאס גאנצע לעבן פון דער אייביגע וועלט. ווייל מיט תשובה קען מען פר בעסערין די פעהלר וואס דער מענטש האט גימאכט אין זיין נשמה. און מיט די מעשים טובים וואס ער וועט מקיים זיין דיא מצות קויפט ער זיך דא אויף דיער וועלט מער השלמה אבר אין די אייביגע וועלט וועט עם דער מענטש גיט קענן תשובה מאן צוא פאר בעסערן זיינע פעהלר און ער וועט אויך גיט קענן מקיים זיין מצות זיך השלמה צו קויפן באר השי אליין קען דארטן פר בעסערן זיינע פעהלר דורך דעם וואס ער לאזט דיא נשמה לייטערן אין גיהנם. און אויך די השלמה פון זיין נפש קען אויך נאר גאט ב"ה אליין מסיף זיין צוא אים דורך דעם וואס מען פירט דיא נשמה פון איין כחנה סלאכים צו די אנדרע ביז מען גריינגט איר ארויף צוא השי פאר זיין כסא הכבוד. ויפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא און עם איז בעסער איין שעה פון דעם אייביגן לעבן וואס די תאות פון אפענשן זיינן דארטן אפ געקילט מכל חיי העולם הזה מער וויא דאס גאנצע לעבן פון דיע וועלט. וואס אים הייטצין דא זיינע תאות צוא זינדיגען דיא גאנצע צייט פון זיין לעבן:

כג רבי שמעון בן אלעזר אומר רבי שמעון בן אלקעזר זאגט אל תרצה את חברך בשעת כעס דוא זאלסט גיט איבר בעטן דיין חבר אין דר צייט ווען ער איז נאך אין כעס. דען אז השי איז געוועזן אין כעס אויף ישראל פר די זינד פון עגל האט משה רבינו ע"ה געבעטן פון השי מחילה. און השי האט אים גענאמפט מני ילכו והניחותי לך ווארט מיר אפ ביז מיון כעס וועט פון מיר איבר גיין דענקאל וועל איך דיע לאן בנפול

א יגל לכה פן יראה יי ורע בעניו והשיב מעלי אפוי מהאלישע בן אביה אומר
הלומד יקר למה הוא דומה לדיו כתובה על גיר חדש והלומד זקן למה הוא
דומה לדיו כתובה על גיר מחוק: מרבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר
הלומד מן הקטנים למה הוא דומה לאוכל ענבים קחות ושותה יין מנתו והלומד

הכרי אבות

ווערן אייליג ויניע צוינער ושותה יין מנתו אונ
ער מרינקט פרישען וויין פון ויין קעלמער.
האמשי ער איז גשמאק אבר ער פערדארפט
ויין בויק. אזוי איז דער וואס לערנט פון וינקע
לייט איז די ערקלערונג גיט פארשטאנדליק.
און וייער לערנן קען אים אפאל פערפירן אין
שולעכטע וועגען. והלומד מן חכמים אונ דר וואס
לערנט תורה אונ חכמה פון אלטע לייט למה
הוא דומה צו וואס איז דאס גלייך לאוכל ענבים
בשולות צו איינעם וואס ער עסט צייטיגע וויין
מרויבן ושותה יין יסאונ ער מרינקט אלטן וויין.
אזוי איז אז מען לערנט פון אלטע לייט איז
דאס לערנן געשמאק. אונ עס האט ביי אים
איין קיום דען ער איז זיכער אז ער וועט פון
זייער לערנן גיט ויין פערפירט דער תולדות
יהושע שרייבט אז מיט דעם משל פון וויין
מרויבן מיינט דער תנא דעם חלק הפשט פון
דר תורה. אונ מיט דעם משל פון וויין מיינט
ער אויף די סודות פון דער תורה. אין דעם
פשט פון דער תורה וואס דאס איז דער חלק
הנגלה בעדארף מען האבן נויטיג צוויי זאכן.
ערשטען איז אז די הלכה זאל ויין ריכטיג אז
דר תלמיד זאל גיט האבן איין אופן פון וינקע
רייד אין מעות צוא ויין. אונ דאס צווייטע איז
אז דר רבי וואס לערנט אים מוז האבן אייגע
גלערטע צונג מיט איין שיינעם הספר. אבר
דער חלק הנסתר וואס דאס וינקען דיא סודות
התורה. בעדארף נאר האבן איין זאך אז דר
עקן זאל ויין ריכטיג אן איין מעות. אבר קיין
דבור דארף מען דער צו גיט האבן ווייל דאס
איז נאר ברוך. אונ אז קען מיר פר שטיין
ווא שייך איז דר משל פון דעם תנא אז דער
וואס לערנט תורה פון וינקע לייט איז דר חלק
הפשט פון דר תורה גלייך צו דעם וואס עסט
ווערע וויין מרויבן מאכט ער זיך שלעכט אין
צוויי זאכן ער פערדארפט וינקע ציינער. אונ
ער מאכט שווערע קאלקן אין ויין בויק. אונ

דעם

בד כנפול אויבך אל חשמת ובכשלו אל יגל לכך ווען
דיין פינגר פאלט זאלקסטו זיך גיט פרייען. אונ
אז ער ווערט גשטרייכלט זאל זיך גיט פרייען
דיין הערץ מן יראה דען פילייכט וועט גאט
זעהן אז דו פרייכט זיך אויף ויין פאלן ויע
בעניו וועט עס פערדריקליך ויין איין וינקע אויגן
השיב מעלי אפוי וועט ער לאזן אפ קערען ויין
צארן פון אים אויף דיר ווייל דוא פרייכט זיך
אויף ויין כפכה: כה אלישע בן אביה אומר
אלישע בן אביה זאגט הלומד ילד דער וואס
לערנט אז ער איז אקונד למה הוא דומה צו
וואס איז ער גלייך לדיו כתובה על גיר חדש צוא
מינט וואס איז געשריבן אויף נאיע פאפיר
וואס אפילו איינע דינע שטרייכלע אונ אקליין
פינגערעל איז אויף קענטטיג אויף איר אונ אז
דר כהב מרינקט זיך אים בלייבט עס אויף
לאנג. אזוי איז אויף אלע קלייניקייטן וואס
אכענט לערנט אין ויין קינדעייט ווערט עס
ביי אים פאלד איין גענעצט אין הערצן. אונ
עס וועט ביי אים בלייבן אין גידאנקן ביז ויין
הויכ עלטר. והלומד זק אונ דר וואס לערנט
אלטערהייט למה הוא דומה צוא וואס איז ער
גלייך לדיו כתובה על גיר מחוק צו מינט וואס איז
געשריבן אויף אפאפיר וואס פון איר איז שוין
אכתב אים געשאבן גווארן. אונ דאס וואס
קען שרייבט וויידר אויף איר איז צו גאסין אז
עס איז קיין תכונה פון איין אלת אויף איר
קענטטיג. אזוי איז דאס וואס אכענט לערנט
צו דר עלטר האט קיין קיום אונ ערפעדעקסט
פאלד דאס וואס ער לערנט: כו רבי יוסי בר
יהודה איש כפר הבבלי אומר רבי יוסי ברבי יהודה
איין הער פון אדארף אין בבל זאגט הלומד מן
הקטנים דר וואס לערנט תורה אונ חכמה פון
ינקע סענטשן למה הוא דומה צוא וואס איז דאס
גלייך לאוכל ענבים קחות צו איינעם וואס ער
עסט ווערע וויין מרויבן. בלומד ויין וינקע
גאט גיט רעכט צייטיג אונ דער וואס עסט ויין

מן הַזִּקְנִים לָמָּה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֵצִים בְּשׁוֹלוֹת וְשׁוֹתָהּ וְיֵשֶׁן: כִּי רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן אֶלָּא בְּמָה שֵׁנִישׁ בּוֹ יֵשׁ קִנְיָן חֲדָשׁ מְלֵא יֵשֶׁן וְיֵשֶׁן
שֶׁאִפִּילוּ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ: כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר אוֹמֵר הַקִּנְיָנָה וְהַתְּאֵנָה וְהַכְּבוֹד

הסדי אבות

אֵין קְלִינָע אֹנֶ אַגְרִינָע סְבָרָא וְהֵם אִיוֹנָעֵר
מֵאֵן קָען אוֹיֵף מֵאֵן אֵין דְּעַר הַזֶּרֶה: כִּח רַבִּי
אֶלְעָזָר הַקָּפָר אוֹמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּפָר זֶאֱמַר הַקִּנְיָנָה
דִּי נִייד וְהֵם אֶמְעַנְשׁ אֵין קִנְיָנָה דִּי רִיבָע לֵיט
אֹנֶ עַר גְּלוּכְמֵ אוֹיֵף צוּא וְיֵין רִיבָע אֹנֶ עַר
שְׁטַעמֵלֵט אֵין וְיֵין לְעֵבִין אֵין סְכָנָה פֿון גַּעלֵד
וְעַעֲן: וְהַתְּאֵנָה אֹנֶ דִּי לִידַענְשֶׁאֶמֶט וְהֵם אֵין
מְעַנְשׁ וְיֵין נֶאָה גַּעבֵן דִּי פֿערֶנְגִּין פֿון גֹּרֶף אֹנֶ
עַר בְּרִינְגֵמֶט אֹזִים דְּעֶרֶזִּין וְיֵין גַּעלֵד אֹנֶ וְיֵין
עֶרֶע: וְהַכְּבוֹד אֹנֶ דִּי נֶאָה וְהֵם אֶמְעַנְשׁ הַאֲלֵמֶט
פֿון זִיף אֹנֶ עַר פֿערֶלֶאָנְגֵמֶט אֹז אֶלְע זֶאלֵן אֹזִים
גַּעבֵן כְּבוֹד אֹנֶ עַר בְּרִינְגֵמֶט אוֹיֵף דְּרִיבֵר אֹזִים
וְיֵיעַר פֿיל גַּעלֵט אֹנֶ גִּוּמָץ מוֹצִיאִן אֵת הָאֵם מִן
הַעִלֶם דִּיעֵר דְּרִי וְנֶאָכֵן פֿירֵן דָּעֵם מְעַנְשׁ אֹזִים
פֿון דִּי וְעַלֵט: כְּלוּמֵר עַר פֿערֶשְׁפִּילֵט דִּוְרָה וְיֵין
דִּיעֵר וְעַלֵט אֹנֶ עֲנַע וְעַלֵט: דָּעֵן אוֹיֵסֶר דִּיא
אֹנֶגְלִיקֵן וְהֵם עַר בְּעַקְמֵט דִּוְרָה וְיֵין אוֹיֵף דִּיוֹן
עֶזֶם: אֵין אוֹיֵף נִיט פֿערֶהֶאָנְדֵן אֵין וְיֵין אוֹיֵף
דִּי וְעַלֵט: וְהֵם אֵינְעֵן פֿון דִּי דְּרִי וְנֶאָכֵן זֶאלֵן
נִיט וְיֵין אֶסְכָּה צוֹ וְיֵין דִּיא: דְּעַר דִּוְרָנְעֵר מְגִיד
זְכָרוֹ לְבָרְכָה שְׁרִיבֵמֶט דָּאֵם דִּיעֵר דְּרִיִּיא מְדוֹת
רַעוֹת קִנְיָנָה תְּאֵנָה אֹנֶ כְּבוֹד וְיֵין דִּי וְנֶאָרְצֵלֵן
פֿון דָּעֵם בּוֹיִם וְהֵם אוֹיֵף אֹזִים וְהֵם אֶמְעַנְשׁ אֶלְע
פִּינְעֵן מְדוֹת מִיט וְיֵיעַר עֲצוּינְעֵן: אֹנֶ דִּוְרָה
וְיֵין מוֹ דִּי מְעַנְשׁ אֶמְעַנְשׁ וְיֵין פֿון דִּי וְעַלֵט אֹז
עַר קָען זִיף בְּשׁוֹם אֶפֶן נִיט פֿערֶענְטֶמֶטֶרֶן: אֹנֶ
עַר זֶאֱמַר דְּרוּף אֵין מְשֵׁל: אֵין אֶרֶאָנְדֵרֶהֶם
גַּעהֶאָלֵטִין אֵינְעֵן פֿאַסְעֶסִיעֵ פֿון אֶשְׁרֶרֶה: דְּעַר
שֶׁר אֵין גִּוּעוֹן וְיֵיעַר אֶגֶשְׁטֵר מְעַנְשׁ אֹנֶ עַר הָאֵם
אֹזִים נִיט נֶגֶשׁ גִּוּעוֹן אֹז עַר זֶאלֵן אֹזִים דִּי רֶאֱמַע
בְּעַצָּלִין דִּקָּא צוּם מְעַרְמֵן: דְּעַר צוּא אֵין עַר
עֶמְלִיקֵעֵר זֶאֶר גִּוּעוֹן אֵין פֿאַרִיז: אֹנֶ דִּי אֶרֶעֶנְדֵר
הָאֵם זִיף גַּלְעֶמֶט אֵין דָּעֵם פֿולְוֹאֵרִים פֿי: דָּעֵם
שֶׁר מִיִּי אֶלְע פֿערֶהֶאָנְגֵמֶט: אֹנֶ הָאֵם דָּעֵם שֶׁר
פֿון עֶמְלִיקֵעֵר זֶאֶר נֶאָה אֶפִּילוּ אֵין פֿרוּמָה נִיט
אֵין גַּעָאֵלֵט: לִימִים אֵין דְּעַר שֶׁר גִּוּעוֹן צוּא
פֿאַרֵן אֹנֶ הָאֵם גַּעשִׁיקֵט נֶאָה דָּעֵם אֶרֶעֶנְדֵרֶה
אֹז עַר זֶאלֵן קוּמֵן פֿר אֹזִים אֹנֶ זֶאלֵן אֵינְצָאֵלֵן דָּאֵם

געלמ

דָּעֵם הַלֵּק הַפֶּשֶׁט פֿון דִּרְהוּרָה וְהֵם עַר לְעֶרֶנְט
פֿון אֶלְטֵעֵ לֵיט: אֵין דָּאֵם גְּלִיפֵה צוֹ דָּעֵם וְהֵם
עֶסֶט צִימִיגֵעֵ מְרִיבֵן אֵין אֹזִים אֵין צוּוִינְעֵן גִּוּמֶט
עֶס אֵין זִים צוּם גִּוּמֵן אֹנֶ אֶהֱיִלֹנְגֵן צוּא דִּיא
גְּדַעֲרִים: אֹזִים דְּעַר הַלֵּק הַפֶּשֶׁט וְהֵם עַר
לְעֶרֶנְט פֿון אֶלְטֵעֵ מִיט צוּוִיִּיא מְעַלּוֹת עֶס אֵין
לִיב צוֹ הַעֲרֵן דָּעֵם דְּבֹר: אֹנֶ דִּי הַלֵּכָה בְּעַעֲם
אֵין רִיבְמִיגֶ: אֹנֶ אֹז מְעַן לְעֶרֶנְט עֶס פֿון יוֹנָע
לֵיט אֵין עֶס פֿֿקֶרֶטֶט: אֹנֶ דִּי מְשֵׁל פֿון דָּעֵם
וְיֵין אֵין אֵינְעֵן מִינְגֹנְגֵ אוֹיֵף דִּי סוֹדוֹת הַתּוֹרָה:
אֹזִים וְיֵין אֹז מְעַן מְרִינְגֵמֶט מֶאָמֶט: דָּאֵם אֵין פֿרִישֵׁן
וְיֵין וְהֵם מְעַן הָאֵם אֹזִים עֶרֶשֶׁט גִּמְרֶאֱמֵן אֵין
קַעלֶמֶר: הָאֶמְשִׁי עַר אֵין נִיט בִּימֵר צוּם גִּוּמֶט:
אָבֵר עַר מֶאָמֶט שְׁלֶאָף דִּיא גִידֶעֲרִים: אֹזִים אֵין
דִּי וְהֵם לְעֶרֶנְט דִּי סוֹדוֹת הַתּוֹרָה פֿון יוֹנָע
לֵיט: הָאֶמְשִׁי מְעַן בְּעֶדֶאָרָף דִּיא קִיין דְּבֹר
הָאָבֵן: אָבֵר דְּעַר עֶעֶם קָען וְיֵין פֿערֶדֶאָרְבֵן:
אָבֵר אֹז עַר לְעֶרֶנְט עֶס פֿון אֶלְטֵעֵ לֵיט אֵין
דָּאֵם גְּלִיפֵה וְיֵין עַר מְרִינְגֵמֶט אֶלְטֵעֵן וְיֵין וְהֵם
עַר אֵין קֶלֶאָר אֵין אֵין שׁוֹם גַּעֲמִישׁ פֿון הַיּוּיוֹן:
אֹזִים וְיֵין דִּי סוֹדוֹת הַתּוֹרָה וְהֵם מְעַן לְעֶרֶנְט
פֿון אֶלְטֵעֵ לֵיט רִיבְמִיגֶ: אֹנֶ רִיין אֵין שׁוֹם
פֿאַלְשִׁקִיִּית חִי: כִּי רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר רַבִּי מֵאִיר
זֶאֱמַר אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן דִּי זֶאלֵטֵט נִיט קוּמֵן אוֹיֵף
דָּעֵם קְרוֹג אֶלָּא בְּמָה שֵׁנִישׁ בּוֹ נֶאָר אוֹיֵף דָּאֵם
וְהֵם אֵין אֹזִים גְּפִינְט זִיף זֶאלֵטֵטֵט קוּמֵן: כְּלוּמֵר
דִּי זֶאלֵטֵטֵט נִיט קוּמֵן אוֹיֵף דָּעֵם מְעַנְשׁ וְהֵם דִּי
לְעֶרֶנְטֵטֵט פֿון אֹזִים עַר אֹזִים יוֹנָגֵ אָבֵר אֶלְטֵט:
נֶאָר אוֹיֵף דִּי תּוֹרָה וְהֵם אֵין אֹזִים גַּעֲפִינְטֵט זִיף
זֶאלֵטֵטֵט זַעֲרֵן: יֵשׁ קִנְיָן חֲדָשׁ מְלֵא יֵשֶׁן עֶס אֵין
אֶפֶס דִּיא אֵין נֶאֱיִיעַר קְרוֹג וְהֵם עַר אֵין פֿול
מִיט אֶלְטֵטֵט וְיֵין: כְּלוּמֵר עֶס אֵין דִּיא אֶפֶס אֵין
יֹנְגֵר מְעַנְשׁ וְהֵם עַר אֵין פֿול מִיט סוֹדוֹת
הַתּוֹרָה וְהֵם עַר הָאֵם וְיֵין בְּקֶבֶלָה פֿון אֹנֶגְרֶע
קְרִיבֹנִים: יֵשׁן שֶׁאִפִּילוּ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ אֹנֶ עֶס אֵין
אֶפֶס דִּיא אֵין אֶלְמֶר קְרוֹג וְהֵם אֶפִּילוּ פֿרִישֶׁר
וְיֵין אֵין אֵין אֹזִים אוֹיֵף נִיט דִּיא: אֹזִים אֵין אֶפֶס
דִּיא אֵין אֶלְמֶר מֵאֵן וְהֵם עַר וְיֵין נִיט אֶפִּילוּ

מציאין את האדם מן העולם: כס הוא היה אוֹמֵר הַלּוֹדִים לַמּוֹת וְהַמּוֹת לַחַיִּים
וְהַחַיִּים לַדּוֹן לַיָּדָע וְלַחֲדוּקָע וְלַהֲדוּעַ שְׁהוּא אֵל תּוֹא הַיּוֹצֵר תּוֹא הַבּוֹרֵא תּוֹא

חסדי אבות

נעלם וואס ער איז אים שולדיג פאר עטליכע
יאר וואס ער האלט די פאסעקע. דר ארינדר
האט פאר ווין ווייב און פאר ווין הויזגעזינט
געמאכט וויער אגרינגין השפון ער האט וויי
גואנט אז ער וועט דעם שר מער נישט דארפן
אין צאלן נאר אשליש פון דעם גאנצן טוב וואס
ער בעדארף אים אין צאלען דהיינו ער וועט
אים ווייזן ארעכנונג אז אין יעדעס יאר האט
אים גקאסט פאצינקע צוויי חלקים פון דעם
טוב וואס פון אים קוקט פאר אימליכעס יאר
דאס האט ער געבויט צוא רעכט מאכען דא
שייערן. און דא האט ער בעדארפט מאכען
בדיקן דאס האט ער אים געבן אויף רייניגן
די ברונימ. און דא האט ער גפלאנצט בוימ
און האט גמאכט שייער אלייען צום שפאציר
גאנג. און אזוי איז ער זיך געגאנגען מיט ווין
רעכנונג צו דעם שר. אז ער איז גקומען צום
שר. האט ער אים געפונן דאס, ער ויצט מיט
ווינע פריינד ביימ. און אלס ער האט אים
גפרענט וועגן דעם טוב האט ער אים געוויזן
די רעכנונג וואס ער האט ביי זיך צוא הויזע
מיט ווין געזינד אפ גיקלערט און געשלאסן.
דר שר אבר האט צו אים גואנט אז אלע ווינע
קאסטען נעמט ער גאר נישט אן. דען ער איז
גאר איין שכן אין דעם הויף אבר נישט איין בעל
הבית. און פון דיוע אלע תיקונים וואס דא
האסט דיר גמאכט צו דיין פערעגניג האב אויף
קין שום נוצן פון ווי. און אז דו קענסט מיר
נישט איין צאלן דעם גאנצן טוב וואס מיר קוקט
פון דיר פאר עטליכע יאר מוז אויף ביי דיר צו
געבן אלעס וואס דא פערמאגסט און באלד
ארויס פון מיין גוט. דער נפש איז אז דער
גענש איז דא אויף דיוע וועלט גאר איין גר
דאס הייסט איין שכן. דער בעל הבית איז
הש"י. פאר ווין געבען און פאר ווינע אויף
האקטונג אין דיוע וועלט מוז ער צו הש"י איין
צאלן מיטתורה לערנן און מיט מצות ומעשים
טובים. אבר דר מענשט מאכט זיך דא פאלשע
רעכנונגן. דאס האט ער גמאן ווייל ער האט
געזען אז יעדער מוז אזוי מאכט. און דאס האט

דא

המבין הוא הבין הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך הוא שאין לפני לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקח שחד ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרה שהשאל בית מנוס לה שעל פרחיה אמה נוצר ועל פרחיה

חסדי אבות

הוא העד עד איז אליין דר עדות ווס עד אליין האמנעוהו דיניע מעשים' הוא בעל דין עד אליין איז אויף דיין בעל דבר וואס עד מאנט דיה צום דין אז דוא זאלסט מיט אים איין משפט האבן' והוא עתיד לדון אונתאמישי עד שנוינט דיר יעצט בעת דו מוקט די עברה' אדר עד באצאקט דיר גיט יעצט בעת דוא מוקט דיא מצוה' דאך איז עד אן גבריטאין די שפעטיגע צייט דיה צו ריכטין אונ צו בעצאלין דיר שבר פר די מצות' אונ צוא בעשטראפן דיה פאר דיניע עברות' ברוך הוא געלויבט איז עד פאר דעם וואס עד ווארט דיר אזוא לאנג אונ עד האלט אויף ויין צארן' דען איין משפט פון איין בשר ודם קען אמאל ויין פערקרימט אויבר איינע פון פיר זאכן' דהיינו צוויי זאכן וואס היינגען אפ פון דעם דיין' אונ צוויי זאכען וואס היינגען אפ פון דעם מענשען וואס עד שטייט צום משפט' ערשטין אויב דער דיין איז ארשע בטבע אונ עד האלט גיט פון איין גנעץ אונ עד משפט דעם מענשן מיט אונרעכט' צווייטן קען אמאל ויין אז דר דיין האט פערנעסן די געשיקטע פון די לייט וואס שטיינען פאר אים צום משפט' אדר עד האט פערנעסן דעם זאקאן אונ עד מיינט אז דר איז גערעכט אונ דער אנדערער איז אונגערעכט' ענדליך איז גאר אום נעקערט' אז עד האט דעם גערעכטן בעשולדיגט' דריטן איז ווייל איינער פון די לייט וואס שטיינען צום משפט איז איין אן גיזענער מאן אונ דער דיין האט אים ליב' דרום איז אים דר דיין נושא פנים אונ עד מאכט אים גרעכט' דאס פירטע איז דאס איינר פון די בעלי משפט האט גינעבין דעם דיין שוחר דרום האט אים דר דיין גמאכט גרעכט' אדר ביי דעם דיין אמת ביי השוית אז לפני פר אים איז גיט פעררהאנדען לא עולה קיין אונרעכט' לא שכהה אונ קיין פרנעסנהייט' תאמישי השי באצאלט גיט באדר דעם צדיק ויין שבר פר דיא מצות' אונ עד בעשטראפט

גיט אזו גיה דעם רשע פר ויינע עברות' דאך פערנעסט עד דאס גיט' ולא משוא פנים אונ עד איז גיט נושא פנים' דען אפילו דעם גרעסטן צדיק בשטראפט עד פר ויין קליינסטע עברה' ולא מקח שוחר אונ עד נעכט קיין שום שוחר' דען אז אמענט זאל אפילו בריינגן פאר השי אלע קרפנות אונ עד זאל אפילו מאן וייער פיל מצות אויב עד וועט קיין תשובה מאן אויף ויינע וינר' ויינען ויינע קרפנות מיט ויינע מצות אוננוירדיג פר גאט שהכל שלו דען אלע זאכן דהיינו די גרעכטיקייט אונ דר זפרון אונ דר כבוד אונ דאס זילבר מיט דאס גאלד איז אלעס ויינע' גון וויא אזו דען וועט חיז השי פערקרימן דעם משפט דרך איינע פון די פיר סבות' ודע אונ דו מענטש מוסט וויסן שהכל דאס אלע זאכן' דהיינו דר עונש אונ דר שבר פון יעדר מעשה איז למי החשבון נאך דעם חשבון וואס מען רעכנט אים די סבות בלומר די פריצניעס וועלכע ווי האבן איהם געבראכט צוא מאן די מצוה אדר דיא עברה' אונ אויף וויא פיל גראד האט געהאלטען דען כאל דיא שטארקייט פון דר תאוה וואס עד האט גהאט בשעת עד האט גיטאן דיא מצוה אדר די עברה' אונ אויף וויא שטארק איז גיטעוון די שכיחה ויינע בעת עד האט גיטאן די עברה אדר דיא מצוה' דאס ווערט אלס צוא זאכן גירעכנט אונ נאך דעם חשבון בצאלט מען אים ויין שבר אדר ויין עונש' ואל ובטיחד יציר דאך זאל דיה דיין יצר הרע גיט ויכער מאכן מיט דעם וואס עד וועט דיר זאגן שהשאל בית מנוס לך אז דער קבר איז פר דיר איין הויז וואס דו וועסט דארטין אנגרוינן ווערן פון צוא געבן דין אונ חשבון פר השי בלומר מיין גיט אז דו וועסט שטארבן וועסטו ויין עפר ואפר אונ וועמן וועט מען דענקאל משפטן' דען דו מוסט וויסען שעל כרח אמה נוצר דאס אויפער דיין גויט ביסטו אין דיין מומערס לייב גפוריטס גווארן' דו קענסט גאר גיט זאגן דאס אזו וויא

אמה הולך ועל פרחיה אמה חי ועל פרחיה אמה מת ועל פרחיה אמה עתיד לבן
דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנניא וכו'

חסדי אבות

דען ער האט יכולת דיע ווידער לעבדיג צוא
מאכן און דו וועסט מוזן אפ געבן פאר אים דין
און השבון. דער דובנער מגיד זיל האט דא
אנגעקערקט איינע הארבע קשוא וואס דער
עולם פרענט אלס דער תנא האט גיזאנט זיין
ערשטע הנחה אז דא בעשאפונג פון דעם
מענטש און זיין גיבארן ווערן איז געווען דעם
מענטשן איברראנק און ווידר זיין ווילן. און ער
איז אויך געצוואנגן צו לעבן אין דיע וועלט
וויא ער האט דעם גרונד גילייקט שכל כרחק
אחה נוצר ועל כרחק אחה נולד וכו' אזו האט דאך
דער מענטש אשטארקע מענה צו השיי פאר וואס
שטראפקט דו מיר פאר מיינע זינד. איה האב
דאך נישט געוועלט בשאפן ווערן און איה האב
נישט געוועלט גיבארן ווערן פאר וואס האסט דו
מיר געצוואנגן צו בשאפן און צו גיבארן ווערן
און אז איה בין שוין באשאפן גווארן מיט איין
הערץ און מיט אויגן. די אויגן זעהן און דאס
הערץ גילוקט אזו מוז איה דאך זינדיגן און פאר
וואס קומט מיר שטראפן. דערויף האט דער
תנא גיזאנט ווייטער דעם תירוץ ועל כרחק אחה
מח דין שטארבן אבער איז אויך דיר איבער
דאנק. עס איז אמשל צוא ארייבן מאן וואס
ער האט גיהאט צווייא מעקטער. איינע איז
געווען זייער אמיאקע און דא אגדערע איז
געווען אגרויסע ארורה. איר מויל איז געווען
אגאנצן מאג פון פריא ביז נאכט פול מיט
קללות. פון אלע שידוכים וואס מען האט
גיסראכט מיט זיי צו מאן האט זיך נישט גפונן
איינעד וואס ער זאל אייגויליגן. עס איז ביין
אגדער מיטל נישט געווען. נאר מען האט
גימוקט נעמן פאר די מיאקע סאכטער אכאן
איין בלינדן. און פאר דא ארורה איין מאן
אמזיבין. כף הדיה שדכנים האבן שוין אויס
גיווכט פאר זיי די חתנים. און עס איז געווען
מיט מול חתונה. עמליכע יאר זיינען אזא
פערזאנגן און דא מאנען האבן גילעבט מיט
זייערע ווייבר אין שלום ישלוח. וויא האבן
אעזארט אויף אגווארט נישט פאר ביטן. לוימים
האט

דו ביסט געווארן געבארן אזו וועסטו אויך
ווערן פערלארן. דען דו ביסט נישט גאמירליך
גפאריקט גווארן ביי דין מוסר אין לייב. נאר
דורך די קראפט פון גאט ביה. דען פון איין
מראפן ואפט האט זיך געבילדט אגאנצער
קערפער פון פלייש און ביינער מיט אשיין
גשמאלט מיט שכל און מיט פערשטאנד. נון
קאנט דו דען מיינען אז דאס איז געווען
ברוך הטבע. אס פן וויא איז דאס סיגליך אז
דיין נשמה וואס זיא איז גפאריקט גווארן מיט
נשים זאל זיך צום סוף אויס דוקטן וויא איין
רויף ועל כרחק אחה נולד און אויך איבער דין
נוישט ביסט דו גיבארן גווארן. בלוזער אז דיין
גוף זאל גיבארן ווערן ביסט דו אויך געווען
געצוואנגן. און דאס איז אויך נישט אן אצוועק
געווען. ועל כרחק אחה חי און איבער דין נישט
לעבסט דא. בלוזער דיין לעבן איז אויך מיט
איין וואונדערליכען אופן. דען דיין שכל קאן
עס נישט בענעמן וויא אזו קאנן זיך בינדן דא
נשמה וואס זיא איז איינע רותנית מיט איין
גוף וואס ער איז אשטיק פלייש און די ביינער
זיינן מיט אייגאנדער פערלייבט אזא וויא איין
עצם. ועל כרחק אחה מח דין שטארבן איז אויך
איבער דין נישט און דו קאנט אויך נישט וויסן
און נישט פערשטיין וואס דיין מויל איז. און
דורך וואס בעשטייט די שייידונג פון דיין גוף
מיט דיין נשמה. און אז דו זעהסט אז דא
אלע זאכן זיינן איבער דין נישט און העכר פון
דיין פערשטאנד. איז דיר דער פון גרינג צוא
פאר שטיין. אז האמשי דיין שכל ווייזט דיר
אויס אז נאך דיין מויל וועסט דא ווערן צוא
עפר ואפר. קאן דאך אבער זיין אזא וויא דיין
שכל האט דיע גענארט אין די פרייעריגע זאכן
אזו נארט דיע דיין פערשטאנד אויך אין דער
זאך וואס ער ווייזט דיר אז דו וועסט זיין במל
פון צו געבן דין און השבון ועל כרחק אחה עתיד
ליה: דיו וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ביה
און איבער דין נישט וועסטו מוזן געבן ריכט און
רעכנונג פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה

בַּעֲשֶׂרָה מֵאֲמֹרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמֵהַתְּלֻמוֹד לִזְמַר וְהֵלֵא בְּמֵאמֶר אֶחָד יָכוֹל
לְהַבְרֹאוֹת אֵלָּא לְחַפְרֵם מִן הָרָשָׁעִים שְׁמַא בְּדִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא

חסדי אבות

הָאֵם צוֹא דַעַם בִּיכִין כַּאֲן אֵיין גִּיקְעֶרֶם אֵיין
 דֶּאָקְטָאָר אֹנֵן הָאֵם בְּעֶטְרָאכְט וַיִּנֶּע צוֹוִיִּיא
 אֵיידִיקִס * דַּעַם בְּלִינְדֵן אֹנֵן דַּעַם טוֹיִפֵן * אֹנֵן
 עַר הָאֵם גִּיזָאגְט דָּאס עַר נַעֲכֵט זִיךְ אָן זִיִּיא
 בִּיידִן אֹיִם צוֹ הִיילֵן * זִי הָאָפֵן זִיךְ מִיט אִים
 בְּעֶדוּנְגֵן אֹז דֵּר בְּלִינְדֵּר וועט דורך אִים ווערִין
 זעהענדיג וועט מען אִים געבן טוֹיִנְדֵּר רובִיל *
 אֹנֵן אַזאָ אֹיִף אֹז דער טוֹיִפֵּער וועט ווערִין
 הערענדיג וועט מען אִים אֹיִף געבן טוֹיִנְדֵּר
 רובִיל * אֵיין אַרְדִּישׁ אַרום אֵיין דער בְּלִינְדֵּר
 זעהענדיג גִּיזָאגְט אֹנֵן דער טוֹיִפֵּר אֵיין הערענדיג
 גִּיזָאגְט * דֵּר בְּלִינְדֵּר הָאֵם דֵּר זעהן ווִיא מִיאָם
 זִיין ווייב אֵיין אֹנֵן הָאֵם זִיךְ דַּעַם לעבן גִּיט
 געוואונשן * אֹנֵן אַזאָ אֹיִף דער טוֹיִפֵּער הָאֵם
 גִּיהֶערֶם דַּעַם גִּיאַנְצֵן מֵאָג דִּיא קללות פֿון זִיין
 ווייב אֹנֵן עַר הָאֵם זִיךְ אֹיִף דַּעַם לעבן גִּיט
 געוואונשן * זִי הָאָפֵן דַּעַם דֶּאָקְטָר גִּיט גוועלט
 בַּצֵּאלֵן פֿר דִּי קוראציע * דַּעַן זִי הָאָפֵן גִּיזָאגְט
 אֹז עַר הָאֵם זִי דֵּר מִיט נאָך ערָגֵר גִּימאַכט *
 דֵּר דֶּאָקְטָרֵר הָאֵם זִי אָנגעקלאָגט פֿאַר דַּעַם
 געריכט * זִי הָאָפֵן גִּיטענֶת אֹז דָּאס אֵיין זִיִּיא
 צום ווידֵר ווילן דֵּר בְּלִינְדֵּר זאָגט פֿיל בַּעֲסֶער
 וואָלט מִיר זִיין אֹז אֹיִף וואָלט גִּיט זעהן * אֹיִף
 הָאָב דִּיר גִּיט גִּיבֶעטֵן אֹז דו זאָלסט מִיך מַאָכן
 זעהנדיג * אֹנֵן דֵּר טוֹיִפֵּר זאָגט אֹיִף אֹז פֿיל
 בַּעֲסֶער אֵיין מִיר גִּיזָאגְט אֹז אֹיִף הָאָב גִּיט
 גִּיהֶערֶם * אֹיִף הָאָב דִּיך אֹיִף גִּיט גִּיבֶעטֵן אֹז
 דו זאָלסט מִיך הערענדיג מַאָכן * אֹנֵן אֹז דִּיא
 הָאָסט גִּימאַכט דָּאס וואָס אָנֵן אֵיין גִּיט צום
 ווילן פֿאַר וואָס קוקט דִּיר גַּעלֵד * דער שוֹפֵט
 אָפֶּער אֵיין גִּיזָאגְט אָנְדִּיקֶער חֵכֶם אֹנֵן הָאֵם
 גִּיפִיכְקֶת דַּעַם דִּין אֹז זִי בִּדְאָרפֿן דַּעַם דֶּאָקְטָר
 גִּיט בַּצֵּאלֵן * אָפֶּר דֵּר דֶּאָקְטָרֵר מוז אֹיִף מַאָכן
 דַּעַם עֲרִישְׁטֵן צו רִיך בְּלִינְד * אֹנֵן דַּעַם אָנְדִּערֵן
 צו רִיך טוֹיִב * דֵּא הָאָפֵן זִי אָנגעהויבן בִּיידֵע
 לאָרמען מִיט ווייניג אֹנֵן קְלָאגֵן אֹנֵן הָאָפֵן בִּשְׁטֵם
 אַופֿן גִּיט גִּיזָאגְט מער צו הָאָפֵן דִּי חֶסְדוֹת
 וואָס זִי הָאָפֵן פֿריער גִּיהֶאָט * אֵיין ווילֶט גִּיט
 זִיין מער בְּלִינְד אֹנֵן טוֹיִב ווִיא אֵיין נִיט פֿריער

בעשרה מאמרות ולתן שָׁכָר טוב לצדיקים שמקיימין את העולם שנקרא

חסדי

אבות

צעהו כיון פון גאט ב'ה בשאפן גיווארן • ולתן
שכר טוב לצדיקים און בכרי צו געבן איין גוטן
זאכר צו דיא צדיקים שמקיימין את העולם שנברא
בעשרה מאמרות בייל ווי האלטן אויף די וועלט
וואס ווא איז מיט צעהען דבורים פון גאט
ב'ה בשאפן גיווארן • דר דובנר מגיד פדענט דא
אקשניא • ווא איז דאס צוא גלויבן אויף דיא
מדה טובה פון השי' וואס ווא איז פיל מער
פר די מדה פון וויינע בשמראפונג בלומר גאט
מוט מער טובות אלס ער בעשטראפט וואל ער
קאן דח' אזוי איין אבונריות איינע וועלט וואס
זיא איז גינעוון מעגליך צו בשאפן ווערן מיט
איין דבור • האט ער איר בשאפן מיט צעהן
דבורים נאר בכרי צוא בעשטראפן די רשעים
וואס ווי וועלן פר דארבן וויינע זאנא וואס ווא
האט אים גיקאפט צעהן דבורים • אָפּר באַמט
אז מען נאל גוט בעמראכטן האט אונז
דא דר הנא מכלה גינעוון דיא מדה טובה פון
השי' ווא איז ער האט די וועלט געבויט נאר מיט
חסד ווא דער פסוק זאגט כי אמרת עולם חסד
יבנה השי' בעדיקט ויך אויף האב גיזאנט אז די
וועלט מוז נאר מיט חסד געבויט ווערן • דאס
איז וידע צו אלעס דאס איינע אינסטרומענט
וואס ווא איז איינפאך געארבייט גיווארן וועט
עס גיט אזוי גיך פערדארבן ווערן ווא איינע
אינסטרומענט וואס איין סעבאניק האט איר
געמאכט מיט פיל שריופן און קעדעלאך ווענע
קען וויינער שנעל און לייכט פר דארבן ווערן •
מען קען ויך לייכט פארשטעלן צום ביישפיל
איין פאקער האט פון פאריו גיבראכט איין
גאָרדענעם וויינער מיט איינע סעקונדע און
ער שפילט אויף קראנטען צו ווערן שלאג •
ער האלט אין ויך וויינער פיל אָרנאנען מיט
דערליך די אָרבייט פון אים איז וויינער איידל
און קונקטיג • און אלס דער פאקער האט
בערדארפט גיין אין וויין גישעפט האט ער
שטריינג פערקאנט צו וויינע קינדער אז ווי וואלן
וויינער פארזיכטיג אים אן דרייען • דען מיט
איין ריר עמנואם אן אנויט • קען ער באלד
פר דארבן ווערן • און ער האט וויא מבייט
גינעוון אז אויב ער נעמט בייא ווי גיפין דעם

בַּעֲשֶׂרֶה מֵאֲמֻרוֹת: בַּעֲשֶׂרֶה דִּדְרוֹת מֵאֲדָם וְעַד נֹחַ לְהוֹדִיעַ בְּמָה אָרְךָ אֲפִים לִפְנֵי שֹׁכֵל הַדִּדְרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין וּבֵאִין עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַמַּבּוּל: גַּעֲשֶׂרֶה דִּדְרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם לְהוֹדִיעַ בְּמָה אָרְךָ אֲפִים לִפְנֵי שֹׁכֵל הַדִּדְרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין וּבֵאִין עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבֵּל שָׂכָר בָּלָם: דַּעֲשֶׂרֶה נְסִיווֹת נִתְּנָסָה אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְעַמֵּד בְּבָלָם לְהוֹדִיעַ בְּמָה הִכְרַתָּ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ:

חסדי אבות

וְיָד בְּאוֹרֵינָם צו אַבְרָהָם אֲבִינוּ עִיה * אִנּוּ כִּיט וְיִי כֹרֶת בְּרִית וְיִין * אִנּוּ וְיִיעֲרֶע קִינְדֶר וְאִלִּין מִקְבֵּל וְיִין דִּי תוֹרָה אִנּוּ צו טָאן מִיט וְיִי נָסִים וְנִפְלְאוֹת * אִנּוּ מֵאֲכָן פֿון וְיִיא גְבִיאִים * וְיִיל בְּשִׁעַת נָאט הָאט בִּאשְׁאָפֿן דִּי וְעֵלְט אִיו אִז גִּיוועזִין וְיִין רָצוֹן אִז אַלע קִענְשִׁין וְאִלִּין קִענְעֶע וְזָכָה וְיִין צו דִּיעֶע פֿייעֲרֶע זָאכֵן * נָאָר וְיִיל דִּי עֲרֶשֶׁטֶע צֶעקֵן דִּדְרוֹת הָאבֵן וְיָד פֿר וְיִנְדִּיגֵט * וְיִין וְיִיא אַלע פֿון דִּיעֶע מִתְּנֹת אָפֿ גִּישְׁטוֹיסֵן גִּיוועזִין * נָאָר אַבְרָהָם אִנּוּ דִּר בְּעֶסֶטֶע פֿון וְיִיעֶע קִינְדֶר דָּאס אִיו גֶּעקֵב מִיט דִּי צוועלֶף שְׁבָטִים * וְיִי הָאבֵן וְזָכָה גִּיוועזִין צו דִּיעֶע מִתְּנֹת טוֹבוֹת: דַּעֲשֶׂרֶה נְסִיווֹת נִתְּנָסָה אַבְרָהָם אֲבִינוּ צֶען פֿרובֿונְגֵן אִיו אַבְרָהָם אֲבִינוּ גִפְרובֿט גִּוואָרן ועַד כִּלָּם אִנּוּ בִּי וְיִי אַלע אִיו עַר גֶּעפֿליבֵן שְׁמִיט פֿעקט אִין וְיִין גִּלְיוֹבֵן * אִנּוּ דִּי צֶעקֵן פֿרובֿונְגֵן וְיִיעֶע אִים גֶּרעכִינֵט מִיט דָּעס סִדֵּר: א) גִּמְרֹד הָאט אִים צו גֶרעט עַר וְאִל דִּינֵן דִּי גֶעטֶר אִנּוּ וְעַן גִּיט מִזֵּן עַר גִּוואָרפֿן וְעַרן אִין קֵאלֶף אִויבֵן אִנּוּ וְעַרן פֿעקֶרענֵט * אִנּוּ אַבְרָהָם אֲבִינוּ עִיה הָאט וְיָד בְּעֶכֶר גִּלְאָן וְוֵאָרפֿין אִין קֵאלֶף אִויבֵן צוֹא פֿעקֶרענֵט וְעַרן אִויף קִרְוֶשׁ הַשֶּׁם: ב) עַר אִי אִנּוּעֶק גִּנְאָנְגֵן פֿון וְיִין לֵאנְדֶר אִנּוּ פֿון וְיִין פֿאטֶרס הָיוּ דִּדְרוֹת דָּעס פֿאַר זָאג פֿון הַשֶּׁם: ג) בֵּאלֶד וְיִיא עַר אִיו גִּיקוֹסֶען אִין לֵאנְדֶר בִּנְעֵן וְוֵאָס גֵּאט הָאט אִים גֶּעהִיטֵן אִהִין גִּיין אִיו גִּעוֹוֵאָרן אִין לֵאנְדֶר גִּרִּים הוֹגֶגֶר * אִנּוּ עַר הָאט פֿון דֵּאָרמֶעק גֶּעמִזֵּט וְוִידֶר אָפֿ רִיזֶען אִין מִצְרַיִם * אִנּוּ עַר הָאט גִיט נָאָךְ גִּקְלֶערֶט אִויף דִּי מִדָּה פֿון גֵּאט ב"ה פֿאַר וְוֵאָס הָאט עַר אִים גֶּעהִיטֵן גִּיין אִין בִּנְעֵן אִז עַר בְּעֶדֶרֶף בֵּאלֶד וְוִידֶר אִנּוּעֶק גִּיין * ד) אִז עַר אִיו גִּקוֹסֵן אִין מִצְרַיִם הָאט פֿרעֶה פֿון אִים צו גִּבּוֹסֵן וְיִין וְוִיב שְׁרָה צו וְיָד פֿר אִוִּיב * ה) אִין דִּיא צִיט פֿון מִלְחָמָה הָאט מֶען גִּפֿאַנְגֵן לֹזֵט וְיִין בְּרִדְעֶרס וֶזֶן * אִנּוּ אַבְרָהָם אִיו גִּוועזֵן

קֶען מֶען אִיר מִכְּלָה וְיִין * אִיו וְיִיעֶר שֹׁכֵר גִּרִּים אִנּוּ פִּיל * אִנּוּ דִּי רִשְׁעִים וְוֵאָס וְיִי וְיִין מִכְּלָה אִז אִוִּעֵלְט וְוֵאָס בְּשִׁטְטִיט פֿון אִזוּ פִּיל גִּלְדֶּר אִיו וְיִיעֶר עֹנֶשׁ גִּיט וְיִיעֶר גִּרִּים וְיִיל עִם אִיו בְּמֶעט אִוִּקְסֶעגֶלֶף זִיא צוֹא עֶרֶהֲאֶלְמִין אִין אִישְׁאָדֶען אִין אִיר צו טָאן * וְיִיא דִּר פֿסוֹק נֵאגֵט כִּי אִדֶּם אִין צִדִּיק בִּארֶךְ אִשֶּׁר יֵעֶשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְסֹא * עִם קֶען גִּיט וְיִין אִשְׁמֶנְטִשׁ וְוֵאָס עַר וְאִל וְיִין דוּרְכֵּאִוִים אִצְדִּיק אִנּוּ עַר וְאִל גִּיט וְיִנְדִּיגֵין * נִמְכָּא אִז דִּר בִּוֵּרָא הָאט גִּיטֵאן אִגְרִיזִיִּין חֶסֶד מִיט דָּעס וְוֵאָס עַר הָאט דִּי וְעֵלְט בִּשְׁאָפֿן מִיט וְיִיעֶע צֶעקֵן דִּבְרוּרִים: בַּעֲשֶׂרֶה דִּדְרוֹת מֵאֲדָם וְעַד נֹחַ צֶעקֵן דִּדְרוֹת הָאט דִּיא תוֹרָה גִּיצִיילֵט פֿון אָדָם בִּיז נֹחַ * אִנּוּ דִּרוֹם הָאט עִם דִּיא תוֹרָה גִּישְׁטֶעלְט לְהוֹדִיעַ בְּבָרִי צו מֵאֲכָן וְוִיסֵן אִין דֵּעֶר וְעֵלְט כִּמָּה אִדֶּק אִפִּים לִפְנֵי וְוֵאָס וְיִיט דִּי מִדָּה פֿון דִּר לִינְגֵן דָּעס צֵאָרִין אִיו פֿאַר אִים תְּשׁוּב שְׁכַל הַדִּדְרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין וּבֵאִין דָּאס אַלע דִּדְרוֹת פֿון דִּדְרוֹת אִנּוּ צו דִּי צִיטֵן פֿון נֹחַ הָאבֵן דִּר צֵאָרִינֵט הַשֶּׁם אִנּוּ עַר הָאט אַלע מֵאל אִוִּיף גִּיהֵאָלֶגֶן וְיִי צֵאָרִין אִנּוּ הָאט גִּיוֵאָרמֶט פֿילִיִּיקֵט וְעֵלֵן וְיִיא תְּשׁוּבָה טָאן עַר שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת מִי הַמַּבּוּל בִּיז עַר הָאט אִוִּיף וְיִיא גִּיבִרֵאכֵט דָּאס וְוֵאָס פֿון מִבּוּל: גַּעֲשֶׂרֶה דִּדְרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם צֶעקֵן דִּדְרוֹת צִיילֵט דִּי תוֹרָה פֿון נֹחַ בִּיז אַבְרָהָם דִּדְרוֹת אִים צו מֵאֲכָן וְוִיסֵן אִין דִּר וְעֵלְט כִּמָּה אִדֶּק אִפִּים לִפְנֵי וְוֵאָס וְיִיט אִיו פֿאַר אִים תְּשׁוּב אִוִּיף צו הָאָלמֶן דָּעס צֵאָרִין שְׁכַל הַדִּדְרוֹת הָיוּ מִכְּעִיסִין וּבֵאִין דָּאס אַלע יִענֶע דִּדְרוֹת פֿלֶעגֵן קוֹסֵן אִנּוּ דִּר צֵאָרִינֵט הַשֶּׁם עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְקִבֵּל שָׂכָר כִּלָּם בִּיז אַבְרָהָם אֲבִינוּ אִיו גִּיקוֹסֶען אִוִּיף דֵּעֶר וְעֵלְט אִנּוּ עַר הָאט מִקְבֵּל גִּיוועזֵן דָּעס שֹׁכֵר וְוֵאָס אַלע דִּדְרוֹת יִענֶע הָאבֵן אִין אִים גִּיקֶענֵט וְזָכָה וְיִין * דִּהִינֵט גֵּאט וְאִל וְיִי מִקְרֵב וְיִין צו אִים * אִנּוּ בְּאוֹרֵינָם וְיָד אִז וְיִיא עַר הָאט

הַעֲשֶׂה נִסִּים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְוֹתֵם וַעֲשֶׂהָ עַל הַנֶּסֶם: עֲשֶׂה מִבּוֹת הַבָּיָא

חֲסִדֵּי אֲבוֹת

נַעֲשׂוּ וְאֲנִינָן צו גִּיין ער אײנער גענן פֿינף מלכים
 מיט זיי האלטן מלחמה און ער האט זיך פאר
 זיכערט אין גאט אז ער וועט אים העלפֿין • (ו)
 בשעת גאט האט מיט אים פֿורת ברית געוועזן
 ברית בין הבתרים האט אים גאט אן געזאגט אז
 זיינע קינדער וועלן לייזן גלות און פֿיל צרות
 וועלן איבער זיי איבער גיין נאך הוצי' דעם גלות
 פֿון מצרים • און ער האט בייא השי' דערויף
 קיין שום קש'א געפרעגט • (ז) גאט ב'ה האט
 אים געהייסן ארויס לאגן די הגר פֿון זיין הויז
 צווייל שנה האט אזא געוועלט • (ח) דורך דעם
 דעזן פֿון גאט האט ער ארויס געטריבען אויף
 זיין וון לשמאל • (ט) אז ער איז געוועזן
 אלט גיין און גינגציג יאר האט ער זיך מל
 גינעזן דורך די באפעל פֿון גאט • (י) גאט האט
 אים געהייסן נעמען זיין איינציגן וון יצחק און
 זאל שטעקטן אים אויף דעם בארג מוריה פֿר
 אקרבן צו השי' • און צו וואס האט אים השי'
 געדארפט פֿרובען • ער ווייס דאך אלץ וואס
 ביי אסענשן אין הערצן איז • נאר די פֿרובונגן
 אי גאר גוועזן גענן די וועלט לחידע כמה חבתי
 של אברהם אבינו עליו השלום אום צו מאכן וויסן
 אין דר וועלט וויא ווייט איז גוועזן די ליבשאפט
 וואס אברהם אבינו עדה האט ליב געהאט השי'
 און האט אים מיט ליבשאפט געדינט • און
 גיט אויסקום האט הקב"ה אויסער וויילט אין
 אים מער פֿון אנדערע לייט וואס אין זיין דור •
 ה עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים צעהן נסים
 זיינן גיטאן געווארן צו אונזרע עלטערן און
 מצרים פֿיר נסים ביי דר מכה פֿון דם וויא דר
 כד'ש זאגט • רבי לוי האט גזאגט פֿון דר מכה
 דם וואס גאט האט גפלאגט די מצריים זיינען
 דיא ישראל אין מצרים רייך גיווארן • ערשטן
 איין מצרי מיט אישראל אז זיי האבן גיוואונט
 אין איין הויז איז די בלי וואסער פֿון דעם מצרי
 אום גקערט גווארן צו בלוט און די בלי וואסער
 פֿון דעם ישראל איז גוועזן וואסער • צווייטן אויב
 דער מצרי מיט דעם ישראל האבן געהאלטען
 וואסער בשותפות • אין איין צעבר • איז דאס
 וואסער גיט אום גקערט גווארן צו בלוט • נאר
 אז דר מצרי האט אן גשעפט אקרגיל וואסער

הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים: ועשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים

חסדי אבות

גלויגט צווישן אייניגע לייט פון ישראל • האט השי' צו גנוסן פון דעם מצרי די נשמה • און דיא נשקה פון דיא ישראל האט ער איבער גילאזען • און אז דיא ישראל האבן זיך אויף גמאכט צו האלבע נאכט און האבן גזעהן אז דער מצרי איז מויט • האבן זייא גלויבט און גראנקט צו השי' פר זיינע משפטים וואס זיינן גרעכט • און אויף זיי זאגט דר פסוק חצות לילה אקם להורות לך על משפטי צדק • צוא האלבע נאכט בין איך אויף גשטאנן דיה צו לויבן אויף זיינע גרעכטע משפטים • דעם צענטען נם האט גאט מיט זיי גיטאן איידר זיי זיינן אויס גנאנגן פון מצרים האט זייא גאט געגעבן צו חן אין די אויגן פון די מצרים און זיי האבן צוא זיי געליען זילבערנע און גאלדנע בלים און קליידר און זיינן הערוזים פון מצרים מיט פיל גוץ • ועשרה על הים און צעהן נסים האט גאט צוא זיי גיטאן אויפן ים • איינס • דער ים איז גווארן געשפאלטן דאס ער איז גווארן אין צוויי טיילן • צוויי • דס וואס איז גווארן איבער די ישראל ווא אנטוועלב און זיי זיינן אין אים אריין גנאנגן • דרייא • אויף דעם ארט וואו די ישראל האבן גמראטן איז די ערד געווען רעכט סורקן • פיר • די ערד וואו דיא מצרים האבן גימראטן איז געווען זוכפף און ליים • פינף • דאס וואסר וועלכע זיינן געווען ווא געפרארן איז נים געווען אין איין שטיק נאר ווא זיינען גווען אויס גלייגט ווא ציגיל און קוואדראטע שטיינר איינע לעבן די אנדערע • זעקס • דאס פערגליווערטע וואסר איז גווארן הארט ווא שטיינר און אז די מצרים מיט זייערע פערד האבן זיך נאך די ישראל געזאגט זיינן זיי אן די שטיינר אנגישטויסן גווארן און האבן זיך זייערע קעפ צו בראכען • זיבן • דער ים איז געטיילט געווארן אויף צוועלף טיילן בכדי אימליכער שבת ואל ניין איינע בעוונדערע זעג • אכט • דאס וואסר וואס זיינען גשטאנען ווא די ווענט איז געווען קלאר ווא קריסטאל און דורך די ווענט האט אימליכר שבת איינר

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוּלִי: וְעִשְׂדָּה נָסִים נַעֲשׂוּ לְאַבְוֵינִי בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לֹא הִפִּילָה
אִשָּׁה מִרְיָח בְּשֵׁר הַקֶּדֶשׁ וְלֹא הִסְרִיחַ בְּשֵׁר הַקֶּדֶשׁ מֵעוֹלָם וְלֹא נִרְאָה זָבֹוב
בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים וְלֹא אִירַע קָרִי בְּכֶתֶן גְּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְלֹא כָבוּ הַגִּשְׁמִים

חסדי אבות

גִּיּוֹן קָלִיבֹן מִן דַּעַן עַר וְעַט שִׁבְתָּ וְיָד אֵין פֻּעֵלֶד
נִימְגִיפִינִי • אֹנֶן דָּאָךְ וְיִינֵן זֵי אֹם שִׁבְתָּ אֲרוּם
גִּינְאֲנֵן קָלִיבֹן מִן אֹנֶן זֵי הָאָבִן נִיט גִּיפּוּעֵן •
(ו) כִּשָּׁה הָאֵם צו זיי גִּינְאֲנֵן אֹז אֵין מִיטִין וְוֹאָךְ
זָאל לַעֲדַר קָלִיבֹן דַּעַם מִן נָאָר וְוִיא וְעַדִּלִּיג
עַר בְּדֹאָרָךְ צו עֶסֶן פֶּר אֵיין טָאָג אָבֶר מִעַן זָאל
פִּון אִים נִיט אִיבֶר לֵאזֵן אוֹיף קֶאָרְגֵן • אֹנֶן דָּאָךְ
הָאָבִן זִיף פִּון זֵי גִיפּוּנֵן אֵינִינֵעַ מַעֲנֵשֵׁן וְעַלְקֶע
הָאָבִין דִּוְקָא אִיבֶר גִּילְאֻזִין פִּון דַּעַם מִן אוֹיף
טֶאָרְגֵן • אָבֶר אֵין אִים הָאָבִן זִיף וְעַרִים גִּיפּוּנֵן
אֹנֶן עַר אֵין גִּינְוֵעֻזִין פֶּאָר דָּאָרְבֵן • (ז) בֵּינִי דַעַם
שָׁלִיו פִּון דַּעַם עֲרִשְׁטֵן יָאָר הָאָבִן זֵי גִישְׁרֵעֵן
וְוַעַר וְעַט אֹנֶן גַּעֲבֹן פִּלִּישׁ צו עֶסֶן • (ח) בְּשִׁשֶּׁת
דַּעַם שָׁלִיו פִּון דַּעַם צִוּימֵן יָאָר הָאֵם אוֹיף דֶּר
פֻּעַבֶּל גַּעֲשְׁרֵעֵן אֵין מִצְרִים אֵין אֹנֶן גִּינְוֵעֻזִין
נִיט מִיר וְיִינֵן גִּינְעֵסֵן אִיבֶר בֵּינִי אִמְכָּאָפּ וְוֹאָם
אֵין גִּינְוֵעֻזִין פֹּאָל מִיט פִּלִּישׁ אֹנֶן הֵינִט אֵין
אֲנֹר לִיב מְרוֹקֵן אֹנֶן פֻּעַל־טִמְכָּאָכְט טַעַר אֵלֶם
דַּעַם מִן זַעֲהֵן מִיר נִיט אֵן אֵין אֲנֹנֶרֶע אֵינִינִי •
(ט) דִּיא וִינֶדֶר וְוֹאָם זֵינִי הָאָבִין גִּימְכָּאָכְט דַּעַם
גִּילְדֶענֶעם קֶאָלֶב • (י) דִּי וִינֶדֶר פִּון דִּי מִרְגְּלִים
וְוֹאָם זֵי הָאָבִין גִּירַעַט רִשְׁעוֹת אוֹיף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
דַּעֲקָאָל אֵין שׁוֹיִן פֹּאָל גִּינְוֵאֲרִין דִּיא מָאָם פִּון
זֵי־עַרֶע וִינֶדֶר אֹנֶן זֵי וְיִינֵן בְּשִׁמְרָאָכְט גִּינְוֵאֲרִין
שְׁנֵאמֶר דַּעַן אֲזֹאָ שְׁמִיטִים אֵין פִּסְכֹּק וִינְסוּ אוֹתִי זֶה
עַר פַּעֲמִים זֵי הָאָבִן מִיף גִּיפּוּרְכֵם שׁוֹיִן צַעֲהֵן
כָּאָל וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוּלִי אֹנֶן זֵי הָאָבִן נִיט גִּינְוֵעֻזִין
אֵין בֵּינִי קוּל: ז עֲשֵׂה נָסִים נַעֲשׂוּ לְאַבְוֵינִי בְּבֵית
הַמִּקְדָּשׁ עֲצָהָן נָסִים וְיִינֵעֻן גִּיטָאָן גִּינְוֵאֲרִין צוֹא
אֲנֹנֶרֶע עֲלִמְעֵרֵן אֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דֶּר עֲרִשְׁטֶר
נָם אֵין לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרְיָח בְּשֵׁר הַקֶּדֶשׁ אֵינִי אִשָּׁה
מַעֲבֵרַת הָאֵם קִיין מָאָל נִיט מִפִּיל גִּינְוֵעֻזִין וְוַעַן
זֵי הָאֵם גִּישְׁמַעְקֵט דַּעַם רִיחַ פִּון דִּי הֵיילִיגֶע
פִּלִּישׁ פִּון דִּי קֶרְבָּנוֹת • דֶּר צוּוִיטֶר נָם • וְלֹא
הַמִּרְיָח בְּשֵׁר הַקֶּדֶשׁ מֵעוֹלָם אֹנֶן דִּי הֵיילִיגֶע פִּלִּישׁ
פִּון דִּי קֶרְבָּנוֹת וְיִינֵן קִיין מָאָל נִיט פֶּר־שְׁמוּנְקֵן
גִּינְוֵאֲרִין דִּהֵינֵנוּ דִּיא אָבִירִים וּפְדָרִים פִּון אֵיין
קֶרְבֵּן הַטָּמֵא וְאִשָּׁם אֹז עֶס אֵין בֵּינִי צִיט גִּינְוֵעֻזִין

אש של עצי המערבה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובבלחם הפנים • עומדים צפופים ומשתתחים רוחים ולא חיוקנחשנעקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאליו בירושלים העשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואזוהן פי הארץ

חסדי אבות

גילאשן דעם פיער וואס איז גיוועזן אונזעדיקט אויף דעם מנחת ווארום אויך רעגן וואלט אויס לעשין וואלטין די בלגים גיט קענען מקטיר זיין דעם חלב פון דעם קרבן חמאת און פון דעם קרבן אשם • און דענקאט וואלטין דאך דיא בלגים גיט מאגין עסין דאס פלייש • דער זעקסטער גס ולא נצחה הרוח את עמוד העשן דר ווינר איז גיט גיוועזן אזו שטארק אז ער זאל אראפ טרייבן דעם רויף פון די קרבנות וואס ער איז אימער גיגאנגן ארויף גלייף וויא איין זייל • און דעם גס האט גאט גימאקט בברי די בלגים וואס טוען די עבודה זאלן זיך גיט מצער זיין פון דעם רויף • דער זיבעטער גס • ולא נמצא פסול בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים און עס איז גיט גווארן אפסול אין דעם עומר וואס מען האט גבראקט אום פסח • און אין די ברויט פון ווייץ וואס מען האט גיבראקט אום שבועות און אין דעם לחם הפנים דש איז דאס ברויט וואס מען האט אקע ערב שבת געפאקט און גלייגט פרישע אום שבת אויף דעם מיש פון בהמיק • ווייל ריזע דריי זאכן אז זיי זאלן פסול ווערן • וואלט מען שוין אנדערע גיט גקענט האבן • ווייל דעם עומר האט מען גימונט שניידן מוצאי יום טוב פון דעם ערשטן טאג פסח ביי נאכט בברי מען זאל מארגן אים מקריב זיין אפר אז ער ווערט פסול און מען וועט אים גיט קענן צו מארגן מקריב זיין • וועלן כל ישראל זיין אסור צוא עסן חדש דעם גאנצען יאר • דרום האט גאט ביה גמאן אגס אז עס האט אין דעם עומר גיט גמראפן אפסול • די צוויי ווייציגע ברויט האט מען געמוקט באקן ערב יום טוב פון שבועות בברי פון דענקאט אן זאל מען מאגן מקריב זיין מנחות פון גייע ווייץ און ווען עס זאל טרעפן אפסול • קען מען דאך שוין אנדערע גיט בריינגן • ווייל אום יום טוב איז אסור צוא באקן אין בית המקדש וואלט מען דאך איין

גאנצען יאר גיט קענען מקריב זיין מנחות פון נאניע הבואה • דרום איז גוועזן דר גס אז אין די צוויי ברויט האט קיין פסול גמראפן • און דעם לחם הפנים האט מען אויך געמונט באקן גאר אקע ערב שבת • ווייל אין בית המקדש איז אום יום טוב און אום שבת גוועזן אסור צו באקן • און ווען עס וואלט אין דעם לחם הפנים טרעפן אפסול • וואלט זיין דיא מנחה במל אנאנצע וואך און דרום איז גוועזן דר גס אז עס האט קיין פסול געמראפן און ווייל ריזע דריי זאכן ווען זיי זאלן פסול ווערן קען מען דאס מער גיט פערפעסן דרום רעכניט דער הנא פריי גס • און גיט פריי גס • דר אקטער גס • עומדים צפופים ווען כל ישראל זיין גקובן פישע די רגלים אין בית המקדש זיין זיי גשטאנן איינג אזו וויא זיי שווימן אין דיא דופטין ומשתחיים רוחים און אז זיין האבן זיך געבוקט איז גיוועזן גערום • על פי גס איז גיוועזן איינער פון דעם אנדערין ווייט פיער איילן • בברי איינר זאל גיט הערן וויא דער אנדערער איז זיך מתודה זיינע הטאים פאר גאט • ווייל אמענט וייל גיט אז דר אנדערער זאל וויסן פון זיינע זינר • חוץ השני אציון • דר גיינטר גס • ולא חיוק נחש ועקרב בירושלים מעולם • און אשלאנג אפר אעגדיל האבן אין ירושלים קיין מאל אמענטשן גיט מויק גוועזן • דר זענטר גס • ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאליו בירושלים קיין מאל האט איין מענטש צום אנדרן גיט גזאנט מיר איז איינג דר ארט צוא בלייבן געמיינן אין ירושלים • כלומר קיינער האט זיך געקלאגט אז ער קען גיט וואונען אין ירושלים ווייל אים איז דארטן איינגאין פרנסה: ח עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות צעהן זאכן זיינען געשאפן געווארן דעם ערשטן ערב שבת פאר נאכט • און מיט זיי האט גאט ביהגעגנדיגט אלע זיינע מלאכות וואס ער האט דאמאקס געשאפען אז אין דער וועלט וועט

דיא

פי הבאר פי האתון תקישת ויחמן ותפסות ותשמיד הבתב ותמקתב ותלחת .
 ויש אומרים אף המזיקין וקברתו של משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים

שמואל נאניעם געשעהקען . ואלו הו אנג דאס
 זיינן זיי : פי הארץ דר מויל פון דר ערד . פלדער
 די עפינונג פון דער ערד וואס זיא האט זיך
 געפינט אין דעם כדער צוא אינגשלינגן קרה
 מיט דתן ואבירם ווייל זיי האבן געקריגט אויף
 משה און אהרן און האבן געצייקנט אין דר
 תורה און אין דער גבואה פון משה . האט
 הש"י דעם ערשטן ערב שבת פאר נאכט גוזר
 געוועזן אז צוא דיא ערד פון זענעם ארט וואל
 בעשאפן ווערן איינע עפונג און ואל די רשעים
 איין שליינגן . פי הבאר דאס לאך פון דעם פעלו
 וואס משה האט דעם ערשטן מאל געשלאגן
 אין רפידים האט ער זיך אין אלע מקעות מיט
 די ישראל גקייקלט אין דעם כדער און האט
 געפלאסן ואסר' האט גאט ב"ה אויף די עפינונג
 פון דעם פעלו גוזר געווען דעם ערשטן ערב
 שבת בין השמשות . פי האתון דעם ערשטן ערב
 שבת בין השמשות האט גאט ב"ה געגעבן איין
 פה צוא דיא ערשטע איינעל וואס גאט האט
 בעשאפן אז פון אירע קינדער ואל גבארן ווערן
 דיא איינעל פון בלעם הרשע אז זיא ואל אין
 זענער צייט עפינן איר מויל און אים מבגש
 זיין אנגעקן די הערין פון מדן און מואב וואס
 זיינן מיט אים גיגאנגן צו פלדער די ישראל פו
 בלע דעם קניג פון מואב . והקשת און דער
 רעגין בויגן דעם ערשטען ערב שבת בין
 השמשות . האט הש"י גוזר געווען אז אין דיא
 צייט פון נח ואלן דורה שפאלטן די ישראלין
 פון דר זון אין דעם וואלקין צו דעם לופט פון
 דער אמקאספעקע און עס ואל פו אים געזען
 ווערן דער רעגן בויגן צום צייקען אז די לייט
 זיינען זיגריג און זיינן ווערט בעשטראפט צוא
 ווערן מיט איין מבול פון וואסר . נאר גאט דר
 מאנט זיין חסד פאר דר וועלט דאס זיי ואלן
 אלע זען דעם כבוד פון גאט אז ער איז איין
 משיג אויף דער וועלט און זיי ואלן מער גיט
 זיגריגין . והמו דעם ערשטן ערב שבת בין
 השמשות האט גאט ב"ה געגעבן איין פה אין
 די לופט פון הימל אז אין דער צייט ווען דיא

חסדי אבות

ישראל וועלן גיין אין דר כדער ואל זיי רעגענען
 דער מן . והמטה און דער שפעקען פון משה
 רבינו ע"ה וואס אויף אים איז געווען געצייקנט
 דער שם הקפודש . און משה האט מיט אים
 געמאן אלע צייכן און מופתים אין כדורם און
 אויפן ים און אויף דיא פעלזין וואס אין דעם
 כדער . והשמיד און אזו אמן ווארים וואס ער
 האט געהייסען שמיד ער איז געוועזן גרויס
 וואי אנערשט און האט גהאט אשטאקעל וואס
 מיט אים האט מען געקריגט די נעמן פון דיא
 שבתים אויף דיא שמינר כון דעם אפוד וואס
 די אותיות זיינן געווען אן געצייקנט מיט מיט .
 הכתב דאס שרייבן די צדקות אותיות וועלכע
 זיינן געווען געשריבן אויף דיא לוחות והכתב
 און די שריפט וואס מען האט געקענט אויף די
 לוחות ליענען פון אלע זייטן זיינן דאס אלס
 בשאפן גווארן דעם ערשטן שבת בין השמשות
 והלוחות און די שמינערנע כואפן האבן זיך
 אויף געפילדעט אונטער דעם כסא הכבוד דעם
 ערשטן ערב שבת פאר נאכט . ויש אומרים און
 אמייל לייט זאגן אף קברו של משה רבינו . אז
 אויף די מערה וואס אויף דעם בארג גבו אין
 ערבות מואב וואס דארטן איז געווארן מקבר
 משה רבינו און באלד איז דיא מערה געלעס
 גווארן . איז דאס דעם ערשטן ערב שבת בין
 השמשות בעשאפן געווארן . ואלו של אבות
 אבינו און דר באראן וואס אברהם אבינו האט
 אים מקריב געווען בשעת די עקרה אנשטאט
 זיין זון יצחק . פלדער דעם ערשטן ערב שבת
 פארנאכט האט הש"י גוזר געווען אויף איין אל
 וואס ער איז בעשאפן גווארן פון פרייטיג אין
 דער פריי . אז איין אל פון זיינע קינדער ואל
 זיין ווילד און ואל בלייבן הפקר בכדי אברהם
 ואל גיט מקריב זיין אקרבן פון גוף . און אויף
 איז אויף אים דענקאל גגור גווארן אז בשעת
 די עקרה ואל ער לויפן גאהינט פון אברהם
 און ער ואל זיך פערדאקטן אן אקוקט מיט
 זיינע הערער . ויש אומרים און אמייל זאגן אף
 חסידות דאס איז מלאכי חבלה וואס בעשטראפן

אף צבת בצבת עשויה: וישבעה דברים בגלם וישבעה בחכם. חכם אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נבחר

חסדי אבות

די רשעים פון גיהנם און פיל מאל ווערן נוי דורך זיי געפלאגט אויף און דיעז וועלט זיין אויף דעם ערשטן פרייטאג פאר נאכט בשאפין גווארן. ויש אומרים און נאך אטייל זאגן: אף צבת בעבת עשויה דאס אויף איין צוואנג וואס מיט אים גלייט מען אייזין. איז אויף מיט איין פארמיגן צוואנג גמאכט גווארן. דען אצוואנג איז דאך פון אייזן וואס ער מוז גמאכט ווערן דורך פייער און וויא האט מען גהאלטן הייסע גליהענדע אייזען האט מען דאך צוא דיעזעס צוואנג אויף געמוסט האבן אצוואנג. נון ווער האט אפער דעם ערשטן צוואנג גמאכט. מוז מען דאך זאגן אז השי' האט עס גמאכט. און דאס איז גמאכט גווארן דעם ערשטן פרייטאג פאר נאכט. און דיא פונד פון דעם תנא איז גיט נאר אויף די ערשטע צוואנג וואס זיא איז די סבה פון דר אנדערע צוואנג און די אנדערע צוואנג איז ווי דר אסבה צו די וויקענג פון נאך אנדערע צוואנגען. נאר דאס איז אויף איין משל צוא די ערשטע סבה וואס זיא געווינט נאך אסבה צו פיל סבות איז בעשאפן גווארן פרייטאג פאר נאכט בקרי אז דער נאך זאל זיך שוין אלס פון זיך אליין מאכן פונקט וויא איין זיגער וואס מען ציט אים אן פרייטאג פאר נאכט און פרייטאג פאר נאכט בערירט מען די מרייב פערד. און אום שבת מרייבט זיך דאס אליין. און אזו זאגט אויף דער פסוק אשר ברא אלהים לעשות דאס גאט ביה האט בשאפן פרייטאג דאס עס זאל זיך פון דענקאל אן מאכן אליין. און דאס איז גירעט גווארן נאר פון פרייטאג פאר נאכט ווייל דער פסוק זאגט פריער. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה פרעגט דיא גמרא וויא איז דאס מעגליך אז גאט ביה וואל אום דעם זיבענטן טאג (שבת) ענדיגן זיין מלאכה. אז דר פסוק האט אליין עדות גזאגט (וישבות ביום השביעי) אז גאט האט דעם זיבענטן טאג גרמט. דערויף האט דיא גמרא געמאכט. אז איין מענטש וואס ער וועגן דעם פלוצער ער מישט גיט אריין איין

דחשיב שואל פגני ומשיב בהלכה ואמר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה שרא ששמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהו בגלגל: שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עברה מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב בצורת בא מקצתן רעבים ומקצתן שבעים גמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצורת בא ושל לא לטול את החקה רעב

חמ"ט אבות

אנדר ואף וואס עס איז גיט שייף צו דעם ענין. ומשיב כהלכה און ער ענטפערט וויא די ריכטיגקייט איז פלוסר ער נארט גיט אפ מיט ויין תשובה וינע חברים אדר וינע תלמידים בקרי צו ווייזן וי אד ער איז איין תרי"ו נאר ער ענטפערט איין ריכטיגע תשובה וואס ואל ויין גלאט און מתקבל אל הלב. עס ואל ויין אלימען גיפערלין. און צום הערצין און ווען מען האט אים גיפערנט צוויי ואכין. ואמר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ענטפערט ער אויף די ערשטע שאלה פריער. און אויף די לעצטע שאלה שפעט. דען נעדר בענטש וואס וינע ענינים. אדרע וינע פראגען און אנטווארטען ויין מיט אפדרי. איז אסיקן או ער איז אהכס ועל מה שלא שמע און אויף איינע שאלה וואס ער איז אין ספק אין איר תשובה און ער ווייס גיט וואס צו ענטפערן אומר לא שמעתי ואגט ער אף ווייס דאס גיט. און האב גיט גיהערט וועגנרעם וויא אז דאס איז אפר ער האט גיט די טבע פון פאלשקייט ויך דר פון אנועק צו כאבן און צו ענטפערן ויא אויף האב דערויף צו ריידן נאר אויף האב נעצט קיין צייט. אויף וועל אויף אין אנערסטע צייט דערויף ענטפערן וועט איר זעהן אז עס איז גבלאות. און אזו וועט עס אנועק גיין צייט פיר צייט און ער וועט קיין כאל האבין צייט. ווייל די תשובה איז פון אים גאנץ ווייט. ומודה על האמת און אז ער האט שוין וינע רייד גיענדיגט. און וינע חברים שטימען גיט איין מיט אים און וינע גענויזן אים לאגיש אדער פאקטיש אז דיא זאכע האלט גיט אזא וויא ער זאגט. איז ער מודה אויפן אמת און ער שטימט ויך גיט צוא זאגן אז ער איז אין פעות גיווען. וחלופיהו בגולס אפר ביי דעם גולס וינע די אלע זיבן ואכין פיר קערט. שבעה מיני פורעניות באין לעולם זיבן מינים שטראף באזאלונג קוכן אויף דר וועלט

שְׁלֹכְדִיהָ בְּאֵי יֵהָרָב בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמֹרוֹת בַּתוֹרָה שְׁלֹא נִמְסְרוּ לְבֵית

חֲתָנָהּ לְחַק וְרַעְמָה וְאֶחָדָה אוֹיְבֵיהֶם אֵיךְ וְעַל אֵיךְ בְּשִׁמְרָאֲפֹן
 דָּאס מֵאֵן צו אֵיךְ אֵיךְ וְעַל אֵיךְ בְּשִׁמְרָאֲפֹן
 פֶּר דָּעס וַיִּנָּד פֶּר חֶלֶה (וַיִּיטֵל בְּהֶלֶה וַאֲנִי דִּ
 גְּמָרָא וְאֶלְקָטָה נִיט לִייעֶנְען בְּהֶלֶה נָאָר בְּחֶלֶה)
 דָּאס אֵייעֶרְעֶה תְּבוּאוֹת וְעַם אוֹיְבֵיהֶם אֵייעֶרְעֶה
 פֶּר בְּרַעְמָה וְעַרְן. אֵיךְ אֵיךְ וְעַם וְעַרְן אֵייעֶרְעֶה
 זְרִיעָה צו לַעַר דָּען אֵייעֶרְעֶה פִּינֵד וְעַלִּין עַם
 אוֹיְבֵיהֶם עַסָּן. אֵיךְ פֶּר דִּי וַיִּנָּד וְעַם מֵעַן גִּיט נִיט
 תְּרוּמוֹת אֵיךְ מֵעֶשְׂרוֹת וְעַרְן דִּיא הִיטְלֵן פֶּאָר
 הַאֲלֹמֹן אֵיךְ גִּיבִין נִיט קִיין מוֹרָא אֵיךְ רַעְנֵן אֵיךְ
 עַם שְׁמִיט אֵין גְּרוֹיִם יְקָרוֹת. דִּי לִיט פֶּר דִּינֵן
 גָּאָר נִישְׁט. דִּי מֵעַנְשֵׁן לֹאִיפִין אֵיךְ וּזְכֹן פֶּרְנֶסָה
 אָבִיר וַיִּי גַעֲפִיגֵן נִיט. אֵיךְ אֵין מֵעַן גִּיט תְּרוּמוֹת
 אֵיךְ מֵעֶשְׂרִי שְׁמִיט חֲשִׁי אֵיךְ אֵיךְ בְּרַעְמָה אֵיךְ
 זִי וְעַרְן גִּיבֶעֱנִישְׁט. רַבִּי אֶלְעָזָר אֵיךְ רַבִּי
 לְהוֹשֶׁעַ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶאֱנֵן אֲרוּם דִּיא גַעֲנֶעֱרֵן
 פֶּר אֲנִימָכְרִיא צוֹא קִלִּיבֵן צִדְקָה גַעֲלֵד פֶּר דִּי
 לִיט וְעַם הָאֲבִין זִיךְ פֶּר שְׁרִיבֵן צו גַעֲבֵן אוֹיְבֵיהֶם
 דִּי יִשְׁיָבָה פֶּר דִּיא חֲכָמִים אֵיךְ דָּאָרְמֵן גִּינְוֶעֶזֶן
 אֲמַעֲמִישְׁט וְעַם עַד הָאֵם גִּיהִיטֵן אָבִיא יוֹדֵן.
 עַד אֵיךְ גִּינְוֶעֶזֶן אֲבִירִיכֵר נִדְבֵן וְעַם עַד פֶּלְעָטָה
 אֵיךְ גַעֲבֵן צִדְקָה מִיט פּוֹלֶעֶר הָאָנֶד אֵיךְ מִיט
 אֲגוּשְׁט אוֹיְבֵיהֶם אָבִיר אֵיךְ וַיִּנָּד צִיט אֵיךְ עַד אֲרוּם
 גִּינְוֶאָרֵן אֵיךְ הָאֵם נִיט גִּיהִיטֵן וְעַם צו גַעֲבֵן אֵיךְ
 אֶלֶם עַד הָאֵם פֶּר וַיִּיטֵן דִּר זַעֲהֵן דִּינֵעַ צוֹוִיִּיא
 חֲכָמִים גִּינְוֶעֶזֶן אוֹיְבֵיהֶם קִלִּיבֵן צִדְקָה פֶּר דִּי יִשְׁיָבָה
 אֵיךְ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּינְוֶאָרֵן גַעֲלֵד פֶּר בּוֹשָׁה אֵיךְ אֵיךְ
 גִּיבֶעֱנִישְׁט אֵיךְ וַיִּנָּד קִרְאָנֶק. הָאֵם אֵיךְ וַיִּינָאֲמָאֵל
 וַיִּיבֵן גִּיבֶעֱנִישְׁט. וְעַם אֵיךְ מִיט דִּיר דָּעֵר מִיט
 וְעַם דוּ בִּיטָה אֵין גַעֲלֵד אֵין פֶּנִּים אֵיךְ דוּ בִּיטָה
 אֵין קִרְאָנֶק. הָאֵם עַד צו אֵיךְ גִּינְוֶאֲמָה מִינֵעַ
 רַבּוֹתִי וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶעֱנִישְׁט צו מֵאֵן צִדְקָה אֵיךְ
 אֵיךְ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶעֱנִישְׁט צו מֵאֵן צִדְקָה אֵיךְ אֵיךְ
 זִי נִיט וְעַם צוֹא גַעֲבִין. הָאֵם וַיִּינָאֲמָאֵל צוֹא
 אֵיךְ גִּינְוֶאֲמָה בִּי אֵיךְ הָאֵם זִיךְ נָאָר אֲפִיגְשְׁמַעֲלָהּ
 אֵיךְ פֶּלְעֵד וְאֵלִין מִיר אֵיךְ הַעֲלָמָה פֶּר אֵיךְ
 פֶּר קוֹיפֵן אֵיךְ אֵין גַעֲבֵן אֵיךְ דִּיא צִדְקָה. אֵיךְ
 עַד גִּיבֶאֱנֵן אֵיךְ הָאֵם אֲהַעֲלָמָה פֶּר וַיִּינָאֲמָאֵל
 פֶּר קוֹיפֵם אֵיךְ הָאֵם דָּאס גַעֲלֵד אֵין גַעֲבֵן צוֹא
 דִּי חֲכָמִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אֵיךְ רַבִּי לְהוֹשֶׁעַ הָאֲבִין
 פֶּר וַיִּנָּעֵם וְעַם מִתְּפַלֵּל גִּינְוֶעֶזֶן זִי הָאֲבִין אֵיךְ

חֲתָנָהּ לְחַק וְרַעְמָה וְאֶחָדָה אוֹיְבֵיהֶם אֵיךְ וְעַל אֵיךְ בְּשִׁמְרָאֲפֹן
 דָּאס מֵאֵן צו אֵיךְ אֵיךְ וְעַל אֵיךְ בְּשִׁמְרָאֲפֹן
 פֶּר דָּעס וַיִּנָּד פֶּר חֶלֶה (וַיִּיטֵל בְּהֶלֶה וַאֲנִי דִּ
 גְּמָרָא וְאֶלְקָטָה נִיט לִייעֶנְען בְּהֶלֶה נָאָר בְּחֶלֶה)
 דָּאס אֵייעֶרְעֶה תְּבוּאוֹת וְעַם אוֹיְבֵיהֶם אֵייעֶרְעֶה
 פֶּר בְּרַעְמָה וְעַרְן. אֵיךְ אֵיךְ וְעַם וְעַרְן אֵייעֶרְעֶה
 זְרִיעָה צו לַעַר דָּען אֵייעֶרְעֶה פִּינֵד וְעַלִּין עַם
 אוֹיְבֵיהֶם עַסָּן. אֵיךְ פֶּר דִּי וַיִּנָּד וְעַם מֵעַן גִּיט נִיט
 תְּרוּמוֹת אֵיךְ מֵעֶשְׂרוֹת וְעַרְן דִּיא הִיטְלֵן פֶּאָר
 הַאֲלֹמֹן אֵיךְ גִּיבִין נִיט קִיין מוֹרָא אֵיךְ רַעְנֵן אֵיךְ
 עַם שְׁמִיט אֵין גְּרוֹיִם יְקָרוֹת. דִּי לִיט פֶּר דִּינֵן
 גָּאָר נִישְׁט. דִּי מֵעַנְשֵׁן לֹאִיפִין אֵיךְ וּזְכֹן פֶּרְנֶסָה
 אָבִיר וַיִּי גַעֲפִיגֵן נִיט. אֵיךְ אֵין מֵעַן גִּיט תְּרוּמוֹת
 אֵיךְ מֵעֶשְׂרִי שְׁמִיט חֲשִׁי אֵיךְ אֵיךְ בְּרַעְמָה אֵיךְ
 זִי וְעַרְן גִּיבֶעֱנִישְׁט. רַבִּי אֶלְעָזָר אֵיךְ רַבִּי
 לְהוֹשֶׁעַ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶאֱנֵן אֲרוּם דִּיא גַעֲנֶעֱרֵן
 פֶּר אֲנִימָכְרִיא צוֹא קִלִּיבֵן צִדְקָה גַעֲלֵד פֶּר דִּי
 לִיט וְעַם הָאֲבִין זִיךְ פֶּר שְׁרִיבֵן צו גַעֲבֵן אוֹיְבֵיהֶם
 דִּי יִשְׁיָבָה פֶּר דִּיא חֲכָמִים אֵיךְ דָּאָרְמֵן גִּינְוֶעֶזֶן
 אֲמַעֲמִישְׁט וְעַם עַד הָאֵם גִּיהִיטֵן אָבִיא יוֹדֵן.
 עַד אֵיךְ גִּינְוֶעֶזֶן אֲבִירִיכֵר נִדְבֵן וְעַם עַד פֶּלְעָטָה
 אֵיךְ גַעֲבֵן צִדְקָה מִיט פּוֹלֶעֶר הָאָנֶד אֵיךְ מִיט
 אֲגוּשְׁט אוֹיְבֵיהֶם אָבִיר אֵיךְ וַיִּנָּד צִיט אֵיךְ עַד אֲרוּם
 גִּינְוֶאָרֵן אֵיךְ הָאֵם נִיט גִּיהִיטֵן וְעַם צו גַעֲבֵן אֵיךְ
 אֶלֶם עַד הָאֵם פֶּר וַיִּיטֵן דִּר זַעֲהֵן דִּינֵעַ צוֹוִיִּיא
 חֲכָמִים גִּינְוֶעֶזֶן אוֹיְבֵיהֶם קִלִּיבֵן צִדְקָה פֶּר דִּי יִשְׁיָבָה
 אֵיךְ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּינְוֶאָרֵן גַעֲלֵד פֶּר בּוֹשָׁה אֵיךְ אֵיךְ
 גִּיבֶעֱנִישְׁט אֵיךְ וַיִּנָּד קִרְאָנֶק. הָאֵם אֵיךְ וַיִּנָּאֲמָאֵל
 וַיִּיבֵן גִּיבֶעֱנִישְׁט. וְעַם אֵיךְ מִיט דִּיר דָּעֵר מִיט
 וְעַם דוּ בִּיטָה אֵין גַעֲלֵד אֵין פֶּנִּים אֵיךְ דוּ בִּיטָה
 אֵין קִרְאָנֶק. הָאֵם עַד צו אֵיךְ גִּינְוֶאֲמָה מִינֵעַ
 רַבּוֹתִי וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶעֱנִישְׁט צו מֵאֵן צִדְקָה אֵיךְ
 אֵיךְ וַיִּינָאֲמָאֵל גִּיבֶעֱנִישְׁט צו מֵאֵן צִדְקָה אֵיךְ אֵיךְ
 זִי נִיט וְעַם צוֹא גַעֲבִין. הָאֵם וַיִּנָּאֲמָאֵל צוֹא
 אֵיךְ גִּינְוֶאֲמָה בִּי אֵיךְ הָאֵם זִיךְ נָאָר אֲפִיגְשְׁמַעֲלָהּ
 אֵיךְ פֶּלְעֵד וְאֵלִין מִיר אֵיךְ הַעֲלָמָה פֶּר אֵיךְ
 פֶּר קוֹיפֵן אֵיךְ אֵין גַעֲבֵן אֵיךְ דִּיא צִדְקָה. אֵיךְ
 עַד גִּיבֶאֱנֵן אֵיךְ הָאֵם אֲהַעֲלָמָה פֶּר וַיִּנָּאֲמָאֵל
 פֶּר קוֹיפֵם אֵיךְ הָאֵם דָּאס גַעֲלֵד אֵין גַעֲבֵן צוֹא
 דִּי חֲכָמִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אֵיךְ רַבִּי לְהוֹשֶׁעַ הָאֲבִין
 פֶּר וַיִּנָּעֵם וְעַם מִתְּפַלֵּל גִּינְוֶעֶזֶן זִי הָאֲבִין אֵיךְ

דין ועל פירות שביעית • חרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ועל המורים בתורה שלא בהלכה • היה רעה באה לעולם על שבושת שווא ועל חלול השם גלות באה לעולם על עבודת פוכבים ועל גלוי עריות ועל שפיכות

חסדי אבות

אלע מאל מעשר • ויא דבר בא לעולם אפעקט • רחמנא ליצן • קומט אויף ריא וועלט דאס מענטשן שטארבן איין מיטה חמופה פלוצלונג און איין שום קראנקייט • על מיתות האמות בתורה שלא נסחו לבית דין פר דיא זינד וואס די תורה האט מתיב גווען מיתה פירי שמים אדר ברת וואס דאס איז גיט איבער גיגען גווארן צו בית דין אז דיא סנהדרין זאלן זיי בעשטראפן ועל פירות שביעית און פר די פירות פון דעם זיבטן יאר (פון שמיטה) וואס זיי זיינן גיט ספקיר צו ארימע לייט נאר זיי נעמן צו די פירות פר זיך צו עסן און צו פר קויפן • און ווייל די תורה האט געהייסן אז דיא פירות פון שמיטה זאל מען מאכן פריי פר ארימע לייט און ווער עס וויל זאל זיי מאגן עסן • און זיי האבן עס גיט גמאכט פריי • דרום שיקט און גאט ביה איין דבר און ער גיט פרייהייט צו דעם משחית אז ער זאל פערדארבן אליסן וועמען ער וועט אן מרעפן סאי אצדיק און סאי ארשע • חרב באה לעולם איין שווערד קומט אויף די וועלט בלומר סלקמות איז השי גוור אויף די וועלט על ענוי הדין פר דעם וואס די דיינים מושלין דעם דין בלומר זיי ווייסן ריכטיג דעם דין • נאר וויא סעקליווען און פסקינן אים גיט • ועל עוות הדין און פאר דעם וואס מען פערקרימט דעם דין און מען פסקת אים פערקערט • מען מאכט שולדיג דעם אונשולדיגע • און מען מאכט גרעכט דעם שולדיג • ועל המורים בתורה שלא כהלכה און פר דעם וואס מען פסקת אין דער הנהל גיט ריכטיג וויא דער דין איז • דהיינו מען זאגט אויף איין זאך וואס עס איז מהור • סמא • און אויף מביא פסקנען זיי מהור • אויף דאס וואס עס איז מותר פסקנן זיי אסור • און אויף אסור מותר • היה רעה באה לעולם חיות דעות קובן אויף די וועלט בלומר השי שיקט און פייער חיות אין דיא דערפער און אין דיא שטעט זיי זאלן צוא רייסן מענטשן • על שבושת שווא פאר דעם וואס מען שווערט אומזיסט •

דמיסועל שממדת הארץ יבא רבועה פרקים הדבר מתרבה ברביעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבבבל שנה ושנה ברביעית מפני מעשר עני
שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני שבששית במוצאי שביעית מפני
פרות שביעית במוצאי החג שבבבל שנה ושנה מפני גזר מתנות עניים יארבע
מדות באדם האמר שלי ושלה שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת
סרוס שלי שלך ושלה שלי עם הארץ שלי שלך ושלה שלך הסיד שלי

חסדי אבות

מען איין דיא תבואות וואס אין פעלד אין
שיערן און אין דיא שפיכלער און דער בעל
הבית פון פעלד האט בעדארפט געבין צו די
ארימע לויט לקט שבה ופאה און פון אווין
גארטן האט ער בעדארפט לאזן פאר ארימע
לויט פרט דאס איז איינגעניע וויינטרויבען און
עוללות די וויינטרויבען וואס זיי ווערן שפעט
צייטיג און פר וואס זיי האבן דאס ניש געגעבן
קומט פאר דעם אלע נאך סוכות איין דבר
רחמנא ליצלן יג ארבע מדות בארם עם איז דא
פיר ערלייא תראקטערן צווישן מענשן האמר
דר וואס ער איז געוואונט צו זאגן שלי שלי שלך
שלך וואס מיינע איז מיינס און וואס מיינע
איז מיינס איך וויל פון מיינע קיין הנאה
האבען און וויל אויך ניש אז דוא זאלסט פון
מיינע האבען הנאה זו מדה בינונית דאס איז
איין מיטעלעסטיג תראקטער בלומר אזו איין
מענטש איז ניש איין צדיק און ניש איין רשע
ויש אומרים זו מדה סרוס און אמייל לויט זאגן אז
דאס איז איין תראקטער וואס דיא לויט פון
סרוס האבן געהאט זיי האבן פון אנדערע לויט
ניש געוואלט הנאה האבן און האבן איינעם
אנדערן פון ווייטערע אויך ניש איינע גלאזן דען
זיי האבן זיך גרויס געהאלטן מיט ווייטערע פיל
אוצרות פון תבואה און האבן איין ארוסאן ניש
געשטיצט זיין לעבן צוא ערהאלטן שלי שלך
ושלך שלי דער וואס איז געוואונט צו זאגן וואס
מיינס איז מיינע און וואס מיינע איז מיינע
בלומר דו קאנטסט וואל געבן מיינע און איך
קאן מיר אויך געבן פון מיינע עם הארץ איז
דאס מסכים מיט דעם תראקטער פון דעם
אלגעמיינעם פאלק בלומר דאס איז דר דרך
ארץ פון דער וועלט וואס דאס רוב מענטשן
פירן זיך אזו שלי שלך שלך וואס מיינס

איר גגרייכט צווישן די איינגשאפטן בלומר
איבער דעם וואס אירע אייגענע נאכגער האבן
איר גגרייכט און האבן פרנאסן אין איר בלוט
הדיבר ויצט זיא גפאנגן אין איינגשאפט צווישן
די פעלקר יב כארבעה פרקים הרבר מרובה אין
פער צייטען ווערט רחמנא ליצלן דער דבר
גמערט אין די וועלט ברביעית אין דעם פירטן
יאר פון שמיטה ובשביעית און אין דעם זיבטן
יאר דאס איז אין שמיטה ובמוצאי שביעית און
דעם יאר וואס נאך שמיטה ובמוצאי החג און
נאך סוכות שבכל שנה ושנה וואס אין אימליכס
יאר איז די משנה מפורש פר וואס קומט דר
דבר נאר אין די פיר צייטן ברביעית אין דעם
פירטען יאר פון שמיטה קומט דער דבר מפני
מעשר עני שבשלישית איבער דעם וואס מען האט
ניש געגעבן מעשר צוא ארימע לויט אין דעם
דריטן יאר פון שמיטה (ווייל אנשטאט דעם
וואס מען בעדארפט אלע יאר אפשיידן מעשר
שני שיידיעט מען אפ דעם דריטען און דעם
זעקסטן יאר פון שמיטה מעשר פאר ארימע
לויט) ובשביעית און אין שמיטה איז זיך מתרבה
דער דבר מפני מעשר עני שבששית איבער דעם
וואס מען האט ניש געגעבן מעשר צו ארימע
לויט אין דעם זעקסטן יאר דאס איז דאס יאר
וואס פר שמיטה ובמוצאי שביעית און אין דעם
יאר וואס נאך שמיטה קומט איין דבר מפני
פרות שביעית איבער דעם וואס מען האט דיא
פירקט אין דעם יאר פון שמיטה ניש גמאכט
פרייא פאר ארימע לויט אז זייא זאלן מאגן
פון זיי עסן ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה און
דעם נאך סוכות פון אימליכס יאר מפני גזל
מתנות עניים ווייל מען האט גגולת דיא גאב
וואס מען האט בעדארפט צו געבן די ארימע
לויט ווייך אין דיא צייט פון סוכות ואמילט

שְׁלִי וְשְׁלִי שְׁלִי רָשָׁע: יִי אֲרַבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת נֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לְרָצוֹת יִצְאֵהֶם מִן
בְּשָׁכְרוּ קִשְׁהָ לִכְעוֹס וְקִשְׁהָ לְרָצוֹת יִצְאֵהֶם מִן בְּהֶפְסֵדוֹ קִשְׁהָ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לְרָצוֹת
חֲסִיד: נֹחַ לִכְעוֹס וְקִשְׁהָ לְרָצוֹת רָשָׁע: יִי אֲרַבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים מְהִיר לְשִׁמּוֹעַ
וּמְהִיר לְאֵבֶד יִצְאֵהֶם מִן בְּהֶפְסֵדוֹ קִשְׁהָ לְשִׁמּוֹעַ וְקִשְׁהָ לְאֵבֶד יִצְאֵהֶם מִן בְּשָׁכְרוּ

חסידי אבות

אִם רִיבֵנָה • אִם וְאִם רִיבֵנָה אִם רִיבֵנָה כְּלוֹמֵר
וְנוֹעַן צְוִי מַעֲנֵשׁן שְׁמִיעֵנָה אִם אִיבֵנָה רַעְיוֹנָה
אִם גַּעֲלָם אִם אִיבֵנָה פֹּה זֵי אִם אִם סָפֵק אִם
הָאֵם מִרְא פִּלְיָהֶם פֶּאֶר נַעֲמָה עַר אִיבֵנָה פֶּרֶזְנָה
פֹּה וְנַעֲמָה גַּעֲלָם • אִם יַעֲבֹר וְנָתַם צוֹ אִם דָּאֵם
וְאִם דָּאֵם מִיבִנְסָם אִם דָּאֵם אִם מִיבִנְסָם אִם דָּאֵם
דִּיבֵנָה • אִם דִּיבֵנָה אִם נָאֵר דִּיבֵנָה אִם אִיבֵנָה
פֶּעֶרְלָנָה עִם פֹּה דִיר גִּיט • חֲסִיד אִם דָּאֵם אִיבֵנָה
חֲאֶרְאָקְטֵר פֹּה אִיבֵנָה אִיבֵנָה מֵאֵן וְאִם עַר לֵאמֹר
אִיבֵנָה וְיִבֵנָה אִיבֵנָה אִם אִם עַר מוֹט לִפְנֵים
מְשׁוֹרֶת הִדִּין • דָּאֵם הִיבִסְתָּ נָאֵר פֶּרֶזְנָה וְיִבֵנָה
דִּר דִּין אִם • שְׁלִי שְׁלִי וְשָׁלֵךְ שְׁלִי אִיבֵנָה עַר הָאֵלֶם
אִם דֵּעַר מִיבִנְסָם מִכָּה נִפְשָׁה אִיבֵנָה דָּאֵם אִם
מִיבִנְסָם אִם דָּאֵר דָּאֵם מִיבֵנָה • אִם אִפִּילוֹ וְנוֹעַן
דָּאֵם אִם דִּיבֵנָה קַעַן אִיבֵנָה דָּאֵם עֶרְקָלֶעֶרן אִיבֵנָה
פֶּאֶר מִיבִנְסָם • אִם אִם אִם עַר זִיב מִרְאָה הִיבֵנָה
אִיבֵנָה וְיִבֵנָה חֲבָרִם גַּעֲלָם רָשָׁע הָאֵם עַר דָּעִם
חֲאֶרְאָקְטֵר פֹּה אִיבֵנָה רָשָׁע: יִי אֲרַבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת
פֶּיֶר עֶרְלִיָּא חֲאֶרְאָקְטֵרִין גַּעֲפִינָן זִיבֵנָה אִם דָּאֵם
נִאֲמֹרֵן וְאִם בִּי וְאִם אִם דִּי מַעֲנֵשׁן • טַח
לִכְעוֹס וְנוֹחַ לְרָצוֹת דִּר וְאִם עַר וְעַרְמָה גִּרִּיבֵנָה אִם
פֶּעֶם • כְּלוֹמֵר אִיבֵנָה יַעֲבֹר עַרְלִיבִנְקִיט קִבְּסָם עַר
גִּיבֵנָה אִם אִיבֵנָה פֶּעֶם • אִם עַר אִם אִם גִּרִּיבֵנָה
פֶּאֶרְלִיבֵנָה צוֹ וְעַרְמָה • דָּאֵם הִיבִסְתָּ אִם אִיבֵנָה גִּיבֵנָה
גִּיט עַר אִם פֶּעֶם • יִצְא שְׁכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ גִּיט
פֶּעֶרְלָאֵרן וְיִבֵנָה שְׁכָר • אִיבֵנָה וְיִבֵנָה שְׁאֲרֵן • כְּלוֹמֵר
עַר הָאֵם מֵעַר שְׁאֲרֵן פֹּה דָּעִם וְאִם עַר אִם
גִּרִּיבֵנָה אִם פֶּעֶם אִיבֵנָה צוֹ קִבְּסָם מֵעַר וְיִבֵנָה עַר
פֶּעֶרְדִּיבֵנָה דִּרְקָה דָּעִם וְאִם עַר אִם גִּרִּיבֵנָה אִם פֶּעֶם
גִּיבֵנָה פֹּה וְיִבֵנָה פֶּעֶם • קִשְׁהָ לִכְעוֹס וְקִשְׁהָ לְרָצוֹת דִּר
וְאִם אִם אִם שְׁוֹעַר אִם פֶּעֶם צוֹ וְעַרְמָה • כְּלוֹמֵר
גִּיט גִּיבֵנָה קִבְּסָם עַר אִיבֵנָה אִם פֶּעֶם • אִם וְנוֹעַן
עַר קִבְּסָם שְׁוֹעַר יִצְא אִם פֶּעֶם אִיבֵנָה אִם עַר אִם
שְׁוֹעַר בְּאִוּלִיבֵנָה צוֹ וְעַרְמָה • יִצְא הֶפְסֵדוֹ בְּשָׁכְרוֹ
גִּיט פֶּעֶרְלָאֵרן וְיִבֵנָה שְׁאֲרֵן דִּרְקָה וְיִבֵנָה פֶּאֶר
דִּיבִנְסָם • כְּלוֹמֵר מֵעַר פֶּעֶרְדִּיבֵנָה עַר דִּרְקָה וְיִבֵנָה
גִּרְדֵּל וְאִם גִּיט גִּיבֵנָה אִם אִם פֶּעֶם צוֹ קִבְּסָם

מהיר לשמוע וקשה לאבד זה חלק טוב • קשה לשמוע ומהיר לאבד זה חלק רע: • ארבע מדות בנוחני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים • יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה בשלו • יתן ויתנו אחרים חסיד • לא יתן ולא יתנו אחרים רשע: • ארבע מדות בהולכי בית המדרש • הולך

חסדי

אבות

חסדן וואס אים איז שווער גיוועזן ביי ער האט עס מקבל גוועזן • מהיר לשמוע וקשה לאבד דער וואס פערנעמט אונדז גיט • אונדז אים איז דאס שווער צו פערנעמען בלומער ער האט איין גשווינדע תפיסה • אונדז אונטן זכרון זה חלק טוב איז דאס איין חלק וואס גאט האט איין געמיינט צו אונטן מענטשן וואס ער איז גפעלן אין די אויגן פון גאט ב"ה • קשה לשמוע ומהיר לאבד דער וואס אים איז אונדז שווער צו פאר נעמן • אונדז ער פערנעמט איז דאס אים גרינג צו פערנעמן • בלומער ער האט אשווערע תפיסה • אונדז קיין זכרון דר ביי זה חלק רע אזו איין טייל האט הש"י געבן צו אשלעכטן מענטשן • דען אז ער וואלט גראט אנומע תפיסה מיט אונטן זכרון • וואלט ער פיל מענטשן שאדן טאן: • אז ארבע מדות בנותני צדקה פיר ערלייא תאראקטערן געפינן זיך אונטער די לייט וואס דארפן געבן צדקה • תוצה שיתן דר וואס וויל אז ער אליין זאל נאר געבן צדקה ולא יתנו אחרים אונדז אנדערע זאלן גיט געבן צדקה עינו רעה בשל אחרים האט ער אפזייע אונדז אונדז ער פערניגט גיט אנדערע לייט דאס מצוה וואס זייט טוען • יתנו אחרים והוא לא יתן ווען ער וויל אז אנדערע לייט זאלן געבן צדקה אונדז ער זאל גיט געבן עינו רעה בשלו איז זיין אויג פערדריקליך אויף זיינע אייגענע געלט בלומער ער איז קארג אויף זיין גראטן • יתן ויתנו אחרים חסיד דר וואס ער וויל אליין געבן צדקה אונדז ער וויל אויף דאס אנדערע לייט זאלן אויף געבען צדקה • דיער איז איין פרוקר אונדז איין גנעדיר טאן • לא יתן ולא יתנו אחרים רשע דר וואס וויל אליין גיט געבן צדקה • אונדז ער וויל אויף אז אנדערע לייט זאלן גיט געבן • דר איז איין רשע • דר דובבנר מגיד שרירות אין אהל יעקב פרשה ראה אז דאס איז ווער ווייט לויפנא צו גלויבען אז איין מענטש וואס ער זאל זיין אפילו אגרויסר רשע • זאל ער נאך פערזאגן צו אנדערע לייט אז זיין

זאלן צו איין ארומאן אגראשן צדקה גיט געבן אונדז וואס זאגט דער תנא לא יתן ולא יתנו אחרים רשע • ער גיט אליין גיט אונדז ער פערלאנגט אז אנדערע זאלן אויף גיט געבן • אונדז ער אפילו דר רשע פערלאנגט אז אנדערע זאלן צו איין ארומאן גישט געבן • ווער וועט עס אים צו הערן • נאר איין פסוק אין דר תורה דער קלערט אונדז די זאך וויא אזווא דאס קען זיין • דר פסוק זאגט ורעה עינך באחד האביון ולא חתן לו וקרא עליך אל ה' והיה כד רמא • דר פסוק האט דא געזאגט צוויי פאלן איין פאל ורעה עינך באחד האביון דוין אויג וועט זיין ביי אויף זיינעם פונדער דעם ארומאן אונדז דעם צווייטן פאל זאגט ער ולא חתן אונדז דו וועסט אים נאך אויף גישט געבן דענקאל אז ער וועט אויף דיר אן רופן צו גאט • וועט אין דיר זיין אפגעלער • די תורה זאגט אונדז דאס עס איז דא אפאנדער מענטש וואס ער וויל מיט איין ארומאן גיט געבן חסד זיין אונדז זאגט דעם אפאט אז ער האלט דעם גראטן פויערער פאר דעם ארומאן • אונדז דאס איז נאר קיין וואונדז • דען עס זיינן דא אנדערע מענטשן וואס זיי האבן זיך אליין גיט אזו ליב וויא דאס געלד וויא דא גמרא זאגט יש אדם שממונו חביב עליו סגופ עס איז דא אפאט אזו אפגענט וואס זיין געלד איז אים פער ליב פר זיין אייגענעם גוף • אפער עס איז דא נאך ארשע וואס ער איז פיל ערטר פר דיעזן קמען ער האט דאס געלד גיט אזווא ליב • ער האט בטיבע נאר פיינד איין ארומאן • אונדז איין ארומאן קומט צווא אים בעטן אנדערע אונדז ער פערשט נאך אן דאס אנדערע לייט געפינען זיך אויף ביי דען עשיר • אונדז ער גיט אים גישט אונדז זאגט צו אים גייט אויף געוונדז הייר איר וועט בייא מיר גישט קריגן • אז דר ארומאן גייט פון אים אנוועק • מלחמת בושא פאר ענטפערט זיך דר עשיר פר די אייגנע לייט וואס ביי אים אונדז זאגט צו זיי אז דעם ארומאן

איז נישט קיין מַצוה דאס מען זאל אים געבן.
 דען ווען מען גיט אים גיט ער אוועק גלייך
 אין שיינק אונ פאר שיינקות דאס געלד אונ עס
 בלייבט אלס ביי דעם שיינקער. דורך אונזען בע
 רייד איז ער גורם אז אנדערע לייט גיבן אים
 אויף נישט אונ דאס מיינט דר פסוק צו זאגן
 ודעה עיני דיון אויג וועט זיין ביזו באחר האבין
 אויף דיין ברודר דעם אָביון בלומר דו וועסט
 אויף אים אויף מַרְאָגין ביינע רייד ולא תהי לו
 אונ דו ווילסט אים דריבער נישט געבן. אונ
 דאס איז די כּוֹנֶה פון דעם תנא וואס ער זאגט
 לא יתן ולא יתנו אחרים. לא די נאך גיט גינג
 וואס ער גיט גיט איז ער נאך גורם אז אנדערע
 זאלן אויף גיט געבן. רשע. דיוער איז געוויס
 איין רשע וואס זיין זינד איז פאר בונדן ביא
 אים אין הערצן. וויא דר פסוק זאגט דא אים
 פקדוֹת יהי בד חטא אין דיר וועט בלייבן די
 זינד. בלומר דוא וועסט בלייבן איין רשע.
 נאך שרייבט דר דובנר מגיד אז דיוער פסוק
 איז צו בעוואונדערן וואס ער זאגט מיט דעם
 לשון וקרא עליך אל ה' ער וועט רופן פון דיינע
 וועגן צו גאט. וואס דער לשון וקרא ער וועט
 רופן בעווייזט אז ער וועט פון דיינע וועגן
 בעטן צו גאט פריינדליך. אונ דר לשון ווייזט
 גיט אים אויף אנקלאגן ווייל דר פסוק זאגט
 דא גיט מיט דעם לשון והי כי יצק אלי אז
 ער וועט שרייען צו מיר. אָבֵר דר פֿשֶׁט פון
 פסוק קען זיין רעכט אזוי וויא דר לשון ווייזט
 וקרא ער וועט רופן צו גאט מיט פריינדליכקייט
 ווייל מיר ווייסיין דאס גאט ב'ה נעמט אָן דיא
 גיבעט פון די רייכע לייט נאר צוא ליב דיא
 אַרְבֵּע. וויא השי' האט אונז גיזאגט דורך
 לשענה הנביא מרום וקדוש אשכון ואת רכא ושפל
 רוח. מיין וואנגונג איז אין הויכל אונ בין אָפֵּ
 גליידיג פון מענשיין. נאר דער וואס וויל מיד
 געפין געפינט ער מיד לעבן דעם צופראַנגעם
 אונ דעם גיך גלייכגענעם אַרְבֵּאן ווייל ביי
 זיי מאַך איה אַלע כּאֵל מיין אַכְסֵנְיָא. אונ דרום
 זעהען מיר ווען ביא איין ריידין כאַן מַרְעַפֿט
 רַחֲמֵנָא לִיצְלָן. איין עת צרה שיקט ער צוא
 זיך רופן אַרְבֵּע לייט אז זייא זאלין פון זיינע
 וועגן מתפלל זיין אונ ער איז אויף מתפלל
 צווישן זיי דענקאל איז ער זיכר אז השי' וועט

פרקי חמישי אבות ואינו הולך שִׁבְר מַעֲשֶׂה בִּירוֹ • הוֹלֵךְ

מַעֲנוֹת פֶּן וַיִּין שְׁוֹעֵר קַעֲנָן דַּעַם גִּרְאָה • הָאֵם
 דִּר פֶּעֶטֶר אֶלֶם צו גִּהֶעֱרַט דִּי גִּהֶנְצֶע צִיט וואָס
 ער האָט פֿר אים גִּירֶעט • אָבֵה האָט אים אֶלֶם
 גַּעקֹּמט אָין וַיִּין גַּעזִיכט אָבֵה האָט גִּהֶנְצֶע אֵינע
 ווִיילע פֿון אים וַיִּנֶּע אֵינען גִּיט אַפֿגִּיקֶעט
 בִּיו ער האָט גִּינֶגֶרֶנִּיגט וַיִּנֶּע רִייד • אֶלֶם ער
 האָט גִּינֶגֶרֶנִּיגט צו רִיידן • האָט אים דִּר פֶּעֶטֶר
 גִּיפֶרֶנִּיגט וואָס אַיז מִיט דִּיר דִּר מֶער וואָס דו
 זַעקֶסט אֵוִיס אַזוּ שְׁלֶעכט אָין פֿנים דו בִּיקֶט
 אַזוּ בִּלֶּאָס • אָבֵה דִיא קִנֶּאכֶן פֿון דִּינֶע בִּיאָן
 מֶארַצֶען אַרוִיס אַז עַם אַיז גֶּאָר אַשְׁרַעק אֵוִיפֿ
 דִּיר צו בִּלִּיקן וואָס בִּיקֶט דִיא אַז אַפֿ גִּינֶעֱרַט
 אָבֵה אֵוִיס גִּימֶאנֶעֱרַט • אָבֵה פֿר וואָס גִּינֶעֱרַט דו
 אַזוּ אַפֿ גַּעֲרִיסן • אָבֵה דִינֶע טִימֶפֶל וַיִּנֶּען אֵוִיפֿ
 גִּיט גִּהֶנְצֶע דִּיין שְׁוֹעֵר אַיז דִּיא אַגֶּרוִיסֶער עֲשִׁיר
 ווִיא קַען ער דֶּאָס פֿון דִּיר אַזוּ צו זַעקֶן • דַּעַר
 יוֹגֶנֶר כּאָן האָט גַּעשְׁוִוִינֶן גִּלִּיק ווִיא ער האָט
 גִּיט גִּיהֶאָט וואָס דַּערוִיפֿ צוּא עֲנַפֿעֲרִין • גֶּאָר
 אֵינִינֶע לִיט וואָס וַיִּין דִּר בִּיִיא גִּישְׁטאַנֶן
 האָבֵן גִּנֶּגֶטֶפֶערט דֶּאָס אַיז גֶּאָר דִּרִיבֶר ווִייל
 וַיִּין שְׁוֹעֵר אַיז אַגֶּרוִיסֶער אַכּוֹר אָבֵה ער
 בַּעֲהֶאנְדִּילט אים זַיִיעֶר שְׁלֶעכט • אֶלֶם דַּעַר
 פֶּעֶטֶר האָט עַם דִּר הַעֲרַט • אָבֵה דִיא הַעֲרַט ער
 גֶּאָר אֵוִיפֿ פֿון וַיִּין אֵיירִיס אַז ער האָט אים
 גַּעשִׁיקֶט צו אים בַּעֲטֶן אַז ער זָאל פֿון וַיִּנֶּעֱט
 וועגן וַיִּין אַשְׁמֶדֶלֶן בִּיִיא דַּעַם שְׁתִּירָה וואָס ער
 ווִיל זִיך אָן אים נֶזֶקֶס זִיין • אַיז ער דַּערוִיפֿ זַיִיעֶר
 אֵין פֶּעַם גִּיווֶארִין אָבֵה האָט גִּיוֶאָגט • גֶּאָר דִּיא
 וועט אֵיר אַלע זַעקֶן וואָס אֵיפֿ וועל אים מֶאָן •
 עֲקֶשֶׁט וועל אֵיפֿ אים מֶאָבֵן צוּא אֵיש אָבֵה וועל
 אים אֵוִיס קַעֲרֶן פֿון וואַרַצֶל • דִּר נֶמְשֶׁל אַיז דִּר
 קֶלַעֲרַט אֵין דַּעַם זַעלִיגִינֶן פֶּסֶק וואָס ער
 זָאגט הַשֵּׁמֶר לֶךְ פֶּן יִהְיֶה דִבֶּר עַם לִבְבֶךָ בִּלְעֵל זָאוי
 דו עֲשִׁיר גַּעֲהִיט אַז דִּיין הַעֲרַץ זָאל גִּיט אֵוִיפֿ
 מֶרֶאנֶן בִּיִּיו גַּעֲנֶן דַּעַם אַרוֹמֶאן וועה עֵינֶך בֶּאֱחִיד
 הַאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתּוּ לוֹ אַז דו וועסט בִּלִּיקן מִיט אֵיין
 בִּינֶע אֵוִיפֿ אֵוִיפֿ דִּיין בִּרְדֶּער דַּעַם אַבִּיוֹן אָבֵה
 דו וועסט אים גִּיט גַּעבִּין צוּם לַעבִּין וקֶדֶם עֵלִיד
 אַל ה' • אַז עַם וועט אָבֵר מֶרַעפִּין דִּיר אֵיין עַת
 זִרְה אָבֵה דו וועסט אים בַּעֲטִין אַז ער זָאל פֿון
 דִּינֶגט וועגן מֶהֶפֶלל וַיִּין • אָבֵה ער וועט אָנֶרֶפֶן

מִיט וַיִּין גִּיבַעַט צוּא גֶאָט בִּיִּה פֿון דִּינֶגט וועגן
 אַז ער זָאל דִּיר הַעֲלֶפֶן וְהִיה בֶּךְ הַמָּא וועט אָן
 דִּיר ווערִין גֶּאָר אַפֿעֲלֶער • דַּעַן אַז גֶּאָט בִּיִּה
 וועט זִיך דַּעַר כֶּאָנֶן אֵוִיפֿ דִיא לִיידִין פֿון דַּעַם
 אַרוֹמֶאן מִיט וַיִּין שְׁוֹעֲלִיכִין לַעבִּין • אָבֵה דִיא
 האָט אַנְקֶענֶן אים גִּימֶאכֶט דִּיין הַעֲרַץ ווִיא
 אַשְׁטִיין אָבֵה דִיא ווִילֶסט אים קִיין שוֹם מִזְבֵּה
 גִּיט מֶאָן • וועט זִיך אֵוִיפֿ דִּיר מֶעֱרַר שְׁמֶאֱרֶק
 דִּר מֶרֶת דִּירִין • אָבֵה וועט אֵיין דִּיר אַפֿעֲלֶר מֶאָכֶן
 וַיִּן אַרבע מֶרֶח בְּהוֹלִי בֵּית הַמִּדְרַשׁ פִּיר עֲרִלִיּוֹא
 נֶאמֶרֶן אַיז דִּיא אָנֶגֶר דִּי לִיט וואָס דִּיאָפֶן
 גִּיין אֵין בֵּית הַמִּדְרַשׁ צו הַעֲרֶן דִּי דִּרְשׁוֹת פֿון
 דִּי חֲכָמִים הוֹלֵךְ דִּר וואָס גִּיט אֵין בֵּית הַמִּדְרַשׁ
 אָבֵה ער הַעֲרַט מִזְבֵּה וַיִּין עוֹשֶׂה אָבֵה ער אַיז גִּיט
 מִקִּים דֶּאָס וואָס ער האָט גִּהֶעֱרַט • גִּיט מֶחֶמֶת
 רַשְׁעוֹת חִיו • גֶּאָר ווִייל ער האָט גִּיט בִּפְנֵי צו
 מִקִּים וַיִּין דַּעַן ער קַען גִּיט בַּעֲצוּנוּנֶן וַיִּין יֶצֶר
 הַרַע וואָס ער שְׁטַעֲרַט אים צו קַעֲרֶן הוֹרָה אָבֵה
 צו מֶאָן אַמֶּצוּה • שִׁכַּר הִלִּיכָה בִּירוֹ דִּיאָה האָט ער
 שִׁכַּר פֿר דַּעַם וואָס ער גִּיט אֵין בֵּית הַמִּדְרַשׁ
 דַּעַן ער האָט דִּיאָה לֹאֶסט צו הַעֲרֶן הוֹרָה אָבֵה
 מִזְבֵּה • קַען דִּיאָה וַיִּין מִיט דִּר צִיט אַז וַיִּין צו
 הַעֲרֶן וועט אַמֶּאֶל פֶּאָרַט מֶאָבֵן אֵיין רֹשֶׁם אֵין
 וַיִּין הַעֲרֶן אָבֵה ער וועט צוִינֶגט דַּעַם יֶצֶר הַרַע
 אָבֵה וועט מִקִּים וַיִּין דִּי מִצּוֹת ווִייל דֶּאָס הַעֲרֶן
 אָבֵה דֶּאָס לַעֲרֶנֶן פֿון דִּר הוֹרָה בִּרְיִינֶגט דַּעַם
 מַעֲנֶשֶׁן צו מִקִּים וַיִּין דִּי מִצּוֹת עוֹשֶׂה וַיִּין הוֹלֵךְ
 ער אֵיז מִקִּים דִּי מִצּוֹת אָבֵה ער לַעֲרֶנֶט הוֹרָה
 בִּיִיא זִיך אֵין דִּר הֵיִים אָבֵה ער גִּיט גִּיט אֵין
 בֵּית הַמִּדְרַשׁ ער מִינֶגט אַז אים אַיז גִּיט נִימִיט
 צוּא הַעֲרֶן דִּיא רִייד פֿון דִּי חֲכָמִים מִיט זַיִיעֶר
 מִזְבֵּה • שִׁכַּר מַעֲשֶׂה בִּירוֹ האָט ער שִׁכַּר פֿר דַּעַם
 וואָס ער מִזֵּב דִּי מִצּוֹה אָבֵה פֿר דַּעַם וואָס ער
 לַעֲרֶנֶט הוֹרָה • אָבֵה ער פֶּעֲלִירֶט דִּיאָה דַּעַם
 שִׁכַּר פֿון גִּיין אֵין בִּיהֶמֶד • דַּעַן אַז ער וואָלט
 גִּינֶאנֶגן הַעֲרֶן פֿון דִּי חֲכָמִים וואָלט ער קַעֲדֶר
 גִּיקֶעֱט מִקִּים וַיִּין מִצּוֹת אָבֵה מַעֲשִׂים מִזְבֵּהִים
 ווִיא דִּר פֶּסֶק זָאגט הוֹלֵךְ אֵת חֲכָמִים יַחֲסֵם דַּעַר
 וואָס גִּיט אָם מִיט חֲכָמִים ווערט ער גֶּאָר
 מֶער קִלּוֹן • הוֹלֵךְ עוֹשֶׂה אָבֵה אַזוּ אַמֶּעֱנֶשׁ וואָס
 ער גִּיט אֵין בֵּית הַמִּדְרַשׁ צו הַעֲרֶן הוֹרָה אָבֵה

תְּעוֹשֶׂה חֶסֶד • לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: יי אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֻמִּים
כְּפֹג וּמִשְׁפָּךְ מִשְׁמֶרֶת וְנִפְהָ • כְּפֹג יִשְׁהוּא מוֹפֵג אֶת הַבַּל • וּמִשְׁפָּךְ יִשְׁמַכְנִים
בְּזוֹ וּמִצִּיא בְּזוֹ • מִשְׁמֶרֶת שְׁמוּצִיָּאָה אֶת הַיָּין וְקוֹלֶמֶת אֶת הַשְּׂמֶרִים • וְנִפְהָ

חסדי אבות

מִכֹּר פֻּן דִּיא חֻמִּים אֹנָה עַר אִיו אוֹיָה מְכֻנִּים
דִּי תוֹרָה אֹנָה מְצוֹת בְּיִיזָה צו הוֹיו חֶסֶד דִּינוֹר
אִיו בְּאַחַת אִיין פֻּרְכֵר מֵאָן • דָּעַן עַר הַאֲלֵט
זִיָּה פֹאָר קִלִּין אֹנָה וְיוֹיֶט זִיָּה אוֹים גְּלִיָּה וְיוֹיָה
גַּד דִּאָרְף דִּיא מוֹכֵר אֹנָה עַר וְיוֹים אִלִּין
צֹאָר נִישְׁט נֹאָר עַר בְּעִדְרָאָה אָן קוֹמֵן צו דִּיא
חֻמִּים וְוֹאס זִיָּצֵן אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אֹנָה צוֹא
הָעֵרֶן פֻּן וְיוֹי תוֹרָה אֹנָה מִכֹּר • לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה
דִּר וְוֹאס גְּיוֹט נִישׁ אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ צו הָעֵרֶן
תוֹרָה אֹנָה מִכֹּר פֻּן דִּיא חֻמִּים • תֵּאשְׁמִי עַר
זִיוִים בְּיִיזָה אָז אוֹים פֻּעֵלֶט פֻּעֵר שְׂמֵאנֵה אִין דִּר
הָאָרֶה • אֹנָה בְּיוֹיָה זִיָּה צו הוֹיו דִּעֲרִינֵט עַר אוֹיָה
גִּיט אֹנָה אִיו גִּיט מְכֻנִּים דִּי מְצוֹת רָשָׁע דִּר אִיו
אִיין רָשָׁע • דָּעַר מְנוֹרַת הַכֹּאֹר סִימֵן רִירֵד
בְּרִינֵט פֻּן מִדְרָשׁ תְּנוּכָא אִמְעֵשָׂה פֻּן אִיין
חֶסֶד וְוֹאס עַר פֻּלְעֵט שְׁמַעֲנִידֵג זִיָּצֵן נֹאָר פֻּר
זִיָּה אִינֵר אִלִּין אֹנָה עַר הָאֵם בְּיִי זִיָּה קִיין שׁוֹם
סִפֵּר גִּיט גִּהָאֵם אִין וְוֹאס צו לַעֲרֵנָן • נֹאָר אִיין
צִבְרָא תְּגִיָּה אֹנָה דִּינוֹר מִכְּבָהָה הֵט עַר גִּלְעָדִינֵט
כָּל זִמּוֹ • עַר הָאֵם אִיר פִּיל מְיוֹעֵנֵד מֵאָל
גְּבוֹרָה בְּיוֹ עַר הָאֵם אִיר גִּיט נִקְעֵט אוֹיִסְיוֹיִגִי
בָּעַת עַר אִיו גִּשְׁמָאָרְבֵּן הָאֵם פֻּן אוֹים קִינֵר
גִּיט גִּיווֹאָסֵט וְיוֹיֵל עַר אִיו שְׁמַעֲנִידֵג גִּעֵנֵסִין
בְּיִי זִיָּה אִין תֵּדֵר אִינֵר אִלִּין אֹנָה הֵט גִּלְעָדִינֵט
אִין יַעֲנֵה נֹאָכֵט וְוֹאס עַר אִיו גִּשְׁמָאָרְבֵּן אֹנָה
קִיין מְעַנֵּשׁ הָאֵם עִם גִּיווֹאָסֵט אִיו אִרִּין
גִּיבֻקֵּעַן אִפְרוּיָה צו אוֹים אִין וְיוֹי הָדֵר וְוֹאס עַר
הָאֵם גִּלְעָדִינֵט אֹנָה הָאֵם אָן גִּיווֹיֵבן אִיבֵר אוֹים
צו שְׁרִיעֵן אֹנָה צו וְיוֹינֵעַן • אֹנָה הָאֵם אוֹיָה אוֹים
גִּיבֻקֵּאֵט אִפְיִמְעֵרַע קִלָּאָג מִיט אִדְוִיבֵן קוֹל
אֹנָה מִיט יִאמְעֵרְלִיכֵה זִיבָּעַן • בְּיוֹ אֵלֶּה פְּרוֹיֵעַן
פֻּן יַעֲנֵר שְׁכֻנָּה הָאָבֵן דִּר הָעֵרֶט אֹנָה הָאָבִין
זִיָּה אֵלֶּה צו וְאָמֵן גִּעֲקִלִּיבֵן אֹנָה הָאָבֵן גִּעִינִינֵט
אִלָּאָנֵעַ צִיִּיט בְּיוֹ אֵלֶּה לִיִּיט פֻּן שְׂמֵאֵם פֻּן
קִלִּין בְּיוֹ גְּרוֹים זִינֵן אֵלֶּה גִבֻקֵּעַן אֹנָה הָאָבֵן
מִיט אִיר גִּקִּלָּאֵט אֹנָה גִּיוֹיִנֵט • אֹנָה אֵלֶּה הָאָבֵן
זִיָּה מְהַעֲסֵק גִּעֵוֹעֵן אִים צו בְּרִיִּישְׁעֵן וְיוֹינֵעַ
פְּבִרִיבִים אֹנָה מְעַן הָאֵם אוֹים מִיט גְּרוֹים כְּבֹד

שמוציאה את הקמח וקולטת את הפלטה: יס כל אהבה שהיא תלויה בדבר •
במל דבר במלה אהבה • ושאניה תלויה בדבר • אניה במלה לעולם • איזו
היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמן ותמר • ושאניה תלויה בדבר

חסדי אבות

שמיין אונטער שוידן דיא זאכן וואס ער האט
גיהערט וועלכע קענן זיין ריכטיג און וועלכע
זיינן גיט ריכטיג • און דער צו פעלט אים נאך
אויף איין לטון למודים • ער האט גיט בכת
ארויס צו געבן איין וואך פאר איין אנדערין • דען
ער קען עס גיט געבן צו פארשטיין דען ער
האט קיין דבר גיט • נאר אז קען פרגעט אים
אויף יעדע וואך און קען מאטערט אים דען
מאל קוועטשט קען פון אים אים עטווס פון די
זאכן וואס ער האט פון זיין רבי גיהערט • און
די ווייזן אויף וויער סבולקל און אן איין מעס •
ומשך און עס איז דא איין תלמיד וואס ער איז
וויא איין לויקע שמבנים בוו ומוציא בוו וואס זיא
נעמט אין זיך אריין דיא משקה פון איין גיט
און גיט עס ארויס פון דר אנדערע ווייט • אזוא
האט אויף דיער תלמיד בכת צו אייך זאגן
פאר אנדערע לייט דאס וואס ער האט פון זיין
רבי מקבל גיוועזן • און דאס איז איין בענויז
אזער האט עס נעמט פערשטאנן און ער האט
אויף איין כת הדבור ארויס צו געבן די וואך פאר
אנדערע לייט • און שכל בענעמט גיט צו
אונטערשוידן די ענינים אויב זיי ווייזן ריכטיג
אדער גיט • משמרת עס איז דא איין תלמיד
וואס ער איז גלייך צו איין זאיער פון וויין
שמוציאה את היין וקולטת את השמרים ער ווייט פון
זיך ארויס דעם ריינעם וויין • און די הויבן דר
האלט ער אין זיך אזוא אויף דר זעלבנר תלמיד
איז מקבל פון וויין רבי אלע ענינים דיריכטיגע
און דיא פאלשע • נאר זיין שכל קען אונטער
זוכן און אונטער שוידן צווישן די וואס ווייזן ריין
און ריכטיג און צווישן די וואס ווייזן גיט ריכטיג
און דרום לערינט ער צו אנדערע לייט נאר די
ריינע און ריכטיגע זאכן • און דיא פאלשע
האלט ער איין ביי זיך אין הערצן און ער גיט
עס גיט ארויס פאר אנדערע לייט • ונפה און עס
איז דא אזוא איין תלמיד וואס ער איז גלייך צו
איין ביימיל זיף • שמוציאה את הקמח וקולטת את
המלה דר פיימיל אדער דר ביימיל האט צוויי

עקין דען ער איז וויא איין ארבל פון אהעמד
דאס איין ווייט וואס צום מיל שמיין איז שימר
גיט עס ארויס די גראפע מעהל און די אנדערע
ווייט איז געדיקט פון דעם אנדערע עק דר האלט
זיך דיא פיינע געבייטלטע מעהל • אזוא איז
דער תלמיד וואס ער האט איין קרובן שכל •
און גיט ארויס פאר לייטן די מעשיות מיט דיא
משלים • און די איידעלע ענינים און דעם
מסר וואס פון די מעשיות מיט דיא משלים
קומן ארויס • דאס לאזט ער אייבער און זאגט
עס גיט ארויס פאר לייטן • יס כל אהבה שהיא
תלויה בדבר נעמד ליבשאפט וואס זיא היינגט
אפ פון אספה • בטל דבר בטלה אהבה אז די אספה
הערט אויף דעמאל הערט אויף אויף דיא
ליבשאפט • ושאניה תלויה בדבר און די ליבשאפט
וואס זיא היינגט גיט אפ פון אספה דען זיא
איז אזוא אליבשאפט וויא עס מרעפט דס צוויי
מענטשן האבן ליב איינער דעם אנדערין און זיי
וויסן גיט ווארום זיי האבן זיך ליב אינה בטלה
לעולם אזוא אליבשאפט וועט קיין מאל גיט
אויף הערן • איז די משנה כפודש איז היא אהבת
שהיא תלויה בדבר וועלכע איז דאס אזוא איין
ליבשאפט וואס זיא היינגט אפ פון אספה זו
אהבת אמן וחמר צום ביי שפיל אזוא אליבשאפט
וואס אמן האט געליבט דער תמר וויינע
שנעקטער אום איר שיינדייט און ווייל זיא
איז גיוועזן אבתולה • און באלד וויא ער האט
מיט איר אויסגעפיהרט זיין תורה איז דיא
ליבשאפט במל גיווארין וויא דר פסוק זאגט
נאכדעם וישנאה אסנו דאס אמן האט איר
פיינד געקראגן • ושאניה תלויה בדבר און וועלכע
ליבשאפט איז דאס וואס היינגט גיט אפ פון
אספה צום ביי שפיל זו אהבת דוד ויהונתן אזוא
אליבשאפט וואס איז גיוועזן צווישען דוד
מיט יהונתן ותאמישי יהונתן האט דא גיוואקט
אז ניון מלוכה וועט בלייבן ביי דוד דאך האט
יהונתן געליבט דעם דוד און ער האט פיל
מאל איינגישטעלט פאר אים זיין לעבן • כ כל

תסד' אבות

מחלוקת שהיא לשם שמים יעדע קריג וואס זיא
אזי פון וועגין דעם פבור פון גאט ביה סופה
להתקם מזו ויא ענדליך האבין אקיום אונ די
מחלוקת בלייבט אויף אלע מאל וייל דא אזי
קין שום משוא פנים פערהאנדן * ושאניה לשם
שמים אונ די קריג וואס זיא אזי גיט וועגן דעם
פבור פון גאט אין סופה להתקם וועט זיא
ענדליך גיט האבן אקיום דען צו ליב אקליינע
סבה מזו די מחלוקת אויפהערן * אדער ווען
אייניגע לויט פון דר מחלוקת וועלן דר קענן
אז די לויט וואש האבין זיי גערייזט צו דער
מחלוקת האבין איין פנה * וועלן זייא באלד
אפשייטן פון דער קריג אונ וועלן זיך שעמן
אונ תרמה האבן דערויף וואס זייא האבן זיך
געמישט אין דעם קריג * אזי די משנה מפרש
צום ביי תפיל איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים
וועלכע איז דאס איין מחלוקת וואס זיא אזי פון
וועגן דעם פבור פון גאט ו מחלוקת הלל ושמי
דאס איז דיא מחלוקת וואס צווישין הלל אונ
שמי * דען זיי האבן געקריגט מיט איינאנדר
נאר אין די דינים פון דר הורה בעת זיי האבן
גילעריגט אין בית המדרש אונ אז זיי זיינען
צו זאכן גיוועזן גיט בשעת לערנן איז צווישין
זייא גיוועזן שלום האבין זיך מיט איינאנדר
בעהאנדיגט מיט גרויס ליבשאפט אונ האבין
איינר דעם אנדערן גרויס פבור גיגעבן * דער
פון נעהט מען אז זייער מחלוקת איז גיוועזן
לשם שמים * ושאניה לשם שמים אונ די מחלוקת
וואס זיא אזי גיט וועגין דעם פבור פון גאט
דהיינו וועלכע איז דאס אזו * ו מחלוקת קרה וכל
עדו דאס איז דיא קריג וואס קרה מיט זיינע
גאנצע קאמפאניע האבן געקריגט מיט משה
וואהרן איבער דיא כהונה * ורב החכם ר' נחלי
פרעגט דא אפשיא פר וואס האט דא דר תנא
גיט גיוואגט ו מחלוקת קרה ועדו עס משה דאס
איז די קריג וואס קרה אונ זיין קאמפאניע האבן
געקריגט מיט משה * אזו וויא ער האט גואגט

רחבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל אלהי יש ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר ואפה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יתצו ימיהם ואני אכטם בה: כג. יהודה בן תימא אומר הני עו בנמר וקל בפזר רץ בפזי ובבור פארי לעשות רצון אקיה שבשמים: הוא היה אומר עו פנים לגיהנם ובזאת פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפקדה בית המקדש

חסדי אבות

אנו ווייל ויי האבן גיט קיין תנאה זאגן ויי זיך גיט נאך מותרות אונ ויי זארגן גיט וועגן די תענוגים פון עולם הזה דען ויי ווינען צו פרידן מיט דעם וואס ויי האבן. אונ דאס איז זייער געזונט פראגענשין ונוחלין העולם הבא אונ ויי ארגן נאך דר פראויע וועגן וועלט שנאמר דען עס שטייט אין פסוק להנחיל אבותי יש צו מאכן ארגן מינען לייב האבן די אייביקייט ואוצרותיהם אכלא אונ וזייערע אוצרות וואס ויי האבן אויף דער וועלט פערזאמלט מיט וזייערע מעשים טובים וועל איך דער פילן בעולם הבא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע אפער די תלמידים פון בלעם הרשע יורשין גיהנם ירשנן דעם גיהנם פראויערע רשעות ויורדין לבאר שחת אונ איפער וזייערע פראדארינע מרות נידערן ויי אין קבר פראויערע שנאמר וויא אין פסוק שטייט ואתה אלהים תורידם לבאר שחת דו גאט וועסט ויי מאכן נידערן אין דר גרוב פון דר פערדארבונג אנשי דמים ומרמה לא יתצו ימיהם דא לייט פון בלוט שולד אונ פון פאלעקייט וועלן גיט אויס לעבן די העלקט פון וזייערע זאגן ואני אכטם בה אבר איך פערזונקער מיך אין דיר השיי אז דו וועסט מיר העלפן: כג. יהודה בן תימא אומר יהודה בן תימא זאגט הוי עו כנמר דו זאלסט וויין שטארק וויא איין מינער וקל כנשר אונ געשווינד וויא איין אדלער רץ כנשי דו זאלסט לויפן וויא איין היקל וגבור כנרי אונ דו זאלסט וויין איין העלד וויא איין לויב לעשות רצון אביך שבשמים צו מאן דעם ווילן פון דיין פאטער וואס אין הימיל. הוא היה אומר דער זעלבנער תנא איז געוואונט גינעווען צו זאגן עו פנים לגיהנם ובזש פנים לגן עדן עס איז גוויס דאס איין עו פנים איז אן גבריית

תנאה צו די תענוגים פון עולם הזה אונ צוא רייכקייט תלמידיו של בלעם הרשע דיוען מרות האבן דיא תלמידים פון בלעם הרשע. דען בלעם האט גיהאט אפיווע אויג. אונ האט גיגעבן איין עצה דעם בלק אז ער זאל צו ריידן די טעקער פון מואב ויי זאלן מיט די אידישע קנדר מונה ויין אונ האט מיט ויין קרומן שכל גיט גינעקען אז ער וועט פאר דעם מער באשטראפט ווערן פאר וויא מכתת ויין בינען עצה. אונ ער האט אויך גיהאט ארונג גבוהה. דאס הייסט אפעל גאווה. דען ער האט גזאגט צו די שרים פון מואב וואס בלק האט צו אים גשיקט כאן ה' לחתי לחלוק עמכם. גאט וויל מיך גיטלאזן צו גיין מיט אייך בלוכר מיט אנעקע נידרינע לייט וויא איר זייט. אונ ער האט פראויערע גיט גזאגט וויא דר אמת איז אז גאט וויל גיט אק נאך גיין פלוכין דיא ישראל. אונ ער האט אויך געהאט איין נפש רחבה ער איז גווען אגרויסר בעל תנאה דען ער האט געהאט לוסט צו רייכקייט דען ער האט גזאגט אס יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב איז אים אין גראנקן גלעגן נאר געלט אונ רייכקייט. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו וואס איז דער אונטערשייד צווישן די תלמידים פון אברהם אבינו ואלע תלמידיו של בלעם הרשע צו די תלמידים פון בלעם הרשע תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה דיא תלמידים פון אברהם אבינו ווייל ויי האבן אין זיך די דרייא גוטע מרות געניסן ויי גיך אויף דיוע וועלט ווייל מיט וזייער גוטע אויג פאר טרויען ויי אין גאט אונ וויין קיינעם גיט מקנא אונ ווייל ויי וויין בייא זיך קליין זאגן ויי זיך גיט נאך בבאר אונ קריגן זיך מיט קיינעם גיט

במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתה: כי הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא
בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש עשרה למקרא בן
שמונה עשרה לחפה בן עשרים לדרוף בן שלשים לפח בן ארבעים לפניה
בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשליכה בן שמונים לגבורה בן
תשעים לשוה בן מאה פאלו מת ועבר ובטל מן העולם: כהן בג בג אומר הקד

חסדי אבות

דענקמאל איז רעכט ער זאל זיך יאגין צוא מאן
מצות בן שלשים לכה אז ער איז דרייסיג יאר
אלט דענקמאל איז ער פאלקאמן אין קראפט אונ
ער מוז זיך שטארקן צו אויף האלטן זיינע תפאות
אונ איין נעמן דעם יצר הרע בן ארבעים לבינה
אז ער איז אלט פערציג יאר איז ער פאלקאמן
אין פערשטאנד אונ ער פערדארף זיך מתבונן
זיין אז ער האט אפ גלעבט מער וויא די העלפט
פון זיינע יארן אונ זאל זעהן שטארקן זיך צו
דינען השי" בן חמשים לעצה אז ער איז אלט
פופציג יאר איז ער ראוי צו געבן לייטן עצות
דרום איז רעכט אז ער זאל דענקמאל זיך
משתדל זיין צו פקעקן די לייט צו דר דינקט
פון גאט ביהאונ צו לערנן זיי דעם דרך התורה
והמצוה בן ששים לזקנה אז ער איז אלט נעכציג
יאר ווערט ער שוין אן גרופן מיט דעם נאמען
זקן אונ ער פערדארף שוין האבן די חכמה זאל
ביי אים זיין לאנג איין געקויפט אונ ער זאל
לערנן די תורה מיט מער לשון הרע וויא די
נקרא זאגט זקני תלמידי חכמים דעתן מחישבת
עליהם תלמידי חכמים אז זיין ווערען זקנים
ווערט זייער דעת ביי זיי מערד איין געזעט
אין הערצן בן שבעים לשיבה אז ער איז אלט
ויבעציג יאר דענקמאל איז ער גרייז אונ ער
פערדארף דאנקען השי"ת וואס ער האט זוכה
גינעוון אז דיא לייט זאלן אים געבן כבוד אונ
אופשטיין פאר אים בן שמונים לגבורה אז ער
איז געווארן אלט אכציג יאר האט ער זוכה
גינעוון צו גבורה ווייל די כוחות הנפש האבן
זיך גשטארקט אפער די כחות הגוף אונ דע
יצר הרע איז שוין ביי אים גפאנגן גווארן אמ
אים שוין גרינג צו מקיים זיין די מצות פון דר
תורה בן חששים לשוה אז ער איז אלט גינעציג
יאר דענקמאל איז ער ראוי צו ריידן תפלות אונ
התבוננים צו השי" ווייל צו מאן מצות איז ער
צו שוואך בן מאה כאלו מת ועבר ובטל מן העולם

צו האבן גיהנם אונ איין שעמעדיג פנים איז
אן גיברייט צוא האבן גן עדן דרום בעטן מיר
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו דאס עם
זאל זיין דר ווילן פון דיר גאט אונזער הער אונ
דר הער פון אונזער עלטערין שיבה בית המקדש
במהרה בימינו אז דער בית המקדש זאל געבויט
ווערן פאלד אין אונזער צייטן וחו חלקנו בתורתך
אונ דו זאלסט געבן דאס אונזער חלק פון דיא
שלעכטע מדות זאלן מיר פנוצן אין דיין תורה
דען וויא די מדה פון עזות פנים איז דאך איין
מדה רעה אפר צו דר תורה איז דוקא גוט צו
האבן עזות וויא דער תנא האט געזאגט ויא
הבישו למד אז דער וואס האט אין זיך די מדה
פון בושע דר קען גיט לערנן ווייל ער שעקט
זיך צו פרעגן דא וואו ער ווייס גיט: כד הוא
היה אומר ער פלעגט זאגן בן חמש שנים למקרא
אז אקניד וואס ער איז פינף יאר אלט זאל
מען אים גוואונן צו ליינען עברית דהיינו מען
זאל אים לערנן די אותיות מיט די נקודות אונ
וויא זיי ווערן ריכטיג אים גשפראכן בן עשר
שנים למשנה אז ער ווערט אלט צעהען יאר זאל
מען מיט אים לערנען משניות בן שלש עשרה
למצות אז ער איז דרייצן יאר אלט זאל מען אים
לערנען צוא מאן מצות דהיינו ער זאל ליינען
הפסוק ער זאל זיין עזרה לתורה מען זאל
אים מצטרף זיין צו גענשן נאך דעם עסן מיט
איין מוזמן אונ מצטרף זיין אים צו אכנען פון
צעהן מענשין אום צו זאגן קדיש ברכו אונ
קדושה בן חמש עשרה אז ער ווערט אלט פופצן
יאר לגמרא איז ער ראוי אז מען זאל מיט איהם
לערנן גמרא בן שמונה עשרה לחפה אז ער ווערט
אלט אכצן יאר איז דער פאטער כהויב אריין
בריינגען זיין זון לחפה אונ ער מוז אים כאכין
התונה בן עשרים לדרוף אז ער ווערט אלט
צוואנציג יאר דענקמאל זאגט ער זיך צוא זוכין
פרנסה אונ מען קען אויף זאגן דעם פשט אז

בה והפך בה דכלא בה ובה תתחי וסיב ובלה בה ומנה לא תווע שאין לה
מדה טובה הימנה: ט בן הא הא אומר לפום צערא אגרא: רבי חנניא וכו'

הסדר אבות

אז ער איז הונקערט יאר אלט דענקאל איז ער
גלייך וויא גשטארבן און איפער גנאנגן דעם
גרויסן ים פון דר וועלט. און ער איז שוין פון
די וועלטליכע תענוגים פמל. דרום פערדארף
זיך דער מענטש משתדל זיין צו טאן תשובה
איידער ער גרייכט צו אהזקע עלטער. פעת
זיינע קרעפטן זיינן נאך שפארק וויא דר פסוק
זאגט אשרי איש ירא ה' וואאל איז צו דרין וואס
ער האט פארקנט פון גאט און ער מוט תשובה
פעת ער איז נאך אפענט און ער איז נאך
שטארק מיט אלע זיינע קרעפטן:

בה בן בג בג אומר בן בג בג זאגט הפך בה והפך בה
פעשעפטטיג זיך אין איר און פעשעפטטיג זיך
וויידר אין איר. פלוצר דו זאלסט זיך אימער
פעשעפטטיגן אין דער תורה דכלא בה ווייל אין
איר איז אלעס דא. וסיב ובלה בה און דו זאלסט
ווערן גרייז און עלקערין זיך מיט איר. מיט
דער תורה. וסנה לא הווע און פון איר זאלסט
דו גיט ווייבן שאין לך מדה טובה הימנה דען דוא
פעקומסט גיט אפעסערע כאס פאר איר צווא
פעקטיגן די טובות און די גליקן פון עוה"ז און
פון עוה"ב: בו בן הא הא אומר בן הא הא זאגט
לפום צערא נאך דעם צער וואס אפענט ליידיט
מקלים צו זיין די תורה מיט די מצות אגרא אזו
פיל שער נעמט ער פון גאט ביה בעוה"ב.
דהיינו אפענטש וואס ער איז אגרויסער פועל
תאנה און ער איז זיך מרגבר און ער האלט
אין זיין תאנה און ער פעצווינגט זיין יצר הרע
דעם גיט השי" מער שער אלס דעם צדיק וואס
ער איז אין קדוש מלמן. וואס ער איז אצדיק
פון דר צייט אן וואס ער איז גיפארין גיווארין
און ער האט קיין מאל גיט געפרובט האלמין
מלכהה מיט דער יצר הרע. דר דופנער מגיד
שרייבט אז מען זאל דאך גיט מיינען פון דעסט
וועגן אז דר צדיק וואס ער דינט השי" און איז
מלמן די מצות מיט גרויס שמחה פעקומט
חליקה ווייניג שער. ווייל אים קומט אן דיא
פעשה המצות אן צער נאך אדרבה ער פרייט
זיך מיט דר מצוה דס איז זאנאף וואס דר שכל

שני חכמים בלשון המלשנה ברוך שבוחר בהם ובמשנתם: * רבי מאיר אומר

חסדי אבות

זייל איך האב דאס אלץ אייגענע אונ פון מארק דארף איך קיין זאך נישט קויפן * אלס דר שורה האט עס גהערט האט ער זיך זייער גיפרייט און האט צווא אים גיזאגט זאיי וויסן אז דוא ביקט מיר גיפעלן און איך וויל דיר אויפגעבן פאר אפיקור איבך אלע מיינע גיטער און איבך אלע מיינע פערמעגן * דען דו ווייזט מיר אויס פאר איין פלייסונגען מעגלען און דוא ווייזט גוט די תהלוכות פון לאנדגיישעפט און אזא אפענט וויא דו האב איך געזוכט * דר נאך האט זיך דר שר מלישב געווען און מראכט ביי זיך זעלבסט * צי באשער דויער מאן האט מיר גיטראקטירט מיט זיינע אייגענע גוכן וואס ער האט נישט געקוקט * דריבער זאל איך אים פאר דעם נישט באצאלן * אין געגענטהיל איך בין דאך פון דעם מער צווא פרידענער וויא פון דעם ערשטן * דען ער האט דאך דאס אלץ אליין פערשאפט מיט זיין יוגענד און אזא אפענט איז דאך מיר צום הערצן און האמשי איך קען נישט משער זיין דעם השבון וויביל אים קוקט ווייל אים קאכט עס קיין געלד נישט * אפער דאך דארף איך איהם נישט ווייניגער באצאלן וויא איך האב באצאלט דעם ערשטן * העדליג נאך יענעם הוצאות וויא אים האט גיקאכט * דר שר האט גיטראכט גירעט און האט אים אויף באצאלט פונקט וויא דעם ערשטן * דר גמשל איז האמשי דער מענטש וואס ער באצווינגט דעם יצר הרע איז ווערט אז מען זאל אים געבן אנרויסן שוין ווייל יעדע מצוה קאכט אים זייער פיל גיוונד וואס ער כח זיך אלע קאל ראנגלען מיט דעם יצר הרע און גובר זיין די תאוות וואס דאס קוקט אים אן מיט פיל צער און יסורים * באדארף דרייבן זיין זיין שוין ווער פיל וויא דער תנא זאגט * לפום צערא אגרא אכר דער חסיד וואס ער איז איין קדוש כבטן וואס פון זיין גיבארענהייט אן האט ער לוכט און פרייד צו מאן דיא מצות פון גאט ביה וויא באלד אז דאס איז ביי אים במעט איין נאמירליכע זאך געוויינט דאך די רעכט אז אים זאל מען געבן ווייניגער שוין * אפער אז מיר זאלן גוט

שנו חכמים בלשון המשנה די חכמים רבי חנא און רבי אושיעא וואס זיי האבן מסדר געווען די ברייתות האבן דויער ברייתא גילענט מיט דעם לשון פון משניות און נישט מיט דעם לשון פון תלמוד בבלי * נאר מיט דעם לשון פון משנה וואס דאס איז זיין לשון קדש ווייל דויער ברייתא רעט וועגן דיא מעלות פון דער תורה און די מעלות פון די לויט וואס לערנן די תורה * ברוך שבוחר בהם ובמשנתם גילויבט איז השי וואס ער האט אויס דר וויילט אין דיא חכמים און אין זייער לערנונג * ווייל די חכמים וואס האבן גימאכט דיא ברייתא האבן גירעט זייערע רייד מיט רוח הקדש וואס דס איז נאהיקט צו דער מעלה פון גבוהא דרום זאגט ער דא איידר דר פרק פאנגט זיך אן צו לערנען אקורצע פרקה * אזא וויא מען זאגט אפרקה איידער מען לייגט דיא הפסקה פון גביאים אשר בחר בגביאים טובים ודעה בדבריהם דהיינו מען גיט איין לויב צו גאט ביה וואס ער האט אויס ערוויילט אין די גוטע גביאים און ער האט איינגעוויילגט אין זייערע רייד * אזא באדארף אויך דער וואס לערנט דויער ברייתא געבן צווא גאט איין שבת און זאגן ברוך שבוחר בהם ובמשנתם גילויבט איז גאט וואס ער האט אויס ערוויילט אין זיי און אין זייער לערנונג * א רבי מאיר אומר רבי מאיר זאגט כל העוסק בחורה לשמה דער מענטש וואס בשעתאיינעם זיט מיט דר תורה פון גאטס וועגן כלומר

כִּלְעוּסָם בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ וּזְכָה לְדַבְרִים הַרְבֵּה • וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁכַל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּדַאי הוּא לֹא נִקְרָא הָעֹהֵב אֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם אֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת
מִשְׁמַח אֶת הַמָּקוֹם מִשְׁמַח אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִלְבִּשְׁתּוֹ עֲנֹה וַיִּרְאֶה וּמִכְשָׁרְתּוֹ

ח ס ד י א ב ו ת

כְּלוּמֵר עַר הָאֵם קִיין אֲנִדְרַע פְּנִיָּה • נָאֵר וַיִּין
מִיין אִיז צו מָאן דַּעס רָצוֹן פֿון גָּאט בִּי"ה וְוַאס
עַר הָאֵם גִּיהִיטן אַז מָעַן וְאֵל עוֹסֵק וַיִּין אִין דֵּר
תּוֹרָה • וּזְכָה לְדַבְרִים הַרְבֵּה אִיז עַר וּזְכָה צו פִּיל
זֶאכֶן • וַיִּוִּיל אֵלֶּע זֶאכֶן וְוַאס אִוּפִין הִיטִיל אֹנֵג
אִוּפִי דֵר עֵדֶר הָאָבֶן אִיין הַתְּקַשְׁרוֹת מִיט דַּעַר
תּוֹרָה • וַיִּוּי דִּי חֲכָמִים הָאָבֶן גִּיהִיט אִוּפִי דַּעַס
פֶּסוּק בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
בְּשִׁבְלֵי הַחֹדֶה שְׁנָקֻרַת רֵאשִׁית צו לִיב דַּעַר תּוֹרָה
וְוַאס זִיָּה הִיטִיט רֵאשִׁית הָאֵם הַשִּׁי בִּיאָשָׁאפֶן
דִּי הִיטִיל מִיט דֵּר עֵדֶר אֹנֵג בְּעֵת קִבְּלַת הַתּוֹרָה
הָאָבֶן דִּי וְשָׂרָאֵל גִּיהִיט נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע מִיר וְעוֹלָן
מָאן אֹנֵג מִיר וְעוֹלָן צו הָעֵרֶן הָאָבֶן וַיִּי גִמִּיט
נַעֲשֶׂה מִיר וְעוֹלָן מָאן דִּי מִצּוֹת וְוַאס מִיר פֶּאָר
שְׁמִיטֵיט מִיט אֹנֵג שְׁכַל דִּהִיט צו גַּעֲבֹן דִּרְבָּה
אֹנֵג שְׁמִיטֵיט אִיין גִּיהִיט אֵלֶּעס בְּעַל הַבֵּית וְוַאס
מָעַן פֶּאָר שְׁמִיטֵיט מִיט דַּעַס שְׁכַל אִז דָּאָס אִיז
נִוִּיטֵהִיט צו דַּעַס קִיֹּם פֿון דֵּר וְעוֹלָט וְנִשְׁמַע אֹנֵג
מִיר וְעוֹלָן אִוּפִי צו הָעֵרֶן אֹנֵג פֶּאָלִיגִין דִּי מִצּוֹת
וְוַאס מִיר וַיִּוִּיטִין נִיט וַיִּיעַר טַעַם • נָאֵר אִיין
גָּאט אִין הִיטִיל וַיִּוִּיט דַּעַס טַעַם פֿון וַיִּוּי וַיִּוּי
דִּי מִצּוֹה פֿון פֶּרָה אֲדוּמָה • בְּזִכּוֹת דִּיא מִצּוֹת
פֿון נַעֲשֶׂה וַיִּוִּיט וַיִּי וּזְכָה צו דִּי זֶאכֶן וְוַאס גִּיהִיט
צו דִּי עֵדֶר אֹנֵג בְּזִכּוֹת נַשְׁמַע וַיִּוִּיט וַיִּי וּזְכָה צו
דִּי זֶאכֶן וְוַאס גִּיהִיט צוֹם הִיטִיל אֹנֵג דָּאָס אִיז
בְּכָלֵל סֵטל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַח הָאָרֶץ דִּיא שְׁפַע פֿון
הִיטִיל אֹנֵג דִּי מִזּוֹבוֹת פֿון דֵּר עֵדֶר אֹנֵג דָּאָס קָעַן
דֵּר מַעֲנֵשׁ אֲנִדְרַעס נִיט גִּיהִיטִין נָאֵר דִּרְבָּה וַיִּין
עֵסֶק הַתּוֹרָה וַיִּוִּיט דִּי תּוֹרָה בִּינֵט דַּעַס מַעֲנֵשׁ
צו דִּי מִזּוֹבוֹת פֿון הִיטִיל אֹנֵג צו דִּי מִזּוֹבוֹת פֿון
דֵּר עֵדֶר דְּרוֹם וְנָאֵט ר' מִאִיר אִז דֵּר וְוַאס לַעֲרֵמַת
דִּי תּוֹרָה לִשְׁם שְׁמִים אִיז עַר וּזְכָה צו דִּי פִיל
וְאָבֶן פֿון בִּידֵעַ וְעוֹלָמֵן • וְלֹא עוֹד אֹנֵג נָאֵה נִיט
דָּאָס אֵלִיגִין אֶלָּא נָאֵה מִעַר שְׁכַל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדָא
הוּא לֹא דָאָס דִּיא וְעוֹלָט אִין בִּיאָנֵץ אִיז וַיִּוִּיט
אִז וַיִּוּי וְאֵל אֲנִקְוִטֵעַן צוֹא אִים אֹנֵג נִיט עַר
בִּיאָנֵה אֲנִקְוִטֵעַן צוֹא דַּעַר וְעוֹלָט נִקְרָא עַר
אֹהֵב עַר וְעוֹרֵט גְּרוּפֵן אִיין וְעוֹלָט אִיין גִּלִּיבְמֵר

להיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לדי זכות ונהנין
מקפנו עצה ותושיה בינה וגבורה שגאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה

חסדי אבות

אז מען זאל גרייטן צום מיטש. אונ רבי עקיבא
מיט וויינע תלמידים האבן בייא אים גיגעסין.
נאך דעם עסן האט אים רבי עקיבא גפרענט.
זאג מיר אז דאס ביסט ווא אזוי רייך. פר וואס
האלקטו דיך אזוי גייריג. וויא פאסט עס פר
דיר צו זיצן אין שול צווישן די ארימע לייט.
האט אים גענטשפערט דר עשיר. ווייל איך
האב געלערנט תורה אונ ווייס אז דר מענטש
איז געגליבן צו הבל. ויין לעבן גייט איבער
וויא איין שאטען. אונ ויין רייכקייט בלייבט
גוט אימער ביי אים. אונ דרום איז מיר ליבער
גיפערל גיווארן צוא ויצען צווישן ארימע לייט
בבדי איך זאל אלע קאל דיינקען אן דיא
ארימקייט. אונ איך זאל מיר גוט גרויס האלטן
מיט פינע עלטירות וואס השיי האט מיר
געגעבן. אונ דאס איז אויך פר מיר אמונה דען
אז איך היט מיר מיין ארט צו ויצן מיט ארימע
לייט. אויב איך וועל ארים ווערן וועט מען מיר
שוין מער גוט גייריג מאכן אונ מען וועט מיר
גוט אראפ זעצן פון מיין ארט צוא ליב דעם
וואס איך בין ארים. אונ איך מראכט מיר
אימער דאס איך האב גוט מער מעלה פר דעם
ארוואס. ווייל איין גאט האט אונ בעשאפן
מיר האבן אלע איין פאטער אונ מיר ויין גלייכע
גרייך. אונ ביי אונז האט גייטקוין גאנץ גוט
אן דען ער האט פינגט די בעלי גאנץ אונ די
לייט וואס ווי געמען ויך איבער מיט וייערע
דייבקיט. וויא רבי עקיבא האט אים גהענט
די רייד פון דעם מאן מיט ויין קלוגן ענטפער.
איז דאס אים וייער געפלן גוועזן אונ ער האט
אים גיבענשט אונ האט פון אים אפשייד
גינען. ומכשרו אונ די תורה ברייט צו להיות
צדיק חסיד ער זאל ויין אין וינע מעשים איין
צדיק צו מאן וויא דר דין ווייזט. אונ ער זאל
ויין אפסיד אז מיט לייט זאל ער ויך בעגיין
לפנים משורת הדין. דאס איז פרימער וויא
דר דין איז. אונ אין דעות. פלומר אין וויסן
שאפטן. זאל ער ויין ישר איין מאן מיט איין
גלייכן שכל ונאמן אונ געוויסענהאפט ער זאל

האבן אגומן סאוועקסט. פלומר נאט זאל אים
העלפן אז ער זאל ויך גוט מענה ויין אונ ויין
סאוועקסט גוט פערלירן. ומרחקתו מן החטא אונ
זיא דער ווייטערט אים פון וינר. ומקרבתו לדי
זכות אונ זיא מאכט אים גנעהן צו מאן מצות.
ונהנין ממנו אונ לייט געניסן פון אים עצה ותושיה
בינה וגבורה גומען עצות. גוצן. פערשטאנד
אונ העלדשאפט. שנאמר וויא דר פסוק זאגט
די תורה פערמיט ויך אונ זאגט לי עצה ותושיה
אני בינה לי גבורה ביי מיר איז עצות אונ גוצן.
איך בין פערשטאנד. בייא מיר געפינט מען
העלד שאפט. אין דר שטאט וואו רבי בנאה
האט גוואונט איז גוועזן איינע אשה וואס זיא
האט גיהאט אכאן. אונ האט מנה גוועזן מיט
אנדערע לייט אונ קינר האט דר פון גוט גוואונט
אלאנגע צייט. זיא האט גיהאט אפאכט וואס
זיא איז אויך גוועזן אונגהלייך וויא איר מוטער
איין קאל האט גמראפן אז קינר איז צו חזון
גוט גוועזן נאר די מוטער מיט איר מאכט ווי
פידע וינען געגליבן אין שטוב. האט דיא
מוטער אן גהויבן צו שטראפן איר מאכט פר
דעם וואס לייט פריידן איר אונ זאגן אויך
איר אז זיא איז גוט ערליך אונ פר וואס היט
זיא ויך גוט פון דיא אויגן פון מענטשן אז מען
זאל איר גוט זעהן אונגיין מיט פערענדע מאנס
לייטן. זעה דעם דאך אפרימער פון מיר. האט
די מוטער צו איר מאכטער גינאנט. איך האב
דאך זעהן זין אונ פון דיין פאטער האב איך
נאר איינעם. אונ פון דעם וועגן איז דאס
שטיל אונ קינער ווייס פון מיר גוט. דיין
פאטער אונ נאך פיל לייט האלטן מיר פר ערליך
ער היטס תורה. אונ דו פערשטווארצט אונ די
אויגן. איר כאן איז דענקאל גראד געשטאנן
אונגערן וואנט פון ויין הויז אונ האט עס אלס
גהערט וואס דיא מוטער האט גרעט מיט איר
מאכט. אים האט די זאך וייער פערדראסן.
ער האט עס גוט געקנט פר לייטן ארויס זאגן
אונ האט עס אלאנגע צייט גיבראגן בייא ויך
אין הערצן ביי ער איז קראנק גיווארן. אונ איז
גישטארבן

וְנוֹתְנָת לֹא כְּמַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה וְחֻקָּה דִּין וּמִגְלִין לֹא רִיז תּוֹרָה וְנִעְשָׂה בְּמַעַן
הַמִּתְגַּבֵּר וּבְנִתְרָה שְׁאֵינוֹ פּוֹסֵק וְחֻקָּה צָנוּעַ וְאַרְבָּה רוּחַ וּמוֹחֵל עַל עֲלֻבּוֹ וּמִגְדֵּלֶתוֹ

חסדי אבות

הָאֵם גְּעוּוּאֹמֶס דָּאָם וַיִּיעָרַע מוֹטֶר אִיז גְּעוּעוֹן
נִיט אִייעֶע עֲדֻלִּיקֶע אונ אירע קינדֶר • אויסער
אִייעֶער פון ווי • וַיִּנְעֶן פֶּרַעמֶד פון איר מאן •
די בְּרִידֶר האבן אזו גִּיטאן וויא רבי בְּנָאָה האט
ווי גִּהִיטִין • ווי האבן אלע גְּעוּמֶען שְׁטַעקִינס
אין וַיִּיעָרַע הענט אונ וַיִּנְעוֹן גַּעקֹּמֶן אויפֶן קֶבֶר
פון דִּיעֶן מאן אונ מיט גְּרוֹיס כֶּעס אונ רַעש
האבן ווי דעם קֶבֶר צו האקט אונ צווא בְּרֶאכִין
בִּיז עס איז נִיט גִּיבִילִיבן אִיין זֶכֶר פון אַקֶבֶר •
נאר אִיין זון האט זיך אָפִּגִישְׁכֻּעֶלֶט אין דר היים
אונ האט נִיט גְּעוּעֶלֶט גִּיין מְבוֹהֶה צווא וַיִּנְעוֹן דעם
קֶבֶר פון וַיִּנְעוֹן פֶּאָטֶר • דען ער האט גִּיטאָמֶן וְאָלֶן
ווי אלע זיך צו נֶעמֶען דאָם גִּיטאָמֶען פֶּרַעמֶען •
אונ איר וויל דעם כְּבוֹד פון מִיין פֶּאָטֶר נִיט פֶּר
שְׁנוּעֶען • אונ מְכַל שֶׁבֶן נָאָה וַיִּנְעוֹן מוֹיֶשׁ וויל איר
אִים גְּעוּוִיס נִיט כְּבוֹהֶה וַיִּנְעוֹן • וויא דר דִּין רבי
בְּנָאָה האט גִּיעֻעֶה דעם אִיידעלן תאראקטער
פון דִּיעֶן קינדֶר • האט ער גִּלייך דעם מִשְׁפָּט
פֶּעשִׁידֶט אונ האט גִּעהִיטֶן אז מֶען וְאָל אִים
אָפֶּ גֶעבֶן דִּי נִחְלָה דען ער איז וַיִּנְעוֹן אִיידֶענֶר זון
כֹּל יִשְׂרָאֵל האבֶען גִּיהֶערט דעם מִשְׁפָּט וואס
רבי בְּנָאָה האט פֶּעשִׁידֶט אונ האבֶען גִּיעֻעֶה אז
ער האט אין זיך גְּרוֹיס חֻקָּה • וויל ער האט
גִּיקֶענט אזו אִיין דוּנְקֶעלע וְאָה אַרוֹיס בְּרִיִּיגֶן
צווא שִׁיין • אונ גְּרונְדִּלִּיק צו עֲרַקֶלֶען • וְנוֹתְנָת
לֹא מַלְכוּת וּמִמְשָׁלָה אונ דִּיא תּוֹרָה נִיט אִים אויך
קִינִיגֶשָׁאפֶט אונ הערשֶׁאפֶט • וויל גֶעדֶר קִינִיג
אונ בִּהֶערשֶׁר איז אִיין גִּילְעֶרמֶר אונ האט פִיל
קֶענטֶנים אונ וויסֶענֶשָׁאפֶט • וואס דר נֶאמֶען
תּוֹרָה איז דאָם אַלֶעס פֹּלִיל • חֲקוֹר דִּין אונ
חֻקָּה וויא ער וְאָל אִים פֶּאָרשְׁטען אִיין דִּין
רִיבֶטִיג צו פֶּסְקֶנֶען • וּמִגְלִין לֹא רִיז תּוֹרָה אונ מֶען
איז אִים מְגִלָּה פון הִימֶל דִּיא סוֹדוֹת פון דער
תּוֹרָה • ונִעשָׂה כִּמְעוּן הַמִּתְגַּבֵּר אונ ער ווערט גִּלייך
וויא אִייעֶע חֻקָּעלע וואס זיא שְׁטאַרקט זיך אונ
קוועלט אַלֶע מֶאל אָן פֶּרִישֶׁע וואסער אזווא
בֶּעקוּמֶט דר תּלְמִיד חֻקָּם אַלֶע מֶאל נֶאמִיס אָן
דר תּוֹרָה • וְנוֹתְנָת שְׁאֵינוֹ פּוֹסֵק אונ אזו וויא אִיין
מִיידֶה וואס וַיִּנְעוֹן וואסֶר נֶעמֶן זיך נִיט אִים וְנוֹתְנָת

גִּשְׁמֶאָרְבֶן • פֶּר וַיִּנְעוֹן מוֹיֶשׁ האט ער גִּלאָן בְּצוּאָה
אונ האט גִּיטאָמֶן פֶּר עֲדוֹת • אַלֶע מִייעֶע גִּיטֶער
אונ מִיין נֶאנְצֶן פֶּרַעמֶען וְאָל יִרְשֶׁן מִיין אִיין
זון • אונ אין דעם איז ער בֶּאלֶד גִּשְׁמֶאָרְבֶן נָאָה
וַיִּנְעוֹן מוֹיֶשׁ האבן זיך דִּין אָן גִּיטאָמֶען אַלֶע מִיט
אִנְאָנְדֶר צווא קִרְיִין • אִיטְלִיכֶער פון וַיִּנְעוֹן האט
גִּיטאָמֶן • אִיךָ בִּין דר יִירֶשׁ • אונ מִיך האט דער
פֶּאָטֶר גֶּעמִינֶט צווא לֶאזוֹן אִים יִרְשֶׁן • וַיִּנְעוֹן
וַיִּנְעוֹן גִּיטאָמֶען צום מִשְׁפָּט • אָבֶר דִּי רִיבֶטֶער פון
רַענֶער שְׁטאַט האבן נִיט גִּיקֶענט דעם מִשְׁפָּט
פֶּעשִׁידֶען רִיבֶטֶע ווער דר יִירֶשׁ איז • וַיִּנְעוֹן ווי
גִּיקֶמֶן האבן אִיין מִשְׁפָּט פֶּר רבי בְּנָאָה • דעם
רבי בְּנָאָה איז אִיין גִּיפֶאלִין אִייעֶע חֻקָּה אזו
צווא עֲנִימֶפֶען • לִיבֶע קִנְדֶּער • וויא עס ווִיזֶט
אִים איז אִייעֶער פֶּאָטֶר גִּיעֻעֶן אַהאַרמֶר מֶענֶשׁ
אונ אַשְׁלֶעכְטֶר יִיגֶן • אז ער האט גִּיקֶענט פון
אַלֶע וַיִּנְעוֹן זון מֶעבִיר נִחְלָה וַיִּנְעוֹן • אונ אָפֶּ גֶעבֶן
וַיִּנְעוֹן נֶאנְצֶן פֶּרַעמֶען נֶאר צו אִיין זון • אונ דעם
אִייעֶעם האט ער אִיךָ נִיט אִים גֶּעוּאָמֶט ווער
דר יִירֶשׁ איז • דרום האט ער גֶּעוּוִיס גֶּעמִינֶט
אז קיין אִיידֶענֶער פון אִיךָ וְאָל אִים יִרְשֶׁן •
אִיבֶרִיעֶס ווער קען וויסן וואס מֶענֶשֶׁן דֶּענֶקֶן
בִּיז זיך אין הערצן • דער דִּין איז דאָך נִיט
כֶּער וויא אִמֶּענֶשׁ • ער פֶּעשִׁידֶט דעם מִשְׁפָּט
נֶאר נָאָה דִּיא בְּרִיקֶן פון וַיִּנְעוֹן אִיין • אונ נָאָה
דִּי מֶענֶה אונ דִּי עֲדוֹת וואס ער הערט אִים
מִיט וַיִּנְעוֹן אִייעֶער • דרום קען אִיךָ אִייעֶער
מִשְׁפָּט נִיט פֶּעשִׁידֶען • אונ קיין לֶבֶדִּיגֶר מֶענֶשׁ
איז אין שְׁטאַט אזו אִיין דוּנְקֶעלן מִשְׁפָּט צווא
עֲרַקֶלֶען • נֶאר אויב אִיר ווִילֶט פֶּאָרֶנֶען מִיין
עֲצָה וְחֵל אִיךָ אִייעֶע וְאָנֶען אז אִיר וְאָלֶט וַיִּנְעוֹן
מֶענֶשֶׁן שְׁעִמֶט זיך נִיט אונ אִיר אַלֶע אִייעֶער
בְּרִידֶר וְאָלֶט נֶעמֶן שְׁטַעקִינס אין דִּי הענט אונ
גִּיט אַלֶע אויך דעם קֶבֶר פון אִייעֶער פֶּאָטֶר •
אונ מִיט דִּיא שְׁטַעקִינס וְאָלֶט אִיר שְׁטאַרק
שְׁלֶאגֶן אִים אויפֶן קֶבֶר בִּיז ער וְאָל אִייעֶע וְאָנֶען
ווער איז דר זון וואס ער האט אִים בּוֹחֶר גְּעוּעֶן
צו וַיִּנְעוֹן דר יִירֶשׁ פון וַיִּנְעוֹן נִחְלָה • (רבי בְּנָאָה
האט עס גִּיטאָמֶט מִיט אִיין אִיידֶענֶער דען ער

ומרוממותו על כל המעשים: ואמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת
מהר חורב ומבקרית ואומרת אוי להם לבריות מעל בונה של תורה • שכל מי

חסדי אבות

אויב דו וילקט מיט גוטן ווילן גיט צוא הערן
וואס איך הייס דיר • האט רבי פינקס אויס
גערופן מיט פעס • אזו בעשענער איך דיר מיט
דעם נאמן פון גאט דר בשעפר פון הימל אונ
ערד אז דאס וואסער פון מייך זאל אויף אלע
מאל טרונקן ווערן • איין מאל האט גאט גמאכט
דעם מענשן צו איין הער איבער אלע זאכן וואס
זיין ווילען האט בעשאפן • אזו בין איך אויך
דיין הער • אונ דוא ביסט מין קנעכט • אונ
וויא איך זאג אזו מוז עס פאלד גשעקן • אונ
וויא רבי פינקס האט דזע ווערטער אויס גרעט
איז דאס וואסער פאלד געשפאלטן גווארן אונ
ער איז צוא פוס טרונקן אריבער גגאנגען :

ב אמר רבי יהושע בן לוי רבי יהושע בן לוי האט
גזאגט בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב אלע טאג
אין טאג גייט ארויס איין בת קול פון דעם
פארק חורב דאס מיינט מען דעם פארג סיף
ומכרות ואומרת אונ רופט אויס אונ זאגט אוי
להם לבריות מעלכותה של תורה וזיאת איז צו דיא
לייט איבער די בעלידיגונג פון דר תורה • דר
הפארת ישראל שרייבט וויא מיר ווייטן אז
גאט האט אונז גיגעבן דיא תורה אויפן פארג
סיני מיט קולות דאס איז מיט דונערן אונ בליצן
אונ שטערע וואלקן זיין גיהאנגן אויפן פארג •
אונ די נאטור פארשער שרייבן אז נאך היינט
צו טאג הערט מען אויפן פארג סיני דונערן
אונ מען זעהט שטענדיג בליצן מיט דיקע
וואלקן אויפן פארג • אונ די דונערן הערט מען
אלע טאג פונקט וויא איינער וואלט רירן מיט
ווערטער נאר קיינער קען עס גיט פארשטיין • אונ
דאס איז צו בעוואונדערן • אונ עס קען דעכט
זיין אז אויף די קולות וואס מען הערט זעצט
אויפן פארג סיני אלע טאג האט מרמז גוועזן
דזיער הנגא יהושע בן לוי אז אלע טאג גייט
ארויס אבת קול פון פארג סיני ווייל דר ווייז
קלאנג וואס עס שלאגט אפ פון אהויכין קול
(עקא) • רופט מען אין לשון הקדש בת קול •
אונ דזע קולות דער טאנען אונז אויף יענע
קולות וואס מיר האבן גיהערט בשעת סאן

תורה

צנוע אונ ער איז בהאלטן מיט זיינע פרוקקייט
בלומד ער ווייזט זיך גיט אויס אז ער איז פרום
ואחד רוח אונ אלאנגע צייט האלט ער אויף זיין
צארן • בלומד ער אייזט זיך גיט פון זיין פיינד
נקמה צו נעמן • ומוחל על עלבונן אונ ווייל ער
איז איין עניו דרום איז ער ענדליך מוחל אויף
זיינער בליידיגונג ומגדלה אונ די תורה מאכט
אויס גרויס ומחממתו על כל המעשים אונ וויא
מאכט אויס דר הויפן איבער אלע בשעפנים וויא
מיר גיפן אפעשה אין דער גמרא חולין פון
רבי פינקס בן יאיר • ער איז אמאל גגאנגן אויס
לייזן יודישע קינדער וועלכע זיינן געקונגפאנגן
ביי די ישמעאליס אין תפיסה • איז ער גקומן
צו איין גרויסן מייך • וואס מען האט אויס אן
גירופען גנאי • אונ ווייל זיינע וואסער האבן
שטארק גישטראכט האט ער גיט געקענט דעם
מייך איבער גיין • דען עס איז גיט גוועזן איין
פאראם אדר אפריק • אויך קיין שום שיף דר
ביי • רבי פינקס איז גוועזן דריבער זייער צו
מראגן אונ טרונקעריג וואס דר שטראם וואסער
איז אויס גשטאנן אין וועג אונ האט גשטערט
צו דר מצוה פון פרוין שבוים • דער רות הקדש
וואס האט גרוט אויף דעם צדיק רבי פינקס בן
יאיר האט אויס בעלייכט זיינע אויגען אונ ער
האט דר זעהן דעם מלאך וואס ער איז גוועזן
דער שר פון דיין שטראם וועלכער האט אויך
געזייטן מיט דעם זעלביגן נאמן גנאי • האט
רבי פינקס אויס גרופן צו אויס מיט אנגשרייא :
גנאי • צו טייל מיר דיינע וואסער אונ כאך דא
פר מיר אטרוקענע וועט איך זאל קענן איבער
גיין אונ זאל טאן דעם רצון פון מין בשעפר •
איך ווייס אז דו וילסט גיין צו טאן דעם רצון
פון דיין בשעפר • האט דער שר הנדר אויס
געקעמפערט • אבער איך מוז דאך אויך דעם
רצון פון מין בשעפר וואס ער האט מששת
ימי בראשית אויף מיר גוזר גוועזן צוא לאוין
שטראמן דאס וואסער פון דעם מייך וויא טאג
וויא נאכט • דיא רייד פון דעם שר הנדר האט
דעם רבי פינקס גמאכט זייער אויפן הערצן •

שאינו עוסק בתורה נקרא גוֹוֹף שֶׁנֶאֱמַר נָזַם וְהָב בָּאֵף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת

חסדי אבות

תורה. דרום זאגט אונז דר תנא אז דיוער ברת קול רופט אויס אונ זאגט אוי להם לבריות אז דרייבט איר די לייטן ש'לעכט אונ זייא שרייען וויי אז אונז. ווייל זיי באליידיגן דיא תורה אונ ווילן איר גיט לערנן. דער דובנער מגיד בריינגט אויף דיוען מאמר אשיינעם משל אשטאט וואס זיא איז גיוועזן זייער רייף אונ די משתתים פון דער קהלה פלעגט זיא אויס האלטן מיט לעבנים מיטל אונ מיט מלבושים אין אצויט ארום איז די שטאט ארום גיווארן זיינן גקומן די משתתים אונ האבן זיך גקלאגט פאר דיא פרנסה הקהלה אז זייא לעבין זייער גדולתק. זיי האבן קוים ברויט צו עסן אונ זיי מיט זייערע ווייבר אונ קינדער זיינען בארפס אונ נאקט. האבן די פרנסים צו זיי גיואגט איר כאגט גלויבן אז אונז איז גיט בעסער וויא אויף אונ מיר לאזן זיך אונז נאר מיט ווייניג בענגיגען. אונ דעם גאנצן כלל פון שטאט גייט אויף זייער ש'לעכט. ויהי היום איז גיקומן דר שתדלן וואס ער איז פר זיי אמליך בייא דעם שור אונ האט זיך אויף גקלאגט פר די פרנסים פון שטאט אז די צייט גייט אים זייער ש'קעגט אונ האט גבעטן פון זייא הילף. דיא פרנסים האבן זיך צווישן זיי עצות גהאלטן אונ האבן כמעט מקבים גיוועזן אז מען זאל אים ענטפערן דאס זעג' דינע וואס זיי האבן געפרט די משתתים. האט זיך אוועק גישמעלט אין אלטער מאן פון דיא קהל'ס לייט אונ האט צו זיי גיאגט: איר מוסט וויסן. ליבע ברידער. אז דעם שתדלן זיינן מיר מהרג' צוא שפייזן אונ צו קליידן בכבוד מער וויא אונז נעלבסט ווייל ער איז דאך אונזער שתדלן אונ ער איז פר אונז אמליך ווישר בייא דעם שר. דרום אז ער וועט זיין גקליידט אין מלבושי כבוד וועט ער זיין דעם שור גיפעלין אונ ער וועט אים מאן צוא ליב אונ ער וועט ערפילן וואס מיר פר לאנגן פון אים. אבר וויי וועט אונז זיין אויב מיר וועלן דעם שתדלן אפ זאגן אז פר די שרים וועט ער זיך גיט קענען באווייזן אונ וויא וועט ער זיין אמליך פון אונזער וועגן דר נמשל איז. אז אין היינטיגע צייטן זיינען

מיר זייער ארום אין מצות. דריינו היינט פעלט אונז דיא עבודת הקרבנות. מוקמה ומהרה. תרומות אונ מעשרות. אפער דיא תורה פון דיוע מצות האבן מיר דאך. על פן באדארפן מיר דאך לכל הפחות צוא לערנען פון זיי די הלכות אונ די דינים. אונ האלטן די תורה בכבוד. ווייל אלע קאל ווען דר מרת הדין רהמנא ליצלו. פלעגט זיך אויף אונז גובר זיין. איז אפער גיוועזן דיא תורה איינע פירשפרעכערין פאר אונז. אונ קיין אנדערן שתדלן חוץ די תורה האבן מיר גיט. על פן מוזן מיר דאך זיין גיווארינט אין איר כבוד בכדי זיא זאל אימר פון אונזער וועגן מכליך טוב זיין פר הש"י אבר ווייא איז אונז אז מיר בעליידיגן איר אונ מיר זיינן גיט געהיט אין איר כבוד. דאס מיינט דער תנא אוי להם לבריות מעלבונה של תורה. שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא גוֹוֹף ווייל יעדער מענטש וואס ער איז זיך גיט מתעסק אין דר תורה דר ווערט אן גירופן פון גאט אן געשריען. בלאזער גאט ב"ה האט אים אנגליידיגט מיט גויפה אונ דענקמאל איז ער וויא אים גימירד פון מענטשן אונ מען שיידט אים אפ בעזלם הבא פון די צדיקים אויב ער האט פאר זיין לעבן דערויף קיין תשובה גיט גימאן. שנאמר דען אזוא שמיים אין פסוק נזם והב באף חזיר וויא איין גאלדנער נאז רינג אויף אשוויין פאסט עס גיט צו אים ווייל ער וועט עס פאר שמוצן אין בלאטע אזא איז אשה יפה וסרת מעס אשיינע פרזיא וואס זיא ווייכט אפ פון גוטן גישמאק. בלאזער זיא ווייכט אפ פון ערלויבט. דאס איז אמשל אויף איין ישראלי וואס גאט ב"ה האט אין אים אים דר וויילט בשעת מתן תורה אונ ער איז צו אים מקודש גווארן וויא איינע אשה וואס זיא איז מקודשת צו איר מאן בהבאי אז ער זאל עוסק זיין אין דר תורה אונ ער קערט זיך אפ פון די מעמי התורה אונ דרום ווערט ער אן גרופן גוֹוֹף וואס דאס איז איין נוסריקין נזם אפ. וואס אונ ווידר שמיים אין פסוק והלחת מעשה אלהים המת אונ די לוחות זיינן די ווערק פון גאט. והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת אונ די שריפט

מַעַם: וְאָמַר וְהִלָּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרֹת עַל הַלָּחַת. אַל תִּקְרָא חֲרֹת אֶלָּא חֲרֹת שְׂאִין דָּךְ בֵּן חֲזָרִין אֶלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֵבִי וְהַמִּתְעַדָּה שְׁנֵי אֲמָר וּמִמִּתְנָה נִחְלִיאַל וּמִנְחָלָאֵל בְּמוֹת: גִּהְלוּמִד מִחֲבֵרו פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הִלָּכָה אֶחָת אוֹ פֶּסוּק אֶחָד אוֹ דְבוּר אֶחָד אוֹ אֲפִילוֹ אוֹת אֶחָת צְרִיךְ לָנֶהֱג בּוֹ כְּבוֹד שָׂכָן מְצִינוּ בְּדוֹד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׂלָא לְמַד מֵאַחֲרֵיכֶם אֶלָּא שְׂגִי דְבָרִים בְּלִבְךָ קְרָאוּ רְבוֹ אֲלוֹפּוֹ וּמִדְּעוֹ שְׁנֵי אֲמָר וְאַתָּה אֲנוּשׁ בְּעֶרְכִּי אֲלוֹפִי וּמִדְּעִי. וְהֵלֵא דְבָרִים קַל וְחֹמֶר וּמֵה דוֹד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׂלָא לְמַד מֵאַחֲרֵיכֶם אֶלָּא שְׂגִי דְבָרִים בְּלִבְךָ קְרָאוּ רְבוֹ אֲלוֹפּוֹ וּמִדְּעוֹ הִלְמוּד מִחֲבֵרו פֶּרֶק אֶחָד אוֹ הִלָּכָה אֶחָת אוֹ

חסדי אבות

אִיזוֹ דִּיא שְׁרִיפֻט פֻּזֵן גָּאט אִוִּים גַּעקְרִיצֻט אִוִּיף דִּי דֹתוֹת. אַל תִּקְרָא חֲרֹת אֶלָּא חֲרֹת דִּי וְאַלְסֻט דִּי וְאַלְסֻט עִם גִּיט פֶּר שְׁמִיין וּוְיָא דִּי לִיעֲנֻסֻט חֲרֹת גַּעקְרִיצֻט. נָאֵר חֲרֹת אִיידִעֲלִקִיט שְׂאִין דִּי בֵן חֲזָרִין אֶלָּא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה דַּעַן עִם גִּיט גִּיט אִיין גַּרְעֵסְכֶר אִיידִל מָאן וּוְיָא דְעֶר וּוְאִם אִיזוֹ זִיף עוֹסֵק מִיט תּוֹרָה לְעֶרְנֶען. וְכֹל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הִרִי זֶה מַתְעֵלָה אֲנִי דִּי וּוְאִם אִיזוֹ עוֹסֵק מִיט תּוֹרָה לְעֶרְנֶען. דִּיזֶער וְעֶרֶט דִּי הַזִּיכֵּט שְׁנֵי אִוִּיִל דִּי פֶּסוּק וְאַנְט וּמִמִּתְנָה נִחְלִיאַל דּוֹרָךְ דְּעִם וּוְאִם אִיין יִשְׂרָאֵל הָאֵט דִּי תּוֹרָה פֶּר אִיין מִתְנָה אִיזוֹ עֶר זִיכָּה צוֹ וִיין דִּי נִחְלָה פֻּזֵן גָּאט. וּמִנְחָלָאֵל בְּמוֹת אֲנִי דּוֹרָךְ דְּעִם וּוְאִם עֶר הָאֵט זִיכָּה גִיטוֹעִין צוֹ וִיין דִּי נִחְלָה פֻּזֵן גָּאט שְׁמִיט עֶר הַעֲכֶער פֻּזֵן אֲנִידֶערע לִיט: גִּהְלוּמִד מִחֲבֵרו פֶּרֶק אֶחָד דִּי וּוְאִם לְעֶרְנִיט פֻּזֵן וִיין חֲבֵר אִיין פֶּרֶק מִשְׁנִיזוֹת וּוְאִם אִין אִים גַּעבִינֶען זִיף פִּיל דִּינִים אוֹ הִלָּכָה אֶחָת אֲדֶער אִיין אִיידִעֲלִקִיט דִּין וּוְאִם אִין אִים גַּעבִינֶען זִיף פִּיל דְּבוּרִים. אוֹ פֶּסוּק אֶחָד אוֹ דְבוּר אֶחָד אֲדֶער אִיין פֶּסוּק אֲדֶער אִיידִעֲלִקִיט אִוִּים רִיידֶנג אִין דְּעִם פֶּשֶׁט פֻּזֵן דְּעִם פֶּסוּק אוֹ אֲפִילוֹ אוֹת אֶחָת אֲדֶער עֶר דִּרְשָׁת פֻּזֵן וִיין חֲבֵר אֲפִילוֹ וְעִיג אִיין בּוֹכְשֵׁמֵאב אִין דְּעֶר תּוֹרָה דְּהִינִי. עֶר הָאֵט גִּיהֶעֲרֻט פֻּזֵן וִיין חֲבֵר וּוְיָא עֶר הָאֵט אִים דִּי קִלְעֻט צוֹ וּוְאִם בְּדִאָרָף שְׁמִיין אִיין וְאִוִּי אִין דְּעִם וּוְאִרֻט פֻּזֵן וְאַלֶּה־הַמִּשְׁפָּטִים אֲדֶער פֶּר וּוְאִם שְׁמִיט אִין תּוֹרָה בְּכֻכּוֹת אִיין מָאֵל מִיט אִיין נָאֵר. צְרִיךְ לָנֶהֱג בּוֹ כְּבוֹד מִזֵּי עֶר אִוִּים נִוְהֵג כְּבוֹד וִיין. פֶּלֹאֵר גִּיט נָאֵר עֶר בְּדִאָרָף אֲבֵר עִם אִיזוֹ אֲחִיב דַּעַן עֶר אִיזוֹ כְּרֻעִב

אִוִּים צוֹ אֲפִנְעֵבִין כְּבוֹד. שְׂכָן מְצִינוּ בְּדוֹד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל וִוִּיל אֲזוֹ גַּבִּינֶען מִיר בִּי דוֹד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׂלָא לְמַד מֵאַחֲרֵיכֶם אֶלָּא שְׂגִי דְבָרִים בְּלִבְךָ קְרָאוּ רְבוֹ אֲלוֹפּוֹ הָאֵט פֻּזֵן אֲחִיזוֹפֵל גִּישֻׁט מַעֲהֶר וּוְיָא צְוִיִּיא וְאֲכָן גִּילְעֶרִיט דַּעַן אֲחִיזוֹפֵל הָאֵט אִים גִּיט אֲנִי אֲמַעֲשֶׂה דִאָרָף גִּיט לְעֶרְנֶען אִיידִעֲלִקִיט נָאֵר מִיט אִיין חֲבֵר. אֲנִי עִם אִיזוֹ אֲכֹר צוֹ אֲרִיִינִיין אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ בְּקוֹמָה וְקוֹפָה מִיט אִוִּיף רִיכְטִינֶען קֶאפ. פֶּלֹאֵר מִיט נָאֵר. קְרָאוּ רְבוֹ אֲלוֹפּוֹ וּמִדְּעוֹ הָאֵט עֶר אִים בְּעִטְמִיטֵלֻם אֲזוֹ עֶר אִיזוֹ וִיין רְבִי וִיין לְעֶהֲרֶער אֲנִי וִיין לִבְסֶטֶר פֶּרִינֶד שְׁנֵי אֲמָר וּוְיָא דִּי פֶּסוּק וְאַנְט וְאַתָּה אֲנוּשׁ כִּרְכִי אֲלוֹפִי וּמִדְּעִי הָאֲמָשִׁי דִי בִיכֵט אֲמַעֲשֶׂה וּוְיָא מִיין גִּלְיִיכִן. דִּאָךְ בִּיכֵט דִי מִיין רְבִי אֲנִי מִיין לִבְסֶטֶר פֶּרִינֶד. וְהֵלֵא דְבָרִים קַל וְחֹמֶר דִּיזֶער חִיד וִינֶען אִיין קַל וְחֹמֶר וּמֵה דוֹד מִלָּךְ יִשְׂרָאֵל שְׂלָא לְמַד מֵאַחֲרֵיכֶם אֶלָּא שְׂגִי דְבָרִים בְּלִבְךָ קְרָאוּ רְבוֹ אֲלוֹפּוֹ וּמִדְּעוֹ וּמֵה דִאָךְ דוֹד וּוְאִם עֶר אִיזוֹ גִיטוֹעִין אִיין מִלָּךְ אִיידִר דִּי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֶר אִיזוֹ גִיטוֹעִין אִיין גְּדוֹל בְּתוֹרָה אֲנִי אֲמוֹפֵלָא פֻּזֵן דִּיא סְנִהֲדֶרֶן וּוְאִם דִּיא הִלָּכָה אִיזוֹ אֲלֶע מָאֵל גַּעבִינֶען וּוְיָא עֶר הָאֵט גִיטוֹעִין. וִוִּיל דְּעֶר פֶּסוּק וְאַנְט בִּיִיא אִים וְהִי עִמוּ מִיט אִים אִיזוֹ גָּאט מִיט וִיין בֵּית דִּין פֶּלֹאֵר דִּי הִלָּכָה בְּלִיִּיבט אִיידִער וּוְיָא עֶר וְאַנְט. וּוְאִם עֶר הָאֵט פֻּזֵן אֲחִיזוֹפֵל כַּעֲרֵי גִיט גִילְעֶרִיט וּוְיָא נָאֵר דִּיזֶער צְוִיִּיא וְאֲכָן אֲלִיין. דִּאָךְ הָאֵט עֶר אִים אֲגִיִּירוֹפִין וִיין רְבִי אֲנִי וִיין לִבְסֶטֶר פֶּרִינֶד. זֶעֱהֵט מַעַן דִּאָךְ דִּי אִים אֲזוֹ אֲפִילוֹ אֲגִיִּירוֹס מָאן וּוְאִם עֶר לְעֶרְנִיט זִיף פֻּזֵן אֲקִיִּינֶען אִיזוֹ אִיין חִיִּיב אֲנִי

פסוק אחר או דבור אחר או אפילו אות אחת על אחת בפמה ובמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים ינחלו ותמימים ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר פי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו יפה היא דרכה של תורה פת במלח תאכר ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תהיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך

חסרי אבות

גיש אמדות חסידות צו רופן אים רבי דען או דאס וואלט גיוועזן נאר אמרת חסידות וואלט עס דור גיט גיטאן ווייל ער איז דאך איין מלך וואס אים איזאסור צו מוחל זיין אויף זיין כבוד הלומד מחברו פרק אחר או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד מכל שכן ווען אפראקט קענטש לערינט פון זיין חבר איין פרק אדר איינע הלכה אדר איין פסוק אדרע צוועלכע אויסריידונג אדר אפילו אדרש איבר איין אות פון דער תורה מו ער אים געוויס ניהט כבוד זיין ואין כבוד אלא הורה און אפגענישן אקט אנדערס גיט קיין כבוד נאר ווען ער איז גילערינט אין דר תורה שנאמר דען עס שטייט אין פסוק כבוד חכמים ינחלו דיא חכמים ארפין כבוד דאס מיינט מען די וואס זיינן קלוג אין דר חכמה פון דר תורה ויי האבן כבוד און ווייך שטייט אפסוק ותמימים ינחלו טוב און די גאנצע לויט פלומד די תלמידים וואס זייערע דערצין איז גאנץ מיט גאט ווייז ארפין פון זייערע מלמדים גאט וואס זיי ארפן פון זייערע מלמדים איז גיט אנדערס געמינט נאר די תורה שנאמר וויא דר פסוק וואנט כי לקח טוב נתתי לכם דען איינע גופע לערע האב איך צוא אייך גיגעבן תורתי אל תעזבו דאס איז מיינ תורה איר וואלט איר גיט פר לאזן און דרייבן ווייל די תלמידים ארפן דיא תורה וואס זיא איז דאס העכסטע גוטץ פון זייערע מלמדים איז דאך זייער חיוב אן צוא טאן כבוד צוא זייערע מלמדים ד כד היא דרכה של תורה אזו איז די וועג וואס פירט דעם מענטש צו לערנן תורה פלומד די דתהלה פון תורה לערנען קומט אן אפגענישן מיט גרויס צער האמשי צום סוף וועט ער דאך דעם האבין אלע גרעסטע גליקן פת במלח האכל ביי דיר זאל רעכט זיין האמשי דו

ומזב לך אשריה בעולם הזה ומזב לך לעולם הבא: האל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד יותר מקדוה עשה ואל תתאווה לשלחנם של שרים ששלחנה גדול משלחנם וכתרה גדול מבתרם וגאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה: וגדלה תורה יותר מן הכהונה והמלכות שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והכהנה נקנית בעשרים וארבעה והתורה נקנית

אבות
אן אקיסין • וועט יענר געוויס ענטפערן • וויא אזו קען איך האבין תנאה פון אזו אלעבען • דאך זאגט דר תנא אם אתה עושה כן אויב דוא מוסט עס אָפּר אזו אונ דו וועסט אלע פרנגיגן פון עולם הזה בעניימיגען ובתורה אחת עמל אונ דו וועסט גאר אין דער תורה זיך בעמיצען אונ זיין מרוד אין איר עסק אשירד ומזב לך אשירד בעולם הזה וויא וואל וועט דיר זיין אויף דינער וועלט • אז דוא וועסט פערשטיין דאס קיין גרעסער פערנגיגן פר דעם עסק תורה איז גאר גוט פעהראנדן • ה אל תבסש גדולה לעצמך דו זאלסט גיט פעהרלאנגן פר זיך קיין גרויסקייט ואל תחמוד כבוד יותר מלמוד אונ דו זאלסט גיט גילוסטן צו פיל כבוד פון דיין לערנן תורה • ואל תתאוה לשלחנם של שרים • אונ דיר זאל זיך גיט גילוסטן צו עסן גוטע שפיוון וויא די גרויסע לייט ששלחנך גדול משלחנם דען דו מוסט וויסן אז דיין טיש איז גרויס גאר דורך וייער טיש • בלומר די מלכים זארגן פר דיא גלערטע לייט אז וייער טיש זאל גיט פֿעלן • ונאמן הוא בעל מלאכתך אונ דיין בעל הבית וואס דוא מוסט זיין מלאכה איז בגלויבט שישלם לך שכר פעלדך דאס ער וועט דיר בצאלן דעם פערדינקסט פון דייןע ווערק • וגדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות די מעלות פון דער תורה זיינן פר דיא מעלות פון כהונה אונ פר די מעלות פון איין מלך וישראל וואס איז געוועזן פאר צייטען שהמלכות נקנית בשלשים מעלות דען איין מלך וישראל פלעגט קונה זיין די מלוכה מיט דרייסיג מעלות וואס די גמרא רעכניט ווי אויס אין דר מסכתא סנהדרין • והכהנה בעשרים וארבע אונ די מעלות מיט וואס אפֿהן איז גרעסר זיינן פיר אונ צוואנציג • דאס זיינן די פיר אונ צוואנציג מתנות כהונה וואס דער כהן נעמט פון קדשי מופת אונ פון קדשי הגבול וואס דאס פאלק הייליגט צו גאט • ויי זיינן אויס גרעכניט אלע

חסדי
דארטן גישטאנן ביז מיטאג צייט דען ער האט געמיינט אז צוא מיטאג וועט ער גיין נאך הויז אונ ער וועט מיט איהם קענען ריידן • אָפּער ווייל ער איז גיוועזן מרוד מיט דיא סוחרים אין האגדיל • איז ער גיט גגאנגן נאך הויז צו עסן מיטאג • אונ האט זיך פעהראמט אין האגדיל ביז צוא נאכט אז דער מאגאזין איז צוגשלאסן גווארן ערשט דען מאל איז ער גגאנגן מיט אים נאך הויז אונ האבן זיך צוזאמן גרעט • דר אגולנע סוחר האט גפרענט דעם קרעקער וויא אים גייט • האט ער אים גזאגט • איך וואון מיר אין אקליינע שטעטל מיין פרנסה איז אפילו קארגליך אָפּר דאך איז מיר פיר בעסר פון דיר • דען איך ווייס פון מיין לעבן איך עס מיר אונ מרינק מיר אין דר צייט אונ עס גייט מיר מיין לעבן וייער גוט איין • אָפּר דו פרעג איך דיע וואס קוקט דיר ארויס פון דינע פיל רייכקייט אונ פון דיין פיל פאר מעגן אז דו קענסט דיר גיט אפריסן אציט צו גיין נאך הויז עסן אונ צו כתיבה זיין דיין נפש האט דר אגולניק צו אים גזאגט • דר פערנגיגן פון דיין מיטאג וואס דוא האסט איז מיר גוט פעקאנט • אָפּער אין מיין פערנגיגען וואס איך האב פון מיינע מרדות וואס איך בין אריין גטאן אין מסחור האסטו גאר קיין געפיל גיט • אונ דו קענסט עס גאר גיט פארשטיין זאגדן אז גאט וועט דיע בענשן מיט העלחה אונ דו וועסט אויך זוכה זיין צוא אזו איינע עשירות וויא איך אונ דו וועסט זיין אויך אגרויסר סוחר דעקמאל וועסטו ערשט פארשטיין וויא גרויס איז מיין פערנגיגן אין גשעפט מער אן אַפּר וויא דר פערנגיגן פון עסן אונ פון מרינקן • דר גמשל פון דעם איז • ווען מען זאל צו איינעם זאגן ווילסטו האבן פערנגיגען פון דיין לעבען זאלסטו עסן ברויט מיט וואָץ • מרינקן וואסר בצמצום אונ זאלסט שלאפן אויף היילע ערד

בארבעים ושמנה דברים ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריבת שפתים
בנינת הלב באימה ביראה בענה בשמחה במהרה בשמוע חכמים בדרוק
הגרים בפלפול התלמידים בישוב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט
דרך ארץ במעוט הענוג במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ
אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסורין במהיר את מקומו והשלמת
בתלקו והעושה סגל לדבריו ואינו מהויקטובה לעצמו אהוב את המקום

חסדי אבות

אין חושש סוף ספר קרח והתורה נקנית אבר
דיא תורה ווערט איין געלייבט אין אפגעשען
בארבעים ושמנה דברים מיט אכט און פערציג
זאכען * פלומר מיט אכט און פערציג מעלות
זאלו זי אונד דאס זיינען זיי בתלמוד דורך לערנן *
פלומר דאס מען מוז לערנן פון ארביי * אונד מען
קען עס נישט משיג זיין פון אייגענעם שכל וויא
אנדערע חכמות * בשמיעת האזן דורך איין הערן
זיך מיט דעם אונזער צו די רייד פון די חכמים
בעריכת שפתים דורך דיא אנגברייטונג פון זיינע
ליפן * פלומר דורך די פיל תורן דאס וואס ער
האט געלערנט * בנינת הלב דורך דעם פרשטאנד
פון הערצן * פלומר דורך בעטראכטונג * באימה
דורך די פארבאט וואס ער האט מורא פאר זיין
רבי * ביראה דורך יראת שמים * בענה דורך
האלטן זיך קליין * בשמחה דורך די פרייד וואס
ער הט בשעת לערנן * במהרה דורך ריינליכקייט
אז בשעת לערנן זיינען זיינע גידאנקן ריין פון
דיא ביאוסע תאוות אונד כמילא איז זיין גוף
אויף ריין * בשמוע חכמים דורך די בערינונג די
חכמים * דען אז ער וועט די חכמים בעדינען
וועלן זיי אים ליב האבן אונד וועלן אים איבער
געבן פול חקמות פון דער תורה * בדרוק חברים
דורך די פונקטליכקייט וואס די חברים זיינען
בדקדק צו פרעגן דעם רבי אפילו אויף איין
נקודה וואס זיי געפינן איבעריג אין דר תורה *
אונד די מדה פון אנעלכע חברים זאל ער אויף
האפען * בפלפול התלמידים דורך דיא שארפע
קלערונג וואס די תלמידים קלערן איבער די
תלכות וואס זיי האבן גהערט פון זייער רבי *
בישוב דורך וועלטליכע בעזיצונג * פלומר
דורך וויסנשאפט אין מילי דעלמא * ווייך דאס
אין אויך זייער נייטיג צו דער תורה * במקרא
דורך דעם וואס ער איז קלאר אין אלע פיגער

אוהב את הבריות אוהב את הצדקות אוהב את המישרים אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמוד ואינו שלמה בהוראה נושא בעול עם חבירו ומכריעו לכף זכות ומעמידו על האמת ומעמידו עד השלום ומתישב לבו בתלמודו שואל ומשיב שומע ומסיר הדומד עד מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המצבים את רבו והמכבן את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר ותאמר

חסדי אבות

אוהב את הבריות עד האט ליב די לייטן עד פר שטייט דעם אונגליק פון זיין חבר אונ עד פר גלייכט זיך צו אים צו זאגן אין זיין זארג אונ צו זוכן פר אים הילף אוהב את הצדקות עד האט ליב די גרעכטקייט צו מאן אלס וואס עס גהער צוגאט אונ צו מענטשן אוהב את המישרים עד האט ליב דיא מצות היושר אדר די לייט וועלכע האבין אנגלייכן פערשטאנד אוהב את התוכחות עד האט ליב צו הערין שטראף רייד ומתרחק מן הכבוד אונ ווען לייט ווילן אים געבן עהרע צו ווייטערט עד זיך אונ אנגלויפט פון כבוד ולא מגים לבו בתלמודו אונ עד ווייט זיך גיט וויא זיין הערץ איז איין גיוואונט כלומר גיט בעקאנט מיט די ענגנים וואס עד האט גלערניגט אונ וועלען עס שטעלן אויף זיין שכל וואו שמת כהוראה אונ עד פרייט זיך גיט מיט דעם וואס עד האט גגרייכט צו פסקנן שאלות נאר פר קערט עד האט מווא פילייכט האט ער גיט גיט גיפסקת נושא בעול עס חברו עד מראגט אין דעם יאך פון זיין חבר אונ עד איינברייטערט זיך וועגן אים אונ שטיצט אים מיט הילף אונ מיט עצות אים גוטעס צווא מאן בעולם הנה ובעולם תבא ומכריעו דכף זכות ווען עד נעהט אז דיא דעה פון זיין חבר וועגן איין מענטשן קערט אפאר צו גוטן אונ אפאל צו בייון נעט עד צו גיין די דעה פון זיין חבר צו דר גוטע זייט ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום אונ עד בעוויינט אים געוויסע ראיות ביין עד שטעלט אים אויף דע פונקט פון אמת אונ עד בעוויינט אים אויף אז זיין חבר איז גוט מיט אים אונ פאר וואס זאך עד אים קלערין צוויי אונ אז אז שטעלט עד אים אויף אויף דר גוטע מדה פוי שלום ומתישב לבו בתלמודו אונ עד נעט דאס לערנן וואס עד וויל עס לערנען

תהי לשקרה ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: ואומר כי לנות חן הם לראשה וענקים לגרורה: ואומר תתן לראשה לנות חן עמרת תפארת תמננה: ואומר כי כי ירבו ימיה ויסיפולך שנות חיים: ואומר ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: ואומר כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יסיפולך: ואומר דרכיה דרכי נעם וכל גתיו בנותיה שלום: חרבי

חסדי אבות

זיי נאר גיט אין שטאנד מתקן צו ניין עטוואס
אונ ווען מיר זאלן וועלן הלילה עטוואס משנה
זיין אדון אדר איין גינעץ פון דר תורה קענען
מיר הלילה מער מקלכל זיין אנשטאט צוא
פערפעסערין. אונ דענמאל פערשפילען מיר
אונזער לעבן בעוה"ז אונ בעוה"ב. דרום האט
אונזר חשי גזאגט דאס נחתי לפניך היום את החיים
ואת הטוב איך גיב פר דיר היינט דאס לעפען
אונ דעם טוב. אפער אז אפעקש נועט וועלן
זאגן איך וועל דעם טוב פיל בעסער מאכין
דהיינו עס זאל זיין טוב מאד דערויף האט די
גמרא גזאגט מאד זה המות. בלומר דיא תורה
וואס זיא הייסט טוב אז דר מענש וויל איהר
אזויס בעסערן איז דאס גיט לעבן נאר מוים.
אונ דאס האט געמיינט דער תנא פון דינער
ברייטא וואס ער האט גזאגט גדולה תורה דיא
תורה איז אזו גרויס שהיא נותנת חיים לעושה דאס
זיא גיט לעבן נאר צו דינע לייט וועלכע מושן
זיא בלומר זיי פאלגן איר פונקט וויא זיא איז.
אונ מען וויל אין איר נישט משנה זיין אום
עטוואס אזויס צו בעסערן. ואומר אונ נאך זאגט
דר פסוק רפאות תהי לשרי איינע היילונג וועט
זיא זיין די תורה צו דיין נאפיל. ושקוי אונ איין
מאך לעצמותיה צו דינע ביינר. ואומר אונ נאך
אפסוק זאגט עץ חיים הוא למחזיקים בה איין בוים
פון לעבן איז זיא (די תורה) צו די לייט וועלכע
האלטן פעסט אין איר. בלומר אזו וויא דער
עץ החיים וואס האט האט גפלאנצט אין גן עדן
אז דער געגנט וואלט פון אים עסן וואלט ער
דאך לעבן אייביג. אזו איז דר מענש וואס ער
האלט זיך פעסט אין דר תורה קויפט ער זיך
איין אייביגן לעבן בעולם הבא. ותומכה מאושר
אונ אירע שטיצער. בלומר דר וואס שטיצט די
לייט וואס לערנן די תורה. איז ער גליקליך
ואומר אויך זאגט דר פסוק כי לית חן הם לחשך
דען איינע מיינער צינגן וועלן זיי זיין דיא

שָׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מִשּׁוֹמְרֵי שְׁמֵעוֹן בֶּן יִצְחָאי אוֹמֵר תִּזְוֶי וְחִבֵּי וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד
וְהַחֲכָמָה וְהַזְקָנָה וְהַשִּׁיבָה וְהַתְּנִים נָאָה לְצַדִּיקִים וְנָאָה לְעוֹלָם שְׁנֵי אֲמָר עֲמַרְתָּ

חסדי אבות

פִּיל שְׁאֵלוֹת אֵין דִּיא חֲכָמֹת תְּהוֹרָה מִיט
וַיֵּיעַר פִּיל וַיִּקְטִינֵה בְּשִׁית * בִּין רַבִּי חֲמָא אִיו
פִּון אִים וַיֵּיעַר נִתְפַּעַל גִּיּוּאָרִין אֹנֵג הָאֵם וַיֵּק
גְּעוּוּאָנְדֵּרְט אוֹיף נִין גְּרִיטֵסֶה חֲכָמָה מִיט וַיֵּינֵעַ
פִּיל תְּרִיפּוֹת * אֹז רַבִּי חֲמָא הָאֵם וַיֵּק גִּיטְרַאכְט *
מִצְעַר גְּעוּעוֹן אֹנֵג הָאֵם בִּיִּיא וַיֵּק גִּיטְרַאכְט *
וּעֵן אִיךְ וואָלט אָנְטֵמֶר דְּעַר צִיט נִין
דְּעַר הַיִּים וואָלט פִּילִיכְט מִיין וֹזן אוֹיף
גִּיטְעוֹזֶן * אֹזֵא אִיין תִּלְמִיד חֲכָם ווִיא
דִּיעַר יוֹנְגֶּר מֵאן * אֵלס רַבִּי חֲמָא אִיו גִּיקוּמֶען
נֵאךְ הוּזוּ ווִיא עַר הָאֵם נֵאָר דִּי שְׁוֹעַל אִיבֶר
גִּיטְרַאכְט הָאֵם עַר גִּיטְעוֹזֶן דִּר עֶלְבִּיגֶר יוֹנְגֶּר
מֵאן אִיו אוֹיף בֵּאלֶר אַרִיין גִּיקוּמֶן אִין נִין הוּזוּ
רַבִּי חֲמָא הָאֵם וַיֵּק פֶּר אִים גִּישְׁמַעֲלֵט אֹנֵג אִיו
אִים אָנְטֵמֶר גְּעוּקוּמֶען * דְּעַן עַר הָאֵם גִּימִינֵט
אֹז עַר אִיו צוּא אִים ווִידֶער גִּיקוּמֶען מִיט אִים
מִפֻּלְפֵּל וִיין אִין חֲלָכוֹת * הָאֵם וַיֵּינֵעַ פֶּרוּיא צוּ
אִים גִּיּוּאָט * עֲרִשְׁט פֶּרִיט מִיר מִיין הַעֲרִץ *
דְּעַן נֵעֲצִיט ווִיט אִיךְ אֹז מִיין וֹזן אִיו אַתְלִמִּיד
חֲכָם אֹנֵג עַר הָאֵם וַיֵּק גִּיט צוּ שְׁעִמֶען פֶּאָר וִיין
פֶּאָמֶר אִין לֶעֱנֶן * וַאֲי ווִיסִין אֹז דֹּאס אִיו דִּיין
קִינֶד וואָס דוּ הָאָט אִים גִּלָּאָן אֹז עַר אִיו נֵאָךְ
גִּיטְעוֹזֶן אַקְלִיגֶער יוֹנְגִיל * אֹנֵג אִיךְ הָאָב אִים
מִגְּבֵל גִּיטְעוֹזֶן אִין תְּהוֹרָה אֹנֵג אִין חֲכָמָה נֵאָר אָן
דִּיין הִילף * אִיבֶר דֹּאס הָאָב אִיךְ מִיךְ פִּון דִּיר
גִּיט גְּעִרִיכְט * אִיךְ הָאָב נֵאָר גִּיט גִּירֶעכִינֵט דָּס
אִיין פֶּאָמֶר נֵאל גְּעָבֶן כְּבוֹד צוּ וִיין וֹזן אֹנֵג נֵאל
אוֹיף שְׁמִיין פֶּר אִים * רַבִּי חֲמָא אִיו אִיבֶר דִּי
רִייד פִּון וַיֵּינֵעַ פֶּרוּיא דִּר שְׁרַאקִין גִּיּוּאָרִין פִּון
גְּרוֹיט שְׁמִיחָה עַר אִיו גִּישְׁמַעֲלֵט דָּעס וֹזן אוֹיפִין
הַאָלְדוּ אֹנֵג הָאֵם אִים גִּיקוּמֶס * אֹנֵג אוֹיף אִים
הָאֵם רַבִּי פֶּר חֲמָא גִּילִיעֵנֵט דָּעס פֶּסוּק וְהוּחַם
הַמְשׁוּלֵשׁ לֹא בַּמִּהְרָה יִתֵּק אִיין פֶּאָדֶעס וְעֵלְכֶעַר
אִיו אִין דִּרִי סְטֵאלְקֶעס גְּעִרִיט וְעַט וַיֵּק גִּיט
גְּעִשְׁוִינֶד אִיבֶר רִיטִין * דֹּאס מִינֵט עַר דָּעס
רַבִּי הוֹשִׁיעִיָה פֶּר חֲמָא פֶּר בִּיסָא * שְׁנֵאמֶר ווִיא
דִּר פֶּסוּק וָאָטְמַעֲמַר תְּפֹאֶרֶת שִׁיבָה דִּי שְׁיִינֵעַ קְרוּין
פִּון גִּרִינְקִיט בִּירד צִדְקָה תִּמְנָה גְּעִפִינֵט וַיֵּק נֵאָר
אִין דָּעס וְעַג פִּון גִּירֶעכְטִיגְקִיט כְּלוּמֶר בִּיִּיא

דיא

אֹמֵר רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יְהוּדָה וָאָט פִּון וְעַנִּין
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יִצְחָאי הִנֵּי אֵלס וואָס שְׁיִין אִיו
דִּהִינֵנו הַכֹּחַ דִּי שְׁמַרְקִיט * וְהַעֲשֶׂה אֹנֵג בִּיקְקִיט
וְהַכְּבוֹד אֹנֵג עֲהָרַע * וְהַחֲכָמָה אֹנֵג גִּילֶעֱנֵמְקִיט *
וְהַזְקָנָה דִּיא אֵלְמִקִּיט * וְהַשִּׁיבָה אֹנֵג גִּרִיזוּ גִרָאָע
הָאָר וְהַנִּים אֹנֵג קִינֶדֶר * כְּלוּמֶר אֹז דִּי וִין וָאָלן
וִיין תִּלְמִידֵי חֲכָמִים * נֵאָה לֹאס דֹּאס אִיו ווִירְדִיג
פֶּר וַיֵּי נֵאָה לְעוֹלָם אֹנֵג עִם אִיו ווִירְדִיג פֶּר דִּי
וְעֵלְמֵט * ווִיא מִיר גְּעִפִינֵעַן אַמְעִשָׁה (בַּתְּבוֹת דָּה
ס"ב ע"ב) רַבִּי חֲמָא פֶּר בִּיסָא הָאֵם גְּהָאֵם גְּרוֹיט
חֲשֵׁק צוּ לֶעֱנֶן תְּהוֹרָה * הָאֵם עַר גִּילָאָן צוּא
הוּזוּ וַיֵּינֵעַ פֶּרוּיא מִיט אַקְלִינֵעַס וֹזן * אֹנֵג אִיו
גִּישְׁמַעֲלֵט אִין אִשְׁשִׁיבָה אֹנֵג הָאֵם הָאָרְמֶן גִּלֶעֲנֵמְ
צוּעֵלְף יֵאָר * נֵאָךְ דָּעס אִיו עַר גִּישְׁמַעֲלֵט צוּרִיק
נֵאָךְ הוּזוּ * אֵלס עַר אִיו גִּיקוּמֶען אִין שְׁמַטָּה
הָאֵם עַר בִּי וַיֵּק גִּיטְרַאכְט אִיךְ וְעַל גִּיט קוּמֶן
אַהִיט פִּלֹּצֶלֶג אֹנֵג מִיין ווִיב * דְּעַן אִיר קֶען
מִרְעַפֶּן אֹז ווִיא עִם הָאֵם גִּיטְרַאכְט מִיט דְּעַר
וִיב פִּון רַבִּי תִּנְיָא בֶּן חֲבִיבָא וְעֵלְכֶר הָאֵם
אוֹיף גוּאָט אִין אִשְׁשִׁיבָה צוּעֵלְף יֵאָר * אֹנֵג נֵאָךְ
דָּעס אִיו עַר פִּלֹּצֶלֶג אַהִיט גִּיקוּמֶן אֹנֵג ווִיא
וִיין ווִיב הָאֵם אִים דִּר וְעַק פִּלֹּצֶלֶג אִיו ווִיא
פִּון פֶּרִייד אִין חֲלָשׁוֹת גִּיבִילֶג * דָּרוֹס אִיו רַבִּי
חֲמָא אַרִיין גִּישְׁמַעֲלֵט פֶּרִיעַר אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ
אֹנֵג הָאֵם גִּישְׁמַעֲלֵט צוּ וִיין ווִיב אִינְוָאָן אֹז עַר
אִיו גִּיקוּמֶען צוּ פֶּאָרן פִּון דְּעַר יִשְׁיבָה אֹנֵג עַר
וִיצַט דֹּא אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ * הָאֵם וִיין ווִיב צוּ
אִים גְּעִשְׁמַעֲלֵט וַיֵּינֵעַס וֹזן רַבִּי הוֹשִׁיעִיָה * וואָס
אֹנְטֶמֶר דִּר צִיט פִּון דִּי צוּעֵלְף יֵאָר וואָס וִיין
פֶּאָמֶר הָאֵם גִּיטְרַאכְט אִין דְּעַר יִשְׁיבָה אִיו עַר
אִים גְּעוּוּאָקֶסן גִּיּוּאָרִין אֹנֵג אִיו גִּיטְעוֹזֶן אַגְרִיטֶר
תִּלְמִיד חֲכָם * דִּי מוֹטֶר הָאֵם אִים פֶּאָר וָאָט
אֹז עַר וָאָל וַיֵּק דָּעס פֶּאָמֶר גִּיט לֵאָן דִּר קֶעֱנֶן
אֹז עַר אִיו וִיין וֹזן * אֹנֵג עַר וָאָל מִיט אִים
סְפֻלְפֵּל וִיין אִין דְּבִיר תְּהוֹרָה רַבִּי הוֹשִׁיעִיָה אִיו
גִּיקוּמֶן אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אֹנֵג הָאֵם וַיֵּק גִּישְׁמַעֲלֵט
פֶּר וִיין פֶּאָמֶר רַבִּי חֲמָא * אֹנֵג רַבִּי חֲמָא הָאֵם
נִמָּה גִיטְרַאכְט אֹז דֹּאס אִיו וִיין וֹזן * רַבִּי
הוֹשִׁיעִיָה וָאָט בִּי וִיין פֶּאָמֶר גִּיטְרַאכְט וַיֵּיעַר

תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר עמרת וקנים בני ונתפארת
בנים אבותם: ואומר תפארת בחורים כהם והדר וקנים שיבה: ואומר והפכה
הלכנה ובנישה החמה כי מלך: צבאות בהר ציון וירושלים ונגד וקניו כבוד:
רבי שמעון בן מנסיא אומר אלו שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים כלם נתקיימו
ברבי ובבניו: אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי
אדם אחד ונתן לי שלום והחורתי לו שלום. אמר לי רבי מאיזה מקום אתה?
אמרתי לומעיר גדולה של חכמים ושל סופרים אני אמר לירבי רצונה שתדור

חסדי אבות

די צדיקים. ואמר אוף זאגט דר פסוק תפארת
בחורים כחם די שיינדיגט פון די יונגע לייט איז
זייער שטארקייט. בלומר די יונגע לייט מוז
מען געבן פבוד פון זייערע שטארקייט וועלכע
זיין באנוצט זיין לזכות הכלל. וויא מען
פאדערט פון זיי צו גיין אונד צו פארין אין דיא
קהלות אום וזמער אין הימץ אונד אום ווינטער
אין דיא גרויסע קעלמין צו מאכט זיין געלד
דערצי הישיבות. וואס מען ברויכט דער צו
האפן פיל פח און וריזות. והדר וקנים שיבה אונד
די אלטע לייט גיט מען פבוד. ווייל זיי מנען
אמונה דעם כלל דורף זייערע גרוינקייט.
ווייל מען בענוצט זיי צו פרגען ביא זיי עצות
דען זיין האפן אין זייער לעבין זייער פיל
פראקטיצירט. אונד זיי ווייסן פון אקעס. ואמר
אונד נאך אפסוק זאגט עשרת וקנים בני בנים דיא
קרוין פון די אלטע לייט זייען קינדס קינדער.
בלומר מען גיט צו די אלטע לייט פבוד צו
ליב זייערע אייניקלעך וועלכע זייען אום
געפילדעט אין חכמת התורה אונד אין מעשה
המצות. ווייל מען זאגט אז דאס האט גימאכט
די גוטע ערציהונג פון זייער גרויס פאטער.
ותפארת בנים אבותם אונד מען גיט אויף פבוד צו
די קינדער. אויף האמשי זיי זייען יונג. צו
ליב זייערע עלטערן וועלכע זייען צדיקים.
ואמר אונד דאס זאגט אויף דר פסוק. אז מען
זאל גיט מיינן דאס דיע אלע זיבן זאכן וויא כח
כבוד. עשירות. חכמה. אלמקייט. גרוינקייט אונד
קינד. איי דס דר גאנצער שר פון די צדיקים.
בלומר נאך בעוהז דרום זאגט ער ותפארת הלכנה
ובושה התמה אפילו ווען דיע וועלט וועט תרוב
ווערן דאס די לבנה וועט זיך שעמען. אונד די
זון וועט פערבלייכען כי מלך ה' צבאות בחד ציון

עמנו במקומנו ואני אתן לך אלה אלהים דיגרי וזהב ואבנים טובות ומרגליות.
אמרתי לו אם אתה נוהן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם
אני דר אלא במקום הורה וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל
טוב לי תורת פיה מאלפי זהב וכסף ולא עוד אלא שבישעת פטירתו של

חסדי אבות

פון אגרויסע שטאט וואס איז אירע לייט ווייזען
חכמים דאס איז בעלי משנה וגמרא און
סופרים פלומר בעלי מקרא ווייזען
קלאר אין תורה נביאים וכתובים אפער ווי
ווייזען גיט עשירים און ווי האבן גיט פובליק
סוף צוא שטייט. אמר לי האט ער צוא מיר
גיואנט רבי רבנו שחרור עמנו במקומנו ווילסט
דו וואונגען מיט אונז אין אונזער ארט ואני אתן
לך אלה אלהים דיגרי זהב ואבנים טובות ומרגליות
און אויך וועל דיר געבן אסליאן גילדענס
און אבנים טובות און פעריל אחרתי לו האב
אויך צו אים גיואנט אם אתה נוהן לי כל כסף וזהב
ואבנים טובות ומרגליות שבעולם אפילו ווען דא
וועסט מיר געבן נאר דאס וועלכער און גאלד
מיט אבנים טובות און פערל פון דר גאנצער
וועלט איני דר אלא במקום הורה וועל אויך
אנדערס גיט וואוהער נאר אויך דעם ארט
פון תורה וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד
מלך ישראל און אזוי שטייט אויך גיטריבין אין
ספר תהלים דרך דוד מלך ישראל טוב לי
תורת מיד מיר איז בעסער גופעלין דיא תורה
שבעל פה מאלפי זהב וכסף קער אלעס
טויזנדיגער שטיקער גאלד און זילבער דער
זהר הקדוש שרייבט אין פרשה לך לך אין
כתרי תורה פון דעם ענין אשיינע בעשה
אלס רבי אבא איז אויך גיואנגען פון פבל
אין ארץ ישראל איז גיוועזן וויינע ערשטע
אונזער געמונג צוא גרינדען דארטן איין
ישיבה פו יודישע קינדער און האט גילאן
אויס רופן אין דער גאנצע כהנה ישראל
ווער עס וויל האבן לעבן רייכקייט און
קבוד און דעם אייביגן לעבן פון עוה"ב
דער זאל קומען אין דינען בית הקדוש צוא
לערנען תורה דען נאך אויסער תורה וועט
קען אויך דיא תלמידים דא געבן גוטע
ערציהונג און קען וועט ווי לערנן אויך דרך
אלע

ארץ און אנדערע וועלטליכע וויסענשאפטן
וואס דאס איז איין גוטענער גענענשטאנד
אזוי וויא דיא תורה אליין און דרך דער
קנאה וואס דיא תלמידים וועלן קמא זיין
אייניגע חברים וואס ווייזען דרך דעם לערנען
רייך גוואונן וועט די חכמה פערקערט ווערן
נאך דעם פרוז ווייזען גיטקען אלע וויינע
לייט פון ישראל צוא רבי אבא אין בית
הקדוש אום צוא לערנען פון אים תורה און
דרך ארץ איין כאל איז אריינגיקומן צו רבי
אבא אין בחמד אקידה פון וויינע אשכנז און
ער וואר ווייזער איינער ביהר און האט צו רבי
אבא גיואנט רבי אויך האב ווייזער לומט צוא
רייכקייט און דרייבן בין אויך צו דיר גיטקען
פון דיר תורה און דרך ארץ צו לערנן האט
אים רבי אבא גיפערעט וויא הייסטו מיט דיין
נאמן האט דר וויינער קענט צו אים גיואנט
ביין נאמען איז יוסי פאלד האט רבי אבא
גיהייסן וויינע צוויי גרעסטע תלמידים וואס
ווי ווייזען גיווען משגיחים איבער די ישיבה
לייט אז מען זאל דינען בחר אריין געסען אין
דר ישיבה אלע זאלן אים אפ געבן קבוד און
ווי זאלן אים אן רופן מיט דעם טיטל רבי
יוסי דר ווירט פון רייכקייט דר ביהר איז געסען
אין דער ישיבה און האט גילערניט תורה און
חכמה מיט גרויס התקדה עס איז איבער
גיואנגען איין לאנגע צייט נאך דעם איז
גיטקען רבי יוסי צוא רבי אבא און האט צוא
אים געוואנט רבי וואס האסטו פון מיר פון
אדער גישפאט אויך בין נאך געצט אויך דר
זעלבנער ארומאן וויא אויך בין פריער גיווען
אויך גיט נאמיט און האב גיט וואו איין מיטאג
געסען אלע מינע חברים וואס ווי קומן צוא
מיר גיט גלייך אין לערנען און אין התקדה ווייזען
גענוג רייך און האבען שטיקער גאלד און
וואס איז מיט מיר אויך האב פערבראכט
אלע

ואל ויין מצליח אין מיינע גשעפטן דאס מיין
 רייקבאייט ואל זיך מערען בכדי איה ואל מיט
 מיין רייקבאייט נאך מעהר קענן שטיצן די לייט
 פון דר ישיבה דאס די תורה ואל פערנעסירט
 אונ מער גשטארקט ווערן. רבי אבא האט ביי
 אים דאס אלעס צוא גענומען אונ האט אים
 גבענטשט מיט דעם נאמען פון גאט ב"ה. נאך
 דעם האט רבי אבא געשיקט רופען צוא אים
 דעם רבי יוסי אונ האט אים געגעבן איין בעכר
 פון דעם בעקסטען סאטש גאלד וואס מען רופט
 עס אין לטון הקדש פז. אונ ער האט צו אים
 גזאגט דאס הויפטו איינע נאגראדע פר דיינע
 גרויסע התמדה אין דר תורה. אלס רבי יוסי
 האט גיזעהן ויין רבי האט אים דיען בעכער
 געגעבן אז ער זאל אים ויין צום אן דיינקען.
 אלס איינע נאגראדע פר זיינע התמדה. האט
 ער בעקומן נאך מער חשק אונ האט גלערנט
 מיט אזוי איין התמדה דאס צוא אים האט זיך
 גיט איינער פון יענר ישיבה געקנט פערנלייבן
 מידי יום ויום מאג פיר מאג האט די תורה אונ
 די תורה פון רבי יוסי אלס מער גוואקסן. אונ
 די תורה איז אים אריין גקומן מיף אין הערצן
 ביז ער האט געפילט איר יוקסאייט. איר פאר
 גניגן אונ אירע שיינדייט. איין מאל איז זיך
 רבי יוסי געסען אין ויין צימער איינער אליין.
 אונ ער איז גיוועזען זייער פערמראכט אין
 תורה אונ אין וראת שמים. אונ וואו ער איז
 געסען אונ גמראכט איז ויין הערץ זייער צוא
 היצט גווארן אונ ער האט זייער שטארק גוויינט
 פלוצלונג האט זיך געפינט די טיר פון צימער
 אונ רבי אבא איז גשטאנן ביי די שוועל. אונ
 דר רבי יוסי איז נאך גוועזן אזוי פערמראכט
 דאס ער האט גאר גיט גהערט אונ גיט מרגיש
 גיוועזן וואו ויין רבי איז צו אים אריין גיקומן
 אין צימער. האט רבי אבא צו אים צו גמראמט
 אונ האט צוא אים גזאגט דו מוסט מיר זאגן
 מיין זון. פר וואס ביסטו אזוי בעזארגט. אונ
 פאר וואס וויינטסטו אזוי. דו דארפטסט וויסן אז
 דו ביסט מיר זייער ליב. דרייבט זאלסטו מיר
 זאגן וואס דיר פעלט. האט רבי יוסי גענטפערט
 איה וויין יעצט אויף דעם וואס איה האב איין
 מאל מיך בעקלאגט אויף מייןע אונגליקליכע
 צייט. איה האב דענקמאל קיין מעגלען פאר

אלע מינע צייטען אין תורה אונ אין תורה.
 אונ איה האב קיינע נוצן פון דעם. דעם רבי
 אבא האט דאס זאך אפירט זייער פערדראסן.
 דען ער האט נאך וויינע רייר פערשטאנען אז
 אים פעלט נאך זייער פיל צו תורה. אונ ער
 האט נאך אין איר קיין געפיל. דען ווער עס
 פילט דעם גישמאק פון דער תורה. דער
 גלוסט גיט צו רייקבאייט. דאך האט רבי אבא
 זיך אפ געהאלטן פון בעס אונ האט אים גיט
 כביש גיוועזן. ווייל ער האט געהען אין דעם
 יונג גרויסע פייהקייט דאס מיט דער צייט
 וועט ער איבער מרעפין אלע ווינע תלמידים
 אין תורה אונ אין דרך ארץ. דרום האט אים
 רבי אבא קיין שלעכטן ווארט גיט גזאגט נאר
 ער האט גזאגט ווארט מיין זון אפ די צייט
 שטארק זיך אין לערנען. אונ דו וועסט אליין
 זעהן דאס ענדליך וועסטו ויין דר רייכסטער
 אונ דר גליקליכסטער אין דער וועלט עמליכע
 מעג ווינען איבער גילאפן פון יענער צייט איז
 גיקומן צו רבי אבא אגרויסער עשיר אונ האט
 צו אים גזאגט איה האב פון דיר גהערט אז דו
 האסט מוסר גיוועזן אגרויסע ישיבה אונ יעצט
 פרייט מיך צו זעהן מיט מינע אויגן וואו איין
 דער בית המדרש איז געבויט. עס איז איין
 גראסעס הויז מיט פיל אפ טיילונגען אין
 בעזונדערע שיינע קלאסען. אונ וואו דיינע
 תלמידים ווערן אין ארגונג. ווי ווינען זייער
 שוין געקלייט אונ ווי הערן זיך גוט איין דעם
 שטער פון תורה תורה אונ מוסר וואס דא
 זאגט פאר פר ווי. דרום האב איה אפ גשייט
 פון מיין פערקעגן איין נדבה אויף דיין ישיבה
 אונ האב גבראכט מיט מיר מייערע תפצים.
 גאלדענע אונ וילבערנע פלים. גרילאנען אונ
 קריסטמאל. דר עשיר האט געפינט אקאסטען
 אונ האט פון אים ארויס גנומן די אלע גפעס
 אונ האט זיי אנועק גשטעלט פאר רבי אבא אונ
 זיי האבען פערשיינט דעם גאנצן הויז. אונ
 האט גזאגט דאס איז מיין נדבה וואס איה
 גיב ווי דיר אפ צו איינע שטיצונג פאר די ישיבה
 לייט וועלכע לערנען דא תורה אונ תורה.
 דאס ואל פאר ווי וויין איינע קוועלע צום לעבן
 אונ אים האלטונג מיט שפיוז אונ מיט
 קליידונג. אונ איה גיב דיען צדקה בכדי איה

אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד • שניאמר בהתהלכה תנחה אתה בשלכך תשמור

חסדי אבות

וואגען • דאס הייסט ער איז אים געוועזן גלייך גלייך גלייך ער כאט אים וואו ווין אנטער פריינד אדער נישט ער האט פון אים ווייניג גיהאלטען האטשיי זענער דריטער פריינט איז אים געוועזן מער טרייט פאר אלע פריינט וואס אין דער גאנצע וועלט • עס איז אפער אפאל געקומען אצייט וואס מען האט דיען פארן געפאדערט ער זאל זיך שטעלען פאר דעם קניג צום משפט • ער איז אפילו נישט שולדיג געוועזן • אפער מען האט אים דאך זייער שטארק פערקסערט • ווער פון אייך • מינע פריינד וויל מיט מיר גיין צום קניג און זאגן אויף מיר עדות דאס איך בין איין ערליכער מאן • און איין טרייער אונטער מאן צוא דעם קניג און צום לאנד • דען מען האט מיר זייער שטארק מלשין געוועזן און דער קניג איז אויף מיר זייער אין פעס • דער ערשטער פון וויינע גוטע פריינט האט זיך באדן אפ געזאגט • און האט זיך פאר ענטפערט אז וועגען וויינע פיל אנדערע געשעפטען קען ער נישט מיט גיין • דער צווייטער גוטער פריינד האט אים געגלייט ביי • צוא דיא מיר פון ראט הויז • און האט זיך באדן אום גיקערט צוא ריק נאך הויז צוא גיין • ווייל ער האט געהאט מורא פאר דעם צאדען פון דעם ריכטער • דר דריטער גוטער פריינד וואס ער האט אויף אים ווייניג געבוזט און געטרויט • דיער איז מיט אים גיגאנגען • און האט צוא געטראטען פאר דעם שופט • ער האט פאר אים גערעט און האט געוויזען וויא און שולדיג ער איז • ביז דער ריכטער האט אים געפרייט און ער איז פון דעם משפט ארויס געקומען ריין • דרייט פריינט האט דער מענטש אין דיער וועלט • (געזעס הנה) • און וויא געהאנדלען זייא מיט אים אין דער שמוגדע פון זיין מויל • בעת נאט פאדערט אים צוא געפען פאר אים דין וחשבון • דאס געלט • זיין געסטער פריינד פערלאזט אים צוא

שטאנד אין מיר גהאט • וויא גארש בין איך דענקאל געוועזן אז איך האב פערגליבן די חכמת התורה צוא גאלד און צוא קריסטאל און איך האב איר געוועלט אויס בייטען • אויף גיגאלד • און געצט כל זמן דער בעכר פון גין גאלד שטייט מיר פאר מינע אויגען • געהט איך מיר צום הערצין און ווין אויף מינע זינד וואס איך האב געווינדנט צוא דער הייליגע תורה ווייל דוד הכלף האט געזאגט טוב לי תורת פד מאלפי זהב וכסף דיא תורה פון דין מויל בלוזער דיא חכמת התורה פון דיא חכמים וואס זייא וויינען איר מפרש בעל פה איז בייא מיר טייערער פאר מווינדער שטיקער גאלד און זילבער • ווייל גאלד און זילבער וויינען גענומען פון דער ערד און דיא תורה איז מן השמים • אדעם רבי אבא האט עס דער העקט האט ער זיך זייער געפרייט ער האט אים געקוסט אויף זיין קאפ און האט אים גיבענשט און פון דענקאל אן האט רבי אבא גערופען זיין נאמען רבי יוסי בן פזי • ווייל פז איז דער טייטש גין גאלד ווייל די חכמת התורה איז ביי אים געוועזן טייערער מזהב וכסף • ווא ער און נישט דיעז מעלה אליין האט דיא תורה • אלא שבשעת פטירתו של אדם זאגדערין דאס אין דער צייט ווען דר מענטש שייקט זיך פון דיעז וועלט • בלוזער אז עס קוסט די צייט ווען ער כוז שטארבין אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות דען מאל געגלייטן נישט דעם מענטשען זילבער און גאלד אויך נישט ברילאנטין און פעריל אלא תורה ומעשים טובים בלבד • גאר תורה און גוטע מעשים זייא אליין געגלייטען דעם מענטשען און פירען אים פאר השיי • וויא איין אלטער משל דער צייקט אונז דאס איין געוויסער רייכער מאן האט אפאל גיהאט דרייט גוטע פריינד • צווייט פון זייא האט ער זייער ליב געהאט • דער דריטער אפער איז בייא אים געוועזן וויא איינע פינפטע ראד צוא איין

עליה ובהקיצות היא תשיחה • בהתהלכה תנחה אתה בעולם הזה • בשכבה תשמור עליה בקבר • ובהקיצות היא תשיחה לעולם הבא: ואומר לי הכסף ולי הזהב גאם • צבאות: • המשה מנגים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו ואילו הן • תורה קנן אחד • שמים וארץ קנן אחד • אברהם קנן אחד • ישראל קנן אחד • בית המקדש קנן אחד • תורה קנן דבתיב • קנני ראשית דברו קדם

חסדי אבות

ערשט און גייט נישט מיט אים • וויא דער פסוק זאגט כי לא בטוחו יקח הכל לא יור אחריו כבודו • אז דער מענש שטארבט נעמט ער נישט מיט ווין גוץ • און זיינע עשירות גיהט מיט אים נישט אין קבר • זיינע פאמיליע איין נוייב און קינדער און קרובים • בגי'יטוין אים ביז צום קבר • און קערן ווידער צו ריק אין זייערע הייזער • דער דריטער פריינד אפער דעם הט ער פיל מאל אין ווין לעבן כמעט פער געסען אויף אים דאס זיינען דיא מעשים טובים און דיא תורה וואס ער האט צוא צייטען געלערענט • וויא אליין בעגליטען אים ביז דעם פסא הכבוד פון דעם וועלט ריכטער שופט כל הארץ • וויא קומען אים פאר • וויא זיינען גוטע מליצים פאר אים • און געפינען פאר אים איין זכות מיט גינאד און בארימקערצייט שטארט וויא דער פסוק זאגט בהתהלך תנחה אותך בשכב חשמו עליך • והקיצות היא תשיח • אזי דיא בריהא מפרש דעם פשט בהתהלך תנחה אותך בעולם הזה אין דוין אומאנגא מיט מענשען אויף דויער וועלט וועט דיא תורה דיק פירען • פלומר דיא תורה לערינט וויא מען זאל זיך בעניין מיט מענשען • בשכב חשמו עליך בקבר אז דו וועסט לינען אין קבר וועט דיא תורה וואכען אפער דיר • והקיצות היא תשיח לעולם הבא און אזי דוא וועסט ווין וואך אין דעם עולם הנשמות דאס איז אין דעם גן עדן העליון וואו די צדיקים זיינן נהנה מיו השכינה בהקיצ • וויא דור המלך ע"ה האט גינאגט אשבעה בהקיצ תמונת איך וועל אין וואך זיך זעטיגען מיט דוין גישטאלט • דענקאל וועט אויך דיא תורה מיט דיר ריירן ויא וועט דיר מגלה ווין סודות • ואומר און נאך איין פסוק זאגט לי הכסף ולי הזהב אמר ה'

מפעליו מאז: שמים וארץ מנין דכתיב כ"ז אמר יי השמים בסאי והארץ
הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ואמר מה רבו
מעשיך יי בלם בחכמה עשית מלאה הארץ קננה: אברהם מנין דכתיב
ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ: ישראל מנין דכתיב
עד יעבר עמך יי עד יעבר עם וקננית: ואמר לקדושים אשר בארץ הקנה

חסדי אבות

עיה איז גיוועזן דער ערשטער וואס ער האט
דער קענט אונ ער האט גימאכט בעקאנט
דעם נאמן פון השי צוא אלע לייטן ער האט
דורך גערייזט אין פיל לענדער אונ האט אים
גערופן דאס עם איז דא אין איינגעזען דאס
וואס ער האט דא וועלט בעשאפן פון גאר
גישט אונ קינער האט אים גיט בעשאפן
אונ ער איז אמשיגות אויף דער וועלט אונ צוא
אים אונ צוא זיין וכולת איז קיין סוף אונ קיין
ענדע אונ ער לעבט אייביג (חי וקים לעד) *
דאס פאלק וישראל דורך ויערע גליקען אונ
דורך ויערע אונגליקען איז בעוואקט דא
גבורות פון גאט מיט זיין וכולת אונ זיין
השגחה אויף דער וועלט * דער בית המקדש
איז דאס הויז וואס גאט ב"ה האט מיט
גיוועזן אויף אים זיין הייליגן נאמען וואו
דער פסוק נאָמט הבית אשר נקרא שמי עליו השי
נאָמט אויף אים אז דאס איז דאס הויז וועלכס
סיין נאמען ווערט גירופן אויף אים * איז דא
בריתא מפרש: הורה מנין וואו איז גדרונגן
אז דאס הורה איז זיין אייניגס * דכתיב וייר
בייא איר שמיים גישריפן ה' קני ראשית דרכו
קדס מפעליו מאז גאט האט מיט געקויפט וואס
אויף בין גאר דא ערשטע וועג וייע * נאָך
אידער ער האט אלס בעשאפן * שמים וארץ
מנין וואו איז גדרונגן אויף הימיל אונ
ערד * דכתיב דען בייא וייר שמיים גישריפן
כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי איזה בית
אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי אזו האט גאט
גיזאגט דער הימיל איז מיין שטול אונ דא
ערד איז דער שעמיל פון מינע פיס * וועלכס
הויז קענט איר פאר מיר בויען * אונ וואו איז
דער ארט וואס דארטן זאל זיין מינע רוהונג
וואס אונ נאָך איין פסוק נאָמט דאס גאט האט
געקויפט דא ערד מיט דעם הימיל מה רבו

פרקי פרק ששי אבות סח

ואדירי כל חפצי בם: בית המקדש מנן דכתיב מכון לשבתך פעלת יי מקדש
אדרי כוננו ידך: ואומר ויביאם אל גבול קדשו הר זה קננתה ימינו: יאכל מה

חסרי אבות

פסוק ואגמ לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם דאם רייד איך וועגן די הייליגע לייט וואס זיינען דא אויף דער ערד. גיט וועגן דיא הייליגע וואס אין הימל. פלוסר וועגן דאס הייליגע פאלק ישראל און גיט וועגן די הייליגע מלאכים. גאר דאס זיינען דיא שטארקע לייט וואס זיינען גובר דעם יצהר און מיין גאנצע באגער איז אין זיין דער פון זעהט מען דאס קיט הייסט גאר קויפין צום אייגנס פון ליבשאפט. ווייל ער זאגט אז סייין גאנצער באגער זיינען זיי. דער דובגער מגיד שרייבט איין בעווייז דאס דיא ישראל זיינען בייא השיי איין קגן פון ליבשאפט ווייל בעט השיי האט זיין אויס גיצויגן פון מצרים זיינען זיין גיטועזין גאר נאקעט פון מצות וויא ער זאגט ואת ערום ועריה דוא ביקט גאך גאר נאקט און קער. און השיי פערלאנגט אבער פון אונז זעצט אז מיר זאלן זיין אין אונז פערצייטיגען בעמד וואס מיר זיינען גיטועזין בעט מיר זיינען גיטשאנען בייא דעם בארג סיני וואס מיר האבן אויף אונז מקבל גיטועזין געשה ונשמע און מיר זיינען דענקאל גיטוארין רייה מיט תורה און מצות. דערויף האט אבער דוד המלך עיה גיטואגמ (תהלים ער). וכוז עתה קיט קום דער מאן אויף זיינע גיטיגדע וועלכע דוא האסט דיר פאר איין קגן פון ליבשאפט גיהאגדילט גאר אמאל אין דער ערשטע צייט אז מיר זיינען גאך גיטועזין ארום פון מצות. על דרך משל איין רייכער מאן האט משנה גיטועזין זיינע מאכטער מיט איין ארום קינד און האבן בעשטימט דעם זמן החתונה גאך צוועלף חדשים. אונטער דער צייט האט גיטראפן אז דער פאטער פון התן האט געוואונען דיא גרויסע געווינס און ער איז גיטוארן איין עשיר און ער האט מכמיט גיטועזין צוא זיין מחותן דאס ער וועט אויף געבין איין סוכא גרן. דען ער איז דאך יעצט רייה. עס איז גיקומן ייא צייט פאר דער חתונה וואס מען האט

גידארפט משליש זיין דעם גרן בייא איין שלישי. האט דער פאטער פון התן חרטה גיהאט פון זיין הבטחה. און האט גיט גיטועלט געבין דעם גרן. האט זיין מחותן אים געלארן צום דין תורה. אלס דער מחותן האט פאר דעם דין אפ גירעט זיינע טענות האט דעם התנם פאטער גיטואגמ מיד וואונדערט זייער אויף מיין מחותן וויא אז האט ער רעכט ביי מיר צוא מאנען גרן. האט ער דען גיטאן אשירודף מיט איין עשיר. בעט מיר האבן זיך פערבונדן מיט דעם שידוך בין איך דאך דענקאל גיטועזין איין ארוםאן. און וואס איז אים דער הויס אז איך בין איצונד רייה. דאס זעלביגע האט גיטעטת דוד המלך עיה מיט השיי דוא פערלאנגט פון אונז מיר זאלן האלטן אונזער ווארט געשה ונשמע וואס מיר האבן דיר צוא גיטואגמ אז מיר זיינען גיטוארין עשירים אין תורה ומצות וכוז עתה קיט קום דער מאן אויף זיין פאלק וועלכן דוא האסט זיך מיט אים פערבונדן אין ליבשאפט גאר צום ערשטן מאל זיינען מיר דען דענקאל רייה גיטועזין. מיר זיינען דאך זענע צייט גיטועזין דלס ויקם קנעכט בייא פרעז אין מצרים. און אז מיר האבן גאנצדעם וזכה גיטועזין צוא ווערן עשירים אין תורה און מצות האסט דוא רבשע דען אשארין דער פון חי. געהיינק ליבער וואס גאר צום ערשטן איז גיטועזין און מאן גיט פון אונז זעצט גאך דיא רייכקייט וואס מיר זיינען בעטע דעם בעמד פון בארג סיני רייה גיטוארין. בית המקדש מנן וויא אזא איז גידונגען אז דער בהמק איז אנגעליבטער קגן צוא גאט. דכתיב וייל עס שטייט געשריבן מכון לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידך זיינע צו גרייטונג צוא זיינעם זימן ארט האסט דוא גאט גיטאכט. דאס איז דער בית המקדש וואס זיינע הענד גאט. האבן אים געגרינדעט. וואמר אונז גאך אפסוק זאגט

שֶׁבָּרָא תְּקַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָא אֱלֹא לְכַבּוֹדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַתְּקָרָא
בְּשִׁמִּי וּלְכַבּוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אִף עֲשִׂיתִיו : וְאָמַר יי' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
רַבִּי חֲנִינְיָ בֶן עֲקִישָׁי אָמַר רַצָּה תְּקַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה
לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יי' חֲפִץ לִטְעַן צִדְקוֹ וְגִדִּיל תּוֹרָה וְנֶאֱדִיר :

חסדי אבות

זֶאֱמַר וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קְדֻשָּׁתוֹ הַזֶּה קִנְיָה יְמִינוֹ
עַד הָאֵם זֵינָא גִיבְרָאֲכִט צוּא זֵינִן הִיילִינְעֵן
גִּרְעִינִן צוּא דְעֵם בְּאַרְג (דְּעַר הַר הַבְּיָרָה) וְוָאִם
זֵינְעָ רַעֲכִטֵּעַ הָאֲנָד הָאֵם אֵיהֶם גִּעְקוּיִפִּט :
יֵא כָל סָה שְׂבָרָא חֲקֻדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ אֱלֵעִם
וְוָאִם הַקְבִּיָּה הָאֵם אֵין זֵינִן וְעוֹלָם בְּעִשְׂאָפִן
לֹא בָרָא אֱלֹא לְכַבּוֹדוֹ הָאֵם עַד עִם אֲנִדְעָרְס גִּיט
בְּעִשְׂאָפִין נָאֵר צוּא לְאֻזִּין דְּעַר קַעֲנֵעֵן זֵינִן
בְּכּוֹד • שְׁנֵאֲמַר דְּעֵן אֲזוּא אֵין גִּינְאָמַר אֵין
פִּסּוּק כָּל הַתְּקָרָא בְּשִׁמִּי וּלְכַבּוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו
אִף עֲשִׂיתִיו אֱלֵעַ בְּאִשְׁעָפָנִים וְוָאִם זֵינָא זֵינְעֵן
אַהֲעַר גַּעְרוּפִין גִּינְוָאֲרִין אֵין כִּינִן נֶאֱמָעֵן •
בְּלוּמֵר וְוָאִם אֵיךְ הָאֵב זֵינָא בְּאִשְׁוָאֲרִין מִיט
כִּינִן נֶאֱמָעֵן אֲזוּ זֵינָא זְאֲלִין וְעַרְדִּין • אֲזַנְדָּם
אֱלֵעִם וְוָאִם אֵיךְ הָאֵב אֵיהֶם בְּעִשְׂאָפִין וְעַגִּין
סִינִן בְּכּוֹד • הָאֵב אֵיךְ גִּעְפָּאֲרִכִּט אֲזַנְדָּם

עִם אֲוִיךְ אֲוִים גִּעְפִּילְדֵעִט • וְאָמַר אֲזַנְדָּם
אֲפִסּוּק זֶאֱמַר אֲזוּ דְעַר בְּכּוֹד פֿון גָּאֵם בִּיָּה
אֵין דְּעַר תְּכִלִּית פֿון דְּעַר גִּאֲנָצַע בְּעִשְׂאָפִין
ח' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד גָּאֵם וְעַט קִינִינְעֵן אִיסְעַר
אֲזַנְדָּם אֵינְיִבִּג • אֲכִין
רַבִּי חֲנִינְיָ בֶן עֲקִישָׁי זֶאֱמַר • גָּאֵם הָאֵם
גִּישְׁמַעְלִט אֵין דֵּר תּוֹרָה אֲזַעֲלָכֵעַ מִצְוֹת
דִּהִינֵנּוּ עַד זֶאל גִּיט עֲסִין שְׁקָצִים וְרַמְשִׁים
הָאֲמִשְׁשֵׁעַ עִם וְוָאֵלִט גִּיט שְׁמִינִן אֵין דְּעַר תּוֹרָה
וְוָאֵלִט מִעֵן אֲוִיךְ גִּיט גִּעְעֵסֵן הָאֵם עַד גִּישְׁמַעְלִט
עַד זֶאל זֵינִן גִּעְפִּין שְׂכַר דְּרוּיִף וְוִיָּא אֵין פִּסּוּק
שְׁמִינִיט גָּאֵם הָאֵם גִּינְוָאֵלִט מְזֻכָּר זֵינִן רִיָּא
יִשְׂרָאֵל פֿון וְעַגִּין זֵינִן צִדְקוֹת דְּרוּם טוֹט גָּאֵם
גִּרְעָסֵר מֶאֱכִין רִיָּא תּוֹרָה כְּבִי יוֹדִין זֶאלֵעֵן
לְעַרְנֵן וְעוֹלִין זֵינָא נְעָמִן אֲנִימָעֵן שְׂכַר בְּעוֹלָם
הֵזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא אֲכִין :

